NATIONAL SOCIALISM

SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Εθνικοσοσιαλισμός

Επιλεγμένα Κείμενα

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
2020

Machine Translated by Google

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Εθνικοσοσιαλισμός – Μια φιλοσοφική εκτίμηση...2 Λευκή Δύναμη – Κεφάλαιο XV Εθνικοσοσιαλισμός ....8 In Hoc Signo Vinces...26 Για τους Λεγεωνάριούς μου – Κεφάλαιο VIII Δημοκρατία ενάντια στο Έθνος .....44 Ο Πολιτικός Στρατιώτης – Μέρη II και III...75

Εθνικοσοσιαλισμός – Η Βιολογική Κοσμοθεωρία.............................89 Εθνικοσοσιαλισμός – Ένα Αριστερό Κίνημα.....................................114

Machine Translated by Google

ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΜΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

Κόλιν Τζόρνταν

Machine Translated by Google

Αρκετές δεκαετίες μετά την φυσική ήττα της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας ως αποτέλεσμα του ηρωικού αγώνα της ενάντια στο συντριπτικό πλήθος ανδρών και υλικών που είχε παρατάξει εναντίον της η μπολσεβικοδημοκρατική συμμαχία, η εμφάνιση αυτής της επανεκτίμησης αντανακλά την αναβίωση του Εθνικοσοσιαλισμού, που αποτελεί χαρακτηριστικό της εποχής.

Το γεγονός ότι το δόγμα πρέπει να συνεχίσει να ζει και να εκδηλώνεται όπως τώρα, αφού έχει υποβληθεί σε δεκαετίες της μεγαλύτερης εκστρατείας δυσφήμισης που γνώρισε ποτέ ο κόσμος, αποτελεί απόδειξη της συνεχιζόμενης εγκυρότητας και της απήχησής του και της αξίας του για το μέλλον. Έχει επιβιώσει από τις φλόγες του πολέμου και την θύελλα της δυσφήμισης επειδή, όταν ο πόλεμος έχει κάνει το χειρότερο δυνατό και η δυσφήμιση έχει εξαπλωθεί σε όλο του το φάσμα, ο Εθνικοσοσιαλισμός παραμένει, σε τελική ανάλυση, συνώνυμος με τη θέληση του ανώτερου ανθρώπου για επιβίωση, το ένστικτό του για υγεία και δύναμη και την επιθυμία του για ομορφιά στη ζωή. Και όσο αυτό, αυτό το ένστικτο και αυτή η επιθυμία παραμένουν σε αυτή τη γη, το δόγμα του Εθνικοσοσιαλισμού θα παραμείνει άφθαρτο.

Πέρα και πίσω από όλες τις λεπτομέρειες της πολιτικής εφαρμογής και τις ιδιαιτερότητες του χρόνου και του τόπου, ο Εθνικοσοσιαλισμός, σωστά κατανοημένος, δεν είναι τίποτα λιγότερο από έναν προσανατολισμό του νου, η κυρίαρχη παρόρμηση του οποίου είναι να ζει κανείς στο έπακρο, μέσω της ανάπτυξης των δυνατοτήτων του και της ικανοποίησης των αναγκών του, υπό συνθήκες φυσικού ανταγωνισμού και επιλογής, συμφιλιωμένοι με τη συνεργασία, εντός της οργανωμένης κοινότητας του λαού.

Σε αυτό οι ρίζες του ανάγονται στην Ελλάδα του Πλάτωνα και στην αντίληψή του για μια φυσική ζωή, που συνίσταται στην πλήρη πραγμάτωση της αληθινής φύσης του ανθρώπου μέσω της ευνοϊκής δύναμης της διακυβέρνησης εντός της γενέτειράς του κοινότητας.

Αντηχεί τη ρωμαϊκή έννοια της υπάκουης ιδιότητας του πολίτη: την έννοια ότι η καλή και ευγενής ζωή συνίσταται στην στωική υπηρεσία προς το κράτος.

Αναζωογονεί τα αισθήματα αίματος και την αίσθηση κοινότητας των σκανδιναβικών φυλών της πρώιμης Ευρώπης: το συναίσθημα ότι ο άνθρωπος είναι ουσιαστικά μέλος του λαού και ότι όλα τα μέλη του λαού είναι στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους με αμοιβαία καθήκοντα και υποχρεώσεις.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός, με αυτόν τον τρόπο, επιστρέφει στις παλιές, υγιείς, οργανικές αξίες της ζωής σε επανάσταση ενάντια σε ολόκληρη τη δομή σκέψης του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας, με τον χρηματικό του δεσμό· τον υπερβολικό ατομικισμό του· την άποψή του για τον άνθρωπο ως άφυλο,

Machine Translated by Google

εναλλάξιμη μονάδα παγκόσμιου πληθυσμού· η πνευματική του δικαιολόγηση σε έναν εξαχρειωμένο Χριστιανισμό που ασπάζεται έναν άρρωστο «ανθρωπισμό», ο οποίος θα ανέχεται πάντα μια μεγαλύτερη βλάβη για να αποφύγει μια μικρότερη· και ο δόλιος ισχυρισμός του ότι οι τεχνητά προκαλούμενες και αριθμητικά καθορισμένες επιθυμίες της μάζας είναι ύψιστης σημασίας κριτήρια.

Η ιστορία είναι ένα έπος κοινωνικής παρακμής και ανανέωσης. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η θεραπεία ανανέωσης του εικοστού αιώνα για τον μεγάλο εκφυλισμό της σύγχρονης εποχής υπό την αποσυντιθέμενη, υποβαθμιστική και ευνουχιστική σκέψη και πρακτική που αναδύθηκε με τη διατάραξη της παλιάς μεσαιωνικής τάξης σταθερότητας από τις αναπτυσσόμενες δυνάμεις του καπιταλισμού και της βιομηχανικής επανάστασης· άκμασε υπό τον φιλελευθερισμό laissez-faire του δέκατου όγδοου και δέκατου ένατου αιώνα· κορυφώθηκε υπό τη δημοκρατία του δέκατου ένατου και εικοστού αιώνα· και θα οδηγήσει στον παγκόσμιο θρίαμβο του κομμουνισμού μέχρι το τέλος του εικοστού αιώνα, εκτός εάν ο Εθνικοσοσιαλισμός έρθει στην εξουσία εγκαίρως, σε μια επαρκή περιοχή του πλανήτη.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός, επομένως, είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα παροδικό πολιτικό σχέδιο. Είναι μια ιστορική τάση αναγέννησης: το κίνημα αναγέννησης της εποχής μας, ένα κίνημα επαναστατικό σε εύρος και πνεύμα, που δεν επιδιώκει κανέναν συμβιβασμό με την τρέχουσα τάξη πραγμάτων, τις ολέθριες πρακτικές της και τις ψευδείς αξίες της, αλλά την πλήρη αντικατάστασή τους.

Ως εκ τούτου, είναι παγκόσμιο και ισχύει για όλη τη ζωή. Είναι παγκόσμιο, καθώς, ως προς τα ουσιώδη στοιχεία του, είναι έγκυρο και ζωτικό παγκοσμίως, προσδιοριζόμενο μόνο από το γεγονός ότι είναι Άρειο στην εκπόρευσή του και την παράδοσή του, και υποστηρίζει και εξαρτάται από ιδιότητες που βρίσκονται κατ' εξοχήν στον Άρειο λαό.

Είναι πανανθρώπινο, καθώς δεν αποτελεί μια πτυχή της ζωής, αλλά ολόκληρη τη ζωή από μια μόνο οπτική γωνία. Είναι μια στάση του νου που εκφράζεται σε σχέση σχεδόν με οτιδήποτε και τα πάντα. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αντιτίθεται αδυσώπητα σε κάθε εκδήλωση κακής υγείας, ασχήμιας και εκφυλισμού στον πολιτιστικό και πνευματικό τομέα, όχι λιγότερο από ό,τι στον πολιτικό και οικονομικό. Στην πραγματικότητα, αποτελεί έναν τρόπο ζωής. Ένας άνθρωπος δεν αυτοαποκαλείται Εθνικοσοσιαλιστής απλώς ως μια ετικέτα πνευματικής υποστήριξης. Γεννιέται με μια ροπή προς τον Εθνικοσοσιαλισμό, το μυαλό του αισθητικά λαχταρά τη διάκριση και την εκπλήρωση ενός υγιούς προτύπου ζωής, και δεν...

Machine Translated by Google

μόνο σκέφτεται και αισθάνεται, αλλά ενεργεί ως Εθνικοσοσιαλιστής, αν είναι πραγματικά και ολοκληρωτικά Εθνικοσοσιαλιστής.

Ολοκληρωτικός στο πεδίο εφαρμογής και τη σκέψη του, ο Εθνικοσοσιαλισμός ισοδυναμεί με φιλοσοφία και πίστη. Αξιολογεί το καλό και το κακό, το σωστό και το λάθος, ως αυτό που ωφελεί ή βλάπτει τον λαό· και, αντί της συναισθηματικής αδυναμίας του δημοκρατικού νου, αποδέχεται ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέσα δεν έρχονται σε αντίθεση με τον σκοπό.
Δίνει ένα νόημα και έναν σκοπό κοσμικής διάστασης στη ζωή ως προσωπική εκπλήρωση, μέσα στη συνέχεια και την ανάπτυξη του λαού, ανάμεσα στη βλάστηση στη μήτρα από την γενεαλογική γραμμή του λαού και τη μεταμόρφωση του τάφου, με τη φυσική του αναδιανομή στο σύμπαν.

Το βασικό κριτήριο και η πρωταρχική αξία του Εθνικοσοσιαλισμού, από την οποία πηγάζουν όλα τα άλλα, είναι, όπως διευκρινίζει ο Αδόλφος Χίτλερ στο Mein Kampf, η έννοια του λαού, που θεωρείται ως το ουσιαστικό περιβάλλον του ανθρώπου και μάλιστα, η προέκταση της προσωπικότητάς του.

Η σημασία του λαού είναι, πρωτίστως, αυτή μιας φυλετικής κοινότητας. Είναι η εθνική διεύρυνση της οικογένειας. Ο άνθρωπος δεν είναι μια αυτοτελής μονάδα και αυτοσκοπός, όπως ισχυρίζονται οι σοφοί του φιλελευθερισμού και της δημοκρατίας. Ανήκει στον λαό του. Η ζωή του, ως μέρος, είναι συνυφασμένη με τη ζωή του συνόλου, όχι μόνο του παρόντος, αλλά και του παρελθόντος και του μέλλοντος, γιατί ενώ οι άνθρωποι έρχονται και παρέρχονται, ο λαός ζει, συνεχής, αιώνιος, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέλη του εκτελούν το καθήκον τους απέναντί του. Έτσι, ταυτιζόμενος με τον λαό του, ο άνθρωπος παρατείνει τον εαυτό του μέσω της πολλαπλότητας των προγόνων και των απογόνων του και έτσι επιτυγχάνει την αθανασία.

Ο λαός υπάρχει σε μικρότερες και μεγαλύτερες μορφές, που κυμαίνονται από την οικογένεια, την φυλή, τη φυλή ή την περιφερειακή κοινότητα, από εκεί στο έθνος και πέρα από αυτήν, στη φυλή. Στη σύγχρονη εποχή, η αντίληψη του λαού έχει ταυτιστεί σε μεγάλο βαθμό με τα έθνη των σύγχρονων κρατών. Το αίσθημα της συγγένειας και της κοινότητας, το οποίο ορθώς επεκτάθηκε από τη φυλή και το μικρό βασίλειο στο σύγχρονο έθνος-κράτος, έχει, ωστόσο, συγκεντρωθεί σε αυτό το επίπεδο. Οι κατώτερες και μικρότερες, αλλά εξίσου σημαντικές, κοινότητες εντός του έθνους-κράτους έχουν διαταραχθεί και στερηθεί ζωντάνιας, ενώ η επέκταση της λαϊκής συνείδησης από το επίπεδο του έθνους-κράτους σε αυτό ολόκληρης της φυλής έχει αναχαιτιστεί. Ωστόσο, το λαϊκό αίσθημα, για να είναι πλήρως ισχυρό, πρέπει να ρέει από τις ρίζες του μέσω του τοπικού και επαρχιακού.

Machine Translated by Google

κοινότητες στα όρια της φυλής, επειδή η πλήρης ασφάλεια και ευημερία των μερών μπορεί να βρεθεί μόνο σε αυτήν του όλου.

Σήμερα, και στο μέλλον, ο Εθνικοσοσιαλισμός πρέπει να ενσαρκώσει αυτή την ουσιαστική επέκταση του αισθήματος της συγγένειας και της κοινότητας πέρα από τα όρια του σύγχρονου έθνους-κράτους και του συμβατικού εθνικισμού, έτσι ώστε το έθνος-κράτος να γίνει μια ενδιάμεση μονάδα στη δομή του λαού, και ο εθνικισμός και ο φυλετισμός του να υποταχθούν αναπόσπαστα σε έναν εθνικισμό ολόκληρης της φυλής.

Ταυτόχρονα, οι τοπικές κοινότητες πρέπει να αναβιώσουν, τα επαρχιακά υποέθνη να αναγνωριστούν και να γίνουν σεβαστά, και οι λαοί να υποταχθούν σε μια ανεπιθύμητη, ξένη διακυβέρνηση, δεδομένης της εθνικής τους ελευθερίας μέσω του διαχωρισμού.

Η πίστη του Εθνικοσοσιαλισμού στον λαό ως βασική αξία και η ολότητα των απόψεών του καταλήγουν, μεταφορικά μιλώντας, στη σκέψη με το αίμα σε όλα τα ζητήματα.

Αυτό άμεσα και αναπόφευκτα οδηγεί στον ορισμό της ιθαγένειας ως ζήτημα φυλής: μόνο όσοι είναι μέλη του λαού είναι μέλη του έθνους και μόνο όσοι είναι μέλη του έθνους μπορούν να είναι πολίτες του κράτους – για να παραφράσουμε το τέταρτο από τα Είκοσι Πέντε Σημεία του NSDAP του Αδόλφου Χίτλερ.

Δημιουργεί επίσης την πεποίθηση ότι είναι απαραίτητο όχι μόνο να διατηρηθεί ο φυλετικός χαρακτήρας του λαού, αλλά και, μέσω ευγονικών μέτρων, να βελτιωθεί η ποιότητά του. Ο επαναστατικός ισχυρισμός του Εθνικοσοσιαλισμού είναι ότι ο δρόμος της πραγματικής προόδου βρίσκεται στην ανατροφή καλύτερων ανθρώπων.

Δεδομένου ότι όλοι οι πολίτες είναι της ίδιας φυλής, έχουν έναν υπερβατικό δεσμό συγγένειας που τους ενώνει ως αδελφούς εξ αίματος, πάνω από όλες τις θρησκευτικές και ταξικές διαφορές και τις προσωπικές διακρίσεις. Η εθνική ενότητα, δηλαδή η συνοχή και η εταιρική ζωή στη θέση του ταξικού πολέμου Αριστεράς και Δεξιάς, είναι μία από τις μεγάλες δευτερεύουσες αρχές του Εθνικοσοσιαλισμού. Όλες οι ασχολίες και οι ασχολίες, κάθε είδους άτομα και όλοι οι τομείς δραστηριότητας, πρέπει να ενσωματωθούν στην εταιρική ζωή της κοινότητας.

Το κοινωνικό αίσθημα της ενότητας πρέπει να βρει πρακτική έκφραση και με τη σειρά του να διεγείρεται από ένα ειλικρινές και βαθύ ενδιαφέρον για κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη. Η συνείδηση της συγγένειας και η φροντίδα για το συλλογικό καλό του λαού απαιτούν κάθε πολίτης να έχει ίσες ευκαιρίες να αναπτύξει και να ασκήσει τα ταλέντα και τα προσόντα του.

Machine Translated by Google

να ανέρχεται σύμφωνα με τα προσόντα του· και ότι κάθε πολίτης πρέπει να λαμβάνει δίκαιη ανταμοιβή για τις υπηρεσίες του στην κοινότητα, και ακόμη και ο πιο απλός εργάτης μια εξασφάλιση των αναγκαίων για τη ζωή.

Έτσι φτάνουμε στο σοσιαλιστικό στοιχείο στον Εθνικοσοσιαλισμό. Αυτός δεν είναι ο μαρξιστικός σοσιαλισμός της κρατικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής και διανομής, που είναι η οικονομική υπερκυβέρνηση του σωρού των μυρμηγκιών και είναι εξίσου απαράδεκτος με τον αρπακτικό ατομικισμό του καπιταλιστικού συστήματος, που είναι η οικονομική υποκυβέρνηση ή αναρχία της ζούγκλας. Αντίθετα, είναι ο Λαϊκός Σοσιαλισμός, ή η ρύθμιση της ιδιωτικής επιχείρησης για την δίκαιη κατανομή των καρπών της, υπό δίκαιες συνθήκες. Οι οικονομικές αδικίες και τα κοινωνικά δεινά του καπιταλισμού έχουν καλλιεργήσει τον Μαρξισμό, με την ολέθρια μορφή δημόσιου ελέγχου της οικονομίας, και η εναλλακτική λύση και στα δύο βρίσκεται στον Εθνικοσοσιαλισμό.

Το λαϊκό ιδανικό, το οποίο συνεπάγεται την υπεράσπιση της φυλής, την ενότητα του έθνους και την ευημερία του λαού, γεννά την αρχή της ηγεσίας του Εθνικοσοσιαλισμού και μια ελίτ στην υπηρεσία αυτών των στόχων. Η αντίληψή του για μια φυσική τάξη είναι αυτή που όχι μόνο ορίζει ότι οι άνθρωποι γεννιούνται στον λαό για μια ζωή μέσα στον λαό, αλλά και ότι διαθέτουν κληρονομικές διαφορές στην ικανότητα να υπηρετούν την κοινότητα.

Συνεπώς, για το μέγιστο καλό όλων, ο ανώτερος πρέπει να ηγείται του κατώτερου. Οι φυσικοί ηγέτες πρέπει να επιλέγονται, να εγκαθιδρύονται ως ιεραρχική ελίτ υπό έναν ανώτατο ηγέτη και να εξουσιοδοτούνται να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους.

Σε αντίθεση με τον φιλελευθερισμό, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν θεωρεί την κατευθυντική εξουσία του κράτους ως κάτι ουσιαστικά κατασταλτικό, αλλά αντίθετα ως μια μεγάλη, ευεργετική δύναμη καθοδήγησης και διαιτησίας, ενθάρρυνσης και προστασίας. Υποστηρίζει το ρητό: «Όλα για τον λαό και ο λαός για όλους». Επικυρώνει οποιαδήποτε μέσα είναι απαραίτητα, σε οποιονδήποτε τομέα, για να διασφαλιστεί ότι όλοι και όλα στην κοινότητα είναι σε αρμονία με αυτό.

Θεωρεί το καθήκον της εθνικοσοσιαλιστικής κυβέρνησης ως την εκπροσώπηση της βούλησης του λαού, η οποία δεν νοείται ως η παροδική ιδιοτροπία κάποιου δημοκρατικού όχλου, αλλά ως το ανώτερο συμφέρον της κοινότητας, θεωρούμενο σε ιστορική προοπτική ως μια συνέχεια σκοπού, που αγκαλιάζει όχι μόνο το γενικό καλό του παρόντος, αλλά και την κληρονομιά του παρελθόντος και τις ανάγκες του μέλλοντος.

Machine Translated by Google

ΛΕΥΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV
ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

ΤΖΩΡΤΖ ΛΙΝΚΟΛΝ ΡΟΚΓΟΥΕΛ

Machine Translated by Google

Μέχρι στιγμής, το βιβλίο αυτό έχει ασκήσει κυρίως κριτική.

Τώρα είναι η ώρα να παρουσιάσουμε εποικοδομητικά σχέδια για την οικοδόμηση και τη δημιουργία.

Έχω αφιερώσει ένα χρόνο έρευνας και εκατοντάδες σελίδες γραφής στην προσπάθεια να βοηθήσω τον αναγνώστη να δει και να καταλάβει ότι ο Δυτικός Πολιτισμός βρίσκεται σε πολύ λίγα χρόνια από το τέλος που έφτασε ο Ρωμαϊκός πολιτισμός - τη λήθη - και ότι αυτός, προσωπικά, θα υποστεί την τύχη εκατομμυρίων που έχουν ήδη πέσει στα χέρια των Εβραίων θανάτων εχθρών του Δυτικού Πολιτισμού - υποδούλωση ή, πιο πιθανό, δολοφονία - εκτός αν μπορέσουμε να βρούμε τη θέληση και τη σοφία, με κάποιο τρόπο, να σταματήσουμε να τρέχουμε μακριά από τον εχθρό και να του επιτεθούμε με μια Λευκή επανάσταση!

Πώς ακριβώς μπορείς να δημιουργήσεις μια επανάσταση;

Πρέπει όλοι να αφήσουμε γένια, να ορμήσουμε στους δρόμους και να αρχίσουμε να φωνάζουμε, να κουνάμε τα χέρια μας, να πετάμε βόμβες και να παίζουμε με οποιονδήποτε άλλο τρόπο τον ρόλο των στερεοτυπικών «επαναστατών»; ΟΧΙ! Φυσικά και όχι. Η επανάστασή μας έχει σχεδιαστεί για εμάς.

Ο Χίτλερ ενέπνευσε, οργάνωσε και έφερε σε πέρας μια σχετικά ειρηνική επανάσταση, μια επανάσταση που στοίχισε πολύ λιγότερες ζωές από την Αμερικανική Επανάσταση, και έναν ασήμαντο αριθμό ζωών σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη που πραγματοποίησαν ποτέ οι Εβραίοι Μπολσεβίκοι.

Όχι μόνο αυτό, αλλά η επανάσταση του Χίτλερ, όπως υποσχέθηκε στο "Ο Αγών μου", ήταν 100% "νόμιμη" - θεμιτή - η επίσημα εκφρασμένη βούληση της πλειοψηφίας του γερμανικού λαού, επικυρωμένη τόσο από τον ανώτατο εκτελεστικό αξιωματούχο της Γερμανίας, τον φον Χίντενμπουργκ, όσο και από το γερμανικό "συνέδριο", το Ράιχσταγκ. Ο Χίτλερ είχε πολλές ευκαιρίες να καταλάβει την εξουσία με τη βία και θα μπορούσε να το είχε κάνει εύκολα το 1931. Αλλά ο Χίτλερ πίστευε ότι μια επανάσταση ενάντια στη βούληση του λαού, μια επανάσταση που αποκτά εξουσία μόνο με τη βία, δεν μπορεί να διαρκέσει πολύ.

Ο Χίτλερ, όπως κι εγώ, πίστευε ότι ένας ηγέτης είναι εχθρός του πολιτισμού. εκτός αν έχει τη θέληση του λαού του με το μέρος του.

Πώς, λοιπόν, μπορώ να καλώ σε «επανάσταση»; Πώς μπορώ να γράψω του «σκοτώματος και του να σε σκοτώνουν»; Δεν είναι η ίδια η ουσία της επανάστασης βία;

Όχι απαραίτητα

Μπορεί να υπάρχει ένα στοιχείο βίας, ναι. Όταν δέχεσαι επίθεση από έναν δολοφόνο και αντιμετωπίζεις την επιλογή μεταξύ θανάτου ή εμπορίας

Machine Translated by Google

θάνατος ο ίδιος, τότε η βία είναι η μόνη πιθανότητα. Και η Δυτική Ο πολιτισμός πράγματι δέχεται επίθεση από έναν εχθρό ο οποίος τακτικά, ως ζήτημα πολιτικής, σκοτώνει και σφαγιάζει πιο ανελέητα από οποιαδήποτε άλλη ομάδα στην ιστορία.

Πρέπει λοιπόν να είμαστε αρκετά βίαιοι για να σταματήσουμε τον κομμουνισμό δολοφονικός εχθρός και αρκετά αδίστακτος για να συντρίψει τη δύναμή του.

Το 1923, όταν οι Κόκκινοι απείλησαν να καταλάβουν την εξουσία στη Βαυαρία, οι Εθνικιστές, οι συντηρητικοί και ο Στρατηγός Λούντεντορφ ζήτησαν από τον Χίτλερ να ηγηθεί ενός «Πραξικοπήματος» - μιας εξέγερσης - στο Μόναχο. Τότε ο αδύναμος Οι ηγέτες τον εξαπάτησαν την τελευταία στιγμή. Το «Πραξικόπημα» συντρίφθηκε και ο Χίτλερ φυλακίστηκε. Αλλά αυτή δεν ήταν μια επανάσταση ενάντια στη βούληση του λαού, όπως απέδειξαν τα γεγονότα αργότερα. Αλλά η ουσία μιας πραγματικής επανάστασης δεν είναι ποτέ ΜΟΝΟ η αιματοχυσία και η αναταραχή. Σε μια γνήσια και διαρκή επανάσταση, η βία και οι δολοφονίες είναι μόνο ένα πρόσφορο μέσο για τον σκοπό μιας ριζικής αλλαγής στην συνολική πνευματική άποψη – η εξωτερική εκδήλωση μιας υπέρτατης ανθρώπινης θέλησης για την εγκαθίδρυση μιας νέας διευθέτησης των φυσικών πραγμάτων που να συμμορφώνεται με ένα εσωτερικό ιδανικό.

Η εξουσία που ασκούν οι περισσότεροι από αυτούς που βρίσκονται στην εξουσία σήμερα είναι μια ανόθευτη τυραννία, αν και υποκριτικά μεταμφιέζεται σε «δημοκρατία». Δεν είναι η καλοπροαίρετη, έξυπνη εξουσία για τη διατήρηση της τάξης και της δικαιοσύνης που καθιέρωσαν οι Ιδρυτές Πατέρες προς όφελος των Λευκών ανδρών.

Η επανάστασή μας πρέπει να βασίζεται σταθερά στο ιδανικό της καταστροφής της παράνομης εξουσίας των τυράννων και της αποκατάστασης μιας δίκαιης κοινωνικής τάξης που θα βασίζεται σε μια σταθερή εξουσία που προέρχεται απευθείας από τον λαό μας, και παραχωρείται ελεύθερα σε έναν ηγέτη.

Αυτό, πιστέψτε το ή όχι, είναι ακριβώς αυτό που έκανε ο Αδόλφος Χίτλερ για τη Γερμανία και αυτό που πρέπει να κάνουμε εμείς για την Αμερική.

Η επανάστασή μας, εν ολίγοις, πρέπει να έχει ως κινητήρια δύναμη και στόχο όχι απλώς το μίσος και την καταστροφή του εχθρού, αλλά πρέπει να διαπνέεται από την απόλυτη αποφασιστικότητα να εγκαθιδρύσει μια δίκαιη κοινωνική τάξη στην οποία κάθε άνθρωπος θα μπορεί να επιτύχει το μέγιστο των δυνατοτήτων του ως ένα επιτυχημένο, ευτυχισμένο και παραγωγικό μέρος της μεγάλης Λευκής Φυλής μας.

Τι είναι μια τόσο δίκαιη κοινωνική τάξη;

Δεν υπάρχει ανάγκη για αυτή την κατανόηση της επιστημονικής αρχές της επιτυχημένης ομαδικής διαβίωσης μεταξύ ατόμων με υγιή

Machine Translated by Google

κοινωνίες όπου τα φυσικά ένστικτα είναι άθικτα. Τα ζώα, για παράδειγμα, έχουν εύτακτες, επιτυχημένες «κοινωνίες» επειδή η Φύση δίνει σε κάθε κοινωνικό πλάσμα όλα τα ένστικτα που χρειάζεται για μια επιτυχημένη ομαδική διαβίωση.

Οι λύκοι, τα μυρμήγκια, οι μέλισσες – και οι πίθηκοι – για παράδειγμα, έχουν υψηλά οργανωμένες και απόλυτα υγιείς, εύτακτες κοινωνίες.

Οι πρώτοι άνθρωποι είχαν υγιείς κοινωνίες. Στη συνέχεια, ο αυξανόμενος έλεγχος του ανθρώπου πάνω στη Φύση τού επέτρεψε να ξεφύγει από το φυσικό του περιβάλλον, να περιβάλλει τον εαυτό του με τεχνητά στοιχεία και πολυτέλεια, μέχρι που έγινε παρακμιακός και γεμάτος αλαζονική έπαρση - μια έπαρση που σήμερα ονομάζεται «φιλελευθερισμός».

Μόνο επιστρέφοντας στην απλούστερη και πιο πρωτόγονη κατάσταση ζωής του ασύλληπτου και απολίτιστου ζωικού κόσμου, και παρατηρώντας τη λειτουργία των ενστίκτων που τους έδωσε ο Δημιουργός,
μπορούμε να ρίξουμε μια ματιά στα θαύματα αυτού που μας έχει δοθεί – και που έχουμε πετάξει;

Η φύση έχει δημιουργήσει «φυλές» με τις οποίες μπορεί να πειραματιστεί και να αναζητήσει πάντα καλύτερες φυλές, όπως ακριβώς κάνει ένας καλός αγρότης. Ο Δημιουργός, όντας ένας απείρως σοφότερος αγρότης από οποιονδήποτε άνθρωπο, επιμένει απόλυτα στην αγνότητα, την ιερότητα - τη ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ κάθε ομάδας.

Αλλά η Φύση, όπως ένας αγρότης που εκτρέφει αγελάδες, μπορεί να βελτιώσει τη ράτσα μόνο ενθαρρύνοντας την εκτροφή του καλύτερου τύπου και εξαλείφοντας τον φτωχότερο τύπο. Η Φύση επιτελεί αυτό το έργο με τον πιο ισχυρά ένστικτα που μας δίνονται: ΑΓΑΠΗ για τους δικούς μας και ΜΙΣΟΣ για όσους εισβάλλουν – ή τους «εξωτερικούς».

Αυτά τα δύο ένστικτα είναι εξίσου σημαντικά: Η αγάπη δεν είναι «καλή», ενώ το μίσος είναι «κακό» — κάτι που είναι η φάρσα που τόσο αγαπούν οι Εβραίοι, οι φιλελεύθεροι, οι χίπις, οι queer και οι ημίθεοι.

Η αγάπη είναι πράγματι απίστευτα δυνατή και καλή, όταν είναι ΦΥΣΙΚΗ. Η ΑΓΑΠΗ, το φυσικό, υγιές είδος, είναι πράγματι αυτό που κάνει τον κόσμο να γυρίζει και είναι το πιο όμορφο, ιερό θαύμα που έχουμε δει ποτέ εδώ σε αυτή τη γη.

ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ ΕΝΑ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΟ ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ, Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΕΝΟ ΛΕΞΗ, ΕΝΑ ΣΥΜΒΟΛΟ ΓΙΑ ΧΙΠΠΙ, ΚΟΥΙΡ ΚΑΙ ΔΕΙΛΟΥΣ.

Machine Translated by Google

Θα ήθελα να γράψω πολύ περισσότερα για αυτόν τον συγκεκριμένο νόμο της κοινωνικής ζωής, επειδή, όπως θα δούμε, η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ είναι η ουσία, το παν και το τέλος του Εθνικοσοσιαλισμού όταν εφαρμόζεται στην Άρια κοινωνία - και, μάλιστα, σε κάθε υγιές ανθρώπινη κοινωνία που υπήρξε ποτέ.

Αλλά απλά δεν υπάρχει χώρος σε αυτό το έργο για το βιβλίο που θα μπορούσε να γραφτεί μόνο για αυτό το θέμα. Μπορώ μόνο να συνοψίσω λέγοντας ότι ο πρώτος νόμος όλων των ομαδικών όντων που ζουν από κοινωνικά πλάσματα είναι η ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ· απόλυτη και ασυμβίβαστη αφοσίωση σύνολο στην ίδια τη φυλετική ομάδα με βάση ένα κατακλυσμιαία αγάπη και απόλυτο, ασυμβίβαστο μίσος για οποιονδήποτε ξένο εισβάλλει και απειλεί να αναμίξει τα γονίδιά του με εκείνα των θηλυκών της δικής του ομάδας.

Ο καθημερινός τρόπος με τον οποίο εκδηλώνεται αυτός ο νόμος είναι η αγάπη για το είδος του και το μίσος για τους επιθετικούς εισβολείς (γι' αυτό και οι περισσότεροι υγιείς Λευκοί έχουν τόσο ενστικτώδη αποστροφή για τους «νέγρους», τους Εβραίους και άλλους «εξωγήινους»).

Ο δεύτερος πιο σημαντικός νόμος είναι ο νόμος της ΕΔΑΦΟΥΣ.

Για παράδειγμα, δέκα ή είκοσι αρσενικά από τα μικροσκοπικά τροπικά ψάρια που ονομάζονται «ξιφοουρές» θα οριοθετήσουν το καθένα ένα τμήμα ενός ενυδρείου μόλις τοποθετηθούν σε αυτό και θα επιτεθούν σε οποιαδήποτε εισβολή από άλλο αρσενικό.

Αν εισαχθούν θηλυκά στο ενυδρείο, τα αρσενικά θα τσακωθούν για αυτά, όπως αναμενόταν. Αλλά η έκπληξη για την επιστήμη ήταν ότι το σεξ δεν είναι το ισχυρότερο κίνητρο στη ζωή αυτών των μικρών ψαριών.

Αν αρχίσετε να ψύχετε το νερό στη δεξαμενή τους, μπορείτε να φτάσετε σε ένα σημείο όπου το νερό θα είναι τόσο κρύο που τα αρσενικά δεν θα δίνουν πλέον και πολλή σημασία όταν εισάγετε τα θηλυκά. Όταν το νερό γίνει τόσο Κρύα σαν να θέλουν σχεδόν να σκοτώσουν τα μικρά ψαράκια, δεν δίνουν καθόλου σημασία στα θηλυκά. Αλλά ακόμα και όταν είναι στα πρόθυρα να πεθάνουν από το πάγωμα, θα βγουν έξω με μανία για να υπερασπιστούν την ΕΔΑΦΟΣ τους - την ιδιωτική τους περιουσία!

Ο Εθνικοσοσιαλισμός βασίζεται, μεταξύ άλλων, σε αυτή την έννοια της ιδιωτικής ιδιοκτησίας. Ο νόμος της ΕΔΑΦΟΥΣ προκύπτει ως «Εθνικισμός» και ιδιωτική ιδιοκτησία στην ανθρώπινη κοινωνία.

Σε όλο το ζωικό βασίλειο, ο ηγέτης δεν επιλέγεται ποτέ με ψηφοφορία, αλλά πάντα μέσω της φυσικής επιλογής που έχει καθιερώσει η Φύση ως η μόνη σίγουρη μέθοδος διασφάλισης ότι η ομάδα καθοδηγείται από τους καλύτερους.

Machine Translated by Google

– μάχη. Αυτό το έχω ονομάσει νόμο της ΗΓΕΣΙΑΣ.

Μόλις κάθε μέλος μιας κοινωνίας ζώων μάθει τη θέση του στη φυσική βιολογική τάξη της σκληρότητας, της σοφίας και της ευφυΐας, κάθε μέλος εγκαθίσταται στη δική του θέση και η ομάδα είναι σχετικά ειρηνική και τάξη. Μόνο όταν τα νεαρά αρσενικά αρχίζουν να ωριμάζουν και πρέπει να παλέψουν για να ανέβουν ή να κατέβουν την κλίμακα, υπάρχουν σοβαρές μάχες. Και στη συνέχεια, μόλις κάθε αρσενικό μάθει ποιον μπορεί να μαστιγώσει και ποιος μπορεί να τον μαστιγώσει, εγκαθίσταται και ζει ειρηνικά και ικανοποιημένα σε εκείνο το μέρος που έχει βρει για τον εαυτό του.

Έτσι, θεσπίζονται δύο ακόμη θεμελιώδεις αρχές ή νόμοι κάθε ομαδικής ζωής – η ΗΓΕΣΙΑ από τους καλύτερους και μια φυσική ιεραρχία ή κλίμακα ηγεσίας όλων των άλλων μελών της ομάδας – η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

Τέλος, μια μελέτη του ζωικού κόσμου αποδεικνύει ότι τα θηλυκά μένουν μακριά από τις υποθέσεις των αρσενικών και ειδικεύονται στην αναπαραγωγή και την ανατροφή των νέων οργανώνοντας υγιείς οικογένειες. Συνοψίζοντας: Υπάρχουν πέντε βασικοί νόμοι για τη ζωή σε ομάδες, τους οποίους έχω ονομάσει «ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ».

(1) Ο νόμος της ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ (αγάπη μέσα, μισώ έξω).

(2) Το δίκαιο της ΕΔΑΦΟΥΣ (ιδιωτική ιδιοκτησία).

(3) Ο νόμος της ΗΓΕΣΙΑΣ (από τους καλύτερους)·

(4) Ο νόμος της ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (ή της φυσικής θέσης κάθε ατόμου σε μια ομάδα)· και

(5) ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ για τις γυναίκες.

Με αυτές τις φυσικές αρχές σε λειτουργία, όπως ισχύουν σε ολόκληρο τον κόσμο των κοινωνικών ζώων, υπάρχει σχετική ειρήνη και τάξη στην ομάδα.

Μόνο όταν η ομάδα με κάποιο τρόπο εξαναγκάζεται σε αφύσικες συνθήκες, τα θεόδοτα ένστικτα να υπακούει σε αυτούς τους σιδερένιους νόμους της Φύσης αποτυγχάνουν.

Αξιολογώντας όλα αυτά στο μυαλό σας, σκεφτείτε το φαινομενικά «τρελό» μοτίβο νεανικής παραβατικότητας. Έχουμε τους γιους και

Machine Translated by Google

Κόρες μερικών από τους πιο «προνομιούχους» και πλούσιους ανθρώπους ξαφνικά φαίνεται να τρελαίνονται, χτυπώντας ηλικιωμένους, καταστρέφοντας πράγματα χωρίς νόημα, παίρνοντας δηλητηριώδη ναρκωτικά και μετατρέποντας τα παιδιά σε αλαζόνες, αντικοινωνικούς εγκληματίες. Ταυτόχρονα, διαπιστώνουμε ότι τα παιδιά μερικών από τις πιο φτωχές ομάδες της κοινωνίας μας δεν παράγουν σχεδόν καθόλου παραβατές.

Μέχρι πολύ πρόσφατα, για παράδειγμα, οι νεαροί Κινέζοι δεν ήταν ποτέ παραβάτες (και εξακολουθούν να έχουν πολύ χαμηλότερο ποσοστό παραβατικότητας από άλλες ομάδες). Οι νέοι των δεμένων, αν και πολύ φτωχών, ομάδων συχνά δεν επηρεάζονται από τη σύγχρονη τρέλα της νεανικής παραβατικότητας.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί ένα πλούσιο νεαρό αγόρι ή κορίτσι να γίνει κλέφτης, βάνδαλος και να είναι βίαια αντικοινωνικό παρά όλα τα πιθανά πλεονεκτήματα, ενώ τα παιδιά μερικών από τους φτωχότερους ανθρώπους στην Αμερική είναι καλά προσαρμοσμένα και εποικοδομητικά;

Η απάντηση είναι ότι τα παιδιά που μεγαλώνουν σε μια ομάδα που έχει καταφέρει να διατηρήσει κάποια ομοιότητα με τους νόμους της φυσικής ομαδικής ζωής (τους «Νόμους της Φυλής»), που αισθάνονται ότι είναι πιστά τα μέλη μιας ομάδας, μιας «φυλής», ότι «ανήκουν» σε κάτι ή σε κάποιον που αξίζει τον κόπο, και που ως εκ τούτου έχουν αίσθηση των πέντε βασικών νόμων κάθε ομαδικής ζωής, δεν είναι απογοητευμένα, δεν είναι χαμένα και δεν αδειάζω.

Οι Εβραίοι, με την εξάπλωση του φιλελευθερισμού και του κομμουνισμού, έχουν συνειδητά και επιστημονικά προχωρήσει στη διαδικασία εξάλειψης από τις ψυχές του λαού μας κάθε μνήμης των ιερών «Νόμων της Φυλής», οι οποίοι, από μόνοι τους, μπορούν να κάνουν μια ομάδα ανθρωπότητας υγιή, ευτυχισμένη και ειρηνική.

Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει με ειρήνη και παραγωγική ευτυχία ΕΚΤΟΣ κάποιου είδους «ΦΥΛΗΣ» στην οποία ανήκει ΑΠΟΛΥΤΑ ΠΙΣΤΟΣ και που με τη σειρά του ΤΟΝ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ.

Οι Εβραίοι έχουν διαδώσει την απερίγραπτα καταστροφική ιδέα του «οικουμενισμού», του «ενός κόσμου» - ενός όχλου από άτομα χωρίς φυλή, χωρίς κράτος και μεμονωμένα - ως την υπέρτατη ιδέα της ανθρωπότητας. Ακόμα και οι συντηρητικοί έχουν εξαπατηθεί ώστε να κάνουν χαζομάρες σε αυτή την ίδια αφύσικη, κατακερματισμένη, υπερατομικιστική, ΕΒΡΑΪΚΗ ασθένεια της κοινωνίας.

Machine Translated by Google

Οι Εβραίοι μας λένε ότι ο Νόμος της ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ (αγάπη μέσα, μίσος έξω) είναι «ρατσισμός»—το «απόλυτο κακό» όλων των εποχών! Μας λένε ότι αν δεν αγαπάμε τους κίτρινους άντρες, τους μαύρους άντρες – και ιδιαίτερα τους Εβραίους – όσο και τον δικό μας λαό, τότε είμαστε κακοί, διεστραμμένοι και καταδικασμένοι – είμαστε «ρατσιστές». Εκατομμύρια αξιολύπητοι λευκοί κορόιδοι πιστεύουν αυτό το εβραϊκό ψέμα!

Μας λένε ότι ο Νόμος της ΕΔΑΦΟΥΣ (ιδιωτική ιδιοκτησία) είναι μια ΜΗ ΦΥΣΙΚΗ απληστία και ότι οι αξιοπρεπείς άνθρωποι πρέπει να επιθυμούν να μοιράζονται τα πάντα και να μην έχουν καμία επιθυμία για τη δική τους ιδιωτική ιδιοκτησία. Το αποκαλούν αυτό «μαρξιστικό σοσιαλισμό», «κομμουνισμό» και διάφορα άλλα ονόματα που υποδηλώνουν ενδιαφέρον για την «κοινωνία» και την «κοινότητα» - αλλά όλα αυτά χτυπούν στην καρδιά του πιο ισχυρού και μοναδικού κινήτρου στα ζωντανά πλάσματα να χτίζουν, να δημιουργούν και να παράγουν. Περισσότερα εκατομμύρια πιστεύουν αυτούς τους Εβραίους ψεύτες.

Οι Εβραίοι μας λένε ότι ο Νόμος της ΗΓΕΣΙΑΣ (κυβέρνηση του καλύτερου) είναι «δικτατορία» και ότι πρέπει να αγωνιστούμε για «δημοκρατία» (κυβέρνηση από όχλους): Εκατομμύρια Λευκοί Άριοι έχουν παρασυρθεί από πιστεύοντας αυτό το τραγούδι των σειρήνων της «δημοκρατίας», μέχρι που όχλοι ανθρώπινων σκουπιδιών τρομοκρατούν τώρα ολόκληρο το έθνος μας.

Οι Εβραίοι μας λένε ότι ο Νόμος της ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (ο (η καθιέρωση της φυσικής τάξης ικανότητας κάθε ατόμου στη σωστή του θέση) είναι «ταξική εκμετάλλευση» και ότι οι φυσικοί ηγέτες της κοινωνίας - όσοι έχουν πετύχει - πρέπει να συντρίψουν και να δολοφονηθούν από όσους δεν έχουν πετύχει. Ολόκληρα έθνη γεμάτα καλούς Λευκούς Άριους έχουν απορροφηθεί από αυτή την άθλια εβραϊκή μέθοδο διαίρεσης και κατάκτησης του λαού μας μέσω του ταξικού πολέμου.

Τέλος, αυτοί οι πάντα στοργικοί Εβραίοι μας λένε ότι η εξειδίκευση των γυναικών στην ανατροφή των παιδιών είναι μια κτηνώδης υποδούλωση των γυναικών μας, ότι οι γυναίκες προορίζονται να είναι δικαστές, μηχανικοί ατμομηχανών, αξιωματικοί του στρατού και στελέχη επιχειρήσεων. Το αποτέλεσμα, φυσικά, είναι η αυξανόμενη καταστροφή αυτού του ιερού και όμορφου θεσμού όλων των υγιών πολιτισμών, της μητρότητας, και μαζί της του σπιτιού και της οικογένειας. Ολόκληρος ο Δυτικός κόσμος μας έχει πέσει θύμα αυτής της «δημοκρατικής» εβραϊκής απάτης, η οποία έχει καταστήσει τις γυναίκες τα πιο αξιολύπητα θύματα της εβραϊκής ασθένειας. Εκατομμύρια «σύγχρονες» γυναίκες είναι απελπιστικά χαμένες, απογοητευμένες και εντελώς δυστυχισμένες, ακόμα και ενώ φωνάζουν για περισσότερα «δικαιώματα» από μεγάφωνα και

Machine Translated by Google

παρελαύνοντας σε εξοργιστικές, μαχητικές, πολιτικές οργανώσεις.
Εν τω μεταξύ, εκατομμύρια οικογένειες δεν έχουν ζεστές, υπέροχες μητέρες, και τα σπίτια μοιάζουν περισσότερο με πολυτελείς φυλακές παρά με τα θαύματα αγάπης και ζεστασιάς που ήταν τα σπίτια πριν από έναν αιώνα.

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί τόσοι πολλοί ανήλικοι παραβάτες συγκεντρώνονται σε συμμορίες; Για χρόνια, όπως οι περισσότεροι άνθρωποι, υπέθετα ότι αυτή ήταν μια αφύσικη διαστροφή των «κακών» αγοριών, επειδή μεγάλωσα σε ένα είδος αστικού «κουκουλιού», γνωρίζοντας ελάχιστα για τις βάναυσες πραγματικότητες της ζωής.

Αλλά από τη στιγμή που κάποιος κατανοήσει τους νόμους της κοινωνικής ζωής για όλα τα πλάσματα – την ανθρώπινη ανάγκη να ζει σύμφωνα με τους «Νόμους της Φυλής» –
Η λέξη «συμμορία» γίνεται πιο κατανοητή.

Δείχνει ότι τα παιδιά μας, τουλάχιστον, εξακολουθούν να έχουν υγιή ένστικτα, παρόλο που η εξωτερική εκδήλωση αυτών των ενστίκτων είναι κακή και αντικοινωνική ως αποτέλεσμα των αφύσικων συνθηκών που επιβάλλονται στα παιδιά από το εντελώς ανθυγιεινό αστικό περιβάλλον τους.

Παρατηρήστε ότι το πρώτο χαρακτηριστικό της συμμορίας είναι η «αποκλειστικότητα». «Κρατούν ενωμένοι» φανατικά. Επιτεθείτε σε έναν και όλοι θα σας επιτεθούν. Τα βάζουν με μία από τις γυναίκες της συμμορίας και είστε νεκροί.
είναι παθιασμένα πιστοί ο ένας στον άλλον. Και μισούν τους ξένους και τους επιτιθέμενους ακόμη πιο παθιασμένα.

Έχουν επαναβεβαιώσει τους ιερούς νόμους της Φύσης για τη ΒΙΟΛΟΓΙΑ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ, ομαδικής αφοσίωσης, αν και δεν ξέρουν το γιατί.

Παρατηρήστε ότι το επόμενο πράγμα που κάνει μια συμμορία είναι να οριοθετήσει μια «περιοχή» – μια περιοχή. Αλίμονο σε αυτόν που παραβιάζει αυτή την «περιοχή» – παραβιάζει την «ιδιωτική περιουσία» της συμμορίας! Θα μπορούσε κάτι περισσότερο; προφανώς αποτελούν παράδειγμα του δικαίου της ΕΔΑΦΟΥΣ;

Η συμμορία δεν καθοδηγείται ποτέ από «δημοκρατικές» εκλογές, αλλά από τους πιο σκληρούς, τους καλύτερους (με τα πρότυπα της συμμορίας). Ορίστε ένα κλασικό παράδειγμα του νόμου της ΗΓΕΣΙΑΣ.

Παρατηρήστε πώς κάθε μέλος μιας συμμορίας έχει έντονη επίγνωση της ακριβούς θέσης του μέσα στη συμμορία - ποιος είναι πάνω από αυτόν και ποιος από κάτω.
Ας προσπαθήσει οποιοσδήποτε να τον πλησιάσει, και θα συντριβεί. Ας τον αφήσουμε Προσπάθησε να ανέβεις μια σκάλα και ο τύπος από πάνω θα τον συντρίψει. Να ο νόμος της ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ – όπως ακριβώς και στη Φύση.

Και τέλος, παρατηρήστε τα θηλυκά μιας παρέας. Δίνουν κάποια

Machine Translated by Google

Διαταγές στον αρχηγό; Όχι! Τρέχουν τριγύρω και απαιτούν «δικαιώματα»; Όχι! Συμπεριφέρονται όπως τα θηλυκά σε όλο τον υπόλοιπο ζωικό κόσμο και δεν προσπαθούν να συμπεριφέρονται σαν αρσενικά. Υπερηφανεύονται για τον ρόλο τους ως θηλυκά, ως άτομα που «ανήκουν» και βοηθούν περήφανα ένα ισχυρό αρσενικό. Και αυτός είναι ακριβώς ο ρόλος των θηλυκών σε υγιείς και ευτυχισμένες κοινωνίες.

(Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι οι Εβραίοι φροϋδικοί ψεύτες ψυχίατροι αναγκάζονται να επιστρέψουν στους νόμους της ομάδας, στους νόμους της φυλής - για να επιφέρουν «θεραπείες» σε ναρκομανείς και αλκοολικούς. Αυτοί σχηματίζουν μια ομάδα και τα ισχυρά ένστικτά τους για πίστη σε αυτήν την ομάδα μπορεί μερικές φορές να ξεπεράσει τις μοναχικές, ατομικές αδυναμίες)

Και οι Μαύροι, στον τυφλό και ανόητο αγώνα τους, κάνουν το ίδιο πράγμα, σχηματίζοντας ενστικτωδώς μαύρες θρησκευτικές πεποιθήσεις, φωνάζοντας «Μαύρη Δύναμη» και αποκαλώντας ο ένας τον άλλον «αδελφούς ψυχές».

Παρά την ακραία φτώχεια στην Κάτω Ανατολική Πλευρά της Νέας Υόρκης κατά τα πρώτα χρόνια της εβραϊκής μετανάστευσης, ακόμη και αυτά τα άθλια σμήνη εβραϊκών σκουπιδιών από την Ευρώπη παρέμειναν ενωμένα με τόσο φανατική ομαδική αφοσίωση, υπακούοντας σε όλους τους «Νόμους της Φυλής», που σχεδόν δεν υπήρχε καμία παραβατικότητα και κανένα έγκλημα εναντίον του άλλου μεταξύ τους. Στην πραγματικότητα, η ομαδική αφοσίωση αυτών των Εβραίων είναι ίσως η πιο φανταστική στην ιστορία του κόσμου. Τους έχει ωθήσει σχεδόν στην κυριαρχία ολόκληρου του κόσμου - όχι επειδή είναι πιο γενναίοι, εργάζονται σκληρότερα, είναι πιο έξυπνοι ή πιο άξιοι από τους υπόλοιπους από εμάς - αλλά επειδή τηρούν τους βασικούς νόμους της Φύσης και διατηρούν την ομαδική αφοσίωση. Ενώ όλοι οι υπόλοιποι από εμάς έχουμε πέσει θύματα των σάπιων σκουπιδιών τους του «ενός κόσμου», του «είμαστε όλοι αδέρφια», που αποσυνθέτουν την Κοινωνία μας, οι Εβραίοι διατηρούν την κοινωνία τους με μια ομαδική αφοσίωση που η ιστορία δεν έχει ξαναδεί, και έτσι πηγαίνουν από τη μία νίκη στην άλλη.

Μόνο όταν ο Αδόλφος Χίτλερ, πριν από πενήντα χρόνια, άρχισε να βλέπει όλα αυτά διαισθητικά ως μια νέα κοσμοθεωρία, την Weltanschauung του Εθνικοσοσιαλισμού, οι μη Εβραίοι απέκτησαν την πρώτη τους εικόνα για την αναδυόμενη επιστήμη της ανθρώπινης ομαδικής ζωής. Αυτό που κάναμε ενστικτωδώς εδώ και αιώνες, και οι Εβραίοι εξακολουθούν να κάνουν ενστικτωδώς, ο Αδόλφος Χίτλερ άρχισε να το βλέπει και να το καταλαβαίνει διαισθητικά.

Η ουσία του Εθνικοσοσιαλισμού είναι ο ρατσισμός, ο οποίος, με απλούστερους όρους, είναι απλώς η πεποίθηση ότι οι άνθρωποι διαφέρουν ως προς την αριστεία.

Machine Translated by Google

ράτσας ακριβώς η ίδια με όλα τα άλλα ζωντανά όντα, και ότι ο Λευκός Άνθρωπος είναι μέχρι στιγμής η καλύτερη ράτσα που έχει εμφανιστεί, ενώ οι Μαύροι είναι οι κατώτερες. Και, όπως θα θυμάται ο αναγνώστης, αυτός είναι ο πρώτος νόμος της Ομαδικής Ζωής, η «ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ» όπως την έχω χαρακτηρίσει.

Σε αντίθεση με τα αποτρόπαια ψέματα των Εβραίων (και των «συντηρητικών»), η ιδιωτική περιουσία προστατεύτηκε δυναμικά από τον Αδόλφο Χίτλερ, ο Κρουπ και οι άλλοι μεγάλοι ή μικροί ιδιοκτήτες ακινήτων και επιχειρηματίες δεν έχασαν ποτέ ούτε ένα σεντ υπό τον Χίτλερ, ούτε οι Γερμανοί πρίγκιπες. (Κάποτε, μανιώδεις «αριστεροί» στο κόμμα του ήθελαν να εκτοπίσουν τους Γερμανούς πρίγκιπες, και ο Χίτλερ έπρεπε να καταστείλει ένα
ανταρσία στις δικές του τάξεις για να προστατεύσει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας τους, κάτι που και έκανε. Ο Χίτλερ ήταν εθνικιστής, υποστηρικτής της εδαφικής, της ιδιωτικής ιδιοκτησίας.

Περιττό να επισημανθεί ότι ο Χίτλερ έδωσε στον λαό του ΗΓΕΣΙΑ –
όχι γλυκανάλατα ούτε δημαγωγικά λόγια και τον αγαπούσαν γι' αυτό. Τον ακολουθούσαν με αγάπη και προθυμία, όπως κάνουν και τα μέλη όλων των ευτυχισμένων, επιτυχημένων, υγιών κοινωνικών ομάδων.

Υπήρχε ειρήνη και τάξη ανάμεσα στον λαό του Χίτλερ, επειδή δίδασκε ότι ένας άνθρωπος άξιζε και πρέπει να λαμβάνει τον ίδιο σεβασμό επειδή ήταν καλός σκάβων χαντακιών (αν αυτό ήταν το όριο της ικανότητάς του να υπηρετεί τον λαό του) όσο και ο άνθρωπος που ήταν σε θέση να εφεύρει μια νέα και υπέροχη μηχανή ή να είναι πολιτικός ηγέτης.

Κάθε άτομο στη Γερμανία του Χίτλερ τιμήθηκε για τη θέση του στην κοινωνία, εφόσον την κατείχε όσο καλύτερα μπορούσε. Δεν παρακινούνταν αιώνια (όπως ο λαός μας από τους Εβραίους) να απαιτήσει
θέσεις εργασίας μόνο ως Πρόεδροι, Πρόεδροι Διοικητικών Συμβουλίων και στελέχη, όταν κάποιοι άνθρωποι δεν γεννιούνται με αυτά τα συγκεκριμένα ταλέντα.

Το να αποτυγχάνει κανείς σε αυτό που θα μπορούσε να κάνει, ενώ παράλληλα εγείρει την κόλαση και στοχεύει σε αυτό που δεν μπορεί να κάνει, ισοδυναμεί με διατάραξη της τάξης και της ευτυχίας στην κοινωνία, για να μην αναφέρουμε την απελπιστική απογοήτευση του ατόμου που αρνείται να το κάνει. να αναγνωρίσει τη φυσική του θέση στον κόσμο.

Έτσι, το κράτος του Χίτλερ αναγνώρισε τον νόμο της ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ. Κάθε άνθρωπος τιμήθηκε για αυτό που έκανε με πίστη και με την καλύτερη δυνατή προσπάθεια, ανεξάρτητα από το αν ήταν αγρότης, πολεμιστής, εργάτης, εργάτης εργοστασίου ή οτιδήποτε άλλο.

Τελικά, ο Χίτλερ φρόντισε ώστε οι γυναίκες να αποκατασταθούν στις ιδιότητές τους.

Machine Translated by Google

αρχαίο πρωτοτόκιο και τιμώμενες ως σύζυγοι και δημιουργοί ευτυχισμένων, υγιών σπιτιών – ως δημιουργοί καλών ανθρώπων.

Τα ψέματα για την εποχή του Χίτλερ είναι πλέον τόσο τεράστια και ισχυρά που είναι σχεδόν αδύνατο να τα αμφισβητήσει κανείς. Αλλά αν συναντήσετε έναν έντιμο και θαρραλέο Γερμανό που έζησε αυτές τις σπουδαίες εποχές (και είναι πρόθυμος να μιλήσει παρά τον τρόμο που επικρατεί σήμερα για όσους τολμούν να πουν την αλήθεια), θα μάθετε ότι ο γερμανικός λαός ανακάλυψε τι καλή ηγεσία και μια φυσική...

Ένα υγιές κράτος είναι όπως επί Χίτλερ.

Για να αποτρέψουν την εξάπλωση αυτής της γνώσης και αυτής της φυσικής κατάστασης της κοινωνίας (και έτσι να καταστρέψουν την παρασιτική ύπαρξη του Εβραϊσμού), αυτοί οι Εβραίοι διάβολοι προκάλεσαν και τους υπόλοιπους από εμάς να πάμε και σφαγιάστε και συντρίψτε αυτό το θαύμα της Λευκής Άριας Αναγέννησης.

Αλλά ο φυσικός νόμος δεν μπορεί να συντριβεί, όπως ακριβώς δεν μπορείτε να «συντρίψετε» το γεγονός ότι δύο συν δύο ίσον τέσσερα. Μπορεί να τρομοκρατήσετε τους ανθρώπους και να τους κάνετε όλους να παπαγαλίζουν «δύο συν δύο είναι δεκαεπτά» – αλλά δύο και δύο κάνουν ακόμα τέσσερα, και πάντα θα υπάρχει κάποιος με το θάρρος και τη σοφία, αργά ή γρήγορα, για να χτυπήσει τους τρομοκράτες και τους ψεύτες για να επιβεβαιώσει την αλήθεια.

Ήδη, αυτό συμβαίνει σε όλο τον κόσμο.

Οι νεαρές «συμμορίες» που ανέφερα είναι μόνο ένα σημάδι του τι πραγματικά συμβαίνει. Οι άνθρωποι θα βρουν τον δρόμο τους πίσω στους φυσικούς «Νόμους της Φυλής».

Αυτό που έδωσε ο Χίτλερ στον κόσμο, ως Εθνικοσοσιαλισμός, είναι, κατά μία έννοια, μόνο μια σύγχρονη μορφή του αρχαίου, φυσικού «φυλετικού νόμου», της συνταγής για ευτυχισμένη και υγιή ομαδική ζωή που δόθηκε από το Μεγάλο Πνεύμα σε όλα τα ζωντανά πλάσματα, συμπεριλαμβανομένου του ανθρώπου.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από ΦΥΣΙΚΗ ΤΑΞΗ (ένα όνομα που, κατά κάποιο τρόπο, θα περιέγραφε περισσότερο την πραγματικότητα από τον «Εθνικοσοσιαλισμό»). Ο Χίτλερ έπρεπε να σχεδιάσει το όνομα του κινήματός του για να πετύχει σε μια συγκεκριμένη πολιτική κατάσταση και ως εκ τούτου αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει ονόματα και όρους που θα επιτύγχαναν τους σκοπούς του. Στη Γερμανία, υπήρχαν εκατομμύρια Γερμανοί που θεωρούσαν τους εαυτούς τους «σοσιαλιστές» -
αλλά βρίσκονταν στα χέρια των χειραγωγών Εβραίων. Αντί να δώσει περισσότερες μάχες από όσες έπρεπε, ο Χίτλερ είπε, στην ουσία, σε αυτά τα εκατομμύρια: «Αν πρέπει να είστε «σοσιαλιστές», ας μην είμαστε Εβραίοι».

Machine Translated by Google

«σοσιαλιστές» – Μαρξιστές – ας είμαστε «ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ», εννοώντας μια εθνική κοινωνία. Ας είμαστε «σοσιαλιστές» για τη Γερμανία, όχι για τους Εβραίους.

Και λειτούργησε! Εκατομμύρια και εκατομμύρια καλοί άνδρες και γυναίκες που είχαν παρασυρθεί στον κομμουνισμό από τους Εβραίους, κερδήθηκαν πίσω στον λαό τους και στη Φυσική Τάξη της υγιούς ομαδικής ζωής με τις μεθόδους του Χίτλερ.

Πέρα από τα θεμελιώδη στοιχεία της φυσικής τάξης, τα οποία εγώ
Όπως έχουμε διατυπώσει παραπάνω, ο Εθνικοσοσιαλισμός ενσαρκώνει κάτι πολύ υψηλότερο και ευγενέστερο από οποιοδήποτε απλό σύνολο κανόνων ή αρχών.
Ο Εθνικοσοσιαλισμός, ως ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ενσαρκώνει την αιώνια ώθηση που βρίσκεται σε όλα τα ζωντανά όντα - μάλιστα σε όλη τη δημιουργία - προς ένα υψηλότερο επίπεδο ύπαρξης - προς την τελειότητα - προς τον Θεό.

Αυτή η «αριστοκρατική» ιδέα του Εθνικοσοσιαλισμού – η ιδέα ενός
Η συνεχής προσπάθεια σε όλη τη Φύση προς όλο και υψηλότερη, όλο και πιο σύνθετη και όλο και πιο τέλεια ύπαρξη – είναι η μεταφυσική, υπερφυσική πτυχή του ιδανικού μας.

Με άλλα λόγια, οι έννοιες της κοινωνικής δικαιοσύνης και της φυσικής τάξης είναι τα Όργανα και τα νεύρα του Εθνικοσοσιαλισμού, αλλά η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ του, η «θρησκευτική» του πτυχή - αυτό που τον ανυψώνει πάνω από οποιαδήποτε αυστηρά πολιτική φιλοσοφία - η λατρευτική του στάση απέναντι στη Φύση και η θρησκευτική αγάπη για τα Μεγάλα Δώρα ενός Άγνωστου Δημιουργού.

Ο Χριστιανισμός, για παράδειγμα, είναι κάτι πολύ ανώτερο από τις τελετουργίες του, τα λόγια των προσευχών του ή οποιοδήποτε από τα σύμβολά του. Είναι μια ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΑ προς τα ιδανικά του πιστού για Πνευματική Τελειότητα.
Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι το ίδιο είδος προσπάθειας προς ολοένα και υψηλότερα επίπεδα εδώ σε αυτή τη γη, ενώ ο Χριστιανισμός αγωνίζεται για μια μελλοντική και μεταγενέστερη ζωή που δεν ανήκει σε αυτή τη γη.

Για τον απλό «στρατιώτη» στον «στρατό» μας, που οικοδομεί και αγωνίζεται για τη Φυσική Τάξη – τον Εθνικοσοσιαλισμό – αρκεί να σέβεται και να υπακούει στους νόμους και τα δόγματα που θεσπίζονται από τα υψηλά ιδανικά της Φιλοσοφίας μας, απλώς με μια ενστικτώδη αγάπη για αυτά τα ιδανικά, ίσως όχι με πλήρη κατανόηση των υψηλότερων μορφών της Φιλοσοφίας μας.

Αλλά όπως ακριβώς οι μεγαλύτεροι Χριστιανοί ηγέτες δεν ήταν αυτοί που ασχολούνταν με λεπτομέρειες και κανόνες, αλλά μάλλον αυτοί που ήταν «Θεοί»

Machine Translated by Google

«μεθυσμένοι» με τα υψηλότερα ιδανικά της θρησκείας, οι ηγέτες της εθνικοσοσιαλιστικής μας ελίτ πρέπει να συμμερίζονται αυτήν την θεμελιωδώς θρησκευτική προσέγγιση. Για αυτούς, το αληθινό νόημα του φυλετικού μας δόγματος πρέπει να είναι μέρος της ιδεαλιστικής τους «προσπάθειας προς τον Θεό».

Μέσω της πλήρους ταύτισης του εαυτού μας με τη μεγάλη μας φυλή, εμείς να συμμετάσχουμε στις περασμένες και μελλοντικές δόξες του. Όταν συμβάλλουμε με οποιονδήποτε τρόπο, ειδικά με αυτοθυσία για να βοηθήσουμε τη φυλή μας στο μονοπάτι προς μια ανώτερη ύπαρξη, προσεγγίζουμε τον Θεό - τον Δημιουργό της Κυρίαρχης Φυλής.

Εν ολίγοις, ενώ οι μηχανισμοί και οι κανόνες του Εθνικοσοσιαλισμού, όπως κωδικοποιούνται και εκτίθενται εδώ, είναι επαρκείς για τους περισσότερους από εμάς, για τους λίγους ιδεαλιστές που είναι έτοιμοι και πρόθυμοι να θυσιάσουν την ίδια τους τη ζωή για τον σκοπό του λαού τους, ο Εθνικοσοσιαλισμός πρέπει να είναι ένα πολύ πραγματικό θρησκευτικό ιδανικό - μια προσπάθεια προς τον Θεό. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι το μόνο κίνημα που έχει αποκτήσει επαρκή αυτογνωσία και διορατικότητα για να μπορέσει να κατανοήσει αυτό το κίνημα μακριά από την φιλελεύθερη τεχνητότητα και την κοντόφθαλμη στάση και προς την αιώνια σοφία της Φύσης. Η απόλυτη πίστη μας στη φυλή, η επιμονή μας στους φυσικούς νόμους στην κοινωνία, την οικονομία και κάθε άλλο τομέα της ανθρώπινης δραστηριότητας είναι, σε κάθε περίπτωση, η συνειδητή, επιστημονική εφαρμογή των σιδερένιων νόμων της Φύσης, αντί για αλαζονικές και κοντόφθαλμες διαστροφές των νόμων, όπως προωθούνται από τους αλαζόνες, φιστικοβόλους φιλελεύθερους και μαρξιστές.

Οι φιλελεύθεροι και μαρξιστές αντίπαλοί μας είναι εξίσου τυφλοί σε αυτό που κάνουν. Αλλά σε κάθε περίπτωση, θα διαπιστωθεί ότι είναι βασικά μισούν τους νόμους της Φύσης, αλαζόνες, αμόρφωτοι.
«Διανοούμενοι» που είναι θύματα των κοινοτοπιών ότι «λίγη γνώση» είναι «επικίνδυνο πράγμα». Επειδή έχουν διαπιστώσει ότι μπορούν να διδάξουν σε έναν Νέγρο του Κονγκό να απαγγέλλει ποίηση ή ακόμα και να ενεργεί σαν δικηγόρος ή γιατρός, φουσκώνουν με την ικανότητά τους να αλλάζουν τη Φύση ώστε να τους ταιριάζει, και φαντάζονται ότι μπορούν να φτιάξουν αυτοκινούμενους, Δυτικούς Λευκούς από οποιονδήποτε Οτεντότο. Το γεγονός ότι η Φύση έχει ήδη φτιάξει τον Νέγρο αυτό που είναι, και καμία ανθρώπινη παρέμβαση δεν μπορεί να φτιάξει ένα «μεταξωτό πουγκί από το αυτί μιας γουρούνας», απλώς αρνούνται να το παραδεχτούν.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η αποσταγμένη ουσία της αγάπης για και σεβασμός για τη Φύση και την αγάπη, τη συνείδηση και την επιστήμη

Machine Translated by Google

εφαρμογή των αιώνιων, δίκαιων και όμορφων νόμων της Φύσης σε κάθε στιγμή της ύπαρξης του Ανθρώπου. Ταυτόχρονα, ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγνωρίζει την ανάγκη του Ανθρώπου για έναν πολιτισμό υψηλότερο από αυτόν των ασυγκίνητων ζώων της ζούγκλας και εκεί ανεβάζει την εφαρμογή του Φυσικού Νόμου από τον γυμνό, με δόντια και δόντια ανταγωνισμό του ζωικού κόσμου, για παράδειγμα, στον ρυθμιζόμενο και εύτακτο ανταγωνισμό, υπό δίκαιους κανόνες.

Οι αντίπαλοί μας θέλουν να εξαλείψουν εντελώς τον ανταγωνισμό – ένα εντελώς αφύσικη ιδέα.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός επιμένει ότι ο άνθρωπος μπορεί να βελτιώσει και να εμπλουτίσει την εφαρμογή των Φυσικών Νόμων της ζωής προς όφελος του ανθρώπου, αλλά επιμένει επίσης ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να ξεφύγει ή να αψηφήσει τον Φυσικό Νόμο. Ανάμεσα στις καταστάσεις κοινωνικής υγείας («Εθνικοσοσιαλισμός» ή Φυσική Τάξη) και της κοινωνικής ασθένειας (Εβραϊκός Μαρξισμός) βρίσκονται οι «ουδέτερες ζώνες» του μηδενός - το μέρος όπου οι άνθρωποι δεν είναι ούτε νεκροί ούτε πραγματικά... ζωντανός.

Η δημοκρατία, ο «φιλελευθερισμός» και ο «συντηρητισμός» είναι αγνές, ανόθευτες καταστάσεις του τίποτα. Δεν έχουν καμία βασική, θεμελιώδη άποψη για τη ζωή, καμία κατανόηση, καμία ζωτική δύναμη βαθιά μέσα τους. Είναι φανταχτερά κόλπα με όμορφες λέξεις και φράσεις, που δεν σημαίνουν τίποτα απολύτως. Οδηγούν μόνο στο χάος και προετοιμάζουν το έδαφος για τους Εβραίους και τον καταραμένο, αφύσικο κομμουνισμό τους.

Ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε αυτή την εβραϊκή απάτη και να κατακτήσουμε τα μυαλά και τις καρδιές του λαού μας είναι να αποκαταστήσουμε στον λαό μας τη Φυσική Τάξη - τους Νόμους της Φυλής - η οποία, μόνο αυτή, θα...
Δώστε μας τη δύναμη και τη θέληση να επαναβεβαιώσουμε τη φυσική, βιολογική ανωτερότητα της Λευκής μας Φυλής και έτσι να σώσουμε τον Δυτικό Πολιτισμό.

Καταστρέψτε τις συνεκτικές δυνάμεις της Φυσικής Τάξης σε οποιαδήποτε ομάδα, και αυτή η ομάδα θα γίνει χαοτική, απελπισμένη, απογοητευμένη, χαμένη, άδεια, μοχθηρή και τελικά αβοήθητη μπροστά σε οποιαδήποτε άλλη ομάδα που είναι ενωμένη. και υπακούει στους Νόμους της Φυλής.

Γι' αυτό οι Μαύροι, σε τόσες πολλές περιπτώσεις, τρομοκρατούν ολόκληρες πόλεις. Μένουν ενωμένοι. Χτύπα ένα και ένα εκατομμύριο Μαύροι θα σου φωνάξουν. Γι' αυτό η αστυνομία συχνά δεν τολμά πλέον να τους συλλάβει, ακόμη και για τα πιο εξωφρενικά αδικήματα.

Και οι Εβραίοι είναι ακόμη πιο ισχυροί ανάμεσά μας, για τον ίδιο λόγο

Machine Translated by Google

λόγος. Μένουν μαζί.

Προσθέτοντας τους Νόμους της Φυλής στους Νόμους της Φυλής που εξετάσαμε νωρίτερα στο Κεφάλαιο IX, μπορούμε να συνθέσουμε έναν νέο νόμο της σύγχρονης κοινωνίας: τον Νόμο της Κυριαρχίας της Ομάδας.

Σε μια κατάσταση της Φύσης, η ομάδα ζώων ή πρωτόγονων ανθρώπων που είναι βιολογικά ανώτερη, η ομάδα που αποτελείται από τα καλύτερα άτομα, που φέρουν τα καλύτερα γονίδια και χρωμοσώματα, θα κυριαρχήσει πάνω σε όλες τις κατώτερες ομάδες, επειδή όλες οι ομάδες στη Φύση (ανώτερες ή κατώτερες) υπακούουν στους Νόμους της Φυλής εξίσου.

Έτσι, ο μόνος παράγοντας που λειτουργεί ανταγωνιστικά στον κόσμο των ζώων είναι η βιολογική αριστεία της αναπαραγωγής. Αλλά η επιστημονική επινόηση, η πολυτέλεια και ο εβραϊκός «φιλελευθερισμός» έχουν καταστρέψει σε τόσο μεγάλο βαθμό την η ικανότητα του σύγχρονου, πολιτισμένου Λευκού Ανθρώπου να νιώθει και να υπακούει στους «Νόμους της Φυλής» της Φύσης ότι έχει χάσει την ομαδική του συνοχή· έχει «ξεκολλήσει» από την κοινωνική του υπόσταση· είναι κατακερματισμένος και ατομικοποιημένος σε εκατομμύρια απομονωμένα άτομα και εκατοντάδες χιλιάδες εγωιστικές «ομάδες πίεσης», τάξεις κ.λπ. Αυτός ο σχεδόν πλήρης κατακερματισμός της μεγάλης «φυλής» των Λευκών ανδρών μας έχει υποβιβάσει σε αδυναμία, ως ομάδα.

Ο νόμος της ΟΜΑΔΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ μεταξύ των ανθρώπων είναι ο κανόνας ότι οποιαδήποτε ομάδα που προσκολλάται φανατικά στους Φυσικούς Νόμους της Φυλής θα είναι σε θέση να κυριαρχήσει σε οποιαδήποτε ομάδα που παρακούει αυτούς τους νόμους, ανεξάρτητα από το πόσο κατώτερη μπορεί να είναι η «φυλή» που υπακούει στους νόμους.

Γι' αυτό οι Νέγροι και οι Εβραίοι κυριαρχούν πάνω στον Λευκό Άνθρωπο στην Αμερική που χτίστηκε και ανήκει σε Λευκούς άνδρες. Γι' αυτό υποφέρουμε από την τυραννία της «μειοψηφίας». Οποιαδήποτε οργανωμένη μειοψηφία αποβρασμάτων και ανθρώπων... Τα σκουπίδια έχουν δύναμη – ενώ η μεγάλη λευκή, μη εβραϊκή πλειοψηφία είναι ένας απλωμένος, αβοήθητος, παράλυτος γίγαντας.

Ο στόχος, λοιπόν, της Εθνικοσοσιαλιστικής μας επανάστασης είναι η αποκατάσταση των Νόμων της Φυλής στον λαό μας, για να επιτρέψει στην φυσική βιολογική τους ανωτερότητα στην αναπαραγωγή για άλλη μια φορά να δώσει στον Λευκό Άνθρωπο την κυριαρχία σε αυτό που έχτισε και θα έπρεπε να κυριαρχεί.

Αυτό ακριβώς έκαναν ο Χίτλερ και ο Εθνικοσοσιαλισμός στη Γερμανία για εκατομμύρια και εκατομμύρια κατακερματισμένους, ατομικοποιημένους ανθρώπους που βυθίστηκαν στα βάθη της απελπισίας και του χάους.

Ο Χίτλερ δεν είχε τόσο εκπληκτική επιτυχία με τον λαό του

Machine Translated by Google

επειδή ήταν «σκληρός τύπος», επειδή διοργάνωνε μεγάλες, συναρπαστικές συγκεντρώσεις, επειδή οι Γερμανοί είναι από τη φύση τους «θηρία», ούτε κανένας από τους άλλους λόγους που προέβαλαν οι ψεύτες Εβραίοι και οι σημερινοί φιλελεύθεροι και συντηρητικοί σύμμαχοί τους.

Ο λόγος που ο Χίτλερ κατάφερε να επιτύχει ένα κοινωνικό θαύμα στη Γερμανία ήταν επειδή ο Χίτλερ κατάλαβε διαισθητικά όλα όσα έχω γράψει και αποκατέστησε τον λαό του στη ΦΥΣΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΑΞΗ.

Ο Χίτλερ δίδαξε τον λαό του να σταματήσει να μισεί ο ένας τον άλλον ως απομονωμένα, μοναχικά και φοβισμένα άτομα, και τους έδωσε πίσω αυτή την ιερή αίσθηση του έθνους, της «Φυλής»· ναι, της πραγματικής αδελφότητας (όχι της τεχνητό είδος που προωθείται από τους Εβραίους). (Δεν υπάρχει τίποτα κακό και όλα είναι σωστά στην «αδελφοσύνη» με τον δικό σου λαό. Είναι όταν οι Εβραίοι προσπαθούν πονηρά και ψευδώς να επεκτείνουν την «αδελφοσύνη» για να τραβήξουν την κουκούλα πάνω από τον «αδελφό» και να προσπαθήσουν να μας κάνουν «αδελφούς» με τους Ζουλού, τους πυγμαίους, τους Κινέζους, τους Βουσμάνους και τους Εβραίους, αυτή η «αδελφότητα» γίνεται συνώνυμο της φυλετικής καταστροφής, όπως και έχει γίνει.)

Ο Χίτλερ έδωσε στον λαό του το ίδιο θυσιαστικό πνεύμα θερμής αγάπης για την οικογένειά του και τον λαό του (που είναι μια μεγάλη «οικογένεια»), η οποία ενώνει και ευλογεί κάθε φυσική κοινωνική ομάδα πλασμάτων.
δημιουργία.

Όπως έχω επισημάνει πολλές φορές, κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει ευτυχισμένα, επιτυχημένα και παραγωγικά ως ένα μοναχικό, πικραμένο άτομο σε πόλεμο με όλους τους συνανθρώπους του. Ο καθένας μας έχει μια βαθιά ανάγκη για τη ζεστασιά και την αγάπη της ομάδας του, εκείνων που ανήκουν στη βιολογική του οικογένεια. Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει χάσει αυτό το αίσθημα της ομαδικής ζεστασιάς, της αφοσίωσης και της αγάπης, και το αποτέλεσμα είναι το χάος και το πνευματικό κενό που βλέπουμε γύρω μας σε αυτή την αποσυντιθέμενη δυτική κοινωνία.

Οι φρικαλεότητες που περιγράφονται στο πρώτο κεφάλαιο αυτού του βιβλίου είναι το άμεσο αποτέλεσμα της σχεδόν πλήρους ανυπακοής της Αμερικής στους νόμους της φυλής. Αυτές οι φρικαλεότητες θα συνεχίζονταν, ακόμα κι αν όλοι οι Εβραίοι και Οι νέγροι επρόκειτο να εξαφανιστούν εν μία νυκτί, εκτός αν αποκαταστήσουμε στον λαό μας, όπως έκανε ο Χίτλερ, τη ΦΥΣΙΚΗ ΤΑΞΗ, τους «Νόμους της Φυλής».

Η επανάστασή μας, επομένως, δεν είναι υλική και φυσική, αλλά μια ριζική πνευματική αλλαγή στο συναίσθημα του λαού μας:

Η εξάλειψη του εγωιστικού ατομισμού και του άπληστου, στενού «ατομικισμού»· είτε ονομαστεί «φιλελευθερισμός»,

Machine Translated by Google

«συντηρητισμός» ή «δημοκρατία» και η αποκατάσταση στις καρδιές των Λευκών της Δύσης των βαθιά ικανοποιητικών συναισθημάτων αγάπης για το είδος μας. Αυτή η αγάπη για την ομάδα κάποιου εκδηλώνεται στην προθυμία να θυσιαστεί και να δοθεί για την οικογένειά του - και τη μεγαλύτερη οικογένεια της φυλής του.

Machine Translated by Google

Σε αυτό το σημείο, πεπεισμένος/η

ΤΖΩΡΤΖ ΛΙΝΚΟΛΝ ΡΟΚΓΟΥΕΛ

Machine Translated by Google

Η μακροχρόνια επιτυχία σε οποιαδήποτε ανθρώπινη προσπάθεια δεν είναι ποτέ αποτέλεσμα τυφλής τύχης. Η επίτευξη ενός σαφώς καθορισμένου στόχου, είτε πρόκειται για την πράξη του περπατήματος από το σημείο "X" στο σημείο "Y", την κατασκευή ενός σπιτιού ή την οργάνωση μιας επιχείρησης, είναι πάντα το προϊόν τριών πραγμάτων:

1. Η διανοητική ικανότητα να αντιλαμβάνεται κανείς το πρόβλημα που εμπλέκεται, την αντίσταση που πρέπει να αναμένεται και τον καλύτερο τρόπο για να ξεπεραστεί αυτή η αντίσταση για την επίτευξη του στόχου.

2. Η θέληση και η αποφασιστικότητα να γίνει οτιδήποτε είναι απαραίτητο για την επίτευξη του επιθυμητού στόχου, ανεξάρτητα από την αντίθεση.

3. Τα φυσικά μέσα, η δύναμη και το θάρρος για την επιβολή και την εκτέλεση του σχεδίου ή της μάχης που έχει συλληφθεί από το μυαλό και έχει καθοριστεί από τη θέληση.

Αν κάποιο από αυτά τα τρία στοιχεία λείπει από τον σκοπό κάποιου, η αποτυχία είναι το αναπόφευκτο, προβλέψιμο αποτέλεσμα.

Ένας άνθρωπος που είναι πολύ ηλίθιος για να κατανοήσει τους διάφορους παράγοντες που εμπλέκονται στην προσπάθεια να περπατήσει από το σημείο «X» στο σημείο «Y», όπου το μονοπάτι ανάμεσά μας είναι μια ζούγκλα γεμάτη φίδια, επικίνδυνα σαρκοφάγα και πυρετό, και που δεν οπλίζεται με όπλα και χάρτες, φάρμακα και άλλο εξοπλισμό, δεν θα φτάσει ποτέ στο «Y», όσο επίμονη κι αν είναι η αποφασιστικότητά του ή οι δυνατοί μύες του. Ένας άλλος άνθρωπος που επιχειρεί το ίδιο ταξίδι, αν και αντιλαμβάνεται ξεκάθαρα τους κινδύνους και προετοιμάζεται γι' αυτούς, και παρόλο που είναι δυνατός σε μυς, δεν θα καταφέρει να φτάσει στο «Y» αν είναι τόσο αναποφάσιστος και αδύναμος σε θέληση που δεν επιμένει στον αγώνα και δεν χρησιμοποιεί αδίστακτα οποιαδήποτε δύναμη είναι απαραίτητη για να...

να συντρίψει και να καταστρέψει τις δυνάμεις που του αντιτίθενται. Και έναν τρίτο άνθρωπο που έχει τη διάνοια να αντιλαμβάνεται τους κινδύνους και να προετοιμάζεται γι' αυτούς, και τη θέληση και την αποφασιστικότητα να αγωνιστεί για να τους ξεπεράσει, ακόμη και με τον απόλυτο ηρωισμό, αλλά που είναι σωματικά αδύναμος και σωματικά αδύναμος.

Machine Translated by Google

αδύναμος που δεν μπορεί να εκτελέσει τις εντολές του μυαλού του και η θέλησή του δεν μπορεί παρά να υποκύψει στους ισχυρότερους αντιπάλους που θα συναντήσει.

Το ίδιο ισχύει και για τους πολιτισμούς, όπως και για τους αγώνες των μεμονωμένων ανθρώπων. Δεκάδες μεγάλοι πολιτισμοί έχουν χαθεί λόγω αποτυχίας σε ένα ή περισσότερα από αυτά τα τρία στοιχεία που είναι απαραίτητα στον αγώνα για επιβίωση.

Οι άγριες κοινωνίες συνήθως καταστρέφονται, όχι τόσο από έλλειψη έντονης θέλησης ή σωματικής δύναμης, όσο από έλλειψη ικανότητας να αντιληφθούν την πραγματική κατάσταση. Πνιγμένες στις δεισιδαιμονίες και σκοντάφτοντας στο σκοτάδι της άγνοιας, κατακλύζονται από τις φυσικές δυνάμεις των βίαιων φυσικών φαινομένων, των καταστροφών και των ασθενειών, τις οποίες οι πιο πολιτισμένες κοινωνίες έχουν μάθει να αντιμετωπίζουν.

καταβάλλω.

Από την άλλη πλευρά, οι πολιτισμοί, παρά όλα τα πνευματικά τους επιτεύγματα και τις επιστήμες τους, καταστρέφονται τις περισσότερες φορές λόγω της αποτυχίας της θέλησης, της εξασθένησης της άγριας και αδίστακτης τάσης για επιβίωση και κυριαρχία που αρχικά δημιούργησε την κοινωνία. Γίνονται «ανθρωπιστές», εγωιστές και μαλθακοί. Γίνονται σωματικά αδύναμοι και εξαρτώνται από πληρωμένους στρατούς και αστυνομία για να πολεμήσουν.

Το αγωνιστικό πνεύμα της τιμής, της αυτοθυσίας και του ηρωισμού των προγόνων τους δίνει τη θέση του σε μια αυξανόμενη αγάπη για την άνεση, την πολυτέλεια και τη δειλία που μεταμφιέζεται σε «ανθρωπισμό».

Όταν ένας πολιτισμός φτάσει σε αυτό το εξαντλημένο στάδιο της παρακμής του, μόνο ένα πολύ σπάνιο ιστορικό γεγονός μπορεί να σταματήσει την τελική κατάρρευση της κοινωνίας, καθώς η παρακμή γίνεται καθημερινά πιο εμφανής. Μόνο όταν η ετοιμοθάνατη κοινωνία έχει ακόμα αρκετή ζωτική ενέργεια για να παράγει έναν πνευματικό γίγαντα, μια θεϊκή αναδρομή στον αρχαίο ηρωισμό του λαού της, που είναι ικανή να σοκάρει και να εκδιώξει τον πολιτισμό από τη φυσική του κατάσταση.

Μια ιστορική νύχτα ύπνου και θανάτου, παρά την αυτοκτονική αντίθεση των ετοιμοθάνατων λαών που λαχταρούν μόνο την «ειρήνη» και τον ύπνο του θανάτου, μπορεί μια κοινωνία να ξανασηκωθεί για λίγο.

Ο δυτικός, Άρειος πολιτισμός πέρασε το ιστορικό σημείο χωρίς επιστροφή στο ταξίδι του προς το αδιέξοδο κατά τη διάρκεια του δέκατου ένατου αιώνα, όπως επισημάνθηκε δεόντως από τους Σπένγκλερ, Τσάμπερλεν και άλλους. Αν δεν ήταν η απίστευτη, θαυματουργή άφιξη του Αδόλφου Χίτλερ την τελευταία

Machine Translated by Google

Σε μια πιθανή στιγμή, η μόνη υποφερτή πορεία για έναν έξυπνο, διορατικό και ευαίσθητο άνθρωπο που περιβάλλεται από έναν αηδιαστικό και αυτοκτονικό πολιτισμό θα ήταν η παραίτηση από την απόλαυση τέτοιων στιγμιαίων απολαύσεων, όπως αυτές που παρείχαν διαφυγή από την ψυχοφθόρα πραγματικότητα ενός ιουδαϊσμένου, κανιβαλισμένου και με στήθη πολιτισμού που ορμούσε πίσω στη ζούγκλα στο όνομα του «ανθρωπισμού».

Αλλά η εμφάνιση του Αδόλφου Χίτλερ στην ιστορία αποτελεί απόδειξη ότι εξακολουθεί να υπάρχει στον λευκό, δυτικό πολιτισμό μια επαρκής σπίθα αυτοθυσιαστικής, δημιουργικής ζωντάνιας για να επιτρέψει, ίσως, άλλα χίλια χρόνια περίπου επιβίωσης για τον λευκό άνθρωπο. Αυτή η απείρως πολύτιμη σπίθα θα παραμείνει ακριβώς αυτό, ωστόσο, και θα σβήσει γρήγορα στο σκοτάδι, εφόσον η μικροσκοπική ελίτ μειονότητα της ανθρωπότητας με το πνεύμα να δει τι έκανε ο Χίτλερ είναι πολύ εγωιστική, δειλή και κοντόφθαλμη για να εφαρμόσει τα μαθήματα της ιστορίας πριν να είναι πολύ αργά για πάντα, και να αναζωπυρώσει τη σπίθα που μας έδωσε ο Χίτλερ στη βροντερή φλόγα της δημιουργικότητας.
πολιτισμό που ίδρυσαν οι θαρραλέοι πρόγονοί μας.

Μέχρι στιγμής, η τρομερή τιμωρία που επιβλήθηκε στους μαχητικούς ήρωες του πολιτισμού του Αδόλφου Χίτλερ από τις εβραϊκές δυνάμεις της παρακμής και της καταστροφής έχει τόσο πολύ ταραχοποιήσει και τρομοκρατήσει τον κόσμο που ακόμη και εκείνοι που μπορούν να δουν και να κατανοήσουν τον κίνδυνο για την ανθρωπότητα, και τον δρόμο προς τη σωτηρία όπως έδειξε ο Αδόλφος Χίτλερ, είναι τόσο αξιολύπητα προσκολλημένοι στις ζωές, τις ελευθερίες και τις ανέσεις τους που δεν τολμούν να πιάσουν την ιερή σπίθα της επιβίωσης των Λευκών και να την αναζωπυρώσουν με την ίδια τους την πνοή, την οποία σύντομα θα έχει - ή θα σβήσει για πάντα.

Άρια, η λευκή ανθρωπότητα βρίσκεται στο χείλος του σκότους και της λήθης. Σκορπισμένα στους βράχους, στο αιώνιο σκοτάδι από κάτω, είναι τα οστά άλλων παντογνώστων, πομπωδών πολιτισμών που ήταν...
αναμφίβολα ανίκανοι να φανταστούν τον δικό τους θάνατο την ίδια στιγμή που ήταν περιτριγυρισμένοι από την εξωτερική δύναμη και το μεγαλείο της αυτοκρατορίας. Ήταν ανίκανοι να συνειδητοποιήσουν ή να αντιμετωπίσουν την ΟΛΙΚΗ απειλή μιας αυξανόμενης αδυναμίας και «ανθρωπισμού», ανίκανοι να επιστρατεύσουν την ΟΛΙΚΗ βούληση που απαιτείται για να αντιστρέψουν την ιστορική πορεία προς τον θάνατο και τη λήθη. Ήταν πολύ τεμπέληδες και εγωιστές, άπληστοι και δειλοί για να ακούσουν τους λίγους που κάηκαν, σταυρώθηκαν, λιθοβολήθηκαν, ταΐστηκαν στα λιοντάρια ή τους δόθηκε το ποτήρι της

Machine Translated by Google

κώνειο.

Αν υπάρχει κάποια ιστορία μετά από χίλια χρόνια, και οποιοσδήποτε λαός ικανός να τη μελετήσει, θα θαυμάσει με δυσπιστία, κυρίως την πεισματική άρνηση του Λευκού ανθρώπου να χρησιμοποιήσει την συντριπτική του δύναμη, τις γνώσεις του και το προνοητικό δώρο της ηγεσίας του Αδόλφου Χίτλερ για να σωθεί από την πιο απίστευτη και άθλια δουλεία στα χέρια μιας σχετικά μικρής συμμορίας αηδιαστικών, παθολογικά ανισόρροπων, σωματικά αδύναμων και δειλών, αλαζονικών, τυραννικών Εβραίων.

Τα προβλήματά μας σήμερα δεν είναι «αμερικανικά» προβλήματα, «βρετανικά» προβλήματα, «γαλλικά», «γερμανικά» ή «ευρωπαϊκά» ή «αφρικανικά» προβλήματα – είναι προβλήματα ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Ποια, για να πω τον πιο στοιχειώδη λόγο, είναι η διαφορά μεταξύ του αν ο Βαρθολομαίος Μπάκιγχαμ γεννήθηκε κοντά στον Τάμεση, ο Χανς Σμιτ στον Ρήνο, ο Πιερ Ντυμπουά στον
τον Σηκουάνα, τον Περ Όλαφσον στη Στοκχόλμη, τον Έρικ Έρασμους στο Ντέρμπαν, τον Τζο Ντόουκς στο Ποντάνκ του Οχάιο ή τον Τζον Σμιθ στο Όκλαντ της Νέας Ζηλανδίας σε σύγκριση με το ερώτημα «Θα ΥΠΑΡΧΟΥΝ πια
Βαρθολομαίος, Χανς, Πιερς, Περς, Έρικς, Τζος ή Τζονς;

Ο πλανήτης μας κατακλύζεται από χρωματιστά πλάσματα που μας ξεπερνούν αριθμητικά σε αναλογία περισσότερο από ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΡΟΣ ΕΝΑ – και σε όλα τα έθνη μας αυτά τα κατώτερα όντα, μας λένε, είναι «ίσα μας», ικανά να ψηφίσουν για τα χρήματά μας, τις ελευθερίες μας, τη ζωή μας και την τιμή μας. Σύμφωνα με τις παλιομοδίτικες έννοιες του εθνικισμού και της δημοκρατίας, εγώ, ο Λίνκολν Ρόκγουελ, υποτίθεται ότι πρέπει να εκτιμώ, να φροντίζω και να είμαι πιστός σε μερικούς από τους πιο κατώτερους απογόνους. της ζούγκλας, αρκεί η Μαύρη μητέρα τους να τους έδωσε στον κόσμο σε κάποιο αμερικανικό χαντάκι ή βρώμικη κούνια - γιατί τότε, φυσικά, είναι «Αμερικανοί», και δεν είμαστε όλοι υπέρ της «Αμερικής»;

Ή μήπως πρέπει να είμαι πιστός και να πεθάνω για αυτά τα άθλια και αξιολύπητα μισο-ζώα, τους «συμπολίτες μου Αμερικανούς», σφάζοντας εκατομμύρια από τα καλύτερα βιολογικά δείγματα της δικής μου φυλής, επειδή μια συμμορία Εβραίων του Χόλιγουντ μας διδάσκει ότι οι Αμερικανοί πρέπει να μισούν τους Γερμανούς;

Ή μήπως πάλι, είναι ένα συγκεκριμένο κομμάτι γεωγραφίας στο οποίο θα βρίσκομαι; πιστός, και για τον οποίο πρέπει να σκοτώσω τον δικό μου λαό και ίσως να πεθάνω

Machine Translated by Google

τον εαυτό μου; Μήπως η αφοσίωσή μου σε αυτό το κομμάτι γεωγραφίας σταματάει στο Καναδικά σύνορα;

Ίσως όμως να είναι ο «αμερικανισμός» στον οποίο πρέπει να είμαι πιστός και για τον οποίο πρέπει να πολεμήσω τους Γερμανούς άνδρες, γυναίκες και παιδιά. Όταν εξετάζω τι μου λένε ότι είναι «αμερικανισμός», ωστόσο, διαπιστώνω ότι συνίσταται κυρίως στην προθυμία να υποταχθώ πειθήνια στην εβραϊκή κατεύθυνση του πολιτισμού, της κυβέρνησής μου, της θρησκείας, της ψυχαγωγίας, ακόμη και της σεξουαλικής μου ζωής.

Όχι, όλα αυτά είναι ανοησίες.

Το μόνο πράγμα στο οποίο μπορώ να είμαι πιστός με βαθιά πεποίθηση - η μόνη πίστη που έχει νόημα - είναι η ΦΥΛΕΤΙΚΗ, και επομένως πολιτιστική, αδελφότητά μου με τον λαό μου, ανεξάρτητα από το πού τυχαίνει να έχουν γεννηθεί! Όταν αυτή η πίστη αμφισβητείται και ο λαός μου βρίσκεται σε κίνδυνο, είναι τερατώδες να προσποιούμαστε ότι πρέπει να είμαστε καχύποπτοι ο ένας για τον άλλον μόνο και μόνο επειδή ζούμε σε φανταστικά γεωγραφικά όρια και ότι, κατόπιν κατάλληλης προετοιμασίας και αναταραχής από μια συμμορία διεθνών Εβραίων, εμείς οι λευκοί πρέπει να βαδίσουμε για να σκοτωθούμε και να βομβαρδίσουμε ο ένας τον άλλον μέχρι να γίνουν στάχτη και να μισούμε αιώνια ο ένας τον άλλον επειδή είμαστε «εμπορικοί αντίπαλοι» ή για την «αμερικανική δημοκρατία» ή τη «Βρετανική Αυτοκρατορία» ή για οτιδήποτε άλλο στον κόσμο.

Είμαι ΛΕΥΚΟΣ ΑΝΔΡΑΣ και αδελφός όλων των άλλων Λευκών ανδρών, και σκοπεύω να σταθώ στο πλευρό όλων αυτών και, αν χρειαστεί, να τους οδηγήσω στη μάχη για να επιβιώσουν ενάντια στην απερίγραπτη απειλή των έγχρωμων πληθυσμών της γης που εξεγείρονται για σφαγή και βιασμό εναντίον των Λευκών ανδρών - και με επικεφαλής τον ραδιούργο Εβραίο!

Αλλά όπως ο πρώτος άνθρωπος στην αναλογία του περιπάτου μέσα στη γεμάτη φίδια ζούγκλα, πάρα πολλοί από τους Λευκούς «ηγέτες» μας δεν αντιλαμβάνονται τις κοσμικές διαστάσεις του προβλήματος και φαντάζονται ότι είναι κάτι που μπορεί να λυθεί στη χώρα «τους», και κατά το ήμισυ
μέτρα.

Οι ελάχιστοι που βλέπουν την τρομερή και απόλυτη επείγουσα κατάσταση του Λευκού άνδρα, μέχρι την άφιξή μας στο προσκήνιο, προσπάθησαν να πολεμήσουν με λιγότερα από τα συνολικά όπλα που απαιτούνται σε έναν ολοκληρωτικό αγώνα για επιβίωση. Οι περισσότεροι από τους καλύτερους ηγέτες έχουν φανταστεί ότι μικρές ομάδες πολιορκημένων Λευκών ανδρών, συγκεντρώθηκαν σε μικρά...

Machine Translated by Google

γεωγραφικές συνωμοσίες πίσω από νοητές γραμμές και κουνώντας γενναία κομμάτια υφάσματος διαφορετικών χρωμάτων στο αεράκι, μπορούν να επιβιώσουν μόνοι τους, και στο διάολο με τους άλλους Λευκούς άνδρες που έχουν κομμάτια υφάσματος διαφορετικών χρωμάτων.

Οι Εβραίοι δεν έχουν κάνει ΠΟΤΕ το λάθος να χωριστούν σοβαρά σε αυτές τις ψεύτικες γεωγραφικές «ομάδες». Αντίθετα, οι Εβραίοι - με τον Μπολσεβικισμό, τον Σιωνισμό και τον μιγά τους - επιτίθενται σε ΟΛΟΥΣ τους Λευκούς, ΠΑΝΤΟΥ και ΟΛΗ ΤΗΝ ΩΡΑ. Στέλνουν τους μαύρους στρατούς τους σε όλα τα έθνη μας σε μια ολοκληρωτική επίθεση ενάντια στην λευκή ελίτ του κόσμου, χωρίς απολύτως καμία σκέψη για «εθνικά» σύνορα ή σημαίες ή γλώσσες ή πολιτισμούς. Απέναντι σε αυτή την ολοκληρωτική διεθνή απειλή εξόντωσης από τη ΦΥΛΗ, εκατομμύρια από αυτούς που ήδη βλέπουν τον κίνδυνο βρίσκονται να φλυαρούν σκοτεινά για «Ιμπεριαλισμό των Αμερικανών», «Βρετανική Αυτοκρατορία», «βρώμικους Καθολικούς», «ανήθικους άθεους», «Ρεπουμπλικάνους», «Εργατικούς», «καταραμένους Αμερικανούς», «Πρώτα η Γερμανία», κ.λπ., κ.λπ., μέχρι αηδίας.

Σαν μικρά αγόρια πολιορκημένα από ένα πλήθος απαγωγέων και δολοφόνων, δεν μπορούν να αντισταθούν στον καβγά για το ποιος έχει τις περισσότερες μπίλιες μπροστά σε έναν θανάσιμο κίνδυνο που ξεχνούν προσωρινά. Η μάχη της εποχής μας - αν πρόκειται να υπάρξει κάποια μάχη - είναι για την ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΗΣ ΦΥΛΗΣ!

Και για να επιβιώσει, ο Λευκός άνθρωπος θα πρέπει να ΑΝΑΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙ τη γη που κάποτε κατακτήθηκε και εκπολιτίστηκε με το κόστος τόσου αίματος από τους προγόνους του. Κάτω από τα λάβαρα του διεθνούς Εβραϊσμού, οι έγχρωμες μάζες απειλούν να επιστρέψουν τον πολιτισμό στην αγριότητα.
Υπό τη σημαία της σβάστικας του Αδόλφου Χίτλερ, λευκοί άνδρες σε όλο τον κόσμο θα κυριαρχήσουν στον πλανήτη για να σώσουν τον πολιτισμό.

Ο εβραϊκός πόλεμος ενάντια στον πολιτισμό ήταν στην πραγματικότητα μια παγκόσμια, γιγαντιαία ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, κατά τη διάρκεια της οποίας εκατομμύρια από εμάς κάναμε να δολοφονηθούμε μεταξύ μας φωνάζοντας «Δημοκρατία!», «Πρέπει να τα βάλουμε!», «Ελευθερώστε τους σκλάβους!», «Ελευθερία, ισότητα, αδελφοσύνη!» Και τώρα προετοιμάζονται για το τελικό λουτρό αίματος κατά το οποίο θα φωνάξουμε «Καπιταλισμός!» και «Κομμουνισμός!» αντίστοιχα, καθώς οι δύο ομάδες λευκών θα σφάζονται μεταξύ τους με βόμβες υδρογόνου που χρηματοδοτούνται από τους Εβραίους.

Machine Translated by Google

Κατά τη διάρκεια αυτών των αδελφοκτόνων και αυτοκτονικών πολέμων, οι Εβραίοι δεν φοβήθηκαν να θυσιάσουν χιλιάδες αδελφούς τους για τον διαβολικό τους σκοπό, όπως έκαναν στην τελευταία τερατώδη σφαγή το τη δεκαετία του 1940. Οι Εβραίοι συνειδητοποιούν αυτό που ΕΜΕΙΣ πρέπει να συνειδητοποιήσουμε: ότι παίζουν με τα υψηλότερα στοιχήματα στη γνώση της ανθρωπότητας – κυριαρχία ολόκληρης της γης – και δεν διστάζουν να αποφύγουν τα αναπόφευκτα συμπεράσματα στρατηγικής και τακτικής που υπαγορεύονται από τη γνώση τέτοιων διακυβευμάτων. Αν θέλουμε να επιβιώσουμε, τότε κι εμείς πρέπει να έχουμε το πνεύμα και τη δύναμη του μυαλού να αντιμετωπίσουμε τα θανατηφόρα γεγονότα της κατάστασης και να δράσουμε ΑΔΕΛΦΑ, ΓΡΗΓΟΡΑ και ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΑ.

Οι Εβραίοι έχουν σχεδόν κερδίσει το τελευταίο βήμα στην 4.000 ετών επανάστασή τους - την ΑΝΟΙΚΤΗ παγκόσμια δύναμη. Τώρα έχουν απόλυτη μυστική δύναμη για να χειραγωγούν και να ελέγχουν όλες τις παγκόσμιες δραστηριότητες, και τους λείπει μόνο λίγη περισσότερη πλύση εγκεφάλου και συντριβή της θέλησης των μαζών για να κάνουν την παγκόσμια κυριαρχία τους μια αναγνωρισμένη και επίσημη δύναμη. Έχουν αγωνιστεί και έχουν κερδίσει τον δρόμο τους προς αυτή την απίστευτη δύναμη με απαράμιλλη αποφασιστικότητα και σιδερένια θέληση για πάνω από σαράντα αιώνες, και μόνο ένα θαύμα μπορεί να αποτρέψει την τελική νίκη τόσο φανατικών πολεμιστών, όσο τραγικά και άγρια λανθασμένη κι αν θα ήταν μια τέτοια νίκη για την ανθρωπότητα.

Ακόμα και οι άθεοι Εβραίοι – που είναι οι περισσότεροι από αυτούς – έχουν μια ανεξήγητη πίστη στις αρχαίες εβραϊκές προφητείες ότι όταν «ο νόμος βγει από τους λόφους της Σιών» και της Ιερουσαλήμ, θα είναι η χιλιετία για τους Εβραίους και θα κατέχουν και θα κυβερνούν τη γη.
ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, και τους λείπουν μόνο λίγα τετράγωνα για πλήρη κατοχή! [ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Διοικητής Ρόκγουελ έγραφε πριν από τον πόλεμο του 1967, όπου οι Εβραίοι κατέλαβαν την υπόλοιπη πόλη.] Βιώνουν μια παγκόσμια φρενίτιδα, καθώς μπορούν ήδη να αισθανθούν την ολοκληρωτική νίκη που πρόκειται να τους δώσουμε, και ακόμη και τώρα προετοιμάζουν το θυσιαστικό όργιο της νίκης τους στο Τελ Αβίβ!

Απέναντι σε αυτή την απερίγραπτη απειλή, ότι ολόκληρος ο κόσμος και όλοι μας θα πέσουμε στην τυραννία μιας συμμορίας παρανοϊκών εγκληματιών, ο στενός σοβινισμός, ο συντηρητισμός και ο περιφερειακισμός των περισσότερων δεξιών ηγετών είναι η απόλυτη ανοησία! Με τους αφέντες του

Machine Translated by Google

μιγάδες, οι Εβραίοι, που ηγούνται ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ άγριων σε μια παγκόσμια επίθεση εναντίον των λευκών ελίτ που φέρουν τον πολιτισμό, και με το τέλος να απέχει μόλις λίγα λεπτά από ιστορικής άποψης, μόνο οι πιο κοντόφθαλμοι ηγέτες μπορούν να συνεχίσουν να κρατούν τα παιδιά μας διχασμένα και αβοήθητα σε «ομάδες» Αμερικανών, Διξιοκρατών, Καθολικών, Γερμανών, Αμερικανών, άθεων, Ολλανδών, συντηρητικών, Ιρλανδών κ.λπ. σε όλη την αξιολύπητη, σπαρακτική λίστα.

Ο Εβραίος μπορεί να είναι όλα αυτά τα πράγματα – αλλά ΠΡΩΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΒΡΑΙΟΣ!

Είναι το πρώτο καθήκον αυτού που θα έσωζε τον πολιτισμό - κάτι που απαιτεί τη σωτηρία του Λευκού Ανθρώπου - να κάνει τους Λευκούς άνδρες να έχουν απόλυτη και πλήρη συνείδηση της ΦΥΛΗΣ πάνω από όλες τις άλλες πεποιθήσεις. Ο λαός μας μπορεί να είναι Δημοκρατικοί ή Γερμανοί ή Καθολικοί ή Άγγλοι αν θέλουν και αν αυτό εξυπηρετεί τους σκοπούς τους, αλλά ΠΡΩΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΛΕΥΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ! Διαφορετικά, οι Εβραίοι θα μας κρατούν διαιρεμένους και αβοήθητους και ασυνείδητους για τη φυλετική μας ενότητα και δύναμη, ενώ θα αγωνίζονται φανατικά ως Εβραίοι, όπου κι αν βρίσκονται, μέχρι να τελειώσουν όλα.

Ο κόσμος της τηλεόρασης, των πυραύλων και των αεροσκαφών έχει γίνει πολύ μικρός για να επιτρέψει σε οποιαδήποτε ομάδα λευκών ανδρών οπουδήποτε να απολαύσει την αυτοκτονική πολυτέλεια να πολεμά ο ένας τον άλλον για λογαριασμό του Εβραίου ξανά, ανεξάρτητα από τον λόγο που μπορεί να προβάλλεται στην προπαγάνδα. Απλώς δεν μπορούμε να αντέξουμε οικονομικά να πολεμάμε ο ένας τον άλλον όταν βρισκόμαστε υπό τόσο συντριπτική και θανατηφόρα επίθεση από τέτοιες ατελείωτες ορδές με επικεφαλής έναν τόσο φανατικό και διαβολικό εχθρό όπως ο Μαρξιστής, Σιωνιστής Εβραίος. Ο λόγος που ο Λευκός άνθρωπος χάνει για τόσο καιρό είναι εξαρχής ότι έχει αποτύχει ή αρνηθεί να δει το μέγεθος και την επείγουσα ανάγκη του προβλήματός του. Έχει επιτρέψει στον εαυτό του να αποσπαστεί σε ένα εκατομμύριο μικρές διαμάχες για ασήμαντα πράγματα, ενώ η φυλή του έχει οδηγηθεί σχεδόν στην εξαφάνιση.

Όπως ο πρώτος άνθρωπος στην αναλογία, δεν έχουμε κατανοήσει την πορεία, τη φύση των εμποδίων και, το χειρότερο απ' όλα, δεν έχουμε καν συνειδητοποιήσει τον στόχο που πρέπει να κερδίσουμε - ή να πεθάνουμε. Αυτός ο στόχος είναι και πρέπει να είναι η ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΥΚΟ ΑΝΘΡΩΠΟ, αφού ο πολιτισμός εξαρτάται αποκλειστικά από μια τέτοια Λευκή κυριαρχία. Οποιοσδήποτε κατώτερος στόχος είναι εντελώς άχρηστος, όπως ακριβώς θα ήταν άχρηστος για έναν άνθρωπο που έχει προγραμματιστεί να κρεμαστεί για να πάρει βιταμίνες και να αποκτήσει τέλεια υγεία.

Machine Translated by Google

Και ένας τόσο φανταστικά δύσκολος και κοσμικός στόχος όπως ο κόσμος Η κυριαρχία δεν μπορεί να κερδηθεί με τύχη, ύπουλα, ημίμετρα, προσευχές, ελπίδες, ωραίες ομιλίες, φυλλάδια ή σποραδική βία. Αυτό που πρέπει να στοχεύσουμε και να πετύχουμε είναι μια ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ενάντια στην εβραϊκή μαρξιστική-σιωνιστική επανάσταση.

Και οι επαναστάσεις δεν είναι ποτέ, ποτέ, ΠΟΤΕ αποτέλεσμα αυθόρμητων και τυχαίων εξεγέρσεων, αλλά ΠΑΝΤΑ προϊόν αδίστακτου, επιστημονικού σχεδιασμού και μάχης, βασισμένου στους αμετάβλητους νόμους των μεγάλων κοινωνικών αναταραχών. Πίσω από τα δικράνια και τα οδοφράγματα υπάρχει πάντα η ιστορία των συνωμοσιών που αναμμένα με κεριά από τους σχεδιαστές - διαφορετικά η επανάσταση θα τελείωνε στη στιγμή.

Όχι μόνο η χούφτα των ηγετών μας μέχρι στιγμής δεν έχει συνειδητοποιήσει τις ανήκουστες διαστάσεις του στόχου που πρέπει να στοχεύσουμε, αλλά έχει αποτύχει και στο να αντιμετωπίσει τις τρομακτικές ευθύνες του σχεδιασμού. Ξανά και ξανά, επίδοξοι ηγέτες έχουν εμφανιστεί και μας έχουν οδηγήσει σε αξιολύπητες προσπάθειες να κόψουν την άκρη της ουράς της τίγρης, μόνο και μόνο για να σπαταλήσουν την ουσία, το αίμα και τον ηρωισμό μας σε έναν άκαρπο αγώνα που πάντα καταλήγει στη συντριβή από ένα μόνο, συντριπτικό χτύπημα από το πόδι του θηρίου.

Η εβραϊκή παγκόσμια επανάσταση μπορεί να συντριβεί και να ηττηθεί μόνο από μια αντι-παγκόσμια επανάσταση.

Οποιαδήποτε επανάσταση πρέπει να σχεδιάζεται με προσοχή και ακρίβεια, σύμφωνα με τους σιδερένιους νόμους που διέπουν την ανθρώπινη συμπεριφορά στις μάζες. Μια παγκόσμια επανάσταση, απέναντι στη διεθνή και συγκλονιστική δύναμη του Εβραϊσμού, πρέπει να σχεδιάζεται και να εκτελείται με μια λαμπρότητα και σκληρότητα απαράμιλλη στην ιστορία του κόσμου.

Ο πιο θεμελιώδης κανόνας μιας τόσο κατακλυσμιαίας κοινωνικής αναταραχής όπως μια επανάσταση είναι: «Το αίμα των μαρτύρων είναι ο σπόρος της εκκλησίας!» Ίσως ακούγεται σκληρό και βάναυσο, αλλά παρ' όλα αυτά είναι αλήθεια ότι όσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό της ανθρώπινης αναταραχής που στοχεύεται, τόσο μεγαλύτερη είναι η ποσότητα αίματος και χειμάρρων δακρύων που πρέπει να χυθούν σε τεράστιες ποσότητες για να επιτευχθεί ο στόχος.

Το είδος του πρωτοφανούς, κολοσσιαίου κινήματος που μπορεί από μόνο του να αντιστρέψει την αυτοκτονική τάση του Δυτικού κόσμου και να εγκαινιάσει ακόμη και άλλα χίλια χρόνια επιβίωσης για τον Λευκό άνθρωπο, δεν μπορεί ποτέ

Machine Translated by Google

Σε αυτό το σημείο, πεπεισμένος/η

να ξεκινήσει – πόσο μάλλον να κερδηθεί – με οποιονδήποτε ασφαλή, ανώδυνο ή εύκολο τρόπο. Ακόμα και τα συνηθισμένα βάσανα και τα μαρτύρια είναι πολύ μικροσκοπικά για να επιβιώσει το είδος του κινήματος που πρέπει να πυροδοτήσουμε. Όλα όσα αφορούν την τρέχουσα θανατηφόρα μάχη για την παγκόσμια κυριαρχία είναι και πρέπει να είναι
Ολυμπιονίκης, και δεν μπορούμε να διστάσουμε να αντιμετωπίσουμε τις Ολυμπιακές ΑΓΩΝΙΕΣ αν θέλουμε να ελπίζουμε στη νίκη.

Τα ισχυρά κινήματα απαιτούν πάντα εκατομμύρια ανθρώπους να αυτοθυσιάζονται σε ένα πάθος αυτοθυσιαστικής αφοσίωσης στον σκοπό. Και αυτές οι τεράστιες μάζες ανθρώπων δεν μπορούν ποτέ να παρακινηθούν να ριχτούν στις φλόγες της επανάστασης με κραυγές «Ευνοϊκό εμπορικό ισοζύγιο!» ή «Δικαιώματα των Πολιτειών!» κ.λπ. Μόνο οι ΒΑΣΙΚΕΣ παρορμήσεις από τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής μπορούν να ανυψώσουν τις αργά κινούμενες μάζες από την αδιαφορία τους στην άγρια πίσσα του συναισθήματος που τις παρασύρει εντελώς μακριά στο παλιρροιακό κύμα της επανάστασης. Τίποτα δεν επηρεάζει τόσο πολύ αυτά τα θεμελιώδη συναισθήματα των μαζών όσο ο ΗΡΩΙΣΜΟΣ, και μόνο ο απόλυτος ηρωισμός μπορεί τώρα να σώσει τον Λευκό άνθρωπο από τον λήθαργο και τον παραλυτικό φόβο του για τους Εβραίους.

Και δεν υπάρχει άλλο σύμβολο εκτός από τη σβάστικα και κανένα όνομα εκτός από τον Αδόλφο Χίτλερ που να είναι τόσο όμορφα υπολογισμένο για να προκαλέσει τον διωγμό και τον επακόλουθο ηρωισμό, που από μόνο του μπορεί να ενώσει και να πυροδοτήσει τον Λευκό άνδρα σε ένα ακαταμάχητο κύμα αντιεβραϊκής μαρξιστικής-σιωνιστικής επανάστασης. Μέχρι την έλευση του Αδόλφου Χίτλερ, οι λευκοί άνδρες του κόσμου δεν είχαν τίποτα, απολύτως ΤΙΠΟΤΑ απέναντι σε έναν κοινό σκοπό, κοινούς ήρωες, κοινούς μάρτυρες, ιερά ιερά, ονόματα και σύμβολα. Αλλά τώρα, αφού εκατομμύρια νεαροί Γερμανοί λευκοί άνδρες πέταξαν ηρωικά τις πολύτιμες ζωές τους στην πρώτη πραγματική μάχη στην ιστορία για τη Λευκή ελίτ, έχουμε επιτέλους τα αιματοβαμμένα ιερά, τα σύμβολα και τους μάρτυρες που είναι τα πιο στοιχειώδη στοιχεία της επανάστασης.

Εκατομμύρια εξίσου πολύτιμοι νεαροί λευκοί άνδρες στην αντίπαλη πλευρά, που πολεμούν για τους διαβολικούς Κομμουνιστές-Σιωνιστές Εβραίους, θα έχουν χάσει τη ζωή τους για το τίποτα, εκτός αν το αποδεχτούμε αυτό.
μια τεράστια αιματηρή θυσία και να την χρησιμοποιήσετε για να διασφαλίσετε ότι ποτέ ξανά δεν θα χυθεί πολύτιμο λευκό αίμα πολεμώντας για τους Εβραίους και τους νέγρους.

Machine Translated by Google

Παρ' όλα αυτά, και απίστευτα, οι τυχεροί κληρονόμοι όλης αυτής της αυτοθυσίας και του ηρωισμού - οι παραλήπτες αυτών των πολύτιμων αιματοβαμμένων σημαιών και των ιερών ονομάτων - απορρίπτουν την κληρονομιά τους ως «μη πρακτική».

«Δεν μπορούμε ποτέ να κερδίσουμε με ανοιχτή προσήλωση στον Εθνικοσοσιαλισμό και τη Σβάστικα», εξηγούν αδύναμα αυτοί οι κύριοι. «Οι Εβραίοι έχουν διδάξει στους ανθρώπους να τους μισούν υπερβολικά», προσθέτουν. «Αν χρησιμοποιήσουμε τη Σβάστικα και επαινέσουμε τον Χίτλερ πολύ ανοιχτά, θα μας ρίξουν στη φυλακή ή θα μας σκοτώσουν!» Και δεν έριξαν ΟΛΟΥΣ τους δημιουργούς του; επαναστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των Εβραίων που δημιούργησαν την Κόκκινη επανάσταση, στη φυλακή - και μάλιστα να σκοτώσουν μερικούς από αυτούς; Πρέπει εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές να είμαστε πιο φοβισμένοι και δειλοί από μια συμμορία Εβραίων; Οι ίδιοι οι διωγμοί και η αιματοχυσία που προσπαθούν να αποφύγουν τέτοιοι αναποφάσιστοι χαρακτήρες είναι το sine qua non [κάτι απολύτως απαραίτητο ή ουσιώδες] της νίκης μας!

Αυτά δεν είναι κενά λόγια. Έχω προσωπικά αποδείξει την αλήθεια τους εδώ στην Αμερική, το κέντρο εξουσίας του παγκόσμιου Εβραϊσμού, ξυλοκοπούμενος, πηγαίνοντας στη φυλακή και στο τρελοκομείο, χάνοντας την αγαπημένη μου οικογένεια και ζώντας σαν ζώο. Δώδεκα μέρες από σήμερα, καθώς γράφω αυτό, αντιμετωπίζω ξανά φυλακή. Αυτά τα πράγματα είναι δυσάρεστα και μάλιστα σπαρακτικά - αλλά ΠΡΕΠΕΙ να είναι!

Μέσα σε δύο χρόνια, ανέλαβα μια ηγετική θέση στον παγκόσμιο αγώνα για τον Λευκό Άνθρωπο, ξεκινώντας ως ένα άφραγκο, άγνωστο και αβοήθητο άτομο, όπως εκατομμύρια άλλοι - απλώς και μόνο επειδή χρησιμοποίησα με ευγνωμοσύνη και αγάπη τα πολύτιμα ονόματα και σύμβολα που έχουν λουστεί και μουλιαστεί σε τέτοιους ωκεανούς αίματος και δακρύων - τη σβάστικα και το όνομα του Ηγέτη, Αδόλφου Χίτλερ.

Οι προσωρινές και φανταχτερές πολιτικές επιτυχίες είναι πάντα εύκολες. Είναι πάντα απλούστερο και γρηγορότερο να βάλεις υποπόδια στο σακάκι σου παρά να χτίσεις τους ανθρώπινους μύες που θα γεμίσουν το παλτό με μήνες ή χρόνια δουλειάς και ιδρώτα. Εδώ και πενήντα χρόνια, υπάρχει μια σταθερή άνοδος και πτώση των «δεξιών» ή λευκών κινημάτων που βασίζονται εξ ολοκλήρου σε υποπόδια.

Υποστηρίζοντας τη μητρότητα, την αρετή, τον πατριωτισμό κ.λπ., και αποφεύγοντας βάναυσες δηλώσεις για τον πραγματικό σκοπό τέτοιων οργανώσεων - που αναγκαστικά πρέπει να είναι η εξόντωση των

Machine Translated by Google

Οι κομμουνιστές-σιωνιστές εχθροί της ανθρωπότητας - μεγάλα σμήνη από δειλούς «πατριώτες», «συντηρητικούς», ακόμη και μερικούς «σκληρούς» αντισημίτες θα μπορούσαν να συγκεντρωθούν. Αλλά αυτοί οι άνθρωποι δεν έλκονται από ένα τέτοιο κίνημα επειδή είναι τόσο φλογισμένοι από επαναστατικό ζήλο που δύσκολα μπορούν να συγκρατηθούν από το να επιτεθούν στους βασανιστές τους στους δρόμους. Αντίθετα, εντάσσονται στην «πατριωτική» κοινωνία για να ανακουφίσουν τις ένοχες συνειδήσεις τους προσποιούμενοι ότι πολεμούν τους Εβραίους και την προδοσία και τον τρόμο τους με αυτό που αποκαλούν «έξυπνες υπόγειες μεθόδους». Ανακουφίζονται από την συσσωρευμένη απογοήτευσή τους για την τυραννία των Εβραίων και των Νέγρων μία φορά την εβδομάδα σε μια «Συγκέντρωση» (ιδιωτική, φυσικά) και μετά σπεύδουν σπίτι ευτυχισμένοι για άλλη μια εβδομάδα κερδών, πάρτι και τηλεόρασης.

Τέτοιοι Δυνατοί Ποντίκια τρομοκρατούνται όταν τους προτείνεται ότι ίσως θα έπρεπε να μοιράσουν φυλλάδια στους δρόμους ή να διαμαρτυρηθούν για κάποιο εξωφρενικό παράδειγμα εβραιοκομμουνιστικής αλαζονείας. Και αν κάποιος εκθέσει όχι μόνο τους Εβραίους για αυτό που είναι, αλλά και αυτούς τους πολιτικούς τεμπέληδες που απορροφούν την υποστήριξη και την ενέργεια για μια πραγματική μάχη, αυτοί οι ήρωες απαντούν ουρλιάζοντας ότι είναι ένας προβοκάτορας που εργάζεται για να τους σταυρώσει όλους ως μια ομάδα Ναζί - κάτι που, εκτός από την αηδιαστική δειλία τους, θα μπορούσαν διαφορετικά να είναι.

Δεν είναι καθήκον της παγκόσμιας αντιεβραϊκής επανάστασης να προσελκύσει και να οργανώσει αυτούς τους αξιοκαταφρόνητους απατεώνες, αλλά να τους εκδιώξει και να τους βγάλει από τη μέση, όπου δεν θα μπορούν να εκμεταλλευτούν το Κίνημα από το ελάχιστο διαθέσιμο κομμάτι υποστήριξης για άχρηστα «έργα», όπως κάνουν εδώ και χρόνια. Τίποτα δεν επιτυγχάνει αυτό το έργο όπως η Σβάστικα. Οι πολιτικοί κηφήνες, οι κερδοσκόποι, οι πόρνες και οι δειλοί τρέχουν με τις ουρές τους ανάμεσα στα πόδια τους από αυτόν τον αγκιστρωμένο σταυρό, όπως κάνει ο διάβολος από το αγίασμα.

Από την άλλη πλευρά, η Σβάστικα ασκεί μια ακαταμάχητη έλξη για το είδος των τολμηρών, τολμηρών, διαβολικά νοιασμένων μαχητικών ΝΕΩΝ ανδρών που χρειαζόμαστε. Στην Αμερική, οι περισσότεροι από αυτούς είναι απλώς μισούν τους νέγρους λόγω του αγνού ενστίκτου του λευκού άνδρα. Όταν μαθαίνουν τον ρόλο των Εβραίων στην επαίσχυντη κατάσταση των Νέγρων, γίνονται Ναζί σε λίγα λεπτά. Έπειτα, είναι η δουλειά μόνο μηνών μέχρι να καταλάβουν επίσης το

Machine Translated by Google

η βαθύτερη σημασία, ο ιδεαλισμός και οι αληθινοί στόχοι του Κινήματος.

Αλλά ακόμη πιο σημαντικό από αυτά τα πλεονεκτήματα, η αιματοβαμμένη σβάστικα έχει μια υπερφυσική επίδραση στους Εβραίους. Είναι άλλωστε μόνο μερικές μαύρες γραμμές - αλλά τους βγάζει από τη συνηθισμένη πονηρή και υπολογιστική τους νοοτροπία και τους κάνει υστερικούς και ανόητους. Για αυτούς, δεν είναι μόνο οι γραμμές, αλλά η τρομερή απειλή της αδίστακτης αποκάλυψης, της ταχείας δικαιοσύνης και της τρομερής εκδίκησης που η ένοχη συνείδησή τους τους λέει ότι τους αξίζει πλουσιοπάροχα. Είναι σαν μια εικόνα της ηλεκτρικής καρέκλας για έναν κυνηγημένο δολοφόνο.

Ένας ήρεμος, υπολογιστικός Εβραίος είναι το πιο επικίνδυνο θηρίο στο πρόσωπο της γης. Με την άσκηση της διαβολικής, διεστραμμένης αλλά λαμπρής λογικής του, ο Εβραίος έχει σχεδόν κυριαρχήσει σε όλους τους υπόλοιπους από εμάς. Αλλά ένας υστερικός, ουρλιάζων Εβραίος, τρελός από μίσος και φόβο τιμωρίας για τα εγκλήματά του, είναι αβοήθητος στόκος στα χέρια ενός υπολογιστικού Εθνικοσοσιαλιστή.

Το έχουμε αποδείξει αυτό ξανά και ξανά – όταν τα εβραϊκά συμβούλια έχουν ξοδέψει εκατομμύρια δολάρια για να διαδώσουν το μήνυμα στους Εβραίους ότι μας αγνοούν. Αλλά οι ορδές των ένοχων μικρών αμαρτωλών δεν μπορούν να το κάνουν! Όταν βλέπουν αυτή τη σβάστικα και μας ακούν να επαινούμε τον Αδόλφο Χίτλερ και να περιγράφουμε τους θαλάμους αερίων για προδότες, γίνονται ουρλιάζοντες, άγριοι Εβραίοι του γκέτο που έχουν αιώνια ανατινάξει τις νίκες τους την τελευταία στιγμή με τα τρελά πάθη τους για μίσος και εκδίκηση.

Το αποτέλεσμα είναι η κινητήρια δύναμη ενός πολιτικού κινήματος: Η ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ! Παρά την εβραϊκή κυριαρχία σε όλα τα μέσα ενημέρωσης, η παρέλαση των σβάστικας και των εθνικοσοσιαλιστών σε δημόσιους δρόμους δεν μπορεί να κρυφτεί ή να αγνοηθεί χωρίς να αποκαλυφθεί το παιχνίδι. Μπορούν σίγουρα να καταστείλουν την είδηση.
Αλλά τότε πάρα πολλοί άνθρωποι συνειδητοποιούν τη δύναμή τους στον Τύπο και λογοκρισία. Και όταν το νεαρό Κίνημα είναι σε θέση να επιβάλει τη δημοσίευση της ύπαρξής του στα γιγαντιαία εθνικά τηλεοπτικά δίκτυα, στα περιοδικά, στον τύπο κ.λπ. - χρησιμεύει ως σάλπισμα στα απογοητευμένα εκατομμύρια που αναζητούν ένα τέτοιο κίνημα. Μόνο έτσι μπορέσαμε να επικοινωνήσουμε με χιλιάδες ανθρώπους σε όλο τον κόσμο που δεν είχαν ποτέ πριν φορέσει καμία «πατριωτική» στολή, αλλά δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στο Αμερικανικό Ναζιστικό Κόμμα και την Παγκόσμια Ένωση

Machine Translated by Google

Εθνικοσοσιαλιστές. [ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο Διοικητής Ρόκγουελ άλλαξε επίσημα το όνομα της οργάνωσής του σε ΕΘΝΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΛΕΥΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΟΜΜΑ κατά τη διάρκεια του τελευταίου εθνικού συνεδρίου του προσωπικού τον Ιούνιο του 1967.]

Η σβάστικα και ο Χίτλερ, κάθε άλλο παρά μυλόπετρες είναι, στην πραγματικότητα, η απάντηση στο αιώνιο πρόβλημα της δεξιάς πτέρυγας - τα χρήματα!
Όταν δεν έχεις χρήματα για εφημερίδα, αίθουσες συνεδριάσεων κ.λπ. - όπως δεν κάνει ποτέ η δική μας πλευρά - μπορείς να βγεις στους δρόμους και να κάνεις διαδηλώσεις, να μοιράζεις αυτοσχέδια φυλλάδια και να κάνεις πικετοφορίες - για το τίποτα. Οι Εβραίοι τρελαίνονται, επιτίθενται - και στη συνέχεια έχεις ελεύθερη χρήση εκατομμυρίων δολαρίων από εβραϊκή τηλεόραση, εφημερίδες, περιοδικά κ.λπ. Φυσικά, μπορεί να ματώσεις και να χρειαστεί να μείνεις στη φυλακή για λίγο καιρό αναρρώνοντας. Αλλά αυτό είναι ένα μικρό τίμημα για τα εκπληκτικά αποτελέσματα.

Εκτός από τη δωρεάν δημοσιότητα που προσφέρει η ανοιχτή λειτουργία ενός Ναζί, διαπιστώνεις επίσης ότι η ίδια η τόλμη του πράγματος θα προσελκύσει τους νεαρούς μαχητές που χρειάζεσαι, παρόλο που δεν ξέρουν τίποτα και δεν ενδιαφέρονται καθόλου για την πολιτική της επιχείρησης. Θαυμάζουν το ακατέργαστο θάρρος και την τόλμη. Αργότερα, όταν γνωρίσουν τα γεγονότα λίγο καλύτερα, θα αγωνιστούν για τα ιδανικά και τον Λευκό Άνθρωπο. Αλλά μέχρι τότε, αυτοί οι πολύτιμοι προστάτες της ελευθερίας του λόγου σου θα αγωνίζονται απλώς για πλάκα.

Πάνω απ' όλα, η Σβάστικα θα σας σώσει από το θεμελιώδες λάθος της δεξιάς πτέρυγας - αυτή η γλυκιά λογική θα αλλάξει τον κόσμο και θα μας σώσει από τους Εβραίους τυράννους.

Η λογική είναι ακόμα ένα βρέφος στις ανθρώπινες υποθέσεις, μια πολύτιμη και σπάνια εξέλιξη που βρίσκεται στους μεταλλαγμένους εγκεφάλους μιας απειροελάχιστης μειονότητας homo sapiens. Και ακόμη και οι λίγες ιδιοφυΐες που είναι σε θέση να ασκήσουν γνήσια, ανεξάρτητη λογική είναι σχεδόν εντελώς ανίκανες να ενεργήσουν σύμφωνα με τις επιταγές αυτής της λογικής - κάτι που είναι ένας από τους λόγους που τόσοι πολλοί από αυτούς καταλήγουν αποτυχημένοι σε έναν κόσμο που δεν εκτιμά αυτούς ή τη λογική τους.

Είναι η ΔΥΝΑΜΗ, η ΙΣΧΥΣ, η ΔΥΝΑΜΗ που κυβερνά τον κόσμο, από την άμπωτη και την παλίρροια μέχρι την απόφαση του γείτονά σας να ενταχθεί στο Ρόταρυ. Μόνο ένα αμελητέα περιθώριο παράξενων ανθρώπων αλλάζει γνώμη ως αποτέλεσμα της πεποίθησής του από ένα ανώτερο επιχείρημα. Οι συντριπτικές μάζες, συμπεριλαμβανομένης της μάζας των

Machine Translated by Google

Οι σημερινοί «διανοούμενοι» αλλάζουν γνώμη μόνο και μόνο για να ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΟΥΝ. Με άλλα λόγια, τα μυαλά της συντριπτικής πλειοψηφίας ΠΑΝΤΑ υποκλίνονται στην ισχυρότερη γνώμη – τη γνώμη που φέρνει ανταμοιβές και αποφεύγει την τιμωρία.

Η δεξιά πτέρυγα εξετάζει τους λόγους, τα επιχειρήματα και τα γεγονότα της και τα βρίσκει αληθινά και σωστά - όπως και αν είναι. Στη συνέχεια, εξοργίζεται που οι βλάκες της διπλανής πόρτας δεν μπορούν να δουν και να εκτιμήσουν αυτή την ορθότητα και, πολύ πιθανόν, τους διώχνει από το σπίτι επειδή κηρύττουν «μίσος». Αλλά αυτό είναι μόνο η κατάσταση. Οι βλάκες θα έχουν οποιαδήποτε άποψη φαίνεται να δείχνει την περισσότερη δύναμη και ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΔΥΝΑΜΗ. Είναι εντελώς, απελπιστικά γυναίκες στην προσέγγισή τους στη λογική και πάντα, ΠΑΝΤΑ προτιμούν τη δύναμη από την «ορθότητα».

Όταν λένε «όχι» στη σβάστικα και τον εθνικοσοσιαλισμό μας, είναι απλώς η αιώνια γυναίκα που λέει «όχι» αλλά εννοεί, «Αν δεχτείς το όχι μου, τότε είσαι αδύναμος και δεν έχεις κανένα δικαίωμα στις χάρες μου. Ας δούμε αν έχεις την ανδρεία και τη δύναμη να με ΚΑΝΕΙΣ να πω ναι!»

Μας μισούν τώρα επειδή είμαστε αδύναμοι και ανίσχυροι. Ούτε η λογική στον κόσμο δεν θα τους κάνει ποτέ να μας αγαπήσουν ή τις ιδέες μας με ΚΑΝΕΝΑ πρόσχημα, όσο κι αν προσπαθούμε να τις γλυκάνουμε, μέχρι να ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΜΑΣ, τα σωθικά μας, τη δύναμή μας! Όσο ανόητοι κι αν είναι, τα ένστικτά τους να μυρίζουν δύναμη και δύναμη είναι ακόμα αγνά, και η προσπάθεια να ΥΠΟΚΛΟΦΟΥΝ Εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες με το πρόσχημα των «πατριωτικών ενώσεων» και άλλων καλών, ασφαλών ομάδων τις απωθεί πολύ σωστά ως πράξεις δειλών και ύπουλων.

Στο διάολο με τις ύπουλες, ασφαλέστερες προσεγγίσεις! Μας καταδιώκουν εξίσου με την άμεση, ανοιχτή προσέγγιση, και μας καταδικάζουν σε άθλια, ύπουλη αποτυχία κάθε φορά. Αν πρόκειται να είμαστε οι τελευταίοι από τους Λευκούς που κατέκτησαν τον κόσμο· αν πρόκειται τελικά να μας κατακλύσει μια αγέλη αρουραίων, ας αντιμετωπίσουμε τουλάχιστον τον θάνατο της φυλής μας όπως οι πρόγονοί μας αντιμετώπισαν τον θάνατό τους - σαν ΑΝΘΡΩΠΟΙ.
Ας μην σέρνουμε ανάμεσα στους αρουραίους ζητιανεύοντας για έλεος ή προσπαθώντας να τους ξεφύγουμε κρυφά και προσποιούμενοι ότι είμαστε οι ίδιοι αρουραίοι!

Ας σταθούμε στο ικρίωμα της ιστορίας – αν πρέπει να κρεμαστούμε – σαν

Machine Translated by Google

οι μάρτυρες της Νυρεμβέργης, ψηλοί και περήφανοι! Είναι η ζωή τόσο γλυκιά, είναι η άνεση τόσο πολύτιμη και η δουλειά σε ένα εβραϊκό γραφείο λογιστηρίου τόσο ιερή που ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ να πιάσουμε το δυνατό χέρι του ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ που μας κατακλύζει από το ένδοξο παρελθόν μας; Και πάλι, να
ΚΟΛΑΣΗ με κρυψώνες και ασφάλεια!

Είναι μέρος των Εβραίων να είναι ύπουλοι και ύπουλοι. Η ιδιοφυΐα του λαού μας ήταν πάντα η χαρούμενη δύναμη, η στιβαρή επιθετικότητα, η αμεσότητα, το ανδρικό θάρρος και ο φλογερός ηρωισμός. Όταν οι Εβραίοι, με την οικονομική τρομοκρατία, τις φυλακές, τους νταήδες και τους δήμιους, τρομάζουν τον Λευκό άνδρα ώστε να αφήσει κάτω το ρόπαλό του και τον παρακινούν να προσπαθήσει να ξεφύγει από την εβραϊκή τυραννία, οι Εβραίοι έχουν ευνουχίσει εντελώς τον κάποτε δυνατό Λευκό άνδρα και τον έχουν καταδικάσει σε ατίμωση και ήττα. Ο Λευκός άνδρας δεν μπορεί ΠΟΤΕ να κερδίσει κρυφά!

Στην αυγή του σκανδιναβικού πολιτισμού, οι κατώτερες φυλές συνήθιζαν να σέρνονται στις αγενείς καλύβες τους και να προσεύχονται: «Κύριε, σώσε μας από την οργή των ανδρών του Βορρά!» Ήταν ΑΥΤΟ το είδος του ανθρώπου που έχτισε τον δυτικό πολιτισμό. Αν ο πολιτισμός πρόκειται τώρα να σωθεί από τα σμήνη των εκφυλισμένων Εβραίων, τους κανίβαλους συνεργούς τους και τους απερίγραπτα διεφθαρμένους φιλελεύθερους φίλους τους, θα είναι ΑΥΤΟ το είδος του ανθρώπου που θα τον σώσει, ΠΟΤΕ δεν θα το σκάσει!

ΛΕΥΚΕ ΑΝΔΡΕ! Το ίδιο σιδερένιο αίμα των ισχυρών προγόνων σου ρέει στις φλέβες σου! Η πανύψηλη φιγούρα του ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ απλώνει ένα γιγάντιο χέρι για να σε ανυψώσει στην παγκόσμια κατακτητική ΔΥΝΑΜΗ! Αρκετά γονάτισες μπροστά στους πυγμαίους! Τώρα ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ! Αψηφήστε τους αρουραίους και τα παράσιτα στα πόδια σας! Αφήστε τους να νιώσουν τη μύτη και τη φτέρνα της μπότας σας! Ξεπεσμός!

Κοιμόσουν. Όταν σηκωθείς και σταθείς όρθιος, και οι μάζες δουν για άλλη μια φορά πώς μοιάζει ένας άνθρωπος της ΔΥΝΑΜΗΣ, θα σε αγαπήσουν όπως φαντάζονται τώρα ότι σε μισούν. Με τη σπίθα του Εθνικοσοσιαλισμού, που άναψε ο Αδόλφος Χίτλερ, να καίει στο στήθος σου, είσαι αήττητος! IN HOC SIGNO VINCES! Στο ζώδιο της Σβάστικας, ΕΣΥ θα νικήσεις!

Ενώστε τα χέρια με τους ήρωες στην Αμερική, τη Βρετανία, την Ισλανδία, τη Δανία και άλλες Λευκές χώρες που ύψωσαν το ιερό λάβαρο της Σβάστικας και το υπερασπίστηκαν με το αίμα τους. Έχει αναστηθεί από

Machine Translated by Google

τις στάχτες του Βερολίνου, και ποτέ ξανά δεν θα μεταφερθούν κάτω. Σταθείτε μαζί μας μπροστά στο βωμό του Αδόλφου Χίτλερ και της κοσμοκατακτητικής λευκής φυλής, και υποσχεθείτε τη ζωή σας όπως κάναμε κι εμείς, για να φέρετε ξανά την τάξη και τη δικαιοσύνη του δυτικού, λευκού πολιτισμού στον κόσμο. Ας διδάξουμε για άλλη μια φορά στους προδότες, τους αρουραίους και τους πυγμαίους να ζαρώνουν από τρόμο στις καλύβες τους και να προσεύχονται: «Κύριε, σώσε μας από την ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ!»

Machine Translated by Google

για τους λεγεωνάριούς μου

κεφάλαιο viii
δημοκρατία εναντίον
του έθνους

Κορνήλιος Ζέλεα Κοντρεάνου

Machine Translated by Google

στο κοινοβούλιο

Ως αποτέλεσμα αυτών των εκλογών, μπήκα στο Κοινοβούλιο. Ήμουν μόνος μου. στη μέση ενός εχθρικού κόσμου. Μου έλειπε η εμπειρία αυτής της κοινοβουλευτικής ζωής και το ταλέντο της δημοκρατικής ρητορικής, η οποία είναι γεμάτη κενή, αλλά πομπώδη, γυαλιστερή φρασεολογία, χειρονομίες που μελετώνται από τον καθρέφτη και μια μεγάλη δόση αυθάδειας. Τα χαρακτηριστικά που βοηθούν κάποιον να πετύχει, να ανέλθει, δεν με είχε προικίσει ο Θεός - ίσως για να μην μπω στον πειρασμό να ανέβω στην πολιτική σκάλα.

Όλο το διάστημα που έμεινα στο Κοινοβούλιο, δεν υπερέβηκα ποτέ τους νόμους της ευπρέπειας και του σεβασμού προς τους μεγαλύτερους από εμένα, έστω και τους μεγαλύτερους εχθρούς μου. Δεν είχα χλευάσει, βρίσει, γελάσει, ή προσέβαλλα κανέναν, πράγμα που σήμαινε ότι δεν μπορούσα να γίνω μέρος αυτής της ζωής. Παρέμεινα απομονωμένος, όχι μόνο επειδή ήμουν ο ένας εναντίον των άλλων, αλλά εντελώς απομονωμένος από αυτό το είδος ζωής. Ένα βράδυ, αρκετά αργά, όταν οι συζητήσεις πλησίαζαν στο τέλος τους και τα έδρανα ήταν σχεδόν άδεια, μου δόθηκε ο λόγος. Προσπάθησα να δείξω ότι η χώρα μας είχε δεχθεί εισβολή από Εβραίους· ότι όπου η εισβολή είναι η μεγαλύτερη, η ανθρώπινη δυστυχία είναι πιο τρομακτική: στο Μαμούρεσι, η αρχή της εβραϊκής ύπαρξης στο έδαφός μας προμήνυε τον θάνατο των Ρουμάνων· ότι καθώς ο αριθμός τους αυξανόταν, θα πεθαίναμε· ότι τελικά, οι ηγέτες του ρουμανικού έθνους, οι άνδρες του αιώνα της δημοκρατίας και των πολιτικών κομμάτων, πρόδωσαν τον λαό τους σε αυτή τη μάχη θέτοντας...

τίθενται στην υπηρεσία των μεγάλων εθνικών ή διεθνών οικονομικών.

Έδειξα ότι στο χαρτοφυλάκιο της Marmorosch Blank Bank, αυτής της ιουδαϊκής φωλιάς συνωμοσίας και διαφθοράς, απεικονίζονται πάρα πολλοί πολιτικοί στους οποίους αυτή η τράπεζα «δάνειζε» χρήματα. Ο κ. Brandsch, Υφυπουργός 1 1 1 000 λέι. Banca Taraneasca του Mr.
Davilia, 4.677.000 lei; κ. lunian 407.000 lei; κ. Madgearu 401.000 lei; κ. Φιλιπέσκου 1.265.000 λέι. κ. Raducanu 3.450.000 lei; The Raducanu Bank 10.000.000 lei; Ο κύριος Pangal (ο επικεφαλής του σκωτσέζικου Τεκτονισμού στη Ρουμανία) 3.800.000 λέι. Mr.
Τιτουλέσκου 19.000.000 λέι — όλοι τους ηγέτες στο ρουμανικό κοινό

Machine Translated by Google

ζωή. «Εκτός από αυτά, υπάρχουν και άλλα, πάρα πολλά, αλλά δεν μπόρεσα να βρω τη λίστα τους. Κάποιος με διέκοψε λέγοντας:

«Αυτά είναι δανεικά χρήματα, θα επιστραφούν.»

Απάντησα: «Δεν ξέρω αν αυτό θα αποπληρωθεί ή όχι».

Αλλά σας λέω ένα πράγμα: όταν κάποιος δανείζεται χρήματα από μια τέτοια οικονομική πηγή, έχει μια υποχρέωση όταν έρθει η ώρα να εξουσία, να την ικανοποιήσει, ή ακόμα κι αν δεν είναι στην εξουσία, να την υποστηρίξει, αλλά σε κάθε περίπτωση, να μην την εκθέσει όταν θα έπρεπε να εκτεθεί.»

Διάβασα στη συνέχεια μια λίστα από την οποία έδειξα, αφαιρώντας κάθε πιθανότητα άρνησης, πώς από τον πόλεμο και μετά το ρουμανικό κράτος είχε εξαπατηθεί με περίπου 50 δισεκατομμύρια λέι υπό τη δημοκρατία, την πιο τιμημένη και τελειότερη μορφή διακυβέρνησης «λαού από τον λαό»! Η ηγεσία της «δημοκρατίας» που είχε ως βασική ιδέα τον διαρκή «έλεγχο» του λαού, στον οποίο ο λαός, ο μεγάλος ελεγκτής, είχε ληστευτεί κατά τη διάρκεια 15 ετών διακυβέρνησης το μυθικό ποσό των 50 δισεκατομμυρίων λέι. Στη συνέχεια, έκανα αρκετές κριτικές παρατηρήσεις σχετικά με τη δημοκρατία.

Τελικά, έθεσα επτά αιτήματα:

1. Απαιτούμε την εισαγωγή της θανατικής ποινής για τους δόλιους χειριστές δημοσίων κεφαλαίων. Σε αυτό το σημείο με διέκοψε ο κ. Ispir, καθηγητής στη Θεολογική Σχολή: «Κύριε Codreanu, αυτοαποκαλείστε Χριστιανός, προπαγανδιστής χριστιανικών ιδανικών. Σας υπενθυμίζω ότι η ιδέα που μόλις παρουσιάσατε είναι αντιχριστιανική». Απάντησα: «Κύριε καθηγητά, όταν πρόκειται για επιλογή μεταξύ του θανάτου της χώρας μου και του κλέφτη, προτιμώ τον θάνατο του κλέφτη και νομίζω ότι είμαι καλύτερος Χριστιανός αν δεν επιτρέψω στον κλέφτη να καταστρέψει τη χώρα μου και να την καταστρέψει».

2. Απαιτούμε την έρευνα και την κατάσχεση του πλούτου από εκείνους που έχουν αιματοκυλίσει την φτωχή μας χώρα.

3. Απαιτούμε να οδηγηθούν όλοι οι πολιτικοί που ενδέχεται να αποδειχθούν ένοχοι για παράνομη εργασία κατά των συμφερόντων της χώρας μας, υποστηρίζοντας σκιώδεις ιδιωτικές εικασίες ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. δικαιοσύνη.

4. Απαιτούμε στο μέλλον να αποκλειστούν οι πολιτικοί από διοικητικά συμβούλια των διαφόρων τραπεζών και χρηματοοικονομικών

Machine Translated by Google

επιχειρήσεις.

5. Απαιτούμε την εκδίωξη των ορδών των αδίστακτων εκμεταλλευτών που έχουν έρθει εδώ για να αποστραγγίσουν τον πλούτο από τη γη μας και να εκμεταλλευτούν το έργο των χεριών μας.

6. Απαιτούμε να ανακηρυχθεί το έδαφος της Ρουμανίας ως αναφαίρετη και αδιαμφισβήτητη περιουσία του Ρουμανικού Έθνους.

7. Απαιτούμε να σταλούν όλοι οι εκστρατευτικοί πράκτορες στην εργασία τους και να συσταθεί μια ενιαία διοίκηση, η οποία θα εμπνεύσει ολόκληρο το Ρουμανικό Έθνος με έναν ρυθμό και μια σκέψη.

Αυτές ήταν οι πρώτες προσπάθειες για τη δημόσια διατύπωση αρκετών πολιτικών μέτρων που θεωρούσα εξαιρετικά επείγοντα. Δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιας παρατεταμένης σκέψης ή ιδεολογικής αναζήτησης, αλλά αποτέλεσμα στιγμιαίων στοχασμών σχετικά με το τι χρειαζόταν τότε ο ρουμανικός λαός, χωρίς καθυστέρηση.

Έξι μήνες αργότερα, εμφανίστηκαν αρκετά αρκετά δημοφιλή κινήματα που είχαν στο πρόγραμμά τους τα τρία αρχικά μου σημεία:

1. Η θανατική ποινή,

2. Η διερεύνηση του πλούτου, και

3. Η αποτροπή της συμμετοχής πολιτικών σε διοικητικά συμβούλια – πράγμα που σήμαινε ότι και άλλοι τους θεωρούσαν απαραίτητους.

Αρκετές παρατηρήσεις σχετικά με τη δημοκρατία

Επιθυμώ, στις σελίδες που ακολουθούν, να παρουσιάσω διάφορα συμπεράσματα της καθημερινής μου εμπειρίας με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούν να γίνουν κατανοητά από οποιονδήποτε νεαρό λεγεωνάριο ή εργάτη. Ζούμε στο τα ρούχα, οι μορφές της δημοκρατίας. Είναι, αναρωτιέμαι, καλές; Δεν γνωρίζουμε ακόμα. Αλλά ένα πράγμα βλέπουμε: γνωρίζουμε ακριβώς ότι ένα μέρος των μεγαλύτερων και πιο πολιτισμένων ευρωπαϊκών εθνών απορρίφθηκε

Machine Translated by Google

αυτά τα ρούχα και φόρεσαν μερικά καινούργια. Τα έριξαν επειδή ήταν καλά; Και άλλα έθνη επίσης καταβάλλουν έντονες προσπάθειες να τα ρίξουν και να τα αλλάξουν. Γιατί; Μήπως όλα τα έθνη
Τρελάθηκα; Ότι μόνο οι Ρουμάνοι πολιτικοί παρέμειναν οι σοφότεροι άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο; Φαίνεται ότι δεν μπορώ να το πιστέψω αυτό. Σίγουρα, όσοι τα άλλαξαν ή όσοι επιθυμούν να το κάνουν, έχουν τους δικούς τους λόγους.

Αλλά γιατί να μας απασχολούν οι λόγοι κάποιου άλλου; Ας ασχοληθούμε καλύτερα με τους λόγους που θα μας έκαναν εμάς τους Ρουμάνους να αποβάλουμε αυτά τα ρούχα της δημοκρατίας.

Αν δεν έχουμε λόγους να τα απορρίψουμε, αν για εμάς είναι κατάλληλα, τότε θα πρέπει να τα κρατήσουμε, ακόμα κι αν όλη η Ευρώπη τα απορρίψει. Ωστόσο, ούτε αυτά είναι καλά για εμάς, επειδή:

1. Η δημοκρατία διασπά την ενότητα του ρουμανικού λαού, διαιρώντας τον σε κόμματα, αναστατώνοντάς τον και έτσι, διαιρεμένος, εκθέτοντάς τον να αντιμετωπίσει το ενιαίο μπλοκ της ιουδαϊκής εξουσίας σε μια δύσκολη στιγμή της ιστορίας του. Αυτό το επιχείρημα από μόνο του είναι τόσο σοβαρό για την ύπαρξή μας που θα αποτελούσε επαρκή λόγο για να αλλάξουμε αυτή τη δημοκρατία με οτιδήποτε θα μπορούσε να εγγυηθεί την ενότητά μας: δηλαδή τη ζωή μας· γιατί η διαίρεσή μας σημαίνει θάνατο.

2. Η δημοκρατία μεταμορφώνει τα εκατομμύρια Εβραίων σε Ρουμάνους πολίτες, καθιστώντας τους ίσους με τους Ρουμάνους και δίνοντάς τους ίσα δικαιώματα στο κράτος. Ισότητα; Σε ποια βάση; Ζούμε εδώ χιλιάδες χρόνια· με το άροτρο και με το όπλο· με την εργασία και το αίμα μας. Γιατί να είμαστε ίσοι με εκείνους που βρίσκονται εδώ μόλις 100, 10 ή 5 χρόνια; Κοιτάζοντας το

Στο παρελθόν, εμείς ήμασταν αυτοί που δημιουργήσαμε αυτό το κράτος. Κοιτάζοντας το μέλλον, εμείς οι Ρουμάνοι είμαστε αυτοί που φέρουμε ολόκληρη την ιστορική ευθύνη για την ύπαρξη της Μεγάλης Ρουμανίας. Δεν έχουν καμία. Πώς θα μπορούσαν οι Εβραίοι να θεωρήθηκαν υπεύθυνοι ενώπιον της ιστορίας για την εξαφάνιση του Ρουμανικού Κράτους; Συνοψίζοντας: δεν έχουν ούτε ισότητα στην εργασία, τη θυσία και τον αγώνα που δημιούργησαν το κράτος, ούτε ισότητα στην ευθύνη για το μέλλον της. Ισότητα; Σύμφωνα με ένα αρχαίο αξίωμα, ισότητα σημαίνει άνιση μεταχείριση των άνισων πραγμάτων. Σε ποια βάση οι Εβραίοι απαιτούν ίση μεταχείριση, πολιτικά δικαιώματα
ίσο με εκείνο των Ρουμάνων;

Machine Translated by Google

3. Η δημοκρατία είναι ανίκανη για συνέχεια στην προσπάθεια. Διαιρεμένη σε κόμματα που κυβερνούν για ένα, δύο ή τρία χρόνια, είναι ανίκανη για σύλληψη και υλοποίηση ενός μακροπρόθεσμου σχεδίου. Το ένα κόμμα ακυρώνει τα σχέδια και τις προσπάθειες του άλλου. Αυτό που συνέλαβε και έχτισε ο ένας σήμερα κατεδαφίζεται δίπλα του από τον άλλον. Σε μια χώρα που χρειάζεται κατασκευή, της οποίας η ιστορική στιγμή είναι αυτή ακριβώς η κατασκευή, αυτό το μειονέκτημα της δημοκρατίας αποτελεί απειλή. Είναι σαν σε ένα αγρόκτημα οι ιδιοκτήτες να αλλάζουν κάθε χρόνο, ο καθένας να έρχεται με διαφορετικά σχέδια, καταργώντας ό,τι έκαναν οι προκάτοχοί τους, το έργο τους μόνο και μόνο για να το καταργήσει ο επόμενος ιδιοκτήτης που έρχεται.
αύριο.

4. Η δημοκρατία καθιστά αδύνατο για τον πολιτικό να εκπληρώσει το καθήκον του απέναντι στο έθνος του. Ένας πολιτικός με τη μέγιστη καλή θέληση γίνεται, σε μια δημοκρατία, σκλάβος των υποστηρικτών του· είτε ικανοποιεί τις απαιτήσεις τους προσωπικές ορέξεις ή καταστρέφουν την υποστήριξή του. Ο πολιτικός ζει υπό την τυραννία και τη μόνιμη απειλή του εκλογικού παράγοντα. Τοποθετείται στη θέση να επιλέξει είτε την αποποίηση της εργασίας της ζωής του είτε την ικανοποίηση των υποστηρικτών του. Και τότε ο πολιτικός ικανοποιεί τις ορέξεις τους· όχι από την τσέπη του, αλλά από την τσέπη της χώρας. Δημιουργεί θέσεις εργασίας, θέσεις, αποστολές, προμήθειες, μισθούς, όλα αυτά επιβαρύνοντας τον εθνικό προϋπολογισμό που επιβαρύνει όλο και περισσότερο τις ολοένα και πιο σκυφτές πλάτες του λαού.

5. Η δημοκρατία είναι ανίκανη για εξουσία. Δεν έχει την εξουσία των κυρώσεων. Ένα κόμμα, από φόβο μήπως χάσει τους υποστηρικτές του, δεν επιβάλλει κυρώσεις σε όσους ζουν μέσα από σκανδαλώδεις επιχειρηματικές συμφωνίες εκατομμυρίων, κλοπές ή υπεξαίρεση· ούτε επιβάλλει κυρώσεις σε πολιτικούς αντιπάλους για να μην αποκαλύψουν τις δικές του σκιώδεις συμφωνίες και ανακρίβειες.

6. Η δημοκρατία υπηρετεί τα μεγάλα οικονομικά. Λόγω του ακριβού συστήματος και του ανταγωνισμού μεταξύ διαφόρων ομάδων, η δημοκρατία χρειάζεται πολλά χρήματα. Ως φυσική συνέπεια,
γίνεται σκλάβος του μεγάλου εβραϊκού διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος που το υποδουλώνει μέσω της επιδότησης. Με αυτόν τον τρόπο, η μοίρα ενός λαού δίνεται στα χέρια μιας κάστας τραπεζιτών.

Machine Translated by Google

ΕΚΛΟΓΗ, ΕΠΙΛΟΓΗ, ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Ένας λαός δεν καθοδηγείται σύμφωνα με τη θέλησή του: τη δημοκρατική φόρμουλα· ούτε σύμφωνα με τη θέληση ενός ατόμου: τη δικτατορική φόρμουλα.

Αλλά σύμφωνα με νόμους. Δεν μιλάω εδώ για νόμους που έχουν κατασκευάσει οι άνθρωποι. Υπάρχουν κανόνες, φυσικοί νόμοι της ζωής· και υπάρχουν κανόνες, φυσικοί νόμοι του θανάτου. Νόμοι της ζωής και νόμοι του θανάτου. Ένα έθνος οδεύει προς τη ζωή ή τον θάνατο ανάλογα με τον σεβασμό του για τον έναν ή τον άλλον από αυτούς τους νόμους.

Απομένει ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί: Ποιος, σε ένα έθνος, μπορεί να κατανοήσει ή να γνωρίζει διαισθητικά αυτούς τους κανόνες; Ο λαός; Το πλήθος; Αν ίσχυε αυτό, πιστεύω ότι πάρα πολλά είναι...

αναμενόμενο. Τα πλήθη δεν καταλαβαίνουν πολύ πιο απλούς νόμους. Αυτοί πρέπει να τους εξηγηθούν με επανειλημμένη επιμονή για να γίνουν κατανοητοί - ναι, ακόμη και με τιμωρία αν χρειαστεί.

Ακολουθούν μερικά παραδείγματα νόμων που είναι επιτακτικά απαραίτητοι για τη ζωή του λαού, τους οποίους τα πλήθη καταλαβαίνουν με δυσκολία: ότι σε περίπτωση μεταδοτικής ασθένειας, οι άρρωστοι πρέπει να...
απομονωμένα και απαιτείται γενική απολύμανση· ότι το ηλιακό φως πρέπει να εισέρχεται στα σπίτια, επομένως ένα σπίτι πρέπει να έχει μεγάλα παράθυρα· ότι αν τα βοοειδή τρέφονται και φροντίζονται καλύτερα, αποδίδουν περισσότερο για τον άνθρωπο. διατροφή, κ.λπ. Αν το πλήθος δεν καταλαβαίνει ή καταλαβαίνει με δυσκολία αρκετούς νόμους που είναι άμεσα απαραίτητοι για τη ζωή του, πώς μπορεί κάποιος να φανταστεί ότι αυτό που σε ένα
η δημοκρατία πρέπει να καθοδηγείται από τον εαυτό της, θα μπορούσε να κατανοήσει τους πιο δύσκολους φυσικούς νόμους· ή ότι θα γνώριζε διαισθητικά τους πιο ανεπαίσθητους και ανεπαίσθητους κανόνες της ανθρώπινης ηγεσίας, κανόνες που έργο πέρα από τον εαυτό του, τη ζωή του, τα απαραίτητα της ζωής του, ή που δεν εφαρμόζονται άμεσα σε αυτό αλλά σε μια ανώτερη οντότητα, το έθνος;

Για να φτιάξει κανείς ψωμί, παπούτσια, άροτρα, γεωργία, να οδηγήσει τραμ, πρέπει να είναι εξειδικευμένος, δεν υπάρχει ανάγκη για εξειδίκευση όταν

Machine Translated by Google

Πρόκειται για την πιο απαιτητική ηγεσία, αυτή ενός έθνους; Δεν χρειάζεται κανείς να διαθέτει ορισμένες ιδιότητες;

Το συμπέρασμα: ένας λαός δεν είναι ικανός να κυβερνά τον εαυτό του. Θα έπρεπε να κυβερνάται από την ελίτ του. Δηλαδή, μέσω της κατηγορίας των ανθρώπων που γεννιούνται στους κόλπους του και διαθέτουν ορισμένες ικανότητες και ειδικότητες. Όπως ακριβώς οι μέλισσες μεγαλώνουν τη «βασίλισσά» τους, ένας λαός πρέπει να μεγαλώσει την ελίτ του. Το πλήθος, με τον ίδιο τρόπο, στις ανάγκες του, απευθύνεται στην ελίτ του, τους σοφούς του κράτους.

Ποιος επιλέγει αυτή την ελίτ – το πλήθος; Θα μπορούσαν να βρεθούν υποστηρικτές για οποιεσδήποτε «ιδέες» ή ψήφοι για οποιονδήποτε έθετε υποψηφιότητα για δημόσιο αξίωμα. Αλλά αυτό δεν εξαρτάται από την κατανόηση αυτών των «ιδεών», των «νόμων» ή των «υποψηφίων» από τον λαό, αλλά από κάτι εντελώς διαφορετικό: από την επιδεξιότητα των ατόμων να κερδίσουν την καλή θέληση των πλήθων. Δεν υπάρχει τίποτα πιο ιδιότροπο και ασταθές στο...
γνώμες από το πλήθος. Από τον πόλεμο και μετά, αυτό το πλήθος ήταν, με τη σειρά του, Αβερεσανοί, Φιλελεύθεροι, Εθνικιστές, Εθνικοαγρότες, Γιόργκαν, κ.λπ., επαινώντας τον καθένα, μόνο και μόνο για να φτύσει τον καθένα ένα χρόνο αργότερα, αναγνωρίζοντας έτσι το δικό του λάθος, αποπροσανατολισμό και ανικανότητα. Το κριτήριό του για την επιλογή είναι: «Ας δοκιμάσουμε και μερικούς άλλους». Έτσι, η επιλογή δεν γίνεται σύμφωνα με την κρίση και τη γνώση, αλλά τυχαία και εμπιστευόμενη την τύχη.

Εδώ υπάρχουν δύο αντίθετες ιδέες, η μία περιέχει την αλήθεια και η άλλη το ψέμα. Αναζητείται η αλήθεια – η οποία μπορεί να υπάρχει μόνο μία. Το ερώτημα τίθεται σε ψηφοφορία. Η μία ιδέα συγκεντρώνει 10.000 ψήφους και η άλλη 10.050. Είναι...
Είναι δυνατόν 50 ψήφοι περισσότερο ή λιγότερο να καθορίζουν ή να αρνούνται την αλήθεια; Η αλήθεια δεν εξαρτάται ούτε από την πλειοψηφία ούτε από τη μειοψηφία· έχει τους δικούς της νόμους. και επιτυγχάνει, όπως έχει παρατηρηθεί, ενάντια σε όλες τις πλειοψηφίες, παρόλο που αυτές είναι συντριπτικές.

Η εύρεση της αλήθειας δεν μπορεί να εμπιστευτεί τις πλειοψηφίες, όπως ακριβώς στη γεωμετρία το θεώρημα του Πυθαγόρα δεν μπορεί να τεθεί σε ψηφοφορία από το πλήθος για να καθοριστεί ή να απορριφθεί η εγκυρότητά του· ή όπως ακριβώς ένας χημικός η παραγωγή αμμωνίας δεν γίνεται σε πλήθη για να τεθούν σε ψηφοφορία οι ποσότητες αζώτου και υδρογόνου· ή όπως ένας γεωπόνος, που μελέτησε τη γεωργία και τους νόμους της για χρόνια, δεν χρειάζεται να στραφεί σε ένα πλήθος προσπαθούσε να πείσει τον εαυτό του για την εγκυρότητά τους με την ψήφο του.

Μπορεί ο λαός να επιλέξει την ελίτ του; Γιατί τότε οι στρατιώτες δεν μπορούν;

Machine Translated by Google

να επιλέξει τον καλύτερο στρατηγό; Για να επιλέξει, αυτή η συλλογική κριτική επιτροπή θα έπρεπε να γνωρίζει πολύ καλά:

α) Οι νόμοι της στρατηγικής, της τακτικής, της οργάνωσης κ.λπ. και

β) Σε ποιο βαθμό το εν λόγω άτομο συμμορφώνεται μέσω των ικανοτήτων και των γνώσεών του με αυτούς τους νόμους.

Κανείς δεν μπορεί να επιλέξει σοφά χωρίς αυτή τη γνώση. Αν το πλήθος επιθυμεί να επιλέξει την ελίτ του, πρέπει απαραίτητα να γνωρίζει τους νόμους ηγεσίας του εθνικού οργανισμού και τον βαθμό στον οποίο οι υποψήφιοι για αυτήν την ηγεσία συμμορφώνονται, με βάση τα προσόντα και τις γνώσεις τους, με τους εν λόγω νόμους. Ωστόσο, το πλήθος δεν μπορεί να γνωρίζει ούτε αυτούς τους νόμους ούτε τους υποψηφίους. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η ηγετική ελίτ ενός
Η χώρα δεν μπορεί να επιλεγεί από το πλήθος. Το να προσπαθείς να επιλέξεις αυτή την ελίτ είναι σαν να καθορίζεις με πλειοψηφία ποιοι πρέπει να είναι οι ποιητές, οι συγγραφείς, οι μηχανικοί, οι αεροπόροι ή οι αθλητές μιας χώρας.

Έτσι, η δημοκρατία, βασισμένη στην αρχή της εκλογής, επιλέγοντας η ίδια την ελίτ της, διαπράττει ένα θεμελιώδες σφάλμα από το οποίο προκύπτει ολόκληρη η κατάσταση αδικίας, αταξίας και δυστυχίας στα χωριά μας. Θίγουμε εδώ ένα σημαντικό σημείο· επειδή από αυτό το σφάλμα της δημοκρατικής αντίληψης θα μπορούσαμε να πούμε ότι προέρχονται όλα τα άλλα σφάλματα.

Όταν οι μάζες καλούνται να επιλέξουν την ελίτ τους, όχι μόνο είναι ανίκανες να ανακαλύψουν και να επιλέξουν μία, αλλά επιλέγουν επιπλέον, με λίγες εξαιρέσεις, τη χειρότερη μέσα σε ένα έθνος.

Η δημοκρατία όχι μόνο καταργεί την εθνική ελίτ, αλλά την αντικαθιστά με τη χειρότερη μέσα σε ένα έθνος. Η δημοκρατία εκλέγει άνδρες που δεν έχουν καθόλου ηθική και ηθική. Αυτοί που θα πληρώσουν...
Καλύτερα, άρα εκείνοι με μεγαλύτερη δύναμη διαφθοράς· μάγοι, τσαρλατάνοι, δημαγωγοί, που θα διαπρέψουν στους τομείς τους κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας. Αρκετοί καλοί άνθρωποι θα μπορούσαν να ξεφύγουν ανάμεσά τους, ακόμη και πολιτικοί καλής πίστης. Αλλά θα ήταν σκλάβοι των πρώτων.

Η πραγματική ελίτ ενός έθνους θα ηττηθεί, θα απομακρυνθεί, επειδή θα αρνηθεί να ανταγωνιστεί σε αυτή τη βάση· θα υποχωρήσει και θα παραμείνει κρυμμένη. Εξ ου και οι μοιραίες συνέπειες για το κράτος. Όταν ένα κράτος
καθοδηγείται από μια λεγόμενη «ελίτ» που αποτελείται από τους χειρότερους, πιο διεφθαρμένους, πιο ανθυγιεινούς που έχει, δεν επιτρέπεται σε κάποιον να ρωτήσει γιατί

Machine Translated by Google

Το κράτος οδεύει προς την καταστροφή;

Εδώ λοιπόν βρίσκεται η αιτία όλων των άλλων κακών... ανηθικότητα, διαφθορά και λαγνεία σε όλη τη χώρα· κλοπή και λεηλασία του πλούτου του κράτους· αιματηρή εκμετάλλευση του λαού· φτώχεια και δυστυχία στις εστίες του· έλλειψη αίσθησης καθήκοντος σε όλες τις λειτουργίες· αταξία και αποδιοργάνωση στο κράτος· η εισβολή από παντού ξένων με χρήματα, που έρχονται να αγοράσουν χρεοκοπημένα καταστήματα των οποίων τα εμπορεύματα πωλούνται για ψίχουλα. Η χώρα βγαίνει σε πλειστηριασμό.

«Ποιος πληρώνει περισσότερο;» Σε τελική ανάλυση, εκεί θα μας οδηγήσει η δημοκρατία.

Στη Ρουμανία, ιδιαίτερα μετά τον πόλεμο, η δημοκρατία δημιούργησε για εμάς, μέσω αυτού του εκλογικού συστήματος, μια «εθνική ελίτ» Ρωμαιοεβραίων, που δεν βασίζεται στην ανδρεία, ούτε στην αγάπη για την πατρίδα, ούτε θυσία, αλλά με προδοσία της χώρας, ικανοποίηση προσωπικού συμφέροντος, δωροδοκία, διακίνηση επιρροής, πλουτισμό μέσω εκμετάλλευσης και υπεξαίρεσης, κλοπή, δειλία και δολοπλοκία για να συντρίψουν οποιονδήποτε αντίπαλο.

Αυτή η «εθνική ελίτ», αν συνεχίσει να ηγείται αυτής της χώρας, θα επιφέρει την καταστροφή του ρουμανικού κράτους. Επομένως, σε τελική ανάλυση, το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα ο ρουμανικός λαός, από το οποίο εξαρτώνται όλοι οι άλλοι, είναι η αντικατάσταση αυτής της ψεύτικης ελίτ με μια πραγματική εθνική ελίτ που βασίζεται στην αρετή, την αγάπη και τη θυσία για την πατρίδα, τη δικαιοσύνη και την αγάπη για τον λαό, την ειλικρίνεια, την εργασία, την τάξη, πειθαρχία, έντιμη συναλλαγή και τιμή.

Ποιος θα κάνει αυτή την αντικατάσταση; Ποιος θα τοποθετήσει αυτή την πραγματική ελίτ στη θέση της ηγεσίας; Απαντώ: οποιοσδήποτε εκτός από το πλήθος. Δέχομαι οποιοδήποτε σύστημα εκτός από τη «δημοκρατία» την οποία βλέπω να σκοτώνει τον ρουμανικό λαό.

Η νέα ρουμανική ελίτ, όπως και κάθε άλλη ελίτ στον κόσμο, πρέπει να βασίζεται στην αρχή της κοινωνικής επιλογής. Με άλλα λόγια, μια κατηγορία ανθρώπων προικισμένων με ορισμένες ιδιότητες τις οποίες και στη συνέχεια καλλιεργείται, επιλέγεται φυσικά από το σώμα του έθνους, δηλαδή από τη μεγάλη υγιή μάζα των αγροτών και των εργατών, η οποία είναι μόνιμα συνδεδεμένη με τη γη και τη χώρα. Αυτή η κατηγορία ανθρώπων γίνεται η εθνική ελίτ που προορίζεται να ηγηθεί του έθνους μας.

Machine Translated by Google

Πότε μπορεί να ζητηθεί η γνώμη ενός πλήθους, και πότε πρέπει; Πρέπει να ζητηθεί η γνώμη του πριν από τις μεγάλες αποφάσεις που επηρεάζουν το μέλλον του, προκειμένου να πει τον λόγο του είτε μπορεί είτε όχι, είτε είναι πνευματικά προετοιμασμένο είτε όχι να ακολουθήσει μια συγκεκριμένη πορεία. Πρέπει να ζητηθεί η γνώμη του για θέματα που επηρεάζουν τη μοίρα του. Αυτό εννοείται με τη διαβούλευση με τον λαό· δεν σημαίνει την εκλογή ενός ελίτ από τον λαό.

Αλλά επαναλαμβάνω την ερώτησή μου: «Ποιος υποδεικνύει τη θέση του καθενός μέσα σε μια ελίτ και ποιος αξιολογεί τον καθένα; Ποιος καθορίζει την επιλογή και καθαγιάζει τα μέλη της νέας ελίτ;» Απαντώ: «Η προηγούμενη ελίτ».

Ο τελευταίος δεν επιλέγει ούτε κατονομάζει, αλλά καθαγιάζει τον καθένα στη θέση του στην οποία ανύψωσε τον εαυτό του μέσω της ικανότητας και της ηθικής του αξίας. Η καθαγίαση γίνεται από τον αρχηγό της ελίτ σε συνεννόηση. με την ελίτ του. Έτσι, μια εθνική ελίτ πρέπει να φροντίσει ώστε να αφήσει μια κληρονομική ελίτ να πάρει τη θέση της, μια ελίτ που δεν βασίζεται, ωστόσο, στην αρχή της κληρονομικότητας αλλά μόνο σε αυτήν της κοινωνικής επιλογής που εφαρμόζεται με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα. Η αρχή της κληρονομικότητας δεν επαρκεί από μόνη της. Σύμφωνα με την αρχή της κοινωνικής επιλογής, η οποία ανανεώνεται συνεχώς από στοιχεία από τα βάθη του έθνους, μια ελίτ διατηρεί τον εαυτό της πάντα δυναμικό. Το κύριο ιστορικό λάθος ήταν ότι όπου μια ελίτ δημιουργήθηκε με βάση το αρχή της επιλογής, την επόμενη μέρα απέρριψε την ίδια την αρχή που τη γέννησε, αντικαθιστώντας την με την αρχή της κληρονομικότητας, καθαγιάζοντας έτσι το άδικο και καταδικασμένο σύστημα προνομίων μέσω της γέννησης. Ήταν ως διαμαρτυρία ενάντια σε αυτό το λάθος, για την απομάκρυνση μιας εκφυλισμένης ελίτ και για την κατάργηση των προνομίων μέσω της γέννησης, που γεννήθηκε η δημοκρατία. Η εγκατάλειψη της αρχής της επιλογής οδήγησε σε μια ψευδή και εκφυλισμένη ελίτ, η οποία με τη σειρά της οδήγησε στην εκτροπή της δημοκρατίας.

Η αρχή της επιλογής καταργεί εξίσου τόσο την αρχή της εκλογής όσο και την αρχή της κληρονομικότητας. Αλληλοαναιρούνται. Υπάρχει σύγκρουση μεταξύ τους· διότι, είτε υπάρχει η αρχή της επιλογής και σε αυτή την περίπτωση η γνώμη και η ψήφος του πλήθους δεν έχουν σημασία, ή το τελευταίο ψηφίζει ορισμένους υποψηφίους και σε αυτή την περίπτωση η επιλογή δεν λειτουργεί πλέον.

Machine Translated by Google

Ομοίως, εάν υιοθετηθεί η αρχή της κοινωνικής επιλογής, η κληρονομικότητα δεν παίζει κανένα ρόλο. Αυτές οι δύο αρχές δεν μπορούν να συμβαδίσουν εκτός εάν ο κληρονόμος ανταποκρίνεται στους νόμους της επιλογής.

Και αν ένα έθνος δεν έχει πραγματική ελίτ – μια πρώτη που να ορίζει τη δεύτερη; Απαντώ με μία μόνο φράση που περιέχει μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια: σε αυτή την περίπτωση, η πραγματική ελίτ γεννιέται από έναν πόλεμο με την εκφυλισμένη ελίτ, την ψεύτικη. Και αυτό, επίσης με βάση την αρχή της επιλογής.

Συνεπώς, συνοψίζοντας, ο ρόλος μιας ελίτ είναι:

α) Να καθοδηγεί ένα έθνος σύμφωνα με τους νόμους της ζωής ενός λαού.

β) Να αφήσει πίσω του μια κληρονομική ελίτ που βασίζεται όχι στην αρχή της κληρονομικότητας αλλά σε αυτήν της επιλογής, επειδή μόνο μια ελίτ γνωρίζει τους νόμους της ζωής και μπορεί να κρίνει σε ποιο βαθμό οι άνθρωποι συμμορφώνονται με ικανότητες και γνώσεις σε αυτούς τους νόμους. Είναι σαν έναν κηπουρό που καλλιεργεί τον κήπο του και φροντίζει ώστε πριν πεθάνει να έχει έναν κληρονόμο, έναν αντικαταστάτη, γιατί μόνο αυτός μπορεί να πει ποιος από αυτούς
Η συνεργασία μαζί του είναι καλύτερη για να πάρει τη θέση του και να συνεχίσει το έργο του.

Πάνω σε τι πρέπει να βασίζεται μια ελίτ;

α) Η καθαρότητα της ψυχής.

β) Ικανότητα εργασίας και δημιουργικότητας.

γ) Γενναιότητα.

δ) Δύσκολη ζωή και διαρκής πάλη ενάντια στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το έθνος,

ε) Φτώχεια, δηλαδή η εκούσια αποκήρυξη της συσσώρευσης περιουσίας.

στ) Πίστη στον Θεό.

ζ) Αγάπη.

Με ρώτησαν αν η μέχρι τώρα δραστηριότητά μας έχει ακολουθήσει τις ίδιες γραμμές με εκείνες της Χριστιανικής Εκκλησίας. Απαντώ: κάνουμε μεγάλη διάκριση μεταξύ της γραμμής που ακολουθούμε και αυτής της
Χριστιανική Εκκλησία. Η Εκκλησία μας κυριαρχεί από ψηλά. Φτάνει στην τελειότητα και το υψηλό. Δεν μπορούμε να χαμηλώσουμε αυτό το επίπεδο για να εξηγήσουμε τις πράξεις μας.

Εμείς, μέσω της πράξης μας, μέσω όλων των πράξεων και των σκέψεών μας, τείνουμε προς αυτή τη γραμμή, ανυψώνοντας τους εαυτούς μας προς αυτήν όσο και το βάρος των αμαρτιών μας της σάρκας και της πτώσης μας μέσω της προπατορικής αμαρτίας.

Machine Translated by Google

Το επιτρέπουν. Μένει να δούμε πόσο μπορούμε να ανυψωθούμε προς αυτή την κατεύθυνση μέσω των εγκόσμιων προσπαθειών μας.

Ατομικό, ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ, ΕΘΝΟΣ

Τα «ανθρώπινα δικαιώματα» δεν περιορίζονται μόνο από τα δικαιώματα άλλων ανθρώπων αλλά και από άλλα δικαιώματα. Υπάρχουν τρεις διακριτές οντότητες:

1. Το άτομο.
2. Η παρούσα εθνική συλλογικότητα, δηλαδή το σύνολο όλων των ατόμων του ίδιου έθνους, που ζουν σε ένα κράτος σε μια δεδομένη στιγμή.
3. Το έθνος, αυτή η ιστορική οντότητα της οποίας η ζωή εκτείνεται σε αιώνες, οι ρίζες της βαθιά ριζωμένες στην ομίχλη του χρόνου και με ένα άπειρο μέλλον.

Ένα νέο μεγάλο σφάλμα της δημοκρατίας που βασίζεται στα «ανθρώπινα δικαιώματα» είναι ότι αναγνωρίζει και δείχνει ενδιαφέρον μόνο για μία από αυτές τις τρεις οντότητες, το άτομο· παραμελεί τη δεύτερη ή την γελοιοποιεί, και αρνείται το τρίτο.

Όλοι τους έχουν τα δικαιώματά τους και τα καθήκοντά τους, το δικαίωμα στη ζωή και το καθήκον να μην παραβιάζουν το δικαίωμα στη ζωή των άλλων δύο. Η δημοκρατία φροντίζει μόνο για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του ατόμου. Γι' αυτό στη δημοκρατία γινόμαστε μάρτυρες μιας τρομερής ανατροπής. Το άτομο πιστεύει ότι μπορεί να καταπατήσει, με τα απεριόριστα δικαιώματά του, τα δικαιώματα ολόκληρης της συλλογικότητας, τα οποία νομίζει ότι μπορεί να καταπατήσει. και ληστεύουν· επομένως, στη δημοκρατία, γίνεται κανείς μάρτυρας αυτής της σκηνής σπαραξικάρδιου, αυτής της αναρχίας στην οποία το άτομο δεν αναγνωρίζει τίποτα πέρα από το προσωπικό του συμφέρον.

Με τη σειρά της, η εθνική συλλογικότητα επιδεικνύει μια μόνιμη τάση να θυσιάζει το μέλλον - τα δικαιώματα του έθνους - για τα συμφέροντά του παρόντος. Γι' αυτό γινόμαστε μάρτυρες της ανελέητης εκμετάλλευσης και της αποξένωση των δασών, των ορυχείων, των αποθεμάτων πετρελαίου μας, ξεχνώντας ότι υπάρχουν εκατοντάδες ρουμανικές γενιές, τα παιδιά των παιδιών μας που θα έρθουν μετά από εμάς, που επίσης περιμένουν να ζήσουν και να συνεχίσουν τη ζωή τους ως

Machine Translated by Google

το έθνος μας. Αυτή η αναταραχή, αυτή η ρήξη των σχέσεων που προκαλεί η δημοκρατία συνιστά πραγματική αναρχία, μια διατάραξη της φυσικής τάξης και είναι μια από τις κύριες αιτίες της κατάστασης αναταραχής στη σημερινή κοινωνία.

Η αρμονία μπορεί να αποκατασταθεί μόνο με την αποκατάσταση της φυσικής τάξης. Το άτομο πρέπει να υποταχθεί στην ανώτερη οντότητα, την εθνική συλλογικότητα, η οποία με τη σειρά της πρέπει να υποταχθεί στο έθνος. Τα «ανθρώπινα δικαιώματα» δεν είναι πλέον απεριόριστα, αλλά περιορίζονται από τα δικαιώματα της εθνικής συλλογικότητας, τα οποία με τη σειρά τους περιορίζονται από εκείνα του έθνους.

Τέλος, φαίνεται ότι σε μια δημοκρατία τουλάχιστον το άτομο που απολαμβάνει τόσα πολλά δικαιώματα ζει υπέροχα. Αλλά στην πραγματικότητα, και αυτή είναι η απόλυτη τραγωδία της δημοκρατίας, το άτομο δεν έχει κανένα δικαίωμα, γιατί πού είναι η ελευθερία του συνέρχεσθαι στη χώρα μας, η ελευθερία της γραφής, η ελευθερία της συνείδησης; Το άτομο ζει υπό τρόμο, σε κατάσταση πολιορκίας, λογοκρισίας. Χιλιάδες άνθρωποι...
συλλαμβάνονταν, κάποιοι δολοφονούνταν για την πίστη τους, όπως και υπό τους πιο τυραννικούς ηγέτες. Πού είναι «το δικαίωμα του κυρίαρχου πλήθους» να αποφασίζει για την τύχη του, όταν απαγορεύονται οι συναντήσεις και όταν χιλιάδες άνθρωποι εμποδίζονται να ψηφίσουν, κακοποιούνται, απειλούνται με θάνατο, δολοφονούνται; Θα πείτε: «Ναι, αλλά αυτοί οι άνθρωποι θέλουν να αλλάξουν το Σύνταγμα, να περιορίσουν τις ελευθερίες μας, να ενθρονίσουν μια άλλη μορφή διακυβέρνησης!»

Ρωτάω: «Μπορεί η δημοκρατία να ισχυριστεί ότι ένας λαός δεν είναι ελεύθερος να αποφασίσει για τη μοίρα του, να αλλάξει το Σύνταγμά του, τη μορφή διακυβέρνησής του, όπως θέλει· να ζήσει με μεγαλύτερες ή λιγότερες ελευθερίες όπως επιθυμεί;»

Αυτή είναι η απόλυτη τραγωδία.

Στην πραγματικότητα, ο άνθρωπος δεν έχει δικαιώματα σε μια δημοκρατία. Δεν τα έχασε προς όφελος ούτε της εθνικής συλλογικότητας ούτε του έθνους, αλλά προς όφελος μιας πολιτικο-χρηματοδοτικής κάστας τραπεζιτών και εκλογικών πρακτόρων. Τέλος, η τελευταία ευεργεσία προς το άτομο. Η τεκτονική δημοκρατία, μέσα από μια απαράμιλλη δολιότητα, μεταμφιέζεται σε απόστολο της ειρήνης σε αυτή τη γη, ενώ ταυτόχρονα κηρύσσει τον πόλεμο μεταξύ ανθρώπου και Θεού.

Ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων και πόλεμος εναντίον του Θεού.

Η δολιότητα συνίσταται στη χρήση των λόγων του Σωτήρα μας «Ειρήνη

Machine Translated by Google

μεταξύ των ανθρώπων» προκειμένου να μετατραπούν σε απόστολο της «Ειρήνης», ενώ Τον καταδικάζουν και Τον παρουσιάζουν ως εχθρό της ανθρωπότητας. Και επιπλέον, αυτή η δολιότητα συνίσταται επίσης στο ότι προσποιούνται ότι θέλουν να σώσουν τις ζωές των ανθρώπων, ενώ στην πραγματικότητα τους οδηγούν στον θάνατό τους. Προσποιούμενοι ότι σώζουν τις ζωές τους από τον πόλεμο, τους καταδικάζουν – διαβολικά – σε αιώνια καταδίκη.

Το Έθνος

Όταν λέμε ρουμανικό έθνος, εννοούμε όχι μόνο όλους τους Ρουμάνους που ζουν στην ίδια περιοχή, μοιράζονται το ίδιο παρελθόν και το ίδιο μέλλον, την ίδια ενδυμασία, αλλά όλους τους Ρουμάνους, ζωντανούς και νεκρούς, που έχουν ζήσει σε αυτή τη γη από την αρχή της ιστορίας και θα να ζήσουν εδώ και στο μέλλον.

Το έθνος περιλαμβάνει:

1. Όλοι οι Ρουμάνοι που ζουν σήμερα.
2. Όλες οι ψυχές των νεκρών μας και οι τάφοι των προγόνων μας.
3. Όλοι όσοι θα γεννηθούν Ρουμάνοι. Ένας λαός αποκτά συνείδηση του εαυτού του όταν αποκτά συνείδηση αυτού του συνόλου, όχι μόνο των δικών του στόχων.

Το έθνος διαθέτει:

1. Μια φυσική, βιολογική κληρονομιά – η σάρκα και το αίμα της.
2. Μια υλική κληρονομιά – το έδαφος της χώρας της και τα πλούτη της.
3. Μια πνευματική κληρονομιά που περιέχει:

α) Η αντίληψή της για τον Θεό, τον κόσμο και τη ζωή. Αυτή η έννοια αποτελεί ένα πεδίο, μια πνευματική ιδιότητα. Τα όρια αυτού του πεδίου καθορίζονται από τους ορίζοντες στους οποίους η φωτεινότητα της αντίληψής της Υπάρχει μια χώρα του εθνικού πνεύματος, μια χώρα των οραμάτων του που αποκτήθηκαν με αποκάλυψη ή με τις δικές της προσπάθειες.

β) Η τιμή της, η οποία λάμπει στο βαθμό που το έθνος έχει συμμορφωθεί κατά τη διάρκεια της ιστορίας του με τους κανόνες που απορρέουν από την αντίληψή του για τον Θεό, τον κόσμο και τη ζωή.

γ) Ο πολιτισμός της, το προϊόν της ύπαρξής της που προκύπτει από τις δικές της προσπάθειες στον τομέα των τεχνών και της σκέψης. Αυτός ο πολιτισμός δεν είναι διεθνής, είναι η έκφραση της εθνικής ιδιοφυΐας, του αίματος.

Machine Translated by Google

Ο πολιτισμός είναι διεθνής όσο μπορεί να φτάσει η φωτεινότητά του, αλλά εθνικής προέλευσης. Κάποιος έκανε μια όμορφη σύγκριση: τόσο το ψωμί όσο και το σιτάρι μπορούν να είναι διεθνή ως καταναλωτικά είδη, αλλά
κουβαλούν παντού τη σφραγίδα της γης στην οποία μεγάλωσαν.
Κάθε μία από αυτές τις τρεις κληρονομιές έχει τη σημασία της. Ένας λαός πρέπει να υπερασπίζεται και τις τρεις. Η πιο σημαντική, ωστόσο, είναι η πνευματική του κληρονομιά, γιατί μόνο αυτή φέρει τη σφραγίδα της αιωνιότητας, μόνη αυτή αντέχει σε όλους τους αιώνες.

Οι αρχαίοι Έλληνες δεν θυμούνται τίποτα λόγω της σωματικής τους διάπλασης - τίποτα άλλο δεν έχει απομείνει από αυτήν παρά μόνο στάχτες, ούτε και τα υλικά τους πλούτη, αν είχαν, παρά μόνο λόγω του πολιτισμού τους.

Ένας λαός ζει στην αιωνιότητα μέσα από την οπτική του, την αντίληψή του για την τιμή και τον πολιτισμό του. Γι' αυτό οι ηγέτες του έθνους πρέπει να συλλογίζονται και να ενεργούν, όχι μόνο σύμφωνα με τα φυσικά ή υλικά συμφέροντα του λαού, αλλά και λαμβάνοντας υπόψη την ιστορική του τιμή, τα αιώνια συμφέροντά του. Με άλλα λόγια, όχι ψωμί, αλλά τιμή με κάθε κόστος.

Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Είναι ζωή;

Αν πρόκειται για ζωή, τότε τα μέσα που χρησιμοποιούν οι άνθρωποι για να εξασφαλίσουν τη ζωή δεν ύλη· ακόμη και το χειρότερο είναι καλό.

Επομένως, πρέπει να τεθεί το ερώτημα. Ποιες είναι οι αρχές που καθοδηγούν τα έθνη στις σχέσεις τους με άλλα έθνη; Πρέπει να καθοδηγούνται από το ζωώδες ένστικτο, την τίγρη που κρύβουν μέσα τους, όπως συμπεριφέρονται τα ψάρια στη θάλασσα ή τα ζώα στο δάσος;

Ο τελικός σκοπός δεν είναι η ζωή αλλά η ανάσταση. Η ανάσταση των λαών στο όνομα του Σωτήρα Ιησού Χριστού. Η δημιουργία, ο πολιτισμός, δεν είναι παρά ένα μέσο, όχι ένας σκοπός όπως πιστεύεται, για την επίτευξη
αυτή η ανάσταση. Είναι ο καρπός του ταλέντου που ο Θεός φύτεψε στον λαό μας, για το οποίο πρέπει να λογοδοτήσουμε. Θα έρθει μια εποχή που όλοι οι λαοί της γης θα αναστηθούν, με όλους τους νεκρούς τους.

Machine Translated by Google

και όλους τους βασιλιάδες και τους αυτοκράτορες τους, με κάθε λαό να έχει τη θέση του ενώπιον του θρόνου του Θεού. Αυτή η τελευταία στιγμή, «η ανάσταση από τους νεκρούς», είναι η πιο ευγενής και η πιο υπέροχη στιγμή προς την οποία μπορεί να ανέλθει ένας λαός.

Το έθνος, λοιπόν, είναι μια οντότητα που παρατείνει την ύπαρξή της ακόμη και πέρα από αυτή τη γη. Οι λαοί είναι πραγματικότητες ακόμη και στον κάτω κόσμο, όχι μόνο σε αυτόν.

Ο Άγιος Ιωάννης αφηγούμενος όσα είδε πέρα από τη γη, λέει:

«Και η πόλη δεν έχει ανάγκη από τον ήλιο ούτε από τη σελήνη για να λάμπει μέσα σε αυτήν· επειδή, η δόξα του Θεού την φώτισε, και το Αρνί είναι ο λύχνος αυτής. Και τα έθνη θα περπατήσουν στο φως αυτής, και οι βασιλιάδες της γης θα φέρουν τη δόξα και την τιμή τους σε αυτήν».1

Και πάλι: «Τις δεν θέλει σε φοβηθή, Κύριε, και δεν θέλει μεγαλύνει το όνομά σου; Διότι μόνος σύ είσαι άγιος· διότι πάντα τα έθνη θέλουσιν ελθεί και θέλουσι προσκυνήσει ενώπιόν σου, διότι φανερώθη η κρίση σου».2

Σε εμάς τους Ρουμάνους, στον λαό μας, όπως και σε κάθε άλλο λαό στον κόσμο, ο Θεός έχει δώσει μια αποστολή, ένα ιστορικό πεπρωμένο. Ο πρώτος νόμος που πρέπει να ακολουθήσει κάποιος είναι να ακολουθήσει το μονοπάτι αυτού του πεπρωμένου, εκπληρώνοντας την αποστολή που του έχει εμπιστευτεί. Ο λαός μας ποτέ δεν κατέθεσε τα όπλα του ούτε εγκατέλειψε την αποστολή του, όσο δύσκολος ή μακρύς κι αν ήταν ο Γολγοθάς του. Ακόμα και τώρα, εμπόδια ψηλά σαν βουνά εμφανίζονται μπροστά μας. Θα είμαστε, αναρωτιέμαι, η αδύναμη και δειλή γενιά που θα εγκαταλείψει από τα χέρια μας, υπό την πίεση ή τις απειλές, τη γραμμή του ρουμανικού πεπρωμένου και θα εγκαταλείψει την αποστολή μας ως λαός σε αυτόν τον κόσμο;

ΜΟΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ
Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ

1 (Αποκάλυψη, 21, 23-24).

2 (Αποκάλυψη 15,4).

Machine Translated by Google

Επικεφαλής των λαών, πάνω από την ελίτ, βρίσκεται η μοναρχία.
Απορρίπτω τη δημοκρατία.

Κάποιος έχει συναντήσει κάποιους μονάρχες που ήταν καλοί, κάποιοι πολύ καλοί, άλλοι αδύναμοι ή κακοί. Κάποιοι απόλαυσαν τιμές και την αγάπη του λαού τους μέχρι το τέλος της ζωής τους, άλλοι αποκεφαλίστηκαν. Επομένως,
Δεν ήταν όλοι οι μονάρχες καλοί. Η ίδια η μοναρχία, ωστόσο, ήταν πάντα καλή. Δεν πρέπει να συγχέουμε τον άνθρωπο με τον θεσμό και να βγάζουμε λανθασμένα συμπεράσματα.

Μπορεί να υπάρχουν κακοί ιερείς· αλλά μπορούμε, εξαιτίας αυτού, να συμπεράνουμε ότι η Εκκλησία πρέπει να καταργηθεί και ο Θεός να λιθοβοληθεί μέχρι θανάτου;

Υπάρχουν σίγουρα αδύναμοι και κακοί μονάρχες, αλλά δεν μπορούμε να απαρνηθούμε τη μοναρχία εξαιτίας αυτού. Στη γεωργία, υπάρχει περιστασιακά μια κακή χρονιά μετά από μια καλή, ή μια καλή και δύο κακές. Παρόλα αυτά, κανείς στον κόσμο δεν πέρασε από το μυαλό να σταματήσει τη γεωργία.

Κάνει ένας μονάρχης ό,τι θέλει, είτε είναι μεγάλος είτε μικρός, καλός είτε κακός;

Ένας μονάρχης δεν κάνει αυτό που θέλει. Είναι μικρός όταν κάνει αυτό που θέλει και μεγάλος όταν κάνει αυτό που πρέπει. Σε κάθε
Ο Θεός έχει χαράξει μια γραμμή πεπρωμένου. Ένας μονάρχης είναι μεγάλος και καλός όταν παραμένει σε αυτή τη γραμμή. Είναι μικρός ή κακός, στο βαθμό που απομακρύνεται από αυτή τη γραμμή πεπρωμένου ή αντιτίθεται σε αυτήν. Αυτός, λοιπόν, είναι ο νόμος της μοναρχίας. Υπάρχουν επίσης και άλλες γραμμές που μπορεί να δελεάσουν έναν μονάρχη: η γραμμή του προσωπικού συμφέροντος ή αυτή μιας τάξης ανθρώπων ή ομάδας· η γραμμή των ξένων συμφερόντων (εσωτερικών ή ξένων).
Πρέπει να αποφύγει όλες αυτές τις γραμμές και να ακολουθήσει τις γραμμές του λαού του. Στέφαν Ο Μέγας έλαμψε στην ιστορία εδώ και 500 χρόνια και οι Ρουμάνοι τον θυμούνται επειδή ταυτίστηκε απόλυτα με το πεπρωμένο του λαού του. Ο βασιλιάς Φερδινάνδος, παρά την πίεση από εξωτερικά συμφέροντα και επιρροές, έθεσε τον εαυτό του στη γραμμή του πεπρωμένου του έθνους. Υπέφερε μαζί της, θυσιάστηκε δίπλα της και νίκησε μαζί της. Χάρη σε αυτό είναι σπουδαίος και

αθάνατος.

Machine Translated by Google

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΒΑΣ, 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1932

Μόλις τέσσερις μήνες είχαν περάσει από τις εκλογές στο Νεάμτ και ο νεαρός στρατός των λεγεωνάριων ενεπλάκη σε μια νέα μάχη. Στις αρχές Ιανουαρίου του 1932, μια θέση βουλευτή κηρύχθηκε κενή στην Τούτοβα. [Σημείωση: κομητεία Τούτοβα με έδρα το Μπάρλαντ.]

Είχα ζυγίσει την κατάσταση. Στις προηγούμενες γενικές εκλογές, πήραμε μόνο 500 ψήφους εκεί. Η κομητεία ήταν αδύναμη, αλλά πλαισιωνόταν από τις ισχυρότερες κομητείες του Κοβουρλούι, του Καχούλ και του Τεκούτσι, έτσι ώστε να μπορέσουμε εύκολα να φέρουμε λεγεωνάριους.

Μου φαινόταν ότι θα μπορούσαμε να κερδίσουμε, σκεφτόμουν τον αντίκτυπο που θα είχε η ηχώ μιας νέας νίκης. Δύο συνεχόμενες νίκες της νεότερης γενιάς εναντίον όλων των πολιτικών κομμάτων θα είχαν ενισχύσει σημαντικά το κύρος της στα μάτια της χώρας. Αποφάσισα ότι ο πατέρας μου έπρεπε να θέσει υποψηφιότητα, καθώς μου ήταν πολύτιμος στο κίνημα, τόσο στο Κοινοβούλιο όσο και εκτός αυτού για οργάνωση και προπαγάνδα. Οι εκλογές είχαν οριστεί για τις 17 Μαρτίου. Στις 9 Ιανουαρίου έστειλα ένα μανιφέστο σε ολόκληρη την κομητεία. Ο πατέρας μου με μια πρώτη εκλογική ομάδα έφτασε στις 10 Ιανουαρίου. Στη συνέχεια ήρθαν οι ομάδες από το Ιάσιο, το Τεκούτσι, το Μπερέστι και το Κάχουλ.

Κατά τη διάρκεια των πρώτων τριών εβδομάδων, η ταχύτητα και η γενναιότητα των μικρών λεγεωνάριων δυνάμεων είχαν πυροδοτήσει ένα ρεύμα συμπάθειας υπέρ μας σε ολόκληρη την κομητεία. Σε έναν κακό χειμώνα με έντονες χιονοπτώσεις και κρύο, τα πολιτικά κόμματα δεν μπορούσαν να βγουν έξω. Περίμεναν καλύτερο καιρό. Αλλά κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, πάνω από λόφους, μέσα από χιόνια που έφταναν μέχρι τη μέση, μέσα από χιονοθύελλες, οι λεγεωνάριοι ταξίδευαν από χωριό σε χωριό.

Γύρω στις αρχές Φεβρουαρίου, η καταπολέμηση του εχθρού έγινε πιο δύσκολη. Ένας συνασπισμός Φιλελευθέρων, Εθνικοαγροτών, Λούπιστων [Σημείωση: Μέλη του κόμματος του Δρ. Λούπου] και Κουζιστών μας αντιμετώπιζε με

Machine Translated by Google

μια αγριότητα που δεν είχαμε ξανασυναντήσει. Η κυβέρνηση κατέφυγε σε πραγματικά τρομοκρατικά μέτρα και ο εβραϊκός τύπος μας επιτέθηκε σφοδρά.

Ένιωσα την ανάγκη για νέες ενισχύσεις, γι' αυτό έστειλα τις τελευταίες εφεδρείες από το Ιάσιο, με επικεφαλής τον Τότου. Δεν είχα άλλες εκτός από το Βουκουρέστι και αυτές δεν μπορούσαν να εξασφαλιστούν λόγω έλλειψης κεφαλαίων. Έτσι, συγκάλεσε μια συνάντηση των λεγεωνάριων και πρότεινε ένα ηρωικό βήμα: να ξεκινήσουν με τα πόδια από το Βουκουρέστι στο Μπαριάντ, μια απόσταση σχεδόν 200 μιλίων, εξηγώντας τους ότι αυτή η πορεία θα σήμαινε περισσότερα για
τη νίκη μας από 100.000 μανιφέστα. Μόνο αυτό θα αποτελούσε έναν μεγάλο ηρωικό λόγο που θα απηύθυναν οι λεγεωνάριοι στους Ρουμάνους της Τούτοβα.

Οι λεγεωνάριοι δέχτηκαν με ενθουσιασμό την πρότασή μου. Μια εβδομάδα αργότερα, μια ομάδα περίπου 25 ατόμων, με επικεφαλής τους Στελέσκου, Καρατανάσε και Ντόρου Μπελιμάτσε, έφυγε από το Βουκουρέστι με τα πόδια για την Τούτοβα. Στο τέλος μιας δεκαήμερης πορείας μέσα σε θυελλώδη καιρό, έφτασαν στο Μπαριάντ όπου τους υποδέχτηκε θερμά ολόκληρος ο πληθυσμός. Αλλά ο διωγμός είχε κλιμακωθεί σε μια εκκωφαντική ένταση. Ο κ.
Ο Αργκετοϊάνου, Υπουργός Εσωτερικών, έστειλε τους χωροφύλακες, Συνταγματάρχη Ιγνάτ, με μεγάλες δυνάμεις και διαταγές να μεταφέρουν τους λεγεωνάριους έξω από την κομητεία Τούτοβα με φορεία. Ήταν αδύνατο για μικρές ομάδες να προχωρήσουν περαιτέρω. Έτσι, σχημάτισα δύο ισχυρές ομάδες υπό τη διοίκηση του Βίκτορ Σιλάγκι και του Στελέσκου, οι οποίες, υποστηρίζοντας η μία την άλλη, θα έπρεπε να προελάσουν στη γραμμή Πουέστι-Ντραγκομιρέστι, υποστηρίζοντας τον πατέρα μου. Έστειλα μια άλλη μικρότερη ομάδα προς την κατεύθυνση του Μπακάνι. Αυτές οι δύο ήταν οι μόνες δύο διαδρομές που παρέμειναν ανεξερεύνητες. Αποτελούσαν το βορειοανατολικό μισό της κομητείας.
Το άλλο μισό, το νότιο, είχε υποστεί επαρκή επεξεργασία από τον πατέρα μου, τον κ. Ντ. Ποπέσκου, τον νομαρχιακό επικεφαλής, τον Βίκτορ Σιλάγκι, τον Τεόντορ Τιλέα και τον Ίον Αντόνιου, με τις πρώτες ομάδες.

Οι δύο ομάδες στο Βορρά προχώρησαν σχεδόν 30 μίλια, παλεύοντας με το τσουχτερό κρύο και καταλήγοντας με αρκετούς τραυματίες, μεταξύ άλλων και τον Τόκου. Στο βόρειο τμήμα της κομητείας συνάντησαν μεγάλο αριθμό αποσπάσματα χωροφυλάκων. Οι ομάδες οχυρώθηκαν στη σοφίτα ενός εγκαταλελειμμένου σπιτιού όπου αντιστάθηκαν για 48 ώρες χωρίς θέρμανση, φαγητό ή νερό. Στο τέλος κατάφεραν να υποχωρήσουν.

Machine Translated by Google

μέσα από μια δύσκολη ολονύκτια πορεία, που εκτελέστηκε σε συνθήκες πραγματικά ηρωικές, μόνο και μόνο χάρη στην πεισματική επιμονή του Βίκτορ Σιλάγκι να ενθαρρύνει τους εξαντλημένους, πεινασμένους και παγωμένους λεγεωνάριους να τελευταία δυνατή αντίσταση.

Αυτό το ορφανό παιδί, γιος του Ρουμάνου ιερέα Σιλάγκι από το Κάρει Μάρι, ο οποίος δολοφονήθηκε από Ούγγρους το 1918 υπό τραγικές συνθήκες, πολέμησε με γενναιότητα.

Τελικά, αυτές οι ομάδες περικυκλώθηκαν από ανώτερες δυνάμεις, συνελήφθησαν και μεταφέρθηκαν στο Μπαριάντ. Ο πατέρας μου συνελήφθη και κλείστηκε σε φυλακή συντάγματος.

Η τρίτη ομάδα αποδεκατίστηκε ολοσχερώς στη μάχη του Μπακάνι. Εκεί, σε μια κοιλάδα πριν μπει στο χωριό το βράδυ, δέχτηκε επίθεση από ένα μεγάλο απόσπασμα χωροφυλάκων. Ο αρχηγός της ομάδας, ο λεγεωνάριος Λάσκαρ Ποπέσκου, χτυπημένος στο κεφάλι με ένα τουφέκι, ήταν ο πρώτος που έπεσε αναίσθητος μέσα σε μια λίμνη αίματος. Οι άλλοι λεγεωνάριοι αρνήθηκαν να υποχωρήσουν. Αντεπιτέθηκαν με γυμνά στήθη, χωρίς τίποτα στα χέρια τους, προσπαθώντας να μπουν στο χωριό.
Ένας προς έναν έπεσαν όλοι αναίσθητοι. Ο τελευταίος που όρθιος επιτέθηκε μόνος του. Υπό τα χτυπήματα, έπεσε στα γόνατα, σηκώθηκε και επιτέθηκε ξανά. Έπεσε κοντά στους συντρόφους του. Όλη η ομάδα έμεινε αναίσθητη μέσα σε μια λίμνη αίματος. Από εκεί, οι χωροφύλακες τους σύραν μέσα στο χιόνι για περισσότερο από ένα μίλι μέχρι το φυλάκιο των χωροφυλάκων στο χωριό. Στη 1 η ώρα εκείνης της νύχτας, ένας ιππέας έφερε τα νέα στο Μπαριάντ για το τι συνέβη στο Μπακάνι. Η ομάδα από το Ιάσιο με επικεφαλής τον Τότου, η οποία έφτασε στο Μπαρλάντ τα μεσάνυχτα, έφυγε αμέσως με τα πόδια για να βοηθήσει τους τραυματίες συντρόφους της. Μετά από μια μάχη από τις 3:30 έως τις 5 το πρωί, κατά την οποία οι χωροφύλακες πυροβόλησαν με όλα τα όπλα τους, οι λεγεωνάριοι κατέλαβαν το φυλάκιο των χωροφυλάκων, βρίσκοντας μέσα, ακόμα αναίσθητους και πεσμένους στο έδαφος, τους συντρόφους τους που πεσόντες στη μάχη του Μπακάνι. Τους μετέφεραν στο νοσοκομείο στο Μπαρλάντ.

Αλλά τα πράγματα δεν σταμάτησαν εδώ. Ο Εβραϊσμός ξεκίνησε μια τεράστια εκστρατεία τύπου, επιτιθέμενος σε εμάς με αποκρουστικό κυνισμό και αδικία. Ένα κύμα ψεμάτων, προσβολών, συκοφαντιών ήρθε προς το μέρος μας. Όλο το πολιτικό Ομάδες συγχωνεύτηκαν για να μας βγάλουν από τη μάχη.

Machine Translated by Google

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 1932

Κλωτσιασμένοι από τους χωροφύλακες, δεχτήκαμε επίθεση από τον εβραϊκό τύπο, χτυπηθήκαμε από μια νέα διάλυση της Φρουράς που διατάχθηκε με μια απλή υπουργική απόφαση. Αν και βρισκόμασταν εντός του πλαισίου της απόλυτης νομιμότητας, η κυβέρνηση Iogra-Argetoianu, παραβιάζοντας τους νόμους και το Σύνταγμα, διέλυσε αυθαίρετα τη Φρουρά. Τα κεντρικά μας γραφεία σε όλη τη χώρα καταλήφθηκαν και κλειδώθηκαν ξανά, το τυπογραφείο του Ιασίου έκλεισε. Δεχόμενοι επίθεση στον τύπο, βρεθήκαμε στην αδύνατη θέση να μην μπορούμε να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας, καθώς όλες οι εκδόσεις μας είχαν ανασταλεί. Στο Κοινοβούλιο προσπάθησα να μιλήσω, αλλά με εμπόδισε η φασαρία της πλειοψηφίας, η οποία δεν μου επέτρεψε να υπερασπιστώ τον εαυτό μου.

Ωστόσο, η υποψηφιότητα στην Τούτοβα δεν μπορούσε να σταματήσει. Η ομάδα από το Βουκουρέστι αποβλήθηκε από την κομητεία. Το ίδιο και οι άλλες, μία προς μία. Η ομάδα μας από το Ιάσιο, περίπου 30 ατόμων, υπό τον Τότου Η διοίκηση, καθώς μεταφέρονταν στην αποθήκη για την ίδια επιχείρηση εκκένωσης, έσπασε τους κλοιούς και κατέλαβε την αίθουσα αναμονής στην οποία, οχυρωμένη, αντιστάθηκε για 24 ώρες, μέχρι που δηλητηριάστηκε με αέρια. Τελικά φορτώθηκε στο τρένο και βγήκε από την κομητεία. Μόνο ο Ιμπραϊλεάνου, ο Νούτου Εσάνου και ο πατέρας μου, ο οποίος συνελήφθη, παρέμειναν στην πόλη. Η δίωξη στη συνέχεια μετατράπηκε σε στα χωριά. Αγρότες, δάσκαλοι και ιερείς συνελήφθησαν και ξυλοκοπήθηκαν· τα σπίτια τους διαρρήχθηκαν. Οι εκλογές αναβλήθηκαν για ένα μήνα, μέχρι τις 17 Απριλίου.

Ο πατέρας μου αφέθηκε ελεύθερος. Οι ηλικιωμένοι λεγεωνάριοι ήρθαν στη συνέχεια στην πόλη για να συμμετάσχουν στη μάχη: Χρίστας Σόλομον, Συνταγματάρχης Καμπουρεάνου, Βεντόνικ, Ιφρίμ, Πατέρας Ισιχιέ, Πέτσελι, Ποτολέα, κ.λπ. Τους ανέθεσα σε διάφορους τομείς. Ο καθένας γλίστρησε στη θέση του υπό την κάλυψη της νύχτας. Οι ομάδες μας από τις γειτονικές κομητείες μπήκαν ξανά στην Τούτοβα από διάφορα σημεία. Η ομάδα του Γκ. Κοστέα διέσχισε τον Μπαρλάντ.

Machine Translated by Google

ποτάμι, με νερό μέχρι τον λαιμό τους, γιατί όλοι οι δρόμοι περιπολούνταν· έφτασαν στο εκλογικό τμήμα βρεγμένοι.

Στις 17 Απριλίου το πρωί ξεκίνησε η ψηφοφορία, η οποία συνεχίστηκε μέχρι τη νύχτα. Στις 18 Απριλίου, στις 5 το πρωί, ανακοινώθηκε η νίκη των λεγεωνάριων: 5.600 ψήφοι· Φιλελεύθεροι: 5.200· Εθνικοαγρότες:
4.000· οι άλλες ομάδες: λιγότερες από 2.000· Κουζιστές: 500 ψήφοι.

Αυτή η δεύτερη νίκη των λεγεωνάριων, ενάντια στον συνασπισμό όλων των Ρουμάνων πολιτικών, κερδήθηκε χάρη στην ατρόμητη και σιδερένια θέληση των λεγεωνάριων, χάρη στον ηρωισμό και το αίμα τους, αψηφώντας
εμπόδια, προσβολές, χτυπήματα και διωγμοί, είχαν ξεσηκώσει σε όλη τη χώρα έναν απερίγραπτο ενθουσιασμό.

ΝΕΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ 1932

Ο πατέρας μου επικυρώθηκε την τελευταία ημέρα της κοινοβουλευτικής συνόδου. Αλλά η ανάπαυσή μας κράτησε μόνο μία εβδομάδα, γιατί η κυβέρνηση Λόργκα είχε πέσει. Σχηματίστηκε μια εθνική-αγροτική κυβέρνηση, με επικεφαλής τον
Κύριος Βάιντα.

Εξαντλημένοι τόσο σωματικά όσο και οικονομικά, μπήκαμε σε μια νέα μάχη. Αυτό ήταν τον Ιούνιο του 1932. Από τις 15 Δεκεμβρίου 1929 βρισκόμασταν σε μια συνεχή μάχη: Δεκέμβριος 1929 - Απρίλιος 1930, το
εκστρατείες στο Κοβουρλούι, το Κάχουλ, την Τούρντα, το Τεκούτσι· το καλοκαίρι του 1930, η προετοιμασία και στη συνέχεια η αναστολή της πορείας στη Βεσσαραβία, ακολουθούμενη από τη φυλάκισή μου μέχρι το φθινόπωρο εκείνο· τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο ήμασταν στο Μαραμούρες – εκείνον τον χειμώνα φυλακιστήκαμε ξανά· την άνοιξη του 1931, μάχη που προηγήθηκε των γενικών εκλογών· το καλοκαίρι του 1931, εκλογές στη Νεάμτ· τον χειμώνα του 1932, εκλογές στην Τούτοβα· και τώρα ήμασταν ξανά έτοιμοι για τις γενικές εκλογές. Παρά όλες αυτές τις μάχες, συνεχίσαμε το οργανωτικό έργο στην υπόλοιπη χώρα. Τον προηγούμενο χρόνο, μπήκαμε σε εκλογικούς καταλόγους σε 17 κομητείες, φέτος μπήκαμε σε 36. Όλα

Machine Translated by Google

Τα πολιτικά κόμματα ενεπλάκησαν στις ίδιες διαμάχες, γεμάτες ίντριγκες, για την ονομασία των υποψηφίων τους. Αυτό κράτησε μια ολόκληρη εβδομάδα. Αλλά εγώ, μόνος μου, σε μια νύχτα έφτιαξα όλες τις λίστες υποψηφίων μας σε 36 κομητείες. Κανείς από τους λεγεωνάριους δεν μάχεται για τη θέση του στη λίστα. Αν μη τι άλλο, ζητά να μπει τελευταίος.

Το δύσκολο πρόβλημα για εμάς είναι τα οικονομικά ζητήματα. Οι περισσότερες κομητείες μπόρεσαν να καλύψουν τα έξοδά τους από τις συνεισφορές των λεγεωνάριων. Άλλες όχι. Χρειαζόμουν 50.000 λέι μόνο για να καλύψω τους εκλογικούς φόρους. Περπατούσα σαν ζαλισμένος μέχρι την τελευταία μέρα. Δοκίμασα ένα, δοκίμασα άλλο ένα. Τίποτα.

Πήγα να δω τον κ. Νίτσιφορ Κράινιτς, τον διευθυντή του Calendarul («Το Ημερολόγιο»), με την ελπίδα ότι ίσως είχε χρήματα, αλλά μάταια.

Με το ημερολόγιό του, το οποίο εκδιδόταν εδώ και πέντε μήνες, στήριξε τον αγώνα μας, παρακολουθώντας βήμα προς βήμα την ανδρεία των λεγεωνάριων ομάδων μας, ωστόσο, δεν μπορούσε να μας βοηθήσει οικονομικά.

Τελικά, δανείστηκα από τον Πίχου και την Καρανίκα, οι οποίοι, τρέχοντας σε όλους τους Μακεδόνες, βρήκαν το απαραίτητο ποσό. Αρκετές κομητείες υποστηρίζονταν από την κομητεία της Φωξάνης και τον Ιλριστάχε Σολομώντα.

Η εκστρατεία ξεκίνησε. Ένας νέος διωγμός έπληξε τις τάξεις μας.

Καθώς ήταν διασκορπισμένοι σε ένα μεγάλο μέτωπο, οι ισχνές τάξεις μας δέχτηκαν παντού βίαιες επιθέσεις. Οι Λεγεωνάριοι Σαβίν και Ποπέσκου τραυματίστηκαν στην Τιγκίνα. Στο Μπαρλάντ, δεκάδες δάσκαλοι και ιερείς σύρθηκαν σε υπόγεια και κακοποιήθηκαν με διαταγές του κ. Τζορτζέσκου-Μπαρλάντ. Στο Βασλούι, οι μικρές μας ομάδες τραυματίστηκαν. Ομοίως, στο Ποντούλ-Ιλοαέι και σε όλη την κομητεία Ιάσι. Στο Φωτσάνι, ο ηλικιωμένος Χρίσταχε Ο Σολομών, ο μηχανικός Μπλανάρου και δέκα άλλοι δέχτηκαν επίθεση με εντολή του εισαγγελέα Νεάγκου από ένοπλες ομάδες Εθνικών Αγροτών στο χωριό Βουλτουρούλ. Οι λεγεωνάριοι έπεσαν στο έδαφος τραυματισμένοι από ρόπαλα και μαχαίρια. Ένας μόνο έμεινε στα πόδια του σαν βουνό, ο Χρίστας Σολομών, τον οποίο κανείς δεν τολμούσε να αγγίξει μέχρι τότε. Αμύνθηκε σθεναρά, αλλά στο τέλος έπεσε στη μέση του δρόμου, κατακλυσμένος από χτυπήματα. Εκεί, στο έδαφος, ξυλοκοπήθηκε στο κεφάλι από αυτά τα θηρία που πάντα έκαναν θέμα -τότε όπως κάνουν και τώρα- νομιμότητας, πολιτισμένων μεθόδων, ελευθερίας κ.λπ. Η Φρουρά έλαβε 70.000 ψήφους, διπλάσιες από αυτές του προηγούμενου έτους. Οι κομητείες Κάχουλ, Νεάμτ, Κοβουρλούι

Machine Translated by Google

και η Τούτοβα, όπου έθεσε υποψηφιότητα ο πατέρας μου, βγήκε ισχυρότερη. Ακολούθησε η Καμπούλ-Λουνγκ με την Μότα. Στη συνέχεια, η Τούρντα, η Φοτσάνι, ο Ισμαήλ, η Τιγκίνα. Κερδίσαμε πέντε έδρες και τώρα πρέπει να κάνουμε τις επιλογές μας για να τις καλύψουμε. Έμεινα στο Κάχουλ, για να μπει ο Νούτου Εσάνου στο Κοινοβούλιο. Αποφάσισα ότι ο πατέρας μου έπρεπε να παραμείνει στο Μπαρλάντ για να μπει στο Κοινοβούλιο ο Στελέσκου, ένας 25χρονος φοιτητής. Ήθελα έτσι να δώσω στη νεολαία της χώρας ενθάρρυνση και μια
ερέθισμα. Η εμπιστοσύνη και η αγάπη που έδειξα σε αυτόν τον νέο, ωστόσο, δεν μου ανταποδόθηκαν. [Σημείωση: Ο συγγραφέας αναφέρεται εδώ στο έργο του Stelescu] μελλοντική προδοσία των λεγεωνάριων συντρόφων του.]

ΣΤΟ ΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ

Όλο το διάστημα που ήμουν στο Κοινοβούλιο αγωνιζόμουν ενάντια στην κυβέρνηση και τα μέτρα της, τα οποία θεωρούσα αντίθετα στην ευημερία του ρουμανικού λαού, όπως στην πραγματικότητα είχα πολεμήσει και όλους τους προηγούμενους. κυβερνήσεις που εναλλάσσονταν στο τιμόνι του κράτους. Η χώρα δεν είχε τίποτα να περιμένει από όλες αυτές τις κυβερνήσεις. Τίποτα από τα λογικά για το μέλλον του λαού μας δεν σφυρηλατούνταν εκεί. Όλα
Τα μέτρα και οι νόμοι δεν ήταν παρά κάποια ανακουφιστικά μέτρα που παρέτειναν από μέρα σε μέρα την πικρή και θλιβερή ύπαρξη της χώρας μας.

Όταν βρισκόμουν στη Γρίβιτα, Ρουμάνοι εργάτες πυροβολήθηκαν με διαταγές του Υπουργείου Εσωτερικών, αηδιασμένος μέχρι τα βάθη της καρδιάς μου από τη στάση των φιλοκομμουνιστών εντός του Εθνικού Αγροτικού Κόμματος που χειροκροτούσαν το βήμα της κυβέρνησης, πήρα το βήμα και θεώρησα καθήκον μου να μιλήσω ως εξής: «είναι άσχημο που οι άτυχοι εργάτες βγήκαν στους δρόμους, αλλά θα ήταν χειρότερο αν αυτοί και ο λαός μας, αντιμέτωποι με την αδικία που φωνάζει στον ουρανό, δεν έβγαιναν έξω, αλλά έσκυβαν παραιτημένα το κεφάλι τους κάτω από τον ζυγό, αφήνοντας τη χώρα στα χέρια ορισμένων εκμεταλλευτών πολιτικών. [Σημείωση: Ο συγγραφέας μιλάει εδώ για την απεργία των εργατών στο

Machine Translated by Google

Τα Εργοστάσια Grivita Rafiway στο Βουκουρέστι στις 4 Φεβρουαρίου 1933 υπό την Εθνικοαγροτική διοίκηση.]

Παραθέτω εδώ από τα επίσημα πρακτικά αυτής της συνεδρίασης:

«Κύριε Κορνήλιο Ζέλεα Κοντρεάνου... Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι βουλευτές! Στο όνομα της ομάδας στην οποία ανήκω, απαιτώ, εκτός από την έρευνα που συνήθως διεξάγεται από τις αρμόδιες αρχές, να διεξαχθεί μια ακόμη κοινοβουλευτική έρευνα, αποτελούμενη από εκπροσώπους διαφόρων πολιτικών ομάδων σε αυτό το Κοινοβούλιο. Το απαιτώ αυτό επειδή αμφιβάλλω για την ακρίβεια της δήλωσης του κ. Υπουργού Εσωτερικών. Αμφιβάλλω για πολύ καλό λόγο. Στις 24 Ιανουαρίου, όταν Ρουμάνοι φοιτητές, εθνικιστές και Χριστιανοί, πήγαν στον τάφο του άγνωστου στρατιώτη για να τοποθετήσουν έναν σταυρό, η Κρατική Ασφάλεια είχε διαρρεύσει την πληροφορία σε μια εφημερίδα στο Βουκουρέστι ότι η ενέργεια αυτή είχε σχεδιαστεί και χρηματοδοτηθεί από τη Μόσχα.»

«Εάν οι πληροφορίες που έχετε σχετικά με την υπόθεση Grivita προέρχονται επίσης από μια τέτοια πηγή, τότε καταλαβαίνω πολύ καλά πόσο δίκιο έχετε που λαμβάνετε τέτοια μέτρα, όπως κάνατε χθες και σήμερα.»

(Χειροκροτήματα από τα έδρανα της «Σιδηράς Φρουράς» και εκείνα της το Αγροτικό Κόμμα του Δρ. Λούπου).

Δεύτερον, θέλω να δηλώσω ότι εγώ, όπως και όλοι οι άνθρωποι με κοινή λογική σε αυτή τη χώρα, δεν φοβόμαστε τον κομμουνισμό ή τον μπολσεβικισμό. Φοβόμαστε κάτι άλλο, το γεγονός ότι αυτοί οι εργάτες δεν έχουν τίποτα να φάνε· πεινάνε.

(Χειροκροτήματα από τα έδρανα της «Σιδηράς Φρουράς» και εκείνα της το Αγροτικό Κόμμα του Δρ. Λούπου).

«Μερικοί από αυτούς τους εργάτες βγάζουν μόνο 1.100 λέι το μήνα και έχουν 5, 6, 7 παιδιά.»

Δρ. Β. Λούπου: «Είναι αλήθεια.»

Κος Corneliu Zelea Codreanu: «Έχοντας 5, 6, 7 παιδιά, τέτοιοι μισθοί δεν επαρκούν ούτε για το ψωμί τους, εγώ, από την άλλη πλευρά, φοβάμαι και κάτι άλλο: τη δίψα τους για δικαιοσύνη».

Δρ. Ν. Λίπου: Πολύ καλά!

Κορνήλιος Ζέλεα Κοντρεάνου: «Επομένως, θα πρέπει να ικανοποιήσετε αυτές τις δύο ανάγκες: την πείνα και τη δίψα για δικαιοσύνη».

Machine Translated by Google

(Χειροκροτήματα από τα έδρανα της «Σιδηράς Φρουράς» και εκείνα του Αγροτικού Κόμματος του Δρ. Λούπου) «και αυτή η χώρα θα απολαύσει απόλυτη τάξη».

(Συνάντηση της Πέμπτης, 16 Φεβρουαρίου 1933. Επίσημος ελεγκτής 41 της 23ης Φεβρουαρίου 1933)

Μία από τις δυσκολίες που βάζουν φρένο στην κοινοβουλευτική δραστηριότητα είναι οι χιλιάδες αιτήσεις προς τα υπουργεία για κάποιο είδος μεσολάβησης. Αυτό αποτελεί πραγματική τιμωρία για εμάς από την εκλογική μας περιφέρεια.

(1) επειδή οι βουλευτές πρέπει να σπαταλούν τον περισσότερο χρόνο τους ικανοποιώντας αυτά τα αιτήματα. Αυτό το σύστημα είναι επικίνδυνο για τη ζωή ενός οργανισμού, επειδή παραλύει ολόκληρη τη δραστηριότητά του· μπορεί να χάσει ολόκληρη τη μάχη. Πρέπει να εγκαταλείψεις την τύχη της χώρας σου για να υπηρετήσεις τους υποστηρικτές σου. Μετά από λίγο καιρό παρατήρησα ότι δεν υπήρχαν λεγεωνάριοι μεταξύ εκείνων που έρχονταν σε μένα με τέτοια αιτήματα. Όλοι ήταν είτε επαγγελματίες ζητιάνοι είτε ειδικά σταλμένοι αντίπαλοι που προσπαθούσαν να μας παραλύσουν.

(2) αυτό το σύστημα μας έθεσε στην ευαίσθητη θέση να προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε και να ζητήσουμε χάρες από τους άνδρες που πολεμούσαμε. Για αυτούς τους λόγους, προσωπικά αρνήθηκα να παρέμβω για οποιονδήποτε. Καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας μου στο Κοινοβούλιο, δεν ζήτησα τίποτα από κανέναν υπουργό.

Μια άλλη κατηγορία αποτελούνταν από εκείνους που έρχονταν να μας ζητήσουν χρήματα. Από τους εκατοντάδες που χτυπούσαν τις πόρτες μας καθημερινά, δεν υπήρχαν λεγεωνάριοι. Κάποιοι ήταν πραγματικά άρρωστοι ή είχαν πέσει σε ατυχία, αλλά κάποιοι μετέτρεψαν αυτό το σύστημα σε πραγματικό επάγγελμα.

Τελικά, η ομάδα μας ήταν μια μικρή οργάνωση, σε σχηματισμό, σε κίνηση, σε συνεχή μάχη. Αυτό απαιτούσε ιδιαίτερα από εμένα την αδιάλειπτη προσοχή σε όλες τις εχθρικές κινήσεις. Περιλάμβανε την αποκάλυψη και την αποτροπή εχθρικών σχεδίων, την κατάκτηση και την οργάνωση νέων θέσεων, με άλλα λόγια, μια συνεχή επιθεώρηση, μέρα και νύχτα, των πεδίων των μαχών σε όλη τη χώρα. Αλλά πριν από οτιδήποτε άλλο ήρθε η επίβλεψη της εκπαίδευσης των λεγεωνάριων, ώστε να μην ξυπνήσουμε και να βρεθούμε να μετατρέπονται σταδιακά σε μια πολιτική κατηγορία ηθικής μόλυνσης από την οποία δεν θα μπορούσαμε να απεγκλωβιστούμε και στην οποία το λεγεωνάριο πνεύμα θα πέθαινε.

Machine Translated by Google

Το Κοινοβούλιο μου στέρησε τον χρόνο που πραγματικά χρειαζόμουν για ηγεσία.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΛΕΓΕΩΝΩΝ ΤΟ 1932-1933

Το φθινόπωρο του 1932 και τον χειμώνα του 1933, οι λεγεωνάριοι μπορούσαν να αναπνεύσουν. Τριάμισι χρόνια μάχης είχαν τελειώσει. Αυτοί οι νέοι άξιζαν τώρα την ανάπαυσή τους. Είχαν περάσει σχεδόν δύο χρόνια από τότε που εγκαταστάθηκα στο Βουκουρέστι.

Στο Ιάσιο, για να πάρει τη θέση μου, ο Μπανέα, με τη βοήθεια των Τότου, Κρανγκάνου, Τάσκα και Στέλιαν Τεοντορέσκου, παρέμεινε για να χειριστεί ζητήματα που αφορούσαν τους φοιτητές, το τυπογραφείο, το Σπίτι μας κ.λπ. Η λεγεωνάρια φοιτητική ομάδα αυξήθηκε, αποτελώντας πλέον περισσότερους από τους μισούς μαχητικούς φοιτητές. Στο Κλουζ, ένα υγιές ξεκίνημα προς την οργάνωση ολοκληρώθηκε από την Μπάνιτσα Ντόμπρε. Ομοίως, στο Τσερνάουτι με τον Λάουριτς, όπου ήταν λεγεωνάριος. Η ζωή άνθιζε όμορφα υπό την πνευματική καθοδήγηση του καθηγητή Τραϊάν Μπραϊλεάνου, γύρω από τον οποίο συγκεντρώθηκαν ο καθηγητής Τόππα και άλλοι. Σε ολόκληρη την Μπουκοβίνα, το ρεύμα των λεγεωνάριων και η οργάνωση αναπτυσσόταν υπό την ικανή διοίκηση του βετεράνου και διακεκριμένου εθνικιστή Vasile lasinschi. Στο Κισινάου δούλευαν οι Tudorache και Serghie Floreseu. Στην Oradea Mare, losif Bozantan.

Οι νέοι που μεγάλωσαν στις Αδελφότητες του Σταυρού ήταν προετοιμασμένοι από την εποχή που εισέρχονταν στο πανεπιστήμιο. Μια εθνικιστική εφημερίδα με μεγάλο θάρρος και εξαιρετική διεύθυνση είχε αρχίσει να εκδίδεται στο Βουκουρέστι, η Calendarul («Το Ημερολόγιο»), υπό τη διεύθυνση του κ. Nichifor Crainic και με τη συνεργασία μιας χούφτας διανοούμενων με επικεφαλής τον καθηγητή Dragos Protopopescu. Αυτή η εφημερίδα άνοιγε, με θάρρος, ένα νέο και ευρύ μονοπάτι στον ρουμανικό πνευματικό κόσμο, κατά μήκος του χριστιανικού κόσμου.

Machine Translated by Google

και εθνικιστική γραμμή. Τα άρθρα του κ. Κράινιτς ήταν ιδιαίτερα αληθινά πυρά κανονιών που προκάλεσαν καταστροφές στις τάξεις του εχθρού. Μέσα στο φοιτητικό κίνημα στην πρωτεύουσα, οι λεγεωνάριοι κατείχαν τις πρώτες γραμμές. Ο Τραϊάν Κοτίγκα κατείχε την προεδρία του φοιτητικού κέντρου, με μια επιτροπή λεγεωνάριων.

Μια ανατροπή έγινε αισθητή μεταξύ της διανοούμενης νεολαίας της πρωτεύουσας. Η συνείδησή τους ήταν απασχολημένη με τα μεγάλα προβλήματα που επηρέαζαν τη ζωή του έθνους μας. Μια ταλαντούχα ομάδα που έλκυε γύρω από τη νέα επιθεώρηση Axa ("Ο Άξονας") με τους Πολιχρονιάδη, Βόγεν, Κονστάν, εντάχθηκαν στις τάξεις των λεγεωνάριων, ενώ άλλοι επιφανείς νέοι όπως ο καθηγητής Βάσντε Κριστέσκου, ο Βασφίε Μάριν, ο καθηγητής Ο Βιαντίμιρ Ντουρνιτρέσκου, ο μηχανικός Βίργκντ Ιονέσκου, ο καθηγητής Ράντου Γκιρ, ο δικηγόρος Ποπόφ, οι ζωγράφοι Μπασάραμπ και Ζλοτέσκου, όλοι πολύ ταλαντούχοι και ενθουσιώδεις, εργάστηκαν σύμφωνα με τις γραμμές της λεγεωναρικής ιδεολογίας.

Η υγιής μακεδονική νεολαία, αγνή σαν δάκρυ και γενναία, ερχόταν όλο και πιο κοντά μας. Ωστόσο, θεωρήσαμε άσοφο το γεγονός ότι η μάζα των Μακεδόνων στο Τετραμερές [Σημείωση: Αρκετές κομητείες στο η νότια Δοβρουτσά, η οποία προσαρτήθηκε από τη Ρουμανία στο τέλος του Βαλκανικού Πολέμου το 1913.] να γίνει δεκτή στη Φρουρά, επειδή, τόσο πρόσφατα επανεγκατασταθείσα στη χώρα, θα την εκθέταμε σε πάρα πολλούς διωγμούς. Η μακεδονική πανεπιστημιακή νεολαία, ωστόσο, στο σύνολό της, προσχώρησε στο κίνημα των λεγεωνάριων. Επικεφαλής αυτών των μακεδονικών νέων ήταν τρεις διακεκριμένοι άνδρες του πολιτισμού: Papanace, Caranica και Sterie Ciumeti.

Συμβουλευόμουν συχνά τους δύο πρώτους, οι οποίοι είχαν και οι δύο αξιοθαύμαστη κρίση υποστηριζόμενη από άμεμπτη αγνότητα και ειλικρινά, μεγάλη αγάπη και θάρρος.

Δεν πιστεύω ότι από το 1931 έχει περάσει μέρα χωρίς να τους συναντήσουμε. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου διωγμού, συζητούσαμε για ώρες το ένα χτύπημα μετά το άλλο, την αδικία μετά την αδικία, την προδοσία μετά την προδοσία. Κάθε είδηση για ένα νέο βασανιστήριο ενός λεγεωνάριου ήταν... μαχαίρι που τρυπάει τις καρδιές μας.

Ο πόνος που υποφέραμε για όλους τους κακοποιημένους λεγεωνάριους βασάνιζε τις ψυχές μας· και ιδιαίτερα η αδυναμία να δούμε μπροστά οποιαδήποτε ελπίδα για δικαιοσύνη.

Machine Translated by Google

Ο Στέρι Τσιουμέτι ζούσε μαζί μου μέρα νύχτα. Ήταν ένας νεαρός άνδρας με μεγάλη δικαιοσύνη και πιστότητα σαν σκύλος. Έγινε ο αρχιταμίας της Φρουράς. Όλες τις μέρες του - όσες κι αν είναι - θα σκέφτεται μόνο τη Φρουρά, θα ενδιαφέρεται και θα ενεργεί μόνο για τη Φρουρά, δεν θα ζει τη ζωή του για τίποτα άλλο παρά για τη Φρουρά.

Σε διάφορα σημεία της χώρας εμφανίστηκαν άλλα πολύτιμα στοιχεία: ο Δρ. Παντελήμων, ο πατέρας Ιονέσκου Ντουμινίκα, ο Δρ. Augustin Bidian στο Sibiu. Ο πατέρας Georgescu-Edincti, ο πνευματικός εξομολόγος των μαθητών, ένας βετεράνος μαχητής, ο Capt. Ciulei στο Bacau, ο Aristotel Gheorghiu, επίσης βετεράνος, που διοικούσε στο Ramnicul-Sarat. στο Brada, Ion Iliescu. στην Constanta, Seitan; Ο πατέρας Doara και ο Victor Barbulescu στη Valcea. Οι καθηγητές Vintan, Ghenadie και Duma στην Τιμισοάρα. και οι βετεράνοι λεγεωνάριοι, οι καθηγητές Nicolae Petrascu, Horia Sima, ο δικηγόρος Iosif Costea, ο Colhon και άλλοι, που έχουν πλέον διοικητικά θέσεις σε διάφορες περιοχές της χώρας.

Το Βουκουρέστι χωρίζεται σε τομείς [Σημείωση: Κάθε ένας από τους πέντε μεγάλους τομείς φέρει το όνομα ενός χρώματος: Πράσινο, Κίτρινο, Κόκκινο, Μπλε και Μαύρο.] και αρχίσαμε να οργανωνόμαστε μέσα σε αυτούς. Υπήρχαν δύο καλοί άντρες στον Πράσινο και στον Μπλε τομέα, ο Νικολάε Κονσταντινέσκου και ο Ντόρου Μπελιμάτσε, δύο δυνατοί χαρακτήρες, δύο στιβαρά μυαλά, με τον Ντόρου Μπελιμάτσε να είναι ένας από τους πιο διακεκριμένους μαθητές στ Φιλοσοφική Σχολή. Ο Νικολάε Κονσταντινέσκου, με εξέχον οικονομικό υπόβαθρο, ήταν φοιτητής στην Εμπορική Ακαδημία. Σύντομα, και οι δύο θα αποδεικνύονταν επιβλητικοί με την λεγεωναριακή πίστη και το θάρρος τους.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δημιουργήθηκε επίσης ο πρώτος λεγεωνάριος από η ακόλουθη διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 1932:

Α) Στην ιεραρχία των λεγεωνάριων καθιερώνεται ο πρώτος ανώτερος βαθμός, που ονομάζεται Διοικητής Λεγεωνάριου. Λόγω της θυσίας, του έργου, του ηρωισμού, της πίστης, της ικανότητας και της αρχαιότητάς τους, οι ακόλουθοι λεγεωνάριοι προάγονται σε βαθμό, αλφαβητικά: Μπανέα Ίον, υποψήφιος διδάκτορας ιατρικής· Μπελγκέα Ίον· Μπλανάρου Ίον, μηχανικός· Dumitrescu Ion, ιερέας; Ιονέσκου Αντρέι; Silaghi Victor, δικηγόρος; Steleseu Mihail, μέλος του Κογκρέσου. Totu Nicolae, φοιτητής; Traian Cotiga, φοιτητής; Tanase Antohi, τεχνίτης.

Machine Translated by Google

Β) Όλοι οι λεγεωνάριοι των σειρών 1927 και 1928 που έδωσαν τον όρκο τους και εξακολουθούν να βρίσκονται στις ενεργές τάξεις της Λεγεώνας, προάγονται στο βαθμό του Βοηθού Διοικητή της Λεγεώνας.

Υπογραφή: Corneliu Zelea Codreanu.

Οι άλλοι, πιο προχωρημένοι στην ηλικία, μεταφέρθηκαν στο
Η Γερουσία της Λεγεώνας και το Ανώτερο Συμβούλιο της Λεγεώνας.

Machine Translated by Google

Ο Πολιτικός Στρατιώτης Μέρη II και III Ντέρεκ Χόλαντ

Machine Translated by Google

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ.

Όταν ένα έθνος ξεσηκώνεται με πάθος για να αγωνιστεί για την ελευθερία του τιμή μου, είναι πάντα μια μειοψηφία που πραγματικά απολύει το πλήθος.

Η Παρακμή της Δύσης (Όσβαλντ Σπένγκλερ)

Στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στις δυνάμεις του Κακού που κατακλύζουν ολόκληρο τον κόσμο σε έναν ωκεανό βρωμιάς, διαφθοράς και προδοσίας βρίσκονται τα διάφορα εθνικιστικά κινήματα της Ευρώπης. Στη Βρετανία η μόνη οργανωμένη δύναμη είναι το Εθνικό Μέτωπο, αλλά ακόμη και αυτό έκανε αρκετά θεμελιώδη λάθη τη δεκαετία του '70 σχετικά με το τι ήταν απαραίτητο για να λυτρωθεί η χώρα μας. Η συζήτηση αφορούσε πάντα το αν έπρεπε να κάνουμε μια πορεία εδώ ή εκεί· αν έπρεπε να δώσουμε τη μάχη σε αυτές τις εκλογές ή σε εκείνες· αν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι για να βελτιώσουμε την «εικόνα» μας. Αυτές οι συζητήσεις ήταν τόσο χρήσιμες όσο το να διαφωνούμε για το ποιος θα μπορούσε να έχει ποια ξαπλώστρα στον Τιτανικό. Σίγουρα, το όνομά μας έγινε πιο γνωστό, αν και άλλες μέθοδοι θα το είχαν επιτύχει κι αυτό. Παραμένει ότι όλος ο χρόνος, τα χρήματα και η ενέργειά μας δεν σταμάτησαν την άφιξη ούτε ενός μετανάστη· δεν σταμάτησαν το κλείσιμο ούτε ενός εργοστασίου· δεν σταμάτησαν τον βιασμό, φυσικό και πνευματικό, της Πατρίδας μας.

Η αποτυχία μας ήταν απλή, αλλά κρίσιμη. Δεν ήταν και δεν είναι πολιτικές ή δόγματα ή δραστηριότητες που χρειαζόμαστε - όσο σημαντικά κι αν είναι αυτά τα πράγματα στο συνολικό πολιτικό σχέδιο των πραγμάτων - αλλά έναν Νέο Τύπο Ανθρώπου που θα ζει τον Εθνικιστικό τρόπο ζωής κάθε μέρα, που θα λειτουργεί ως φάρος και έμπνευση για τους Βρετανούς συμπατριώτες του γύρω του που απελπίζονται από την κατάστασή μας. Τα άλλα δυσφημισμένα κόμματα έχουν προσφέρει πολιτικές και δόγματα στον λαό μας για...
Γενιές, αλλά με ποιο αποτέλεσμα; Για τον μέσο Βρετανό, γιατί θα έπρεπε το Εθνικό Φόρουμ να ήταν διαφορετικό από τα άλλα; Αν θέλουμε να πετύχουμε, πρέπει να χτυπήσουμε στην ουσία του ζητήματος: ο λαός μας χρειάζεται ως παράδειγμα κάποιον που εφαρμόζει αυτά που κηρύττει. Αυτό το παράδειγμα το ονομάζουμε Πολιτικό Στρατιώτη.

Τι ακριβώς είναι ο Πολιτικός Στρατιώτης;

Αν κοιτάξουμε την ύψιστη περίοδο της ευρωπαϊκής ιστορίας, μπορούμε εύκολα να αναγνωρίσουμε τον τύπο των ανδρών που ενσαρκώνουν ή εκφράζουν το πνεύμα.

Machine Translated by Google

που τόσο απεγνωσμένα χρειάζεται το έθνος μας.

Στην αρχαία Ελλάδα υπήρχαν οι Σπαρτιάτες, ένας αυστηρός, εξαιρετικά πειθαρχημένος λαός που έχει μείνει στην ιστορία κυρίως λόγω της ηρωικής του στάσης στη μάχη των Θερμοπυλών. Ήταν εδώ που
300 Σπαρτιάτες, με επικεφαλής τον Βασιλιά-Πολεμιστή τους, Λεωνίδα, αντιμετώπισαν 100.000 περσικά στρατεύματα υπό τον αυτοκράτορα Δαρείο. Αντί να λυγίσουν από φόβο μπροστά σε τόσο τεράστιες αντιξοότητες, οι Σπαρτιάτες τραγούδησαν περήφανα τον ύμνο της μάχης τους, το Άσμα του Κάστορα, και στη συνέχεια πέθαναν σε ένα χωνί φωτιάς και αίματος. Αν και οι Σπαρτιάτες έχασαν, αυτούς θυμάται η Ιστορία.

Στην αρχαία Ρώμη, ο Ρωμαίος εκατόνταρχος ήταν του οποίου οι στρατιωτικές δεξιότητες και η αφοσίωση στην Αιώνια Ρώμη, στην Pax Romana, τον οδήγησαν να χτίσει μια από τις ωραιότερες, εύρυθμες αυτοκρατορίες στην παγκόσμια ιστορία και, ως εκ τούτου, μας άφησε τόσα πολλά να αγαπάμε στην κληρονομιά μας.

Στη μεσαιωνική Ευρώπη υπήρχε ο Χριστιανός Σταυροφόρος, του οποίου η αφοσίωση στα ιδανικά του Ασκητισμού και της Ιπποτικής Αγωγής ενσάρκωσε τόσο πολύ την Ευρώπη, την Ανατολή και τη Δύση, που ακόμη και σήμερα η «ιπποτική συμπεριφορά» θεωρείται υψηλή μορφή επαίνου. Αυτοί οι ιππότες, μια υπερεθνική κοινότητα που προέρχεται από έναν πολιτισμό, περιγράφηκαν από τον Πάπα Ουρβανό Β' ως εκείνοι που «είναι έτοιμοι να σπεύσουν όπου ξεσπά πόλεμος, φέρνοντας σε αυτόν την οργή των όπλων τους για να υπερασπιστούν την Τιμή και τη Δικαιοσύνη».
Στον αιώνα μας, ίσως το πιο εξέχον παράδειγμα Πολιτικού Στρατιωτισμού ήταν η Ρουμανική Σιδηρά Φρουρά, το Κίνημα των Λεγεωνάριων, που ιδρύθηκε και διαμορφώθηκε από την ιδιοφυΐα του Κορνήλιου Κοντρεάνου.
Το πνεύμα που δημιούργησε αυτό το κίνημα ήταν τόσο ισχυρό, τόσο διάχυτο, που στα σύντομα 15 χρόνια ύπαρξής του μόλυνε έναν ολόκληρο λαό.
Ακόμα και σήμερα οι κομμουνιστικές αρχές καταγγέλλουν τους Λεγεωνάριους, τόσο τρομοκρατημένες είναι από την πνευματική και εμπνευσμένη δύναμή τους - μια δύναμη που μεγαλώνει καθώς η αγγαρεία της μαρξιστικής Ανατολικής Ευρώπης σκοτώνει ό,τι αγγίζει.

Αλλά η Ευρώπη δεν έχει το μονοπώλιο στους Πολιτικούς Στρατιώτες και όλοι οι λαοί και οι πολιτισμοί έχουν τη δυνατότητα να παράγουν αυτό το είδος ανθρώπου, ο καθένας προσαρμοσμένος στις ιδιαίτερες περιστάσεις του. Πάρτε για παράδειγμα οι Φρουροί της Ισλαμικής Επανάστασης στο Ιράν των Μουλάδων. Δεν είναι απαραίτητο να συμφωνήσουμε με οποιονδήποτε ή όλους τους στόχους τους για να εκτιμήσουμε και να σεβαστούμε το θάρρος τους. Η πίστη τους στον Σκοπό τους είναι τόσο ισχυρή που θα τρέξουν μέσα από ναρκοπέδια άοπλοι για να επιτεθούν στον εχθρό.

Machine Translated by Google

θέσεις· τα ιδανικά τους είναι τόσο κατακλυσμικά που θα βάλουν φορτηγά-βόμβες σε εχθρικά στρατόπεδα γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ο θάνατος είναι αναπόφευκτο. Το αν έχουν δίκιο ή άδικο δεν τίθεται θέμα, αλλά είναι σαφές ότι αυτή η δύναμη, αυτή η περιφρόνηση για τον θάνατο, είναι το υλικό από το οποίο χτίζονται οι νίκες. Αυτή η δύναμη οδήγησε τον πόλεμο των Γιάνκηδων μηχανή έξω από τον Λίβανο - ενώ τα αμερικανικά στρατεύματα αγωνίζονταν για την ασφάλεια της εργασίας, ένα πακέτο μισθού και μια σύνταξη, οι αντίπαλοί τους στους Φρουρούς της Επανάστασης αγωνίζονταν για ένα Ιδανικό, ένα ανεξάρτητο, Ιρανικό Ιράν. Πρέπει να μάθουμε ότι η δύναμη του Ιδεαλισμού είναι πέρα από κάθε υπολογισμό.

Όταν εξετάσουμε τα λίγα παραδείγματα που έχω αναφέρει, ένα πράγμα θα είναι αμέσως προφανές στους περισσότερους αναγνώστες - δηλαδή, ότι όλοι τους είναι πολεμιστές, στρατιωτικοί. Ωστόσο, θα ήταν εντελώς είναι λάθος να πιστεύουμε ότι αυτή η πτυχή, ο στρατός, είναι η πιο σημαντική πτυχή, ή ακόμα και μία από τις πιο σημαντικές πτυχές. Ο κοινός παρονομαστής που επιτρέπει σε όλους αυτούς τους άνδρες να τοποθετηθούν στο Στην ίδια κατηγορία, παρά τις προφανείς διαφορές τους, βρίσκεται το γεγονός ότι εμπνεύστηκαν από ένα πνευματικό και θρησκευτικό ιδανικό που κυριαρχούσε απόλυτα στη ζωή τους. Τίποτα δεν μπήκε ανάμεσα σε αυτούς και το Ιδανικό. Ήταν πρόθυμοι να θυσιάσουν τα πάντα για τη νίκη του Ιδανικού τους. Αν, για κάποιο λόγο, ο Σκοπός τους τους είχε στερηθεί, η ζωή τους θα είχε πάψει να έχει νόημα.

είχαν οποιαδήποτε σημασία. Ήταν καλοί πολεμιστές επειδή μια φλόγα έκαιγε μέσα τους, μια φωτιά που μπορούσε να σβήσει μόνο όταν έπαιρναν την τελευταία, θνητή τους πνοή. Ήταν μια φλόγα που τους εχθροί που συχνά δεν κατείχαν ή δεν καταλάβαιναν, αλλά τους οποίους φοβόντουσαν και σεβόντουσαν. Είναι αυτή η φλόγα, αυτό το φλεγόμενο πνεύμα, το οποίο πρέπει να αναζωπυρώσουμε αν ο Πολιτισμός μας θέλει να έχει μέλλον αντάξιο του όνομα. Αν αυτό αποδειχθεί πέρα από τις δυνατότητές μας, τότε όλα τα υλικά μας επιτεύγματα, η επιστήμη και η τεχνολογία μας, το πνευματικό μας μεγαλείο θα αποκαλυφθούν ως εντελώς άχρηστα, για το μεγαλύτερο μέρος Το σημαντικό πράγμα στη ζωή είναι η θέληση για ζωή. Αν αυτή η θέληση απουσιάζει από τον λαό μας, κανένας επιστήμονας και καμία συσκευή δεν θα μας σώσει.

Είναι καθήκον του Πολιτικού Στρατιώτη να προωθήσει τη Θέληση για Ζωή αποκαλύπτοντας την αληθινή φύση της ζωής – σε αντίθεση με τον υλιστικό εφιάλτη αυτού του αιώνα που εσφαλμένα θεωρείται «ζωή» – και ζώντας αυτή τη ζωή. Για να το κάνει αυτό, ο Πολιτικός Στρατιώτης πρέπει να υποστεί μια Πνευματική Επανάσταση, μια εσωτερική επανάσταση που καθοδηγεί, κατευθύνει και διαπερνά τη ζωή του. Όταν αυτό επιτευχθεί

Machine Translated by Google

Ουσιαστικά, ο Πολιτικός Στρατιώτης θα κρίνει όλες τις πράξεις του ανάλογα με το αν προωθούν ή όχι τον Σκοπό. Θα είναι ο άνθρωπος που δεν θα πει: «Τι ωφελεί εμένα;» αλλά ο άνθρωπος που θα πει: «Τι μπορώ να κάνω για να βοηθήσω;» Για αυτόν τον τύπο Ανθρώπου, ορισμένες λέξεις θα κρατούν το κλειδί για το ίδιο το νόημα της ίδιας της Ζωής: Τιμή, Δικαιοσύνη, Αυτοσεβασμός, Ειλικρίνεια, Πίστη, Ταπεινότητα, Συμπόνια, Αγάπη.

Δεν θα επιτρέψει να επιτεθεί η Τιμή του ή η Τιμή του έθνους ή υπονομευμένος από τους ανάξιους· δεν θα μείνει άπραγος όταν ο λαός του εκμεταλλεύεται, αλλά θα γίνει το επίκεντρο της να αγωνιστεί για Δικαιοσύνη. Δεν θα χάσει τον Αυτοσεβασμό και την αξία του εξαρτώμενος από εξωτερικούς παράγοντες όπως τα ναρκωτικά ή το ποτό, γιατί ξέρει ότι αν κατέχει την Εσωτερική Δύναμη που συντηρεί τη ζωή τότε θα είναι ανίκητος. Θα είναι έντιμος σε όλες τις συναλλαγές του, μεγάλες και μικρές, επειδή ο Εθνικιστής Αγωνιστής ηγείται μέσω του παραδείγματος. Θα έχει απόλυτη, αδιαμφισβήτητη πίστη στο δικαιοσύνη του Σκοπού του· θα είναι ο άνθρωπος που θα αγωνιστεί στα όρια των ικανοτήτων του για να προωθήσει την ευημερία του Λαού και του Έθνους του, αλλά θα το κάνει αυτό χωρίς καμία σκέψη επαίνου ή δημοσιότητα. Θα παραμείνει ταπεινός γνωρίζοντας ότι οι πράξεις του είναι θέμα καθήκοντος εμπνευσμένο από έναν ανώτερο τρόπο ζωής. Θα παρακινηθεί σε δράση από τον φυσικό βιασμό της όμορφης χώρας μας και την καταστροφή του πλούσιου πολιτισμού μας· η Συμπόνια Του θα είναι τέτοια που θα καλύψει τους αδύναμους και άπορους του έθνους μας με την πανύψηλη δύναμή Του. Η Αγάπη Του θα είναι αγνή και αναζωογονητική, αναζωογονητική και εμπνέοντας τους πάντες και όλα όσα αγγίζει.

Ο Πολιτικός Στρατιώτης είναι ο άνθρωπος που στηρίζεται σε ένα Αιώνιο Ιδανικό, ο οποίος θα ενεργεί θετικά σε κάθε περίπτωση υπερασπιζόμενος αυτό που είναι Σωστό, Καλό και Αληθινό. Ποτέ στην ιστορία της Ευρώπης η ανάγκη για τάγματα Πολιτικών Στρατιωτών δεν ήταν τόσο επείγουσα, τόσο ζωτικής σημασίας. Οι τάξεις των εχθρών μας είναι τεράστιες: οι τράπεζες, οι κομμουνιστές, οι τέκτονες, οι σιωνιστές, οι καπιταλιστές. Έχουν χρήματα και δύναμη. Κυριαρχούν στα μέσα ενημέρωσης. Ελέγχουν ολόκληρους στρατούς μέσω του ελέγχου των κυβερνήσεων. Εγχέουν διαβρωτικές ιδέες στην κυκλοφορία του αίματος του έθνους που μας εξασθενούν, μας κάνουν απαθείς, μας κάνουν ασήμαντους.

Και τι έχουμε για να το καταπολεμήσουμε αυτό; Μερικές χιλιάδες πατριώτες σε κάθε χώρα της Δυτικής Ευρώπης. Δεν έχουμε χρήματα, ούτε δύναμη, ούτε επιρροή, ούτε μέσα ενημέρωσης. Είμαστε οι Σπαρτιάτες,

Machine Translated by Google

Οι Λίγοι. Είναι οι Πέρσες, οι Πολλοί. Αντιμέτωποι με αυτή την φρικτή πραγματικότητα, οι συμπατριώτες μας, αφού υπολόγισαν τις πιθανότητες, εγκαταλείπουν το πεδίο της μάχης κατά ομάδες υποστηρίζοντας το «αναπόφευκτο» των πραγμάτων. «Δεν μπορούμε να κερδίσουμε», λένε. «Τα πράγματα έχουν παρατραβήξει», λένε. «Ίσως ο κομμουνισμός να μην είναι τόσο κακός», λένε. Πόσο δίκιο είχε ο Έμρυς απ Ιουάν, ο Ουαλός εθνικιστής του δέκατου ένατου αιώνα, όταν σχολίασε: «Το αναπόφευκτο δεν είναι ο ψηλός πύργος των Σοφών, αλλά απλώς το ιερό των δειλών».

Ο Πολιτικός Στρατιώτης θα δει αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα με εντελώς διαφορετικό τρόπο, επειδή είναι Ιδεαλιστής και Ρεαλιστής. Το Ιδανικό είναι ο στόχος του αγώνα μας. Ο Ρεαλισμός είναι η ποιότητα που υπαγορεύει τον καλύτερο τρόπο για να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο. Ο Πολιτικός Στρατιώτης, ζυγίζοντας τα όπλα και των δύο πλευρών, θα αναγνωρίσει ότι είμαστε λιγότερο οπλισμένοι από κάθε άποψη, εκτός από μία. Αυτή η εξαίρεση είναι η Πίστη μας, το Ιδανικό μας, το οποίο θεωρούμε πιο αγαπητό από την ίδια τη Ζωή, και το οποίο δεν μπορεί να εκφοβιστεί, ούτε να δωροδοκηθεί, ούτε να βασανιστεί, να εξαφανιστεί. Αυτή η πίστη δεν είναι παρά μια αμυδρή ανάμνηση, μια λαμπερή θράκα στους περισσότερους ανθρώπους μας - είναι καθήκον του Πολιτικού Στρατιώτη να αναζωπυρώνει και να τροφοδοτεί αυτή τη θράκα μέχρι να δυναμώσει και να γίνει πιο έντονη, μέχρι να γίνει μια μανιασμένη κόλαση που θα κατακλύσει τον Λαό μας και τη Γη μας στην ανα Εθνική Ελευθερία, Κοινωνική Δικαιοσύνη και μια πραγματικά Ελεύθερη Ευρώπη. Ο Πολιτικός Στρατιώτης θα ενθαρρύνει τον ενθουσιασμό, τη συντροφικότητα και την αφοσίωση με την απλή παρουσία του. Θα είναι ένα Φως που θα σπρώχνει τα σύνορα του Σκότους. Οι άνθρωποι θα ζητούν τη συμβουλή του. θα ακούνε τις συμβουλές του. θα συνέλθουν και θα επιστρέψουν στον αγώνα πιο δυνατοί από το πιο σκληρό ατσάλι.

Κάθε μέρα που περνάει γίνεται μάρτυρας της διαρροής αίματος από το ακρωτηριασμένο σώμα των εθνών της Ευρώπης. Είναι ένα θέαμα που μόνο οι κυνοειδείς ή οι αδιάφοροι μπορούν να δουν χωρίς να συγκινηθούν από βαθιά συμπόνια και μια Ιερή Οργή. Η όμορφη γυναίκα που κάποτε είχε μαγέψει τον κόσμο με το μυαλό της, το μεγαλείο της και τη ζωντάνια της, τώρα βρίσκεται στο χαντάκι, κλωτσημένη χωρίς να έχει νιώσει τίποτα.
τις βάρβαρες ορδές των Υπερδυνάμεων. Μόνο ο στρατός των Πολιτικών Στρατιωτών επιδιώκει να την υπερασπιστεί από έναν χείμαρρο βίαιων χτυπημάτων. Αυτός ο στρατός είναι μικρός, το έργο του τεράστιο, κι όμως συνεχίζει να μάχεται. Δεν θα επιτρέψει να συνθλιβούν στη σκόνη η κληρονομιά, ο πολιτισμός, οι παραδόσεις και οι ευγενείς αξίες μας, να χαθούν για πάντα, εξαιτίας της δειλίας της πλειοψηφίας. Αυτός ο στρατός μάχεται για να κερδίσει, αλλά αν η ήττα πρόκειται να είναι η ετυμηγορία

Machine Translated by Google

της Μοίρας, τότε θα είναι μια μάχη μέχρι τον τελευταίο άντρα, με το σπαθί στο χέρι – ένας φόρος τιμής αντάξιος των καλύτερων προγόνων μας.

Και αν οι ανόητοι, οι κήρυκες της «Τέχνης του Δυνατού», σας επιτεθούν με κατηγορίες για «φανατισμό», θυμηθείτε τα λόγια του Τζον Τζένκινς, ενός γιου για τον οποίο ο Γουέιλς μπορεί δικαίως να είναι περήφανος:

> «Θα πω τρία πράγματα για τον φανατισμό: πρώτον, ότι αν είναι αλήθεια ότι ένας φανατικός έχει τη δύναμη να δέκα άνδρες, είναι απαραίτητο επειδή οι άλλοι εννέα άνδρες δεν μπορούν να ασχοληθούν. Δεύτερον, δεν ισχύει πάντα ότι ένας φανατικός δεν υπολογίζει το κόστος της δράσης. Έγινα φανατικός επειδή δεν ήμουν προετοιμασμένος να αποδεχτώ το αποτέλεσμα της αδράνειας. Τέλος, αν η Ουαλία πρόκειται να επιβιώσει και ο πολιτισμός και η κληρονομιά της να ακμάσουν, αυτό θα γίνει μόνο με σθεναρή και ακλόνητη αφοσίωση στην Ουαλία πάνω απ' όλα. «Όλα τα άλλα» περιλαμβάνει την οικογένεια, τις προοπτικές, την καριέρα, την υγεία, την ελευθερία και την ίδια τη ζωή. Πιστεύω, μάλιστα γνωρίζω, ότι Η Ουαλία μπορεί να εμπνεύσει αυτό το είδος φανατισμού και ότι αυτός ο φανατισμός είναι ο απαραίτητος καταλύτης που απαιτείται για να συγκινήσει την πλειοψηφία του λαού.

Αυτό που λέει ο Τζένκινς για την Ουαλία δεν ισχύει λιγότερο και για τα άλλα βρετανικά έθνη και τα ξαδέρφια τους στην Ευρώπη.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ:
Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ.

«Πρέπει επιμελώς να θέσεις ως στόχο σου, σε κάθε τόπο και σε κάθε πράξη ή εξωτερική απασχόληση, να είσαι εσωτερικά ελεύθερος και κύριος του εαυτού σου και όλα τα πράγματα να βρίσκονται κάτω από εσένα και όχι εσύ κάτω από αυτά.» [3]

Στη Λωζάνη της Ελβετίας το 1965, ο Μαρσέλ ντε Κόρτε έφτιαξε το ακόλουθη παρατήρηση: «Ακούω συχνά να λέγεται ότι σημαίνει, εκλαμβανόμενο ως

---

3 Η Μίμηση του Χριστού (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

τέτοια, δεν είναι ούτε καλά ούτε κακά. Ομολογώ ότι αυτός ο ισχυρισμός με αφήνει σε αμηχανία, γιατί αναρωτιέμαι πού μπορούμε να βρούμε μέσα που είναι καθαρά μέσα, χωρίς να είναι με την ίδια έννοια αδρανή, άχρηστα, ανύπαρκτα, που μοιάζουν ίσως με κάποιο παράξενο gadget του Heath Robinson. Ένα μέσο δεν μπορεί ποτέ να θεωρηθεί ως τέτοιο, παρά μόνο καθαρά στο μυαλό. Ένα μέσο εξετάζεται πάντα σε σχέση με έναν σκοπό.

Είναι μια συχνή διαβεβαίωση της σύγχρονης εποχής ότι «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα» και είναι μια διαβεβαίωση την οποία πάρα πολλοί εθνικιστές προσυπογράφουν αδιαμφισβήτητα. Όπως καθιστά σαφές η δήλωση του Marcel de Corte, τα Μέσα και οι Σκοποί αποτελούν μια ενότητα, οργανικά συνδεδεμένη και αμοιβαία εξαρτώμενη στην πρακτική πολιτική. Για τον πατριώτη, οι σκοποί που επιδιώκουμε είναι εντελώς αντίθετοι με εκείνους του Εγκαθίδρυση, άρα φυσικά και τα μέσα θα είναι διαφορετικά.
Οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται από τους Κόκκινους ή τα drones των Μεγάλων Επιχειρήσεων για να εγκαταστήσουν τα καθεστώτα τρόμου τους δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν νόμιμα από τους εθνικιστές χωρίς να προκαλέσουν τεράστια ζημιά τόσο στον αγωνιστή όσο και στον σκοπό του, ένα σημείο πάνω στο οποίο ο Κοντρεάνου έχτισε το Κίνημά του.

Πάρτε για παράδειγμα την τακτική της τρομοκρατίας – κάτι που πρέπει να διακρίνεται από την απλή πολιτική βία ή δολοφονία – Αυτό είναι εντελώς ξένο προς την εθνικιστική παράδοση, καθώς ο στόχος του, θεωρητικός και πρακτικός, είναι να ενσταλάξει φόβο στον πληθυσμό γενικότερα μέσω της αδιάκριτης δολοφονίας απλών ανθρώπων με σφαίρες και βόμβες. Απορρίπτουμε αυτή τη μέθοδο για τον καλό λόγο ότι επιδιώκουμε την υποστήριξη του λαού προκειμένου να βελτιώσουμε τη θέση του, και αυτό είναι σχεδόν απίθανο να επιτευχθεί μέσω της εξόντωσής του! Είναι επίσης ενδιαφέρον γεγονός ότι οι «εθνικιστικές» ομάδες που χρησιμοποιούν αυτό... προσέγγιση – ο IRA, οι συμμορίες Stern και Irgun, η ETA, οι αντιδραστικές στρατιωτικές δικτατορίες της Λατινικής Αμερικής – είναι ακριβώς οι ομάδες των οποίων τα «εθνικιστικά» διαπιστευτήρια θεωρούμε εξαιρετικά αμφισβητήσιμα. Αν διακηρύσσουμε ότι αγαπάμε τον Λαό και τον Πολιτισμό μας, ποιος πιθανός ρόλος μπορεί να υπάρξει στην εθνικιστική πολιτική για μεθόδους που καλλιεργούν φόβο και μίσος; Αν διακηρύσσουμε ότι η Απόλυτη Αλήθεια είναι πιο κοντά στην καρδιά μας, πώς μπορούμε με τις πράξεις μας να ψεύδομαι και να εξαπατώ χωρίς να διαστρεβλώνουμε την ίδια την Αλήθεια που σκοπεύουμε να υπερασπιστούμε και να προωθήσουμε; Ας μην πει κανείς ότι τα πράγματα θα είναι διαφορετικά μετά το Εθνικό Επανάσταση, γιατί ο άνθρωπος που δεν μπορεί να τηρήσει τις αρχές του όταν είναι ανίσχυρος και δεν έχει τίποτα να χάσει, είναι σχεδόν απίθανο να τις διατηρήσει όταν αποκτήσει εξουσία και έχει τα πάντα να χάσει.

Machine Translated by Google

Η εξάσκηση, όπως λένε, φέρνει την τελειότητα και είναι κάτι που πρέπει να έχουμε κατά νου κάθε μέρα της εθνικιστικής μας ζωής.

Τα μονοπάτια που ακολούθησαν οι αντίπαλοί μας τους οδήγησαν στα Σκλαβοκρατούμενα Κράτη της ΕΣΣΔ και των ΗΠΑ - εμείς ακολουθούμε διαφορετικό μονοπάτι, γιατί επιδιώκουμε το Εθνικό Επαναστατικό Κράτος.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να είμαστε διακριτικοί στις πράξεις μας ή να καταφύγουμε στην ευκινησία του νου μας. Μάλιστα, ισχύει το αντίθετο.

Οι αρχές μας υπαγορεύουν να βασιζόμαστε σε κάθε τένοντα της ύπαρξής μας - σωματικά, ψυχικά, πνευματικά - τεντώνουμε τον εαυτό μας στα όριά του για την προώθηση του Σκοπού, διατηρώντας ταυτόχρονα την καθαρότητα του Πνεύματος μας. Είναι πολύ εύκολο να εγκαταλείψουμε τις αρχές και τις αξίες μας επικαλούμενοι την πίεση των περιστάσεων. Απαιτείται δύναμη χαρακτήρα, σθένος και ανθεκτικότητα για να αντισταθούμε στις διαβρωτικές ιδέες των εχθρών μας που μας προτρέπουν να ακολουθήσουμε τον εύκολο δρόμο. Αρκεί να συμβιβαστούμε μόνο μία φορά και βρισκόμαστε στην ολισθηρή πλαγιά που οδηγεί στην προδοσία. Ο δρόμος μας δεν είναι εύκολος. Είναι επίπονος, είναι ασκητικός, είναι ένα τοπίο αίματος, ιδρώτα και δακρύων. Την ημέρα που θα πάψει να είναι αυτά τα πράγματα είναι η ημέρα που ο Επαναστατικός Εθνικισμός θα ξεπουληθεί.

Τώρα, η κατανόηση της σχέσης μεταξύ Μέσων και Σκοπών δεν είναι μια απλή ακαδημαϊκή άσκηση, αλλά ένα ουσιαστικό προσόν που καθορίζει όχι μόνο την πρόσληψη Πολιτικών

Στρατιώτες, αλλά και πώς θα διαμορφωθούν σε Εθνικούς Επαναστατικούς Πολεμιστές. Είναι η προϋπόθεση για να συνειδητοποιήσουμε γιατί ορισμένες μέθοδοι δεν θα είναι ποτέ αποδεκτές από εμάς. Ας δούμε

στρατολόγηση. Στο παρελθόν, η ελίτ των πολεμιστών ήταν ένα γεγονός της καθημερινής ζωής, τόσο φυσικό όσο οι ηλιόλουστες μέρες και τα πράσινα λιβάδια, αλλά σήμερα είναι στην καλύτερη περίπτωση μια ρομαντική ανάμνηση. Το σκληρό συμπέρασμα, επομένως, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε είναι ότι άνθρωποι σαν εσάς - οι αναγνώστες αυτού του φυλλαδίου - είναι αυτοί που θα πρέπει να ηγηθούν, να γίνουν οι Πολιτικοί Στρατιώτες που θα κάνουν δυνατή τη νίκη.

Μερικοί από εσάς θα γελάσετε στην ιδέα. Μερικοί από εσάς θα υποχωρήσετε από φόβο στην ιδέα. Μερικοί από εσάς θα ομολογήσετε ότι δεν έχετε ό,τι χρειάζεται. Δυστυχώς, ο Θεός, η Μοίρα, πείτε το όπως θέλετε, έχει ορίσει ότι εσείς και εγώ πρέπει να αναλάβουμε αυτό το δύσκολο έργο. Οι προπάτορές μας έπρεπε να αντιμετωπίσουν παρόμοιες καταστάσεις και εμείς πρέπει να αντλήσουμε δύναμη από το πνεύμα τους που μας ωθεί. Πάνω στο θεμέλιο του πνεύματός τους πρέπει να υψώσουμε τη σημαία του Κελτικού Σταυρού και να αψηφήσουμε όλους όσους είναι αρκετά ανόητοι ώστε να προκαλέσουν την οργή αυτού του έθνους.

Και αν αρνηθείτε να είστε αυτοί οι πολεμιστές, σε ποιον μπορεί το έθνος να

Machine Translated by Google

στροφή; Αυτοί που έχουν τα κεφάλια τους σε μια πίντα ή σε ένα σακουλάκι κόλλας; Αυτοί που αναζητούν την «πραγματικότητα» σε βίντεο επιστημονικής φαντασίας ή ηρωίνη; Αυτοί που μιλούν δυνατά και μακρύς, που απειλούν με ένα «Λυκόφως των Θεών», και όμως μισούν μερικές λίρες στα ταμεία ή μερικές ώρες σε μια συνάντηση; Ο ηλίθιος στον δρόμο που νομίζει ότι ένα κοντό πίσω και πλαϊνό, μια φθηνή μπύρα και το νέο καπέλο της πριγκίπισσας Ντι είναι η έννοια του εθνικισμού; Ο πλαστικός πατριώτης, ο αστικός βουητός, πάντα αφοσιωμένος στα «πράσινα και ευχάριστα λιβάδια της Αγγλίας», αλλά όχι τόσο αφοσιωμένος ώστε να μην θυσιάσει τον «πατριωτισμό» του αν απειλούσε την «αξιοπρέπεια» που του παρέχουν οι γείτονες και οι φίλοι; Κανείς μας δεν θέλει αυτή τη μάχη, αλλά το καθήκον καλεί. Όσοι αρνούνται είναι απλώς δειλοί. Ο Πολιτικός Στρατιώτης μπορεί να σέβεται τον Εχθρό του, αλλά μπορεί μόνο να περιφρονεί τον Προδότη και τον Λιποτάκτη. Και όταν το δικαίωμα της πρωτοτοκίας των παιδιών σας έχει κλαπεί από αυτούς και έχει μοιραστεί σε...

εχθροί, θα μπορέσεις να τους κοιτάξεις στα μάτια και να πεις ότι έκανες ό,τι μπορούσες;

Υποθέτοντας ότι έχεις τα απαραίτητα κότσια και την αποφασιστικότητα, πώς γίνεται να γίνεις Εθνικός Επαναστάτης; Δεν υπάρχουν δύο εντελώς ίδιοι Πολιτικοί Στρατιώτες, αν και φυσικά θα έχουν...
πολλά κοινά. Οι διαφορές που υπάρχουν θα οφείλονται στο ότι είμαστε άτομα που διαθέτουν τόσο δυνατά όσο και αδύναμα σημεία.
Αυτές οι διαφορές δεν χρειάζεται να μας δημιουργούν προβλήματα. Μάλιστα, μπορούν να μετατραπούν προς όφελός μας, καθώς ένας αποτελεσματικός στρατός αποτελείται από διαφορετικούς τύπους ανδρών. Όλοι οι Αρχηγοί και όχι οι Ινδιάνοι είναι εξίσου άχρηστοι με όλους τους Ινδιάνους και όχι οι Αρχηγοί. Μερικοί από εσάς θα αναδειχθούν ως ηγέτες, άλλοι ως πολεμιστές, αλλά όλοι θα είναι ζωτικής σημασίας για την Εθνική μας Αποστολή.

Η πορεία της ανάπτυξης, το πρόγραμμα εκπαίδευσης, που κορυφώνεται με τη γέννηση του Πολιτικού Στρατιώτη είναι ένας Σταυρός που τοποθετείται στις πλάτες μας. Σηκώνοντας αυτό το βάρος, μέσα από τον αγώνα, φτάνουμε σιγά σιγά - και εννοώ σιγά σιγά - στην απόκτηση των απαραίτητων ιδιοτήτων. Υπάρχουν εκείνοι που αγωνίζονται για τη σωματική αριστεία ως τον υψηλότερο στόχο τους στη ζωή - θα επιβεβαιώσουν ότι αυτή η αριστεία είναι κάτι που δεν δίνεται δωρεάν με κάθε γαλόνι βενζίνης, αλλά είναι κάτι που απαιτεί σκληρή δουλειά και πολύ πόνο. Με τον ίδιο τρόπο, το να γίνεις Πολιτικός Στρατιώτης είναι θέμα ακτιβιστών, όχι δικτατόρων πολυθρόνας ή αυτοαποκαλούμενων Ανθρώπων του Πεπρωμένου.

Ωστόσο, η πορεία ανάπτυξης είναι απλή και λογική.

Machine Translated by Google

στη δομή του. Αρχικά, θέτετε ως στόχο να πετύχετε μόνο μικρά πράγματα, στόχους που όταν επιτευχθούν θα σας δώσουν αυτοπεποίθηση.
και την ικανότητα να επιχειρείτε πιο φιλόδοξους στόχους. Το πιο σημαντικό πράγμα σε αυτό το στάδιο είναι να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας, γιατί αν δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, δεν θα είστε ποτέ ειλικρινείς με τους συναδέλφους σας. Καθίστε μόνοι σας και, μετά από μια περίοδο σοβαρής σκέψης, συντάξτε μια λίστα με τα καλά και τα κακά σας σημεία, θυμούμενοι να αποφύγετε τα άκρα της υπερβολικής κριτικής ή της αυτάρεσκης εφησυχασμού. Αφού το κάνετε αυτό, επιλέξτε ένα καλό σημείο που μπορεί να αναπτυχθεί και να βελτιωθεί, και μια αδυναμία που θα ήταν καλύτερα να μην υπήρχε. Στα χαρτιά αυτό ακούγεται εξαιρετικά εύκολο, αλλά στην πραγματικότητα είναι μια μάχη τιτάνιων διαστάσεων. Θα υπάρξουν στιγμές που θα νομίζετε ότι τα πάτε καλά, και ξαφνικά θα αποτύχετε επιστρέφοντας στις παλιές σας συνήθειες. Αλλά μην τα παρατάτε και μην αποθαρρύνεστε από την αποτυχία επειδή
Το να σηκώνεσαι από τα γόνατά σου και να προσπαθείς ξανά είναι αυτό που αναπτύσσει την αυτοπειθαρχία σου και τη θέληση να πετύχεις ενάντια σε όλες τις αντιξοότητες. Είναι μια διαδικασία που θα κάνει για σένα πνευματικά αυτό που ο Charles Atlas ισχυρίζεται ότι τα βάρη του θα κάνουν για σένα σωματικά! Μπορείς να καταλάβεις την ευτυχία μόνο όταν καταλαβαίνεις τη θλίψη, μπορείς να εκτιμήσεις την επιτυχία μόνο όταν έχεις βιώσει την πικρή γεύση της αποτυχίας. Αν δεν μπορείς να ξεπεράσεις τον εαυτό σου σε μικρά πράγματα, θα αποδειχθείς εντελώς άχρηστος σε μια κρίση. Όταν τα πράγματα γίνουν πραγματικά δύσκολα τα επόμενα χρόνια, όταν η καταστολή είναι βίαιη, συστηματική, ολοκληρωτική, θα θέλεις να ξέρεις ότι μπορείς να βασίζεσαι στους συντρόφους σου στον αγώνα, και αυτοί θα θέλουν να ξέρουν ότι μπορούν να βασιστούν σε εσένα. Η ηρεμία που θα σου προσφέρει αυτή η εμπιστοσύνη στους άλλους δεν μπορεί να υπερεκτιμηθεί.

Επιτρέψτε μου να δώσω μερικές πρακτικές ιδέες για το από πού να ξεκινήσετε, αλλά να θυμάστε ότι είναι μόνο γενικά παραδείγματα για να σας κάνουν να σκεφτείτε σωστά.

Βλέπεις τηλεόραση κάθε βράδυ; Αν ναι, μείωσε τον χρόνο σου.
ότι το κάνεις αυτό επειδή είσαι
εκθέτοντας άσκοπα τον εαυτό σας στην προπαγάνδα των εχθρών μας, είτε παρακολουθείτε ντοκιμαντέρ είτε σαπουνόπερα. Χρησιμοποιήστε τον χρόνο σας πιο εποικοδομητικά και με τρόπο που να βοηθά τον Εθνικό Αγώνα.
Διαβάστε ένα πολιτικό βιβλίο ή περιοδικό. Πηγαίνετε μια βόλτα στην εξοχή ή σε ένα πάρκο και απολαύστε τα δώρα της φύσης. Κάντε ένα επιπλέον διανομέα φυλλαδίων ή πώληση εφημερίδων. Οργανώστε μια ομάδα συζήτησης στο σπίτι σας για μερικούς φίλους ή συμμετάσχετε σε τοπικές εκδηλώσεις.

Machine Translated by Google

κοινοτικές ομάδες όπως οι Σύλλογοι Ενοικιαστών, οι Φίλοι της Γης και ούτω καθεξής και αγωνίζονται για την τοπική δικαιοσύνη.

Πίνετε 4, 5, 6 ή περισσότερες πίντες όταν βγαίνετε έξω το βράδυ; Μειώστε το σε 2 ή 3 πίντες. Όχι μόνο θα πιείτε περισσότερες
χρήματα για να τεθούν στη διάθεση του Σκοπού, αλλά η υγεία σας θα βελτιωθεί σημαντικά. Άλλωστε, οι Σταυροφόροι δεν ήταν γνωστοί για το μπυραρίσιο έντερο που ένιωθαν!

Καπνίζετε πολύ; Αν ναι, μειώστε το ή ακόμα καλύτερα κόψτε το.
Κρατάτε τις Μεγάλες Επιχειρήσεις σε λειτουργία μόνο βλάπτοντας την υγεία σας. Θα υπάρξουν στιγμές που θα χρειαστεί να κινηθείτε γρήγορα, και όσοι επιμένουν να παίρνουν την εμφάνιση ενός συριγμού δεινοσαύρου θα πρέπει στη συνέχεια να πληρώσουν το τίμημα!

Βάζετε την παρακολούθηση ποδοσφαίρου ή κάποιου πάρτι πριν από την παρακολούθηση μιας εκδήλωσης της Εθνικής Ομοσπονδίας; Αν ναι, μάθετε να βάζετε σωστές προτεραιότητες. Φυσικά, όλοι χρειάζονται ένα διάλειμμα από τον αγώνα, αλλά να θυμάστε ότι αν η Εθνική Ομοσπονδία αποτύχει λόγω της μισογύνης των μελών της, αυτό θα σηματοδοτήσει όχι μόνο το τέλος του έθνους, αλλά και τους ίδιους τους περισπασμούς που θεωρούσατε τόσο σημαντικούς.

Αν δεν έχετε τη συνήθεια να διαβάζετε, αποκτήστε τη συνήθεια και ωθήστε πάντα τον εαυτό σας σε υψηλότερα επίπεδα. Η γνώση είναι Δύναμη και όσο περισσότερα γνωρίζετε, τόσο μεγαλύτερη απειλή γίνεστε για το Σύστημα.
Ελάτε σε κομματικά σεμινάρια όπου θα σας διδάξουν πώς να φτιάχνετε τοπικά φυλλάδια που θα σας βοηθήσουν να προωθήσετε εθνικιστικές ιδέες στην τοπική σας κοινότητα· θα σας διδάξουν πώς να τυπώνετε μεταξοτυπίες σε αφίσες και μπλουζάκια· οι εισηγητές μας θα εξηγήσουν τα επαναστατικά μας ιδανικά με απλά λόγια και θα βελτιώσουν την ικανότητά σας να προσηλυτίζετε ανθρώπους μέσω της πειθούς.

Αυτά τα πράγματα, και πολλά άλλα, μπορεί να σας τα διδάξει το κόμμα, αλλά υπάρχει ένα ευρύ πεδίο για προσωπική πρωτοβουλία: μάθετε νέες γλώσσες, ειδικά αν έχετε ιρλανδικές, σκωτσέζικες, ουαλικές ή κορνουαλικές ρίζες. μάθετε να οδηγείτε, να πληκτρολογείτε, να μιλάτε δημόσια. Πηγαίνετε σε βραδινά μαθήματα για να μάθετε ηλεκτρονικά, μηχανική, στενογραφία ή δημοσιογραφία ή ασχοληθείτε με ένα σωματικό χόμπι όπως η άρση βαρών ή μια πολεμική τέχνη. Υπάρχουν ένα εκατομμύριο πράγματα που μπορείτε να κάνετε για να βελτιωθείτε, πράγματα που θα σας δώσουν ικανοποίηση και θα βοηθήσουν τον Σκοπό να πετύχει τη Νίκη. Ό,τι κι αν κάνετε, αποφασίστε ότι θα επιμείνετε μέχρι το τέλος. Το να κάθεστε και να μην κάνετε τίποτα είναι ακριβώς αυτό που ελπίζουν οι άτακτοι στο Κοινοβούλιο να κάνετε, γιατί έτσι κάνετε τη δουλειά τους πολύ πιο εύκολη.

Machine Translated by Google

Για όσους είναι πρόθυμοι να κάνουν τις απαραίτητες θυσίες για να γίνουν Πολιτικοί στρατιώτες, θα χρειαστεί να αναπτύξετε ορισμένες αρετές:

ΥΠΟΜΟΝΗ: επειδή η μετάβαση στον Πολιτικό Στρατιώτη απαιτεί χρόνο και πραγματική προσπάθεια και δεν θα έρθει σε μια εβδομάδα ή σε λίγους μήνες. Είναι ένα έργο που θα καταναλώσει μια ζωή αν ο στόχος είναι η Τελειότητα.

ΗΡΕΜΙΑ: γιατί καθώς η κρατική καταστολή κλιμακώνεται, αυτοί που θα επιβιώσουν θα είναι οι ψύχραιμοι, οι ήρεμοι και οι συγκεντρωμένοι, όχι οι πανικόβλητοι ερασιτέχνες.

ΑΥΤΟΠΕΙΘΑΡΧΙΑ: επειδή όσοι είναι Κύριοι του εαυτού τους, είναι κύριοι της κατάστασής τους.
Να κατέχεις τη δύναμη που δεν μπορείς να δεις, αλλά γίνεται αισθητή τόσο από συντρόφους όσο και από αντιπάλους.

ΑΙΣΘΗΣΗ ΧΙΟΥΜΟΡ: γιατί ενώ η ζωή δεν είναι ένα κρεβάτι από ροδοπέταλα, δεν είναι ούτε μια μεγάλη αγγαρεία. Είναι μια
Λίγο και από τα δύο. Ανέπτυξε την ικανότητα να γελάς με τον εαυτό σου και την κατάστασή σου, και θα μεταμορφωθείς σε έναν φασματικό μαχητή που θα στοιχειώνει τους εχθρούς μας.

Η δύναμη του γέλιου καταδείχθηκε πρόσφατα στην Ιταλία στη δίκη 30 εθνικιστών αγωνιστών, αγωνιστών των οποίων η μέση ηλικία ήταν τα 20 έτη. Δικάζονται για αδικήματα που, εάν αποδεικνυόντουσαν, θα οδηγούσαν σε...
πολλές περιπτώσεις σε ισόβια κάθειρξη, αυτοί οι αγωνιστές, αθώοι ενώπιον Θεού και Ανθρώπου, τήρησαν τις καλύτερες εθνικιστικές παραδόσεις. Τα ιταλικά μέσα ενημέρωσης και η δικαστική εξουσία ανέμεναν απόλυτα ότι αυτοί οι νέοι θα κάθονταν
εκεί στο εδώλιο, με σκυθρωπό πρόσωπο, σοβαρό, ανήσυχο. Πόσο απογοητευμένοι ήταν που αυτοί οι σύντροφοι, αγνοώντας τις διαδικασίες, έπαιζαν χαρτιά και γελούσαν και αστειεύονταν μεταξύ τους.
δεν έδιναν δεκάρα, και γιατί να τους ένοιαζε; Τέσσερα χρόνια αναμονής δίκης, προσφορές πρόωρης αποφυλάκισης σε όσους θα γίνονταν Supergrass –
κι όμως δεν έδιναν ούτε ένα ίχνος από την Πίστη τους. Ο κριτής απαίτησε να τον πάρουν στα σοβαρά και τον υποδέχτηκαν με γέλια. Αυτή είναι πραγματική δύναμη - διακηρύσσει ότι ο ίδιος ο Θάνατος δεν έχει καμία εξουσία πάνω του. Είναι μια δύναμη που θα μας κάνει ανίκητους, γιατί τι μπορούν να κάνουν οι εχθροί μας πέρα από αυτό; Οι αρχαίοι Κέλτες το χάραξαν αυτό

Machine Translated by Google

δύναμη σε μια παροιμία: «Πολέμησε για την πατρίδα σου και δέξου τον θάνατο αν χρειαστεί, γιατί ο θάνατος είναι νίκη και απελευθέρωση της ψυχής».

Θα αγωνιστούμε για την Αγγλία του Γουίλιαμ Μπερντ και του Τόμας Τάλους· για την άγρια ομορφιά της Κορνουάλης και τη γαλήνη της Λίμνης Ντίστρικτ. Πολεμάμε για την Ουαλία - τη Γη των Συντρόφων - όχι μόνο για την γεμάτη ψυχή λογοτεχνία και μουσική της, αλλά και για το ηρωικό πνεύμα του Όουεν Γλίντουρ. Πολεμάμε για τη Σκωτία, τα Χάιλαντς και τα Νησιά της, τις μπαλάντες και τους βάρδους της. Πολεμάμε για την Ιρλανδία, τη γη των παραδόξων: τραγωδία και κωμωδία, χιούμορ και οξύθυμος χαρακτήρας· για την αγνότητα που ο Τζ. Κ. Τσέστερτον δηλώνει ως εξής: «Τα ίδια τα ψέματα του Δουβλίνου και του Μπέλφαστ είναι πιο αληθινά από τις αλήθειες του Γουέστμινστερ».

Λίγα απομένουν να ειπωθούν καθώς αντιμετωπίζετε την τελική επιλογή: Θα γίνετε ένας Επαναστάτης Πολεμιστής που αγωνίζεται για την Εθνική Ελευθερία ή ο δειλός που θα σκύψει για να φιλήσει τις βρώμικες μπότες ενός σαπισμένου Συστήματος;

ΑΣ ΚΡΕΜΑΣΕΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ Ο ΔΕΙΛΟΣ ΑΠΟ ΝΤΡΟΠΗ.

ΑΣ ΞΕΡΕΙ Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΟΤΙ Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΛΑ!

Machine Translated by Google

Εθνικοσοσιαλισμός Η Βιολογική Κοσμοθεωρία Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

> «Σε κάθε δεδομένη στιγμή υπάρχει μια ορθοδοξία, ένα σύνολο ιδεών που θεωρείται δεδομένο ότι όλοι οι ορθολογιστές θα αποδεχτούν χωρίς αμφιβολία. Δεν απαγορεύεται ακριβώς να δηλώνει κανείς αυτό ή εκείνο ή το άλλο, αλλά «δεν γίνετα
> «Όποιος αμφισβητεί την επικρατούσα ορθοδοξία, φιμώνεται με εκπληκτική αποτελεσματικότητα. Μια πραγματικά ξεπερασμένη γνώμη σχεδόν ποτέ δεν ακούγεται δίκαια, ούτε στον λαϊκό τύπο ούτε στα φημισμένα περιοδικά.» - Τζορτζ Όργουελ

Ως Εθνικοσοσιαλιστής, βιώνετε συνεχώς τη δυσκολία να διεξάγετε μια ουσιαστική συζήτηση με έναν μη Εθνικοσοσιαλιστή. Συχνά νιώθετε ότι ένας τέτοιος διάλογος είναι εντελώς αδύνατος και ότι ζείτε σε δύο εντελώς διαφορετικούς κόσμους. Εν μέρει, φυσικά, ο λόγος για αυτή την αξιοθρήνητη κατάσταση έγκειται στην προπαγανδιστική εικόνα του Εθνικοσοσιαλισμού ως την κορύφωση της ανθρώπινης κακίας που έχουν δημιουργήσει οι εχθροί μας στη δημόσια συνείδηση. Ωστόσο, για τους νέους αυτό που συνέβη πριν από περισσότερα από εβδομήντα χρόνια δεν είναι πλέον τόσο σημαντικό. Από την πρώιμη παιδική τους ηλικία, έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν όλη την κακία και τη σκληρότητα που μαστίζει τον κόσμο από τη «νίκη του ανθρωπισμού» το 1945, όπως παρουσιάζεται έντονα μέσω της τηλεόρασης, και υπάρχει μια πολύ ενθαρρυντική τάση μεταξύ της νέας γενιάς να έχει μια λιγότερο προκατειλημμένη στάση απέναντι στη ζωή και τα διάφορα προβλήματά της από ό,τι είχε η προηγούμενη γενιά.

Ως Εθνικοσοσιαλιστής, βιώνετε συνεχώς τη δυσκολία να διεξάγετε μια ουσιαστική συζήτηση με έναν μη Εθνικοσοσιαλιστή. Συχνά νιώθετε ότι ένας τέτοιος διάλογος είναι εντελώς αδύνατος και ότι ζείτε σε δύο εντελώς διαφορετικούς κόσμους. Εν μέρει, φυσικά, ο λόγος για αυτή την αξιοθρήνητη κατάσταση έγκειται στην προπαγανδιστική εικόνα του Εθνικοσοσιαλισμού ως την κορύφωση της ανθρώπινης κακίας που έχουν δημιουργήσει οι εχθροί μας στη δημόσια συνείδηση. Ωστόσο, για τους νέους αυτό που συνέβη πριν από περισσότερα από εβδομήντα χρόνια δεν είναι πλέον τόσο σημαντικό. Από την πρώιμη παιδική τους ηλικία, έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν όλη την κακία και τη σκληρότητα που μαστίζει τον κόσμο από τη «νίκη του ανθρωπισμού» το 1945, όπως παρουσιάζεται έντονα μέσω της τηλεόρασης, και

Machine Translated by Google

υπάρχει μια πολύ ενθαρρυντική τάση μεταξύ της νέας γενιάς να έχουν μια λιγότερο προκατειλημμένη στάση απέναντι στη ζωή και τα διάφορα προβλήματά της από ό,τι είχε η προηγούμενη γενιά.

Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι οι νέοι έχουν οποιαδήποτε ιδέα για το τι πραγματικά είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός, ούτε ότι δείχνουν μεγάλη κατανόηση όταν τους το λες. Έχουν μεγαλώσει σε έναν κόσμο όπου έχουν σκόπιμα αποξενωθεί από όλες τις φυσικές αξίες και τους φυσικούς ηθικούς κανόνες και έχουν διδαχθεί ότι όλα είναι σχετικά, και όπου τα όρια μεταξύ αλήθειας και ψέματος έχουν πάψει να υπάρχουν, καθώς δεν υπάρχουν απόλυτα και όλα εξαρτώνται από τον τρόπο που επιλέγεις να τα δεις. Σε αυτόν τον κόσμο χωρίς αξίες, οι άνθρωποι ζουν σε ένα νοητικό κενό, εντελώς εκτός επαφής με τον πραγματικό κόσμο, τους αμείλικτους βιολογικούς νόμους του και τις απόλυτες ηθικές και κοινωνικές υποχρεώσεις, και είναι αναπόφευκτο η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα να γίνεται αισθητή ως ένα ακατανόητο ξένο στοιχείο σε ένα τέτοιο πολιτικό και φιλοσοφικό σύμπαν.

Σε αντίθεση με τον σημερινό ανέμελο σχετικισμό, όπου όλες οι ιδέες – τουλάχιστον κατ' αρχήν – είναι εξίσου αποδεκτές και έγκυρες, ο Εθνικοσοσιαλισμός αντιπροσωπεύει την αδιάκοπη προσπάθεια να βρεθεί η απόλυτη αλήθεια και να καταστεί αυτή η αλήθεια θεμέλιο της ανθρώπινης κοινωνίας. Σε αντίθεση, ωστόσο, με τις νεφελώδεις παραληρηματικές φλυαρίες των ανόητων φιλοσόφων της πολυθρόνας και τον ανατολίτικο μυστικισμό, ο Εθνικοσοσιαλισμός βασίζεται στην κοινή λογική και αναζητά τα επιχειρήματά του στον πραγματικό κόσμο, όπου η διαφορά μεταξύ αλήθειας και ψέματος και μεταξύ καλού και κακού καθορίζεται από γεγονότα και όχι από ευσεβείς πόθους και θεωρητικές ονειροπολήσεις.

Υπό αυτό το πρίσμα, είναι προφανές ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός πρέπει να απορρίψει τις αντιλήψεις και τους ηθικούς κανόνες όλων των κυρίαρχων ιδεολογιών, και αυτό, φυσικά, οδηγεί σε ένα χάσμα κατανόησης που είναι δύσκολο να γεφυρωθεί - απλώς και μόνο επειδή δεν υπάρχει κοινό πλαίσιο αναφοράς μεταξύ των Εθνικοσοσιαλιστών και των ανθρώπων των οποίων η σκέψη καθορίζεται από τις ιδέες της σημερινής τάξης πραγμάτων. Εθνικοσοσιαλισμός σημαίνει απλώς μια απόλυτη, αμετάκλητη και ασυμβίβαστη μάχη ενάντια στα ίδια τα φιλοσοφικά θεμέλια ολόκληρης της κυρίαρχης παγκόσμιας τάξης πραγμάτων. Στις επόμενες σελίδες θα προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε τις επιπτώσεις αυτής της σύγκρουσης μεταξύ της σημερινής τάξης πραγμάτων και του συστήματος αξιών μιας βιολογικής κοσμοθεωρίας.

Machine Translated by Google

Όπως πιθανώς έχει καταστεί σαφές στην προηγούμενη σελίδα, η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα έχει ελάχιστη σχέση με την πολιτική με την κανονική έννοια της λέξης. Το εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα δεν είναι μια από τις συνηθισμένες πολιτικές οργανώσεις, οι οποίες απλώς εκπροσωπούν ορισμένα ομαδικά συμφέροντα λίγο πολύ υλιστικής φύσης. Στόχος τους είναι απλώς να συναρμολογήσουν ένα πολιτικό πρόγραμμα που είναι αρκετά ασαφές και ανούσιο ώστε να προσελκύσει την απαραίτητη τροφή για ψηφοφορία για μια κοινοβουλευτική πλατφόρμα όπου οι «εκλεγμένοι εκπρόσωποι του λαού» μπορούν να οικειοποιηθούν ένα όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας για τον εαυτό τους - και ίσως για τα μέλη του κόμματός τους - εις βάρος της υπόλοιπης κοινωνίας.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι πολύ περισσότερο από αυτό – είναι μια κοσμοθεωρία, μια ολοκληρωμένη φιλοσοφία της ζωής, που καλύπτει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ύπαρξης. Ως οπαδός μιας τέτοιας κοσμοθεωρίας, εξετάζετε όλα τα φαινόμενα στην κοινωνία από την ίδια και την ίδια οπτική γωνία, έτσι ώστε κάθε πτυχή να γίνεται μέρος ενός ενιαίου συνόλου, όπως ακριβώς οι απόψεις σας σε όλους τους τομείς καθορίζονται από την ίδια ενωτική αρχή που σας επιτρέπει να κατανοείτε και να εξηγείτε όλες τις πτυχές της ζωής και τα μυστήριά της. Έτσι, μια κοσμοθεωρία είναι η βάση της στάσης των οπαδών της απέναντι στη θρησκεία, την ηθική, την πολιτική, την οικονομία – και στον τρόπο με τον οποίο οργανώνουν την προσωπική τους ζωή.

Τώρα, φυσικά, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι η μόνη φιλοσοφία της ζωής που ισχυρίζεται ότι καλύπτει όλες τις πτυχές της ύπαρξης. Άλλα παραδείγματα είναι για παράδειγμα όλες οι θρησκείες, οι οποίες κατ' αρχήν δίνουν σε όλους όσους πιστεύουν σε αυτές μια κατευθυντήρια γραμμή για τη συμπεριφορά και τις στάσεις τους σε κάθε κατάσταση της ζωής. Σήμερα, ωστόσο, οι θρησκείες έχουν αναγκαστεί να συμβιβαστούν σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να γεφυρώσουν το ταχέως διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ των θρησκευτικών δογμάτων και της πραγματικότητας. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων 500 ετών, αυτό το χάσμα έχει οδηγήσει σε μια σταθερά αυξανόμενη εκκοσμίκευση των χριστιανικών χωρών στον παλιό κόσμο και έχει επίσης κάνει τις δυτικοποιημένες κυβερνήσεις των περισσότερων ισλαμικών χωρών να εγκαταλείψουν την αυστηρή θρησκευτική δομή της κοινωνίας υπέρ είτε του καπιταλιστικού είτε του κομμουνιστικού υλισμού.

Ένα παράδειγμα κοινωνίας που ακολούθησε την αντίθετη κατεύθυνση και τονίζει ριζικά την ενότητα μεταξύ πολιτικής και θρησκείας είναι το Ιράν του Χομεϊνί, και σήμερα υπάρχουν φονταμενταλιστικές ομάδες σε όλο τον μουσουλμανικό κόσμο και όχι μόνο, που αγωνίζονται για να δημιουργήσουν μεσαιωνικές κοινωνίες βασισμένες στο γράμμα του Κορανίου. Ένα άλλο παράδειγμα είναι το Ισραήλ, το οποίο βασίζεται στη θρησκευτική πεποίθηση ότι το

Machine Translated by Google

Οι Εβραίοι είναι «εκλεκτός λαός του Θεού» και έχουν θεϊκό δικαίωμα στην περιοχή που διεκδικούν από τους Άραβες, και όπου ιδιαίτερα οι πιο ορθόδοξες ομάδες απορρίπτουν κατά συνέπεια την παραμικρή απόκλιση από τον Ταλμουδικό νόμο. Αυτός ο νόμος είναι προϊόν της παλιάς νομαδικής κοινωνίας και είναι αδύνατο να εφαρμοστεί σε ένα σύγχρονο βιομηχανικό κράτος, γεγονός που οδηγεί σε μια σειρά από τυπικά σημιτικές ερμηνείες για την παράκαμψη των αυστηρών θρησκευτικών κανόνων γύρω από, π.χ., το Σάββατο και το έτος Σμίτα, όπου όλη η γη θα έπρεπε να παραμένει αγρανάπαυση, αλλά δεν το κάνει!

Παρόμοιες μέθοδοι μπορούν να παρατηρηθούν στις αραβικές χώρες, όπου το Ραμαζάνι συχνά καταργείται λίγο-πολύ μόνιμα επειδή οι χώρες βρίσκονται σε «πόλεμο» με τη φτώχεια. Όλες αυτές οι προσπάθειες «εξαπάτης» δείχνουν ξεκάθαρα ότι αυτές οι κοσμοθεωρίες είναι εντελώς ανεπαρκείς ως κατευθυντήριες γραμμές στον σύγχρονο κόσμο με τη δυτική τεχνολογία του - και ότι δεν ήταν αρκετά ισχυροί για να εμποδίσουν τους οπαδούς τους να επιθυμούν αυτή τη νέα ζωή, η οποία δεν είναι μέρος του πολιτισμού τους αλλά αποτέλεσμα επιτυχημένου παρασιτισμού. Ο λόγος για αυτή την αποτυχία είναι απλώς ότι αυτές οι θρησκείες βασίζονται στην τυφλή πίστη και όχι στην πραγματικότητα.

Φυσικά, οι ευσεβείς Χριστιανοί έχουν την ίδια επιθυμία να διατηρήσουν την Αγία Γραφή ως απόλυτη αυθεντία και σημείο εστίασης για κάθε σκέψη. Έτσι, η Καθολική Εκκλησία προσπαθεί συνεχώς να αυξήσει την επιρροή της στην ανάπτυξη της κοινωνίας σε παραδοσιακά καθολικές χώρες όπως η Πολωνία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Ισπανία και η Λατινική Αμερική - και για να το κάνει αυτό, πρέπει να αποκτήσει πολιτική δύναμη. Η κύρια αδυναμία της, ωστόσο, είναι: οι πολλές εσωτερικές διαφωνίες ως προς το πώς πρέπει να επιτευχθεί αυτός ο στόχος και ποια μέρη του χριστιανικού δόγματος πρέπει να τονιστούν. Επίσης, στη Βόρεια Αμερική, ο Χριστιανισμός απολαμβάνει μια πολύ σημαντική πολιτική επιρροή που δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υποτιμηθεί - αν και βρίσκεται σε παρακμή - και στην Ευρώπη οι περισσότερες χώρες έχουν χριστιανικά πολιτικά κόμματα που προσπαθούν να ενισχύσουν τις λεγόμενες χριστιανικές αξίες ως μέρος του πολιτικού τους προγράμματος. Ωστόσο, η θρησκεία αυτή καθαυτή παίζει πολύ μέτριο ρόλο σε αυτά τα κόμματα - απλώς και μόνο επειδή ο Χριστιανισμός έχει χάσει την επιρροή του στους ανθρώπους - αν είχε ποτέ. Κατά κάποιο τρόπο, πάντα θεωρούνταν ως μια ξένη ιδέα μεταξύ των ανδρών του Βορρά, και η ερμηνεία τους γι' αυτήν ήταν συχνά πολύ αντιχριστιανική. Σήμερα έχει υποβαθμιστεί σε ένα αναχρονιστικό λείψανο. Στη Δανία, για παράδειγμα, περίπου το 95% των κατοίκων είναι μέλη της Λουθηρανικής κρατικής εκκλησίας. Ωστόσο,

Machine Translated by Google

Μόνο το 2% πηγαίνει στην εκκλησία και ακόμη λιγότεροι ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στο δόγμα. Ως πνευματική δύναμη στον λαό, ο Χριστιανισμός είναι νεκρός.

Ωστόσο, ο Μαρξισμός είναι επίσης μια φιλοσοφία της ζωής, που αντιπροσωπεύει μια κοσμοθεωρία που διέπει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ζωής, ενώ όλες οι άλλες πολιτικές ιδέες στο δικό μας μέρος του κόσμου επικεντρώνονται κυρίως σε ασήμαντα διοικητικά και οικονομικά προβλήματα. Αυτές οι ιδέες συνδέονται χαλαρά με μια συγκεκριμένη θεμελιώδη στάση απέναντι στη ζωή γενικά και τη σχέση μεταξύ ατόμου και κοινωνίας, αλλά όσον αφορά τις πνευματικές ανάγκες του ανθρώπου, είναι - κατ' αρχήν - εντελώς αδέσμευτες. Δεν αποκλείουν καμία θρησκευτική σχέση - αντίθετα, τονίζουν πάντα την απόλυτη θρησκευτική ελευθερία και ισχυρίζονται ότι η θρησκεία και η πολιτική δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους και πρέπει να χωρίζονται - σαν η θρησκεία να είναι κάτι ασήμαντο σε σύγκριση με την πολιτική. Έτσι, τα μέλη όλων αυτών των φιλελεύθερων ή συντηρητικών κομμάτων μπορεί να είναι Χριστιανοί, Εβραίοι, Μουσουλμάνοι, Άθεοι ή Βουδιστές. Η θρησκευτική τους πεποίθηση θεωρείται εντελώς άσχετη με το πολιτικό τους έργο. Είναι ενωμένοι σε μια προσπάθεια να λύσουν ορισμένα αρκετά σαφώς καθορισμένα πρακτικά προβλήματα στον κρατικό μηχανισμό, αλλά μπορεί να έχουν εντελώς διαφορετικούς πνευματικούς στόχους κατά νου. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, αυτός ο κατακερματισμός είναι πραγματικά ασύμβατος με τη φύση της θρησκείας, αλλά πρέπει να γίνει αποδεκτός λίγο πολύ απρόθυμα από τις θρησκευτικές κοινότητες εάν θέλουν να ασκήσουν οποιαδήποτε επιρροή στην κοινωνία.

Μια αληθινή φιλοσοφία ζωής όπως ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν έχει απολύτως κανένα περιθώριο για έναν τόσο ατομικιστικό διαχωρισμό της ζωής σε διαφορετικά τμήματα χωρίς καμία σχέση μεταξύ τους. Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι σε θέση να λύσει όλα τα πρακτικά προβλήματα στην κοινωνία εφαρμόζοντας τις αρχές της θεμελιώδους φιλοσοφίας του και οι οπαδοί του δεν χρειάζονται κανένα ξένο στοιχείο για να ικανοποιήσουν τις πνευματικές τους ανάγκες. Ο ίδιος ο Εθνικοσοσιαλισμός δίνει πλήρη απάντηση σε κάθε ερώτημα που μπορεί να θέσει ο άνθρωπος. Είναι πασίγνωστο γεγονός ότι οι θρησκείες βασίζονται αποκλειστικά στην πίστη... κάτι που είναι περήφανοι που αναγνωρίζουν! Έτσι, η ύπαρξη του Θεού, η Άμωμη Σύλληψη, η Ανάσταση, η Δευτέρα Παρουσία κ.λπ. είναι όλα πράγματα που δεν μπορείτε να αποδείξετε - εκτός αν, φυσικά, αποδεχτείτε τον Θεό ως συγγραφέα της Βίβλου, κάτι άλλο που πρέπει απλώς να πιστέψετε - παρά τις όποιες αποδείξεις μπορεί να έχετε για το αντίθετο. Αν δεν πιστεύετε χωρίς αποδείξεις, είστε καχύποπτοι - όπως ακριβώς αμφιβάλλατε με τον Θωμά, ο οποίος - προφανώς ως ο πιο έξυπνος από τους Μαθητές - ήθελε αποδείξεις ότι ο άνθρωπος στο

Machine Translated by Google

μπροστά του είχε στην πραγματικότητα σταυρωθεί. Σε αντίθεση με αυτή την υπερηφάνεια για την άγνοια, τόσο ο Μαρξισμός όσο και ο Εθνικοσοσιαλισμός ισχυρίζονται ότι βασίζονται στην επιστημονική αλήθεια. Ο Μαρξισμός, ωστόσο, επινοήθηκε πίσω από ένα γραφείο, γεμάτο με μορφωμένα, φιλοσοφικά βιβλία - αλλά χωρίς καμία επαφή με την πραγματικότητα ή την επιστήμη, άλλωστε. Με μια πιο προσεκτική ματιά, ο Μαρξισμός βασίζεται εξίσου στην πίστη όσο και σε οποιαδήποτε θρησκεία - δηλαδή στην εντελώς αντιεπιστημονική πεποίθηση ότι όλα τα βιολογικά όντα που περπατούν στα δύο πόδια και δεν έχουν φτερά δημιουργούνται ίσα, και στην εξίσου παράλογη ιδέα ότι οι συνθήκες παραγωγής είναι αυτές που έχουν καθορίσει την ιστορία με τον ίδιο τρόπο που υποστηρίζεται ότι το περιβάλλον - και όχι τα γονίδια - καθορίζουν την ανάπτυξη του ατόμου. Αυτό, φυσικά, είναι σαν να βάζουμε το κάρο μπροστά από το άλογο. Δεν χρειάζεται πολλή νοημοσύνη για να συνειδητοποιήσουμε ότι στην πραγματικότητα ο άνθρωπος είναι αυτός που έχει διαμορφώσει το περιβάλλον του - και έχει καθιερώσει την κοινωνική τάξη, συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών παραγωγής - και όχι το αντίστροφο.

Σε αντίθεση με όλες αυτές τις άλλες φιλοσοφίες, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν έχει ποτέ επινοηθεί – έχει προέλθει από τους αιώνιους Νόμους της Φύσης, οι οποίοι υπάρχουν όσο υπάρχει το σύμπαν και οι οποίοι διέπουν κάθε μορφή ζωής από τότε που δημιουργήθηκε ο πρώτος πρωτόγονος οργανισμός. Αυτό έχει εκφραστεί όμορφα και καθαρά από τη Σαβίτρι Ντέβι, τη διάσημη αείμνηστη Εθνικοσοσιαλίστρια φιλόσοφο, στο βιβλίο της « Ο Κεραυνός και ο Ήλιος»:4

> «Στην ουσία της, η εθνικοσοσιαλιστική ιδέα υπερβαίνει όχι μόνο τη Γερμανία και την εποχή μας, αλλά και την Άρια φυλή και την ίδια την ανθρωπότητα και οποιαδήποτε εποχή· τελικά εκφράζει εκείνη τη μυστηριώδη και αλάνθαστη σοφία σύμφωνα με την οποία Η φύση ζει και δημιουργεί: η απρόσωπη σοφία του αρχέγονου δάσους και των βυθών του ωκεανού και των σφαιρών στα σκοτεινά πεδία του διαστήματος· και είναι δόξα του Αδόλφου Χίτλερ όχι απλώς ότι επέστρεψε σε αυτή τη θεϊκή σοφία, αλλά ότι την έκανε πρακτική πολιτική αναγέννησης παγκόσμιας εμβέλειας.

Με άλλα λόγια, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν εφευρέθηκε από τον Αδόλφο Χίτλερ. Είναι η συνειδητή έκφραση των θεμελιωδών Νόμων του

4 Σαβίτρι Ντέβι, Ο Κεραυνός και ο Ήλιος (Έκδοση Αρχείων Βέβελσμπουργκ), σελ. 168

Machine Translated by Google

Η φύση διέπει τη ζωή μας. Βασίζεται σε μια άπειρη αγάπη για τη δημιουργία σε όλη της την ποικιλομορφία, σε έναν βαθύ, άνευ όρων σεβασμό για τη σοφία της Φύσης και σε μια ένθερμη θέληση να διατηρηθεί η ζωή όπως έχει αναπτυχθεί από αυτή τη σοφία. Ο μόνος τρόπος για να το κάνουμε αυτό είναι να οργανώσουμε την κοινωνία του ανθρώπου σύμφωνα με αυτούς τους θεμελιώδεις Νόμους. Έτσι, το να είμαστε ενάντια στον Εθνικοσοσιαλισμό είναι εξίσου παράλογο και παράλογο με το να αντιταχθούμε στον νόμο της βαρύτητας ή στο γεγονός ότι η γη είναι στρογγυλή! Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι στην πραγματικότητα τίποτα άλλο παρά η εφαρμογή φυσικών και βιολογικών νόμων στους πολιτικούς, οικονομικούς, κοινωνικούς και θρησκευτικούς τομείς της ανθρώπινης ζωής με τον ίδιο τρόπο που εφαρμόζονται σήμερα στην τεχνολογία. Υπό αυτό το πρίσμα, ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι πραγματικά επιστημονικός - σε αντίθεση με οποιαδήποτε άλλη κοσμοθεωρία. Δεν επιθυμεί να προσαρμόσει την πραγματικότητα σε προκαταλήψεις, αλλά να προσαρμόσει τις θεωρίες στην πραγματικότητα. Νέα επιστημονικά ορόσημα που θα δημιουργούσαν εποχή θα αντικατοπτρίζονταν αμέσως στην πρακτική ζωή μιας εθνικοσοσιαλιστικής κοινότητας.

Φυσικά, μπορεί μερικές φορές να ευχόμαστε ορισμένοι από αυτούς τους Νόμους να ήταν λίγο διαφορετικοί, αλλά πρέπει απαραίτητα να αποδεχτούμε ότι θα ήταν αδύνατο να τους αλλάξουμε. Οι Νόμοι της Φύσης δεν μπορούν να καταργηθούν ή να τροποποιηθούν μέσω ψηφοφορίας στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, στο Κογκρέσο των ΗΠΑ ή σε οποιοδήποτε άλλο εθνικό κοινοβούλιο! Ίσως όλα να ήταν ευκολότερα αν όλοι οι άνθρωποι και όλες οι φυλές είχαν δημιουργηθεί ίσοι και αν δεν υπήρχαν κληρονομικοί παράγοντες που να διέπουν και να περιορίζουν τις ατομικές μας δυνατότητες ανάπτυξης. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει και δεν υπάρχει απολύτως καμία πιθανότητα να αλλάξει αυτό το γεγονός με ευσεβείς πόθους, δηλαδή κάνοντας σαν να μην υπήρχαν αυτοί οι Νόμοι. Το να χτίσουμε μια κοινωνία με βάση τέτοια όνειρα είναι ένα θανάσιμο αμάρτημα που μπορεί να έχει μόνο καταστροφικές συνέπειες.

Αυτές οι συνέπειες γίνονται πολύ ξεκάθαρες όταν ρίχνουμε μια ματιά στις κοινωνίες που έχουν οικοδομηθεί από τους εχθρούς μας σε Ανατολή και Δύση. Ομόφωνα, αναφέρονται στον Εθνικοσοσιαλισμό ως το «Ευαγγέλιο του Κακού» - ενώ οι ίδιοι κυβερνούν έναν κόσμο στα πρόθυρα της οικονομικής και ηθικής καταστροφής, έναν κόσμο που μαστίζεται από πληθωρισμό, ανεργία, έγκλημα, άσκοπη βία, κατάχρηση ναρκωτικών, ρύπανση, πορνογραφία, διαφθορά, πείνα και οικολογικές καταστροφές - έναν κόσμο που έχει βιώσει μόνο δεκαέξι ημέρες ειρήνης από το 1945 και όπου αμέτρητα εκατομμύρια άνθρωποι έχουν σφαγιαστεί την ίδια περίοδο. Και πάνω σε αυτόν τον θλιβερό κόσμο.

Machine Translated by Google

αιωρείται η τρομερή απειλή ενός πυρηνικού πολέμου που θα καταστρέψει κάθε ανώτερη ζωή στη Γη.

Δεν είναι περίεργο, πράγματι, που ο άνθρωπος ζει με συνεχή φόβο για το τι του επιφυλάσσει η επόμενη μέρα! Δυστυχώς, αυτός ο φόβος και η απελπισία είναι πιο διαδεδομένοι στο Άριο μέρος του κόσμου, όπου η παρακμή και η ηθική παρακμή βρίσκονται σε μεγαλύτερη ανάπτυξη. Εδώ οι άνθρωποι έχουν αποξενωθεί εντελώς από όλες τις υγιείς και φυσικές αξίες και έχουν μετατραπεί σε άβουλα ζόμπι, των οποίων οι ανησυχίες καταπραΰνονται από την υλική ευημερία - σε έναν συνεχή αγώνα δρόμου ενάντια στο οικονομικό χάος. Παρά όλα τα υλικά αγαθά του σύγχρονου κόσμου, αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι ούτε ευτυχισμένοι ούτε ικανοποιημένοι. Τους λείπουν εντελώς τα ιδανικά και ο ενθουσιασμός και έχουν χάσει κάθε πίστη στο μέλλον. Ο Άριος απλώς δεν θέλει να φέρει παιδιά σε αυτόν τον κόσμο. Καθώς δεν βλέπει μέλλον, προτιμά τις πολυτέλειες της στιγμής από τη διατήρηση της φυλής και του πολιτισμού του. Προσπαθεί να εξασφαλίσει μια όσο το δυνατόν πιο άνετη ζωή για τον εαυτό του σε αυτόν τον βόθρο, και η μόνη του ελπίδα είναι ότι η αναπόφευκτη καταστροφή δεν θα συμβεί στη ζωή του. Έτσι, παρακολουθεί παθητικά τη γη των προγόνων του να καταλαμβάνεται αργά αλλά σταθερά από εξωγήινους, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη συνειδητοποιήσει ότι το τέλος του λευκού ανθρώπου σημαίνει το τέλος όλου του πολιτισμού όπως τον ξέρουμε.

Αυτή είναι η Χρυσή Εποχή που οι εχθροί μας υποσχέθηκαν στον κόσμο το 1945 – αυτό κατάφεραν να χτίσουν στα εβδομήντα χρόνια που είχαν απόλυτη εξουσία. Υπό αυτές τις συνθήκες, οι προοπτικές για το μέλλον είναι σίγουρα ζοφερές. Ωστόσο, δεν χρειάζεται να είναι έτσι. Το γεγονός ότι ο κόσμος βρίσκεται σε τόσο δυσοίωνη κατάσταση είναι αποκλειστικά αποτέλεσμα της πλήρους ασέβειας του ανθρώπου προς τους Νόμους της Φύσης.

Ως Εθνικοσοσιαλιστής, αναπόφευκτα νιώθεις σαν κάποιος από άλλο πλανήτη όταν έχεις συνειδητοποιήσει τη φύση της παρούσας τάξης πραγμάτων. Δεν μπορείς να έχεις κανένα ρόλο σε αυτό το σύστημα και ο καθημερινός αγώνας για να επιβιώσεις μέσα στο πλαίσιο αυτής της κοινωνίας πρέπει να φαίνεται σαν μάταιο χάσιμο χρόνου. Ως Εθνικοσοσιαλιστές οραματιζόμαστε μια εντελώς Νέα Παγκόσμια Τάξη, βασισμένη στην «αλάθητη σοφία σύμφωνα με την οποία η Φύση ζει και δημιουργεί». Μόνο μέσα σε μια τέτοια νέα παγκόσμια τάξη μπορεί η ζωή να επιβιώσει σε αυτόν τον πλανήτη μακροπρόθεσμα. Ωστόσο, για να εγκαθιδρυθεί αυτή η Νέα Τάξη, ο άνθρωπος πρέπει να αποδεχτεί ότι

Machine Translated by Google

Δεν είναι υπεράνω της Φύσης. Ο άνθρωπος δεν είναι ο κυρίαρχος της δημιουργίας, αλλά αναπόσπαστο μέρος του συνόλου της Φύσης και υπόκειται στους ίδιους ακριβώς νόμους με όλους τους άλλους ζωντανούς οργανισμούς. Ομοίως, πρέπει επίσης να αποδεχτεί το επιστημονικά αποδεδειγμένο γεγονός ότι οι ανθρώπινες φυλές είναι διαφορετικές - όχι μόνο στην εξωτερική τους εμφάνιση αλλά και σε σχέση με τα ψυχικά και διανοητικά τους χαρακτηριστικά - και, τέλος, ότι όλοι οι άνθρωποι είναι άτομα που δημιουργήθηκαν άνισα και ότι η ζωή τους καθορίζεται κυρίως από κληρονομικούς παράγοντες και όχι από το φυσικό τους περιβάλλον.

Αυτό μπορεί, φυσικά, να φαίνεται «άδικο», αλλά ένα από τα πράγματα που πρέπει να αναγνωρίσει ο άνθρωπος είναι ότι στη Φύση δεν υπάρχει η έννοια της δικαιοσύνης με την έννοια που συνήθως αποδίδουμε σε αυτή τη λέξη. Ως ανθρώπινα όντα μπορούμε - και πρέπει - να οργανώσουμε μια κοινωνία βασισμένη στη νομική και κοινωνική δικαιοσύνη, επειδή όλα τα μέλη της κοινωνίας έχουν μια χρήσιμη λειτουργία και επομένως μπορούν επίσης να διεκδικήσουν ίση προστασία βάσει του νόμου και ασφάλεια από την οικονομική εκμετάλλευση. Αυτό είναι μέρος της ασφάλειας που είναι απαραίτητη και φυσική σε μια οργανωμένη κοινωνία - στην πραγματικότητα, είναι μέρος του ίδιου του λόγου για τον οποίο τα ανθρώπινα όντα ασχολήθηκαν με τη δημιουργία σταθερών κοινωνικών δομών που ήθελαν αυτήν την ασφάλεια. Ωστόσο, δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε βιολογική δικαιοσύνη – όπως ακριβώς δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε βιολογική ισότητα. Από ανθρώπινη άποψη, θα φαίνεται πάντα εξαιρετικά άδικο το γεγονός ότι ορισμένοι άνθρωποι προσβάλλονται από φρικτές, επώδυνες και ανίατες ασθένειες σε νεαρή ηλικία, ενώ άλλοι μπορούν να απολαμβάνουν καλή υγεία μέχρι την ηλικία των εκατό ετών –
Επίσης, ακόμη κι αν αυτός που πεθαίνει σε ηλικία είκοσι πέντε ετών έχει πολύ μεγαλύτερα νοητικά χαρίσματα και θα μπορούσε να είχε δώσει στην ανθρωπότητα πολύ περισσότερα από αυτόν που φτάνει σε μεγάλη ηλικία. Ό,τι κι αν νιώθουμε γι' αυτό, έτσι έχουν τα πράγματα - παρά όλες τις ιατρικές μας δεξιότητες - και ο άνθρωπος πρέπει να μάθει να αποδέχεται ότι η Φύση δεν αναγνωρίζει την έννοια της δικαιοσύνης μας, και κάθε προσπάθεια εισαγωγής ενός είδους θεϊκής δικαιοσύνης σε μια μέλλουσα ζωή πρέπει να απορριφθεί ως μια παράλογη προσπάθεια διαφυγής από την πραγματικότητα.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι εχθροί του Εθνικοσοσιαλισμού συχνά ισχυρίζονται ότι η βιολογική αντίληψη της ανθρώπινης φύσης, η οποία αποτελεί την ίδια τη βάση του Εθνικοσοσιαλισμού, είναι «ανήθικη». Σε αυτό μπορούμε μόνο να απαντήσουμε ότι η λεγόμενη «ηθική» αυτών των αντιπάλων είναι ανήθικη, επειδή βασίζεται σε κανόνες και αξίες που δεν βασίζονται στη Φύση. Για τους Εθνικοσοσιαλιστές υπάρχει μόνο μία αλήθεια:

Machine Translated by Google

τους Νόμους της Φύσης, και οτιδήποτε δεν είναι σε πλήρη συμφωνία με αυτή την αλήθεια είναι απολύτως 100% λάθος!

Αυτό, φυσικά, σημαίνει πλήρη απόρριψη του Χριστιανισμού, του οποίου ο αφύσικος δυϊσμός αποτελεί την ίδια τη βάση του κυρίαρχου «ηθικού» κώδικα - ακόμη και όταν αυτός ο κώδικας είναι μεταμφιεσμένος κάτω από μια φιλελεύθερη/ ανθρωπιστική ή μαρξιστική ετικέτα. Σύμφωνα με τον Χριστιανισμό, ο άνθρωπος απολαμβάνει μια πολύ ιδιαίτερη θέση ανάμεσα σε όλα τα πλάσματα έχοντας μια θεϊκή ψυχή. Αυτή η ψυχή είναι καθολική και μη βιολογική. Δεν διαφέρει από φυλή σε φυλή ή από άτομο σε άτομο, και δεν εξαρτάται από τη νοημοσύνη ή οποιαδήποτε άλλη ψυχική ή σωματική ποιότητα του ατόμου, ούτε είναι κληρονομική ή επηρεάζεται με οποιονδήποτε άλλο τρόπο από τη Φύση. Είναι αυτή η ψυχή που κάνει όλους τους ανθρώπους ίσους στα μάτια του Θεού, ανεξάρτητα από το τι κάνουν ή τι είναι, αρκεί να πιστεύουν σε Αυτόν. Για τον Χριστιανό, το να μιλάμε για τον άνθρωπο ως προϊόν βιολογικών παραγόντων είναι «υποτίμηση». Σύμφωνα με τον Χριστιανισμό, ολόκληρη η ζωή του ανθρώπου είναι μια συνεχής πάλη μεταξύ της θεϊκής ψυχής (του πνεύματος) και της «ύλης», δηλαδή της Φύσης, ή - σε προσωπικό επίπεδο της σάρκας, η οποία αντιπροσωπεύει το Κακό και πρέπει να ηττηθεί για να κερδίσει την αιώνια ζωή σε έναν απροσδιόριστο παράδεισο στα σύννεφα (ή στη γη μετά τον Αρμαγεδδώνα). Η ζωή στη γη είναι απλώς μια προετοιμασία για εκείνη τη μέλλουσα ζωή – είτε στην αγκαλιά του Αβραάμ είτε στην Κόλαση, όλα εξαρτώνται από το πόσο επιτυχημένοι έχουν καταφέρει οι άνθρωποι να καταπολεμήσουν τη βιολογική τους φύση. Από μόνη της, η ζωή στη γη είναι χωρίς καμία αξία, απλώς μια κοιλάδα δακρύων.

Έτσι, ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται από μια σαφή περιφρόνηση για τη ζωή και τη Φύση. Είναι μια θρησκεία για τους ηττημένους και τους ονειροπόλους που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στις προκλήσεις της ζωής, αλλά απλώς φυτοζωούν, πιστεύοντας ότι «οι τελευταίοι θα είναι πρώτοι και οι πρώτοι τελευταίοι», καθώς ο Χριστιανισμός θεωρεί κάθε εγκληματία, άχρηστο και διανοητικά ανεπαρκή ανόητο ως πιο πολύτιμο ανθρώπινο ον από τον εργατικό και δημιουργικό πολίτη. Αντιπροσωπεύει ένα σύνολο κανόνων και αξιών που βάζουν την παρθένο πάνω από τη μητέρα, τον μοναχό πάνω από τον πατέρα μιας οικογένειας, και τον αδύναμο και τον πάσχοντα πάνω από τον δυνατό και νικηφόρο, μάλιστα, τον νεκρό πάνω από τους ζωντανούς. Περιφρονεί κάθε ευχαρίστηση στη ζωή και δοξάζει τον αυτοβασανισμό και την αυτοταπείνωση ως θετικές ενδείξεις ότι ο άνθρωπος μάχεται τη σάρκα του και αποδέχεται ότι γεννιέται ως σκεύος αμαρτίας επειδή δεν είναι όλος πνεύμα.

Από όποια οπτική γωνία κι αν το δει κανείς, ο Χριστιανισμός αντιπροσωπεύει μια διεστραμμένη και μισανθρωπική στάση ζωής που μπορεί

Machine Translated by Google

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνει ανεκτή σε μια υγιή κοινωνία. Για να το θέσω ωμά. Ο Χριστιανισμός είναι ένα είδος πνευματικού βοηθήματος που έχει καταστρέψει τη φυσική μας ανοσία ενάντια στη μη βιολογική σκέψη. Είναι μια μολυσματική ασθένεια του νου και πρέπει να καταπολεμηθεί με όλους.
μέσα.

Σε αντίθεση με τον Χριστιανό, ο Εθνικοσοσιαλιστής υποτίθεται ότι ζει. Υποτίθεται ότι διευρύνει τις ικανότητές του και ξεδιπλώνει την προσωπικότητά του όσο περισσότερο μπορεί μέσα στα όρια της βιολογικής του φύσης - τόσο σωματικά όσο και πνευματικά. Δεν είναι υποτίθεται ότι θα περάσει τη ζωή του γονατιστός μπροστά σε έναν θεό της Μέσης Ανατολής, ικετεύοντας για έλεος και συγχώρεση για την «αμαρτία» του να γεννηθεί μέσα στη Φύση. Θέλουμε να δούμε περήφανους και αρμονικούς ανθρώπους που είναι σίγουροι για τον εαυτό τους και την αποστολή τους στη ζωή – Όχι φοβισμένα και απογοητευμένα προϊόντα μισανθρωπικών αντιλήψεων όπως το «προπατορικό αμάρτημα», που αφήνει στον άνθρωπο μόνο μια ελπίδα στη ζωή: ότι ο «Θεός» θα τον συγχωρήσει αν απλώς πιστέψει και μετανοήσει. Ούτε θέλουμε τα διστακτικά και απελπισμένα θύματα της πλουραλιστικής κοσμοθεωρίας με την άρνηση των απόλυτων αξιών. Οι Εθνικοσοσιαλιστές δεν είναι άθεοι. Πιστεύουμε σε μια θεότητα, αλλά η θεότητά μας είναι μια απόλυτη αντίθεση με τον Εβραιο-Χριστιανικό Γιαχβέ. Για τον Εθνικοσοσιαλισμό υπάρχει μόνο μία αληθινή θεότητα: η ανεξιχνίαστη δημιουργική δύναμη που εκδηλώνεται παντού στη Φύση. Αυτή είναι η θεότητα στην οποία αποτίουμε φόρο τιμής δείχνοντας σεβασμό και σεβασμό για τη σοφία των Νόμων της Φύσης. Ως Εθνικοσοσιαλιστές, δεν ακολουθούμε άλλη φωνή παρά τη φωνή της Φύσης και καμία άλλη ηθική παρά την ηθική της Φύσης, και γνωρίζουμε μόνο ένα θανάσιμο αμάρτημα: να προσπαθήσουμε να επαναστατήσουμε ενάντια σε αυτή την ηθική. Αυτό δεν είναι μυστικισμός, όπως ισχυρίζονται κάποιοι, αλλά πανθεϊσμός - η ιδέα ότι το θείο εκφράζεται μέσω της Φύσης και πουθενά αλλού. Ο πανθεϊσμός έχει τις ρίζες του πολύ πίσω στην ιστορία και αποτελεί ένα από τα θεμέλια του γερμανικού ιδεαλισμού και ρομαντισμού του 19ου αιώνα. Είναι η αναγνώριση ότι οφείλουμε την ύπαρξή μας σε μια αρχή της ζωής που δεν είναι απλώς το άθροισμα των χημικών συστατικών της. Έτσι, ο Εθνικοσοσιαλισμός βλέπει τη ζωή ως κάτι περισσότερο από τον υλιστικό αγώνα για μέγιστη κατανάλωση και αυτοϊκανοποίηση - η ζωή συνεπάγεται την υποχρέωση να προστατεύσουμε τη θεϊκή αρχή της οποίας είμαστε μέρος. Κάποιοι μπορεί να το ονομάσουν θρησκεία, αλλά δεν χρειάζεται την καθιέρωση μιας αφήγησης βασισμένης σε δεισιδαιμονίες για να τη στηρίξει - και σίγουρα δεν είναι «πίστη». Δεν βασίζεται στην πίστη, αλλά σε γεγονότα.

Machine Translated by Google

Αν και ο άνθρωπος είναι μέρος της Φύσης, οι Εθνικοσοσιαλιστές έχουν, φυσικά, πλήρη επίγνωση ότι ο άνθρωπος διαφέρει από όλους τους άλλους ζωντανούς οργανισμούς από μια συγκεκριμένη άποψη: τον μοναδικό του εγκέφαλο που του επιτρέπει να σκέφτεται με αφηρημένους όρους. Αυτή η ικανότητα έχει καταστήσει δυνατό για τον άνθρωπο να αποτρέψει ή να μετριάσει μέρος της σκληρότητας της Φύσης που πρέπει να υποφέρουν άλλα όντα. Ο εγκέφαλός μας μας έχει επιτρέψει να θεραπεύσουμε ασθένειες που διαφορετικά θα ήταν ανίατες και να βρούμε τις υποκείμενες αρχές πολλών από τους Νόμους της Φύσης, έτσι ώστε να μπορέσουμε να χρησιμοποιήσουμε ορισμένες από αυτές τις αρχές προς όφελός μας και - προς το καλύτερο ή το χειρότερο - να αναπτύξουμε την τεχνολογία που ήταν απαραίτητη για να εξερευνήσουμε τη γη και να αξιοποιήσουμε τον πλούτο της.

Δυστυχώς, ο εγκέφαλός μας μας έχει επίσης επιτρέψει να αγνοούμε συνειδητά τους Νόμους της Φύσης όταν μας είναι πιο άνετο να προσπαθούμε να τους αγνοήσουμε παρά να τους ακολουθήσουμε. Σε μια πρωτόγονη κοινωνία σύντομα θα νιώθατε τις συνέπειες μιας τέτοιας παράβασης, αλλά σε μια εξαιρετικά ανεπτυγμένη τεχνολογικά κοινωνία θα είστε σε θέση να επιβιώσετε από μια παραβίαση των Νόμων της Φύσης για αρκετό καιρό χωρίς να νιώσετε τα αναπόφευκτα αντίποινα. Ωστόσο, αργά ή γρήγορα, αυτά θα έρθουν με αδυσώπητη δύναμη και τότε θα είναι, αν όχι αδύνατο, τουλάχιστον εξαιρετικά δύσκολο να διορθωθούν τα λάθη.

Τέλος, ο μοναδικός μας εγκέφαλος μας έχει δώσει επίσης συναισθήματα που δύσκολα συναντώνται σε κανένα άλλο ζώο: τον φόβο του αγνώστου, τη βεβαιότητα του θανάτου, και επομένως μια απεγνωσμένη ανάγκη για κάτι που μπορεί να δώσει στον άνθρωπο ένα αίσθημα πνευματικής ασφάλειας και να τον κάνει να δει ένα νόημα στη ζωή πέρα από τον αγώνα για υλικά αγαθά. Αυτή είναι η ανάγκη που κρύβεται πίσω από τις θρησκείες, αλλά σε αντίθεση με αυτές, ο Εθνικοσοσιαλισμός επικεντρώνεται στην ικανοποίηση αυτών των αναγκών στη γη. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να σημειωθεί ότι ούτε ο εγκέφαλος ούτε τα συναισθήματα είναι απομονωμένοι, μη βιολογικοί παράγοντες αλλά αναπόσπαστο μέρος του ζωντανού οργανισμού και όπως τα φυσικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου, το «πνεύμα» υπόκειται επίσης στους Φυσικούς Νόμους που αφορούν την κληρονομικότητα. Ως Εθνικοσοσιαλιστές είμαστε της σταθερής πεποίθησης ότι η κοινωνία στο σύνολό της πρέπει να οργανωθεί έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πτυχές του Φυσικού Νόμου. Έτσι, δεν αρκεί να ικανοποιούνται οι υλικές ανάγκες των ανθρώπων με την εγκαθίδρυση μιας υγιούς οικονομικής ζωής. Είναι επίσης απαραίτητο να φροντίζουμε ώστε να ικανοποιούνται και οι πνευματικές ανάγκες!

Machine Translated by Google

Ο εχθρός του ανθρώπου συχνά ισχυρίζεται ότι το πνευματικό σύμπαν του Εθνικοσοσιαλισμού είναι ένα σύμπαν καταναγκασμού και χειραγώγησης, όπου το άτομο στερείται την ελευθερία και την ατομικότητά του μόνο και μόνο για να γίνει μέρος μιας άβουλης μάζας. Αυτό, φυσικά, απέχει πολύ από την αλήθεια. Στην πραγματικότητα, αυτό πλησιάζει πολύ περισσότερο σε μια περιγραφή της Δημοκρατίας. Οι δημοκράτες είναι αυτοί που θεωρούν τον λαό ως μια μεγάλη γκρίζα μάζα, όπου οι διαφορές μεταξύ των μεμονωμένων ατόμων εξηγούνται μόνο ως αποτέλεσμα περιστασιακών περιβαλλοντικών επιρροών που η κοινωνία πρέπει να «διορθώσει» προκειμένου να «κοινωνικοποιήσει» τους ανθρώπους σε δημοκρατικούς τρόπους. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, από την άλλη πλευρά, σέβεται το άτομο. Γνωρίζουμε ότι όλα τα ανθρώπινα όντα είναι βιολογικά μοναδικά και ότι έχουν διαφορετικά ταλέντα και ικανότητες. Ο συνδυασμός όλων αυτών των ατομικών χαρισμάτων στο πλαίσιο της κοινωνίας είναι ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα του Εθνικοσοσιαλιστικού κράτους. Μόνο με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί το σύνολο των ψυχικών πόρων ενός λαού – προς όφελος τόσο των ατόμων όσο και της κοινωνίας.

Ωστόσο, γνωρίζουμε επίσης ότι η ιδιοφυΐα και η πρόοδος δεν προήλθαν ποτέ από τη μάζα, αλλά πάντα από μεμονωμένα, εξαιρετικά άτομα, και μόνο εξασφαλίζοντας στο άτομο την ευκαιρία να βρει και να αναπτύξει τον εαυτό του όσο το δυνατόν πιο ελεύθερα σε μια οργανωμένη κοινωνία, μπορούμε να προωθήσουμε την πρόοδο του ανθρώπου προς μια όλο και υψηλότερη τελειότητα. Αν θέλουμε να λύσουμε τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος μετά από εβδομήντα χρόνια δημοκρατίας, αυτό είναι απαραίτητο. Καθώς είναι προφανώς αδύνατο να ανυψώσουμε τους ανθρώπους σε ένα επίπεδο πάνω από τις έμφυτες δυνατότητές τους για ανάπτυξη, όλες οι ανόητες προσπάθειες να γίνουν όλοι οι άνθρωποι ίσοι από κάθε άποψη οδηγούν αναγκαστικά σε μια ενοποίηση στο χαμηλότερο επίπεδο, δηλαδή στην καταστολή όλων των ατόμων που ανεβαίνουν πάνω από τον μέσο όρο σε νοημοσύνη ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο. Αυτή η τάση δεν είναι έργο του Εθνικοσοσιαλισμού αλλά της Δημοκρατίας, και δεν είναι πιθανό να βελτιώσει τις συνθήκες ζωής στη γη.

Ωστόσο, κάθε προσπάθεια ενίσχυσης μιας ελίτ δικαίως θεωρείται απειλή κατά των ίδιων των θεμελίων του δημοκρατικού συστήματος, όπου πιστεύεται ότι όλοι πρέπει όχι μόνο να έχουν ίσα νομικά δικαιώματα αλλά και ίση επιρροή στις δημόσιες υποθέσεις, ανεξάρτητα από το αν διαθέτουν τις απαραίτητες ιδιότητες ή όχι. Ένα τέτοιο σύστημα μπορεί μόνο να οδηγήσει μια χώρα στην άβυσσο. Σε ένα εθνικοσοσιαλιστικό κράτος, η ηγεσία θα αποτελείται από τους καλύτερους του έθνους. Μόνο αυτοί...

Machine Translated by Google

θα είναι σε θέση να λύσει τα προβλήματα που προκύπτουν – και να αντιμετωπίσει την ευθύνη. Τα μεμονωμένα μέλη μιας δημοκρατικής συνέλευσης δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνα για τις πράξεις τους, επειδή όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται με ψηφοφορία και ο καθένας πρέπει να υποκύψει στην πλειοψηφία – ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή όχι. Σαφώς, αυτό το είδος φόρουμ παρέχει άφθονο χώρο για τα πιο διεφθαρμένα στοιχεία της κοινωνίας.
Είναι ειρωνικό το γεγονός ότι οι μεγάλες εμπορικές επιχειρήσεις ξοδεύουν τεράστιο χρόνο και χρήμα για την εύρεση και την εκπαίδευση των καλύτερων ανθρώπων για τις ηγετικές θέσεις εντός της εταιρείας, ενώ οποιοσδήποτε πολιτικός τσαρλατάνος χωρίς καμία απολύτως εκπαίδευση μπορεί να γίνει πρωθυπουργός ή πρόεδρος της χώρας του. Απλώς πρέπει να έχει τις σωστές διασυνδέσεις και δεν πρέπει να επιδεικνύει υπερβολική νοημοσύνη, κάτι που μπορεί να υποδηλώνει ότι δεν μπορεί να χειραγωγηθεί τόσο εύκολα από τις διάφορες ομάδες συμφερόντων, χωρίς την υποστήριξη των οποίων δεν θα κέρδιζε ποτέ εκλογές. Η πιο σημαντική ιδιότητα σε έναν δημοκρατικό πολιτικό είναι η ικανότητα να λέει ψέματα χωρίς ντροπή στον ψηφοφόρο και να δίνει υποσχέσεις που δεν σκοπεύει ποτέ να τηρήσει. Αυτό είναι αξιολύπητο!

Η άρνηση της ατομικότητας και των βιολογικών διαφορών μεταξύ των ανθρώπων έχει επίσης οδηγήσει σε μια πλήρη καταστολή της έννοιας της «γενετικής υγιεινής». Σήμερα, η υγιεινή αφορά μόνο το πλύσιμο των χεριών και το βούρτσισμα των δοντιών.
Ο άνθρωπος γνωρίζει την αρχή της «γενετικής υγιεινής». Ξοδεύει τεράστιο χρόνο και ενέργεια στην εκτροφή αλόγων, αγελάδων, σκύλων, περιστεριών, παπαγάλων κ.λπ. - όλα σύμφωνα με τις καλύτερες γενετικές αρχές, αλλά όταν πρόκειται για την αναπαραγωγή του ίδιου του είδους, εγκαταλείπει εντελώς αυτές τις αρχές - σαν να ισχύουν μόνο στον κόσμο των ζώων. Έτσι, συμβάλλει οικειοθελώς στον πλήρη βιολογικό εκφυλισμό του ανθρώπου.

Στη φυσική κατάσταση, κάθε πληθυσμός υπόκειται σε βιολογική επιλογή, πράγμα που σημαίνει ότι τα άτομα που είναι τα πλέον κατάλληλα για τις δεδομένες συνθήκες ανέρχονται στην κορυφή αυτής της κοινωνίας, ενώ εκείνα που δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στη ζωή όπως είναι πρέπει να χαθούν. Αυτός είναι ένας από τους σιδερένιους, αμείλικτους νόμους της φύσης που ο άνθρωπος μπόρεσε να μετριάσει δημιουργώντας κοινωνίες όπου υπάρχει επίσης χώρος και προστασία για τα ασθενέστερα στοιχεία του πληθυσμού, τα οποία έχουν επίσης έναν ουσιαστικό ρόλο να διαδραματίσουν σε μια ανεπτυγμένη κοινωνία. Ωστόσο, αν εμείς

Machine Translated by Google

Αν κλείσουμε εντελώς τα μάτια μας στην ύπαρξη αυτού του Νόμου της Φύσης, κι εμείς θα οδεύουμε προς την καταστροφή, καθώς τότε δεν θα είμαστε πλέον σε θέση να εξασφαλίσουμε την απαραίτητη βιολογική ποιότητα στον πληθυσμό για να διατηρήσουμε ένα σύστημα αρκετά ισχυρό ώστε να προστατεύει και τους αδύναμους.
Χωρίς να λαμβάνουμε υπόψη τις βιολογικές πραγματικότητες της ζωής, θα καταλήξουμε σε μια ζωή ελεύθερη για όλους, όπου τα πιο αδύναμα άτομα θα είναι τα πρώτα που θα χαθούν.

Έτσι, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν θα σημαίνει – όπως συχνά υποστηρίζεται – ότι οι αδύναμοι θα εγκαταλειφθούν και θα αφεθούν στην τύχη τους. Αντιθέτως!
Ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι η μόνη εγγύηση που μπορούν να έχουν οι αδύναμοι ενάντια σε βέβαιη καταστροφή. Εδώ, ωστόσο, πρέπει να τονιστεί
Αυτή η αδυναμία δεν είναι ιδανικό - είναι κάτι που πρέπει να καταπολεμηθεί και αυτό είναι δυνατό μόνο μέσω της επακόλουθης γενετικής υγιεινής. Το Εθνικοσοσιαλιστικό κράτος θα διαφωτίσει τους ανθρώπους σχετικά με τους βιολογικούς μηχανισμούς και έτσι θα διασφαλίσει ότι ο άνθρωπος θα ανακτήσει τα φυσικά του ένστικτα σε αυτόν τον τομέα, ώστε να μπορεί να προοδεύσει βιολογικά. Μόνο ανόητοι μπορούν να πιστέψουν ότι ο άνθρωπος έχει ήδη φτάσει στην υψηλότερη δυνατή κορυφή ανάπτυξης. Ωστόσο, για να προοδεύσει περαιτέρω ο άνθρωπος, η κοινωνία πρέπει να διασφαλίσει ότι οι ασθένειες και οι αδυναμίες δεν συσσωρεύονται και δεν διαιωνίζονται ανεξέλεγκτα μέσω της κληρονομικότητας. Η ελευθερία να μεταφέρετε εν γνώσει σας τα βάσανα στα παιδιά σας και να διασπάτε γενετικά τον πληθυσμό είναι έγκλημα κατά των επόμενων γενεών!

Ταυτόχρονα, η κοινωνία πρέπει επίσης να διασφαλίσει ότι υπάρχει ένα υγιές περιβάλλον, ώστε οι ασθένειες που προκαλούνται από εξωτερικές επιδράσεις να εξαφανιστούν για πάντα. Εδώ σκεφτόμαστε όχι μόνο το κοινωνικό περιβάλλον και τις συνθήκες στους χώρους εργασίας, αλλά και το οικολογικό περιβάλλον. Σε μια εθνικοσοσιαλιστική κοινωνία είναι εντελώς απαράδεκτο το γεγονός ότι η κερδοσκοπία και ο άπληστος υλισμός επιτρέπουν παθογόνα τεχνητά πρόσθετα σε τρόφιμα και ρούχα, ανθυγιεινά συνθετικά υλικά στα σπίτια και τα δημόσια κτίρια μας, καθώς και την αυξανόμενη ρύπανση της γης, του αέρα και του νερού -

για να μην αναφέρουμε τη θανατηφόρα ραδιενεργό μόλυνση που θα διαρκέσει για εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Όλα αυτά είναι το λογικό αποτέλεσμα της πλήρους διαστροφής των αληθινών αξιών της ζωής που παρατηρείται σε αυτή την ανίατα άρρωστη κοινωνία. Η γενετική υγιεινή και ο γενικός έλεγχος της ρύπανσης είναι μόνο δύο πτυχές του ίδιου σκοπού: η διατήρηση της Φύσης και η οικολογική ισορροπία για να διασφαλιστεί η συνεχής πνευματική και σωματική ευημερία του ανθρώπου. Χωρίς ένα υγιές περιβάλλον, ακόμη και

Machine Translated by Google

Τα καλύτερα γονίδια θα καταστραφούν και, χωρίς επαρκή ποσότητα αυτών των γονιδίων, δεν θα υπάρχει κανείς που να μπορεί να δημιουργήσει ένα υγιές περιβάλλον.

Για να δημιουργήσουμε ένα υγιές περιβάλλον για να εξελιχθεί η ζωή, χρειαζόμαστε επίσης υγιείς οικογένειες, όπου τα παιδιά μπορούν να μεγαλώσουν αρμονικά και να είναι ευτυχισμένα. Ένα άλλο κακό της σημερινής τάξης πραγμάτων είναι ότι αυτό το είδος οικογένειας καταστρέφεται από τη συνήθη μη βιολογική σκέψη και την ανοησία των γυναικών που αφήνονται ελεύθεροι. Όπως ακριβώς οι φυλές είναι διαφορετικές, έτσι είναι και τα φύλα, και η ιδέα ότι ο άνδρας και η γυναίκα είναι βιολογικά ίσοι αποτελεί σοβαρή απειλή για την επιβίωση του ανθρώπου. Οι διαφορές μεταξύ τους δεν είναι αποτέλεσμα κοινωνικά κατασκευασμένων «ρόλων φύλου» αλλά βιολογικών ρόλων! Δεν είναι τυχαίο ότι η γυναίκα είναι αυτή που γεννά τα παιδιά. Δεν είναι μόνο βιολογικά κατάλληλη για αυτό το έργο, αλλά και ψυχικά, και ως μητέρα της νέας γενιάς έχει τον πιο σημαντικό ρόλο στην κοινωνία. Η ιδέα ότι πρέπει να «εκπληρώσει τον εαυτό της» εντασσόμενη στο εργατικό δυναμικό και βρίσκοντας δουλειά σε μια γραμμή συναρμολόγησης, ενώ τα παιδιά της αφήνονται σε άλλους, είναι εγκληματική! Οι γυναίκες μπορούν να πραγματοποιήσουν τον εαυτό τους μόνο μέσα στο βιολογικό τους ρόλο ως μητέρες. Χωρίς μητέρα, η οικογένεια καταρρέει. Τα παιδιά αφήνονται μόνα τους ή σε κρατική εκπαίδευση. Όταν επιστρέφουν σπίτι, κανείς δεν έχει χρόνο γι' αυτά. Δεν διδάσκονται ιδανικά και τα είδωλά τους προέρχονται από την τηλεόραση, την κακή μουσική και, ακόμη χειρότερα, τη λογοτεχνία. Ζουν με γρήγορο φαγητό και πέφτουν θύματα του χειρότερου είδους εμπορικού υλισμού. Δηλαδή, αν η γυναίκα δεν επιλέξει να αποφύγει να κάνει παιδιά - είτε χρησιμοποιώντας κάποιο είδος «αντισυλληπτικής συσκευής» είτε δολοφονώντας το παιδί αν μείνει έγκυος ούτως ή άλλως. Φυσικά, οι φεμινίστριες ισχυρίζονται ότι θα ήταν εξίσου φυσικό για τον άνδρα να φροντίζει τα παιδιά και η γυναίκα να πηγαίνει στη δουλειά. Το γεγονός είναι ότι αν ήταν εξίσου φυσικό, και ο άνδρας θα είχε γεννήσει.

Αντιθέτως, η γυναικεία βιολογία θα σημαίνει πάντα ότι η γυναίκα βρίσκεται σε ασθενέστερη θέση στην αγορά εργασίας επειδή είναι λιγότερο σταθερή ως άνδρας. Για να μην αναφέρουμε τις θέσεις εργασίας που απαιτούν μια ορισμένη σωματική δύναμη. Δεν είναι περίεργο που η Ελίζαμπεθ Μπαντεντέρ, μια εβραιο-γαλλίδα φεμινίστρια, στο βιβλίο της (L'un est l'autre, = «Το ένα είναι το άλλο», εκδ. O. Jacob (!), Παρίσι 1986, και, όπως ήταν αναμενόμενο, μεταφρασμένο σε σχεδόν κάθε δυτικοευρωπαϊκή γλώσσα) απαιτεί τη μεταμόσχευση μήτρας και ωοθηκών σε

Machine Translated by Google

άνδρες για να διασφαλίσουν την ισότητα! Μια κοινωνία όπου ένα τέτοιο βιβλίο βρίσκει αναγνώστες είναι πράγματι ανίατα άρρωστη!

Είναι μέρος της βιολογικής φύσης του ανθρώπου ότι δεν είναι απλώς ένα απομονωμένο άτομο αλλά και ένα κοινωνικό ον, και το κοινωνικό του ένστικτο υπερβαίνει την πυρηνική οικογένεια. Από τα πρώτα χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν μαζί σε ομάδες, ώστε να μπορούν να αντισταθούν καλύτερα στους κινδύνους της πρωτόγονης ύπαρξής τους. Αν δεν το είχαν κάνει αυτό, ο άνθρωπος δύσκολα θα είχε επιβιώσει ως είδος. Με άλλα λόγια, η ζωή σε οργανωμένες κοινωνίες είναι προϋπόθεση για την ύπαρξη του ανθρώπου, και η παρόρμηση για οργάνωση είναι μέρος της φύσης μας. Χωρίς μια οργανωμένη κοινωνία, κάθε άτομο θα είχε αρκετά να κάνει προσπαθώντας να συγκεντρώσει τα καθημερινά του απαραίτητα. Δεν θα υπήρχε πλεόνασμα για την τέχνη, την επιστήμη, την εκπαίδευση ή οποιαδήποτε υπηρεσία υγείας. Ένας υψηλός βαθμός οργάνωσης είναι απλώς η προϋπόθεση τόσο για την πολιτιστική όσο και για την τεχνολογική ανάπτυξη. Επομένως, δεν είναι σε καμία περίπτωση τυχαίο ότι οι υψηλότεροι πολιτισμοί έχουν δημιουργηθεί πάντα από τους λαούς με την καλύτερη ικανότητα οργάνωσης. Παρεμπιπτόντως, οι περισσότεροι από αυτούς ήταν Άριοι.

Σε κάθε οργανωμένη κοινωνία, ωστόσο, είναι απολύτως απαραίτητο το άτομο να προσαρμόζεται σε έναν κανόνα που μοιράζεται με άλλα μέλη αυτής της κοινότητας και να απέχει από την κακή χρήση της νοημοσύνης και των ταλέντων του με τρόπο που είναι επιβλαβής για την ίδια την κοινότητα που έχει καταστήσει δυνατή την ανάπτυξη αυτών των ταλέντων.

Ωστόσο, η απαραίτητη αφοσίωση εντός της ομάδας δεν μπορεί να βασίζεται μόνο σε υλιστικές σκέψεις. Δεν αρκεί να υπάρχει ένα κοινό γραφείο πρόνοιας. Έχει νόημα μόνο να απαρνηθεί κανείς μέρος της προσωπικής του ελευθερίας σε μια κοινότητα με κοινό πεπρωμένο, που αποτελείται από ανθρώπους με κοινό υπόβαθρο, κοινούς κανόνες και αξίες και με κοινό σκοπό στη ζωή –

λαοί των οποίων οι πρόγονοι κέρδισαν και υπερασπίστηκαν την ίδια περιοχή εδώ και γενιές, επειδή ήθελαν να διατηρήσουν τον ιδιαίτερο γλωσσικό, πολιτιστικό και βιολογικό τους χαρακτήρα.

Αυτή η επιθυμία είναι που έχει δημιουργήσει τον πολιτισμό μας σε στενή συμφωνία με τα ταλέντα, τις αντιλήψεις, τα ιδανικά και τις αξίες του λαού μας – με αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε ψυχή του λαού μας. Άλλοι λαοί έχουν άλλα ταλέντα, αντιλήψεις, ιδανικά και αξίες και ως εκ τούτου έχουν δημιουργήσει άλλους πολιτισμούς. Αυτοί μπορεί να είναι τόσο «καλοί» όσο ο δικός μας – αλλά μας είναι ξένοι, όπως ακριβώς ο πολιτισμός μας είναι ξένος σε άλλους λαούς.

Machine Translated by Google

Το να μιλάμε για έναν επερχόμενο, καθολικό «πολιτισμό του κόσμου», κοινό σε όλους τους λαούς, είναι ανοησία. Ένας «πολιτισμός» που δεν έχει αναδυθεί φυσικά ως ο καθρέφτης της ψυχής ενός λαού αποτελεί άρνηση της ίδιας της σημασίας της λέξης «πολιτισμός», και η ιστορία δείχνει πολύ καθαρά ότι κάθε πολιτισμός που δεν μπόρεσε πλέον να διατηρήσει και να αναπτύξει περαιτέρω τον δικό του πολιτισμό και ως εκ τούτου εισήγαγε και ενσωμάτωσε όποια ξένα πολιτιστικά στοιχεία τύχαινε να συναντήσει, βρισκόταν ακριβώς μπροστά στην αναπόφευκτη πτώση του.

Μια κοινωνία που αποτελείται από ένα τυχαίο μείγμα φυλών, θρησκειών και φιλοσοφιών σίγουρα δεν αποτελεί έκφραση πνευματικού και πολιτιστικού πλούτου, όπως συχνά ισχυρίζεται σήμερα. Είναι ένα παράλογο συνονθύλευμα του οποίου η ύπαρξη δεν μπορεί να δικαιολογηθεί με κανέναν τρόπο – μια βέβαιη ένδειξη της επικείμενης διάλυσης του έθνους και της πλήρους διάλυσης όλων των κανόνων και αξιών. Μια τέτοια κοινωνία είναι μια εκφυλισμένη παρωδία μιας αληθινής κοινότητας - και δεν μπορεί να διαρκέσει, επειδή η κοινωνική αφοσίωση μεταξύ των διαφόρων ομάδων που προσωρινά τυχαίνει να ζουν στο ίδιο κομμάτι γης αντικαθίσταται από μια πολύ ισχυρότερη - πνευματική - αφοσίωση προς θρησκευτικές και φιλοσοφικές ιδέες που δεν έχουν τη βάση τους στο ίδιο το έθνος και την ιστορία του.

Η πιο σοβαρή απειλή για τη συνοχή της κοινωνίας είναι, χωρίς σύγκριση, η βιολογική ανάμειξη φυλών που ανέκαθεν είτε συνέβαινε παράλληλα με την ανάμειξη πολιτισμών - είτε ήταν ακόμη και η προαπαιτούμενή της. Η αποσύνθεση του ίδιου του πολιτισμού μπορεί να σταματήσει ανά πάσα στιγμή και ένας λαός μπορεί να βρει ξανά τον δρόμο του προς τους δικούς του πολιτιστικούς κανόνες και αξίες - εφόσον το φυλετικό απόθεμα παραμένει άθικτο. Η ανάμειξη των φυλών, ωστόσο, είναι αμετάκλητη - και οι συνέπειές της είναι ανυπολόγιστες και καταστροφικές. Είναι γεγονός ότι η Φύση ανέκαθεν εξελίσσονταν προς μεγαλύτερη φυλετική ποικιλομορφία, με αποτέλεσμα οι φυλές τελικά να γίνουν είδη. Μέσω της αφύσικης ανάμειξης φυλών, τώρα βλέπουμε μια ισοπέδωση όλων των διαφόρων φυσικών ταλέντων, τα οποία όλα καθορίζονται από τη φυλή. Όπου μια φυλή έχει αναπτυχθεί προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση και έχει χτίσει μια κοινότητα και έχει δημιουργήσει έναν πολιτισμό βασισμένο στις ιδιότητες που έχει αναπτύξει, η ανάμειξη με άλλες φυλές σημαίνει ότι μετά από μερικές γενιές οι νόθοι απόγονοι θα έχουν χάσει κάθε προϋπόθεση για να κατανοήσουν τι έχουν δημιουργήσει οι πρόγονοί τους.

Δυστυχώς, υπάρχουν πάρα πολλές ευκαιρίες για σπουδές
το είδος των κοινωνιών που έχουμε ως συνέπεια της ανάμειξης φυλών.

Machine Translated by Google

Η Λατινική Αμερική, η Ινδία και η Αίγυπτος αποτελούν εξαιρετικά παραδείγματα, όπως και η Ελλάδα και η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Όπως ακριβώς οι ινδικοί, οι περσικοί και οι αιγυπτιακοί πολιτισμοί, έτσι και ο ελληνικός και ο ρωμαϊκός πολιτισμός δημιουργήθηκαν και διατηρήθηκαν από μια μεταναστευτική μειονότητα κυρίως σκανδιναβικής φυλής. Αυτή η πιο ανεπτυγμένη μειονότητα αρχικά κατέστειλε την αρχική πλειοψηφία και τον πολιτισμό της, αλλά αργότερα σιγά σιγά υπέκυψε στην αριθμητική ανωτερότητα των υποταγμένων λαών της. Αποδυναμωμένοι από αμέτρητους πολέμους που τους είχαν κοστίσει το πιο πολύτιμο αίμα τους και υπονομευμένοι από ασιατικές ιδέες ψευδούς ανθρωπισμού, σταδιακά έδωσαν σε αυξανόμενους αριθμούς από τους υποταγμένους λαούς την υπηκοότητα και έφεραν νέους σκλάβους και εργάτες από τις αποικίες τους στην Αφρική και την Ασία - οι οποίοι στη συνέχεια ενσωματώθηκαν και απέκτησαν την υπηκοότητα στην επόμενη γενιά. Αυτή είναι σίγουρα μια οικεία εικόνα, έτσι δεν είναι; Και ήταν αυτή η αποσύνθεση της σκανδιναβικής φυλής που μετέτρεψε το περήφανο κράτος της Ελλάδας στη σημερινή Ελλάδα και τη Ρώμη στην Ιταλία - ή με άλλα λόγια: τον πολιτισμό σε χάος! Στο σχολείο εξακολουθείτε να αφιερώνετε τουλάχιστον λίγο χρόνο διδάσκοντας στα παιδιά για τους αρχαίους πολιτισμούς, αλλά δεν λέγεται ούτε μια λέξη για τους ανθρώπους που δημιούργησαν αυτούς τους πολιτισμούς. Δεν φαίνεται να μπερδεύει κανέναν το γεγονός ότι η ικανότητα οργάνωσης ενός κράτους μπορεί να εξαφανιστεί τόσο εντελώς. Η αλήθεια είναι ότι οι περισσότεροι από τους ανθρώπους που μεταμφιέζονται σε «Ρωμαίους» σήμερα έχουν φυλετικά ελάχιστα κοινά με τους ισχυρούς προκατόχους τους. Πάρα πολλοί από τους προγόνους τους είχαν την πατρίδα τους νότια της Μεσογείου!

Όταν μιλάμε για φυλετική βιολογία σήμερα, σύντομα αντιμετωπίζουμε ένα σωρό ταμπού. Η μελέτη της φυλετικής βιολογίας έχει γίνει κάτι άτακτο - δηλαδή, αν θέλετε να μελετήσετε τις ανθρώπινες φυλές - και ούτε καν οι γιατροί ή οι λεγόμενοι ανθρωπολόγοι δεν μπορούν να περιμένουν να γνωρίζουν τίποτα απολύτως για αυτό το θέμα. Ακόμα και το να θέλεις τέτοια γνώση είναι επιζήμιο για την καριέρα σου, οπότε γιατί να σε νοιάζει; Έτσι, υποστηρίζεται πάντα, με μια περιφρονητική χλευαστική έκφραση, ότι δεν υπάρχει καμία «καθαρή» λευκή φυλή και ότι ο όρος «Άρια» είναι ένας καθαρά γλωσσικός όρος κ.λπ., κάτι που αποσκοπεί στο να αποδείξει ότι η φυλετική επιστήμη είναι ανοησία. Φυσικά, αυτά τα επιχειρήματα δεν είναι εντελώς λανθασμένα - αλλά το συμπέρασμα είναι! Είναι αλήθεια ότι υπήρξε ένα μείγμα των διαφόρων ευρωπαϊκών φυλών, αλλά αυτό ήταν ένα μείγμα στενά συγγενικών φυλών εντός της ίδιας κύριας φυλής, της λεγόμενης Λευκής Φυλής, την οποία μπορείτε κάλλιστα να αναφέρετε ως Άρια Φυλή - αρκεί να ορίσετε για τι μιλάτε! Επιπλέον,

Machine Translated by Google

Δεν υπάρχει απολύτως καμία βάση για να ισχυριστεί κανείς ότι αυτό το μείγμα – το οποίο σε καμία περίπτωση δεν ήταν πλήρες – ήταν απολύτως πλεονέκτημα για τους Ευρωπαίους! Πιθανώς συνέβη το αντίθετο, και δεν υπάρχει απολύτως κανένας καλός λόγος να συνεχιστεί η διαδικασία αποσύνθεσης μέσω περαιτέρω επιμιξίας.

Οι αδαείς ισχυρίζονται επίσης ότι η ανάμειξη φυλών είναι απαραίτητη για την αποφυγή της «ενδογαμίας». Αυτό, φυσικά, είναι μη βιολογική ανοησία.
Η ενδογαμία αναφέρεται μόνο στην αναπαραγωγή μεταξύ στενά συγγενικών ατόμων, τα οποία αναγκαστικά μοιάζουν μεταξύ τους από βιολογικής άποψης. Μέσω της ενδογαμίας επιτυγχάνουμε μια συσσώρευση των διαφόρων γενετικών παραγόντων - καλών αλλά και κακών. Εάν και ο πατέρας και η μητέρα φέρουν τα ίδια γονίδια, υπάρχει μεγάλη πιθανότητα - ή κίνδυνος - οι απόγονοι να προσθέσουν αυτά τα γονίδια, και καθώς σχεδόν όλοι φέρουμε ατυχή γονίδια, είναι προφανώς επιθυμητό να μην συσσωρευτούν αυτά. Δεν έχει σημασία εδώ ότι θα υπάρξει και συσσώρευση θετικών γονιδίων: μια υψηλότερη τάση για ανάπτυξη τρέλας δεν μπορεί να καλυφθεί από άλλες θετικές ιδιότητες.

Ωστόσο, η ενδογαμία αποτελεί κίνδυνο μόνο σε πολύ μικρούς πληθυσμούς, ας πούμε, σε ένα πολύ μικρό νησί ή σε λεγόμενες «βασιλικές» ή «ευγενείς» οικογένειες. Σε έναν πληθυσμό με εκατομμύρια άτομα, απλώς δεν υπάρχει υπό κανονικές συνθήκες.

Σε κάθε περίπτωση, η προσθήκη φυλετικά αλλόκοτων γενετικών στοιχείων δεν είναι ένας καλός τρόπος για να αποφευχθεί η ενδογαμία. Οδηγεί μόνο σε άτομα με δυσαρμονία επειδή οι γονείς είναι πολύ διαφορετικοί. Σε αυτό οι αδαείς θα αντιτείνουν ότι φαίνεται να έχετε πολύ καλά αποτελέσματα στον ζωικό κόσμο - και με τα φυτά - όταν διασταυρώνετε τις διαφορετικές φυλές. Αυτό είναι, φυσικά, πολύ αληθές, αλλά εδώ μιλάμε για αυστηρά ελεγχόμενη διασταύρωση όπου οι επιστήμονες έχουν ορίσει εκ των προτέρων ποιες συγκεκριμένες ιδιότητες θέλουν να αναπαράγουν.
Έτσι, επιλέγετε τους γονείς με αυτόν τον σκοπό κατά νου, επιλέγοντας τα άτομα που φέρουν τα καλύτερα από τα χαρακτηριστικά που θέλετε να διασταυρώσετε. Όταν αποκτήσετε τους απογόνους, επιλέγετε και πάλι τα άτομα όπου βρίσκετε τα περισσότερα από τα χαρακτηριστικά που θέλετε.
Χρησιμοποιούνται για περαιτέρω αναπαραγωγή. Τα υπόλοιπα απλώς σφάζονται ως αναπόφευκτα απόβλητα. Η συνεχιζόμενη αναπαραγωγή με αυτά τα άτομα θα έδινε τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που είναι επιθυμητά. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπετε την περιστασιακή αναπαραγωγή. Εάν συμβεί κατά λάθος - π.χ. με σκύλους - καταστρέφετε τους απογόνους!

Machine Translated by Google

Υπάρχει ένας πολύ καλός λόγος για τον οποίο οι χώρες προσπαθούν να εμποδίσουν την είσοδο εξωτικών φυτών και ζώων στην επικράτειά τους. Θα διαταράξουν τη φυσική τάξη και ενδέχεται να απειλήσουν τα υπάρχοντα οικοσυστήματα. Το πόσο επικίνδυνη μπορεί να είναι η διασταύρωση, καταδεικνύεται από τις λεγόμενες «μέλισσες δολοφόνοι». Είναι το τεχνητό προϊόν μιας προσπάθειας δημιουργίας μιας ισχυρής φυλής με υψηλή ικανότητα απόδοσης. Το αποτέλεσμα ήταν επιθετικά σμήνη μελισσών με πολύ διαφορετικά πρότυπα επικονίασης. Τυχαία, μερικές από αυτές δραπέτευσαν από ένα εργαστήριο και σήμερα αποτελούν σοβαρή απειλή σε όλη τη Λατινική Αμερική και τα νότια μέρη των ΗΠΑ. Λόγω της συμπεριφοράς τους, είναι ακατάλληλες για εμπορική μελισσοκομία και καθώς αντικαθιστούν την ευρωπαϊκή μέλισσα στην Αμερική, η μέλισσα δολοφόνος δημιουργεί σοβαρά προβλήματα για την εμπορική επικονίαση των οπωροφόρων φυτειών. Αυτό είναι ένα καλό παράδειγμα του τι μπορεί να οδηγήσει η ανάμειξη φυλών εάν αποτύχουν οι απαραίτητοι έλεγχοι - και στη συνέχεια φανταστείτε ότι η εξάπλωση της ανάμειξης των ανθρώπινων φυλών είναι εντελώς χωρίς κανέναν έλεγχο!

Πιθανότατα δεν υπάρχει κανείς που θα πρότεινε την εισαγωγή των ίδιων διαδικασιών για τη διασταύρωση ανθρώπινων φυλών που έχετε για τα ζώα - πέρα από το γεγονός ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με πολύ πιο περίπλοκους παράγοντες από ό,τι με τα ζώα. Δεν είναι τόσο εύκολα προσδιορίσιμα πράγματα όπως το ανάστημα, η ποιότητα του κρέατος ή η ικανότητα παραγωγής γάλακτος που καθορίζουν εάν τα ανθρώπινα όντα μπορούν να ανταπεξέλθουν στις απαιτήσεις της κοινωνίας, αλλά παράγοντες όπως η ιδιοσυγκρασία του χαρακτήρα, η νοημοσύνη, η δημιουργικότητα και η εσωτερική αρμονία - όλες ιδιότητες που είναι γνωστό ότι υποφέρουν σε μεγάλο βαθμό όταν αναμ
Σε αυτό το πλαίσιο, αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι όλοι όσοι τάσσονται υπέρ της απεριόριστης ανάμειξης φυλών έχουν αποτύχει εντελώς να μας πουν με ποιες επιθυμητές ιδιότητες θα μπορούσαν ενδεχομένως να εμπλουτίσουν τη Λευκή φυλή τα ξένα φυλετικά στοιχεία που εισρέουν τώρα στον Άρειο κόσμο!

Σε κάθε περίπτωση, οι τρέχουσες τάσεις αποσύνθεσης σε όλους τους τομείς της κοινωνίας δεν μπορούν παρά να κάνουν τους ανθρώπους ανασφαλείς και δυστυχισμένους. Μόνο σε μια πραγματική, αρμονική κοινότητα που αποτελείται από ανθρώπους με το ίδιο πολιτιστικό, ιστορικό και βιολογικό υπόβαθρο και με τις ίδιες πνευματικές φιλοδοξίες για το μέλλον μπορεί το άτομο να βρει την ηρεμία και την εσωτερική ασφάλεια που χρειάζεται. Μόνο εδώ μπορεί ο άνθρωπος να νιώσει ότι είναι φυσικό μέρος ενός μεγαλύτερου όλου, κάτι που είναι ισχυρότερο από το ίδιο το άτομο και που θα συνεχίσει να υπάρχει όταν το άτομο δεν θα υπάρχει πια, όπως ακριβώς έχει...

Machine Translated by Google

υπήρχε πριν γεννηθεί το άτομο. Μόνο σε μια τέτοια εθνική κοινότητα μοίρας βρίσκει ο άνθρωπος την αιώνια ζωή που πάντα αναζητούσε. Στα παιδιά μας και στον λαό μας θα ζήσουμε για πάντα, αλλά αυτό είναι το μόνο μερίδιο της αιωνιότητας που έχουμε. Χωρίς αυτό, θα μπορούσαμε κάλλιστα να μην είχαμε ζήσει ποτέ!

Αν, από την άλλη πλευρά, ο άνθρωπος πρέπει να αναζητήσει την ταυτότητά του και τον στόχο του στη ζωή έξω από την εθνική κοινότητα, αυτή η κοινότητα έχει χάσει το νόημά της και αναπόφευκτα θα διαλυθεί σαν γάμος όπου οι σύντροφοι δεν έχουν τίποτα κοινό παρά μόνο την κοινή διεύθυνση.

Αυτή είναι μια θεμελιώδης εθνικιστική άποψη.

Ωστόσο, η αφοσίωση εντός μιας ομάδας πρέπει να είναι αμοιβαία. Δεν είναι μόνο ο πολίτης που πρέπει να είναι πιστός στην κοινωνία - είναι και η κοινωνία που πρέπει να είναι πιστή στον πολίτη. Η αφοσίωση, επομένως, προϋποθέτει δίκαιες κοινωνικές συνθήκες και ένα οικονομικό σύστημα όπου κανείς δεν εκμεταλλεύεται και όπου ο καθένας κάνει ό,τι μπορεί για το κοινό καλό για να διατηρήσει την τάξη που διασφαλίζει τις κοινές αξίες, εγγυάται τη ζωή και την ευτυχία των πολιτών της και δίνει σε κάθε άτομο το μερίδιό του από την αιώνια ζωή του λαού.

Αυτή είναι μια θεμελιώδης σοσιαλιστική άποψη.

Ο εθνικισμός χωρίς σοσιαλισμό είναι παράλογος – και το αντίστροφο: Ο σοσιαλισμός χωρίς μια σαφώς καθορισμένη κοινότητα δεν έχει νόημα.

Σήμερα συχνά υποστηρίζεται ότι η εθνικοσοσιαλιστική στάση οδηγεί σε πόλεμο και σε προσπάθειες καταστολής άλλων εθνών. Αυτό είναι απόλυτη ανοησία. Ακριβώς το αντίθετο ισχύει. Ο σεβασμός της πολιτιστικής και βιολογικής ταυτότητας των άλλων λαών είναι δυνατός μόνο εάν αναγνωρίσετε την ύπαρξη και την επιθυμητότητα των φυλετικών και πολιτισμικών διαφορών - και δύσκολα μπορείτε να σεβαστείτε την ταυτότητα των άλλων λαών εάν δεν εκτιμήσετε τη δική σας! Αν αρνηθείτε την ύπαρξη των φυλετικών διαφορών, είναι αρκετά προφανές ότι θα προσπαθείτε συνεχώς να επιβάλλετε στους άλλους λαούς αυτό που εσείς οι ίδιοι θεωρείτε καλύτερο - χωρίς να λαμβάνετε υπόψη τον δικό τους ιδιαίτερο χαρακτήρα. Αυτή η στάση είναι ρατσισμός, αν υπήρξε ποτέ!

Η καταστροφική ιδέα, που συμμερίζονται ο Χριστιανισμός, το Ισλάμ και ο Μαρξισμός, ότι υπάρχει μόνο ένας πολιτισμός που είναι κατάλληλος για όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φυλής, αποτελεί τη βάση τόσο για τις ευρωπαϊκές αποικιακές αυτοκρατορίες του προηγούμενου αιώνα όσο και για τις σημερινές αδιάκοπες προσπάθειες να επιβληθεί ο άγονος υλιστικός τρόπος ζωής του σύγχρονου βιομηχανοποιημένου κόσμου στους αφελείς λαούς του τρίτου κόσμου, οι οποίοι μόνο...

Machine Translated by Google

Βλέπουν τη λάμψη, αλλά δεν μπορούν να υπολογίσουν το κόστος. Αυτή θα είναι η καταστροφή τους, όπως είναι και η δική μας! Η καταναλωτική κοινωνία απλώς βλέπει μόνο αγορές και καταναλωτές - και εδώ η ομοιομορφία είναι η λέξη-κλειδί. Μια ομοιόμορφη πελατεία δεν έχει ιδιαίτερες απαιτήσεις, και αυτό κάνει την παραγωγή απλούστερη και φθηνότερη, πράγμα που σημαίνει μεγαλύτερη πώληση και υψηλότερο κέρδος. Οι εθνικές ιδιαιτερότητες και τα διαφορετικά πολιτιστικά πρότυπα και γλώσσες αποτελούν εδώ μια ενόχληση - ένα τεχνικό εμπόδιο στο εμπόριο - και ως εκ τούτου καταπολεμούνται. Για τις πολυεθνικές βιομηχανίες και αλυσίδες όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι - αρκεί να μπορούν απλώς να καταναλώνουν. Δεν έχουν κανέναν απολύτως σεβασμό για τις ανθρώπινες αξίες. Τις συντρίβουν.

Για τον Εθνικοσοσιαλισμό, η διαφορετικότητα είναι μέρος της φυσικής τάξης και θέλουμε να διατηρήσουμε αυτήν την τάξη με όλες τις διαφορές της μεταξύ φυλών, λαών και ατόμων. Δεν έχουμε καμία απολύτως επιθυμία να αναγκάσουμε μια φυλή Νέγρων να ασκεί τη θρησκεία μας, να τρώει το φαγητό μας ή να χρησιμοποιεί τους νόμους μας. Θέλουμε οι άλλοι λαοί να βρουν τον δικό τους δρόμο στο μέλλον. Φυσικά, θα πρέπει να είμαστε στην ευχάριστη θέση να συνεργαστούμε μαζί τους, αν αυτό είναι αμοιβαία επωφελές, αλλά δεν θα τους ενοχλήσουμε. Αν δεν μπορούν να βρουν τον δρόμο τους, είναι δικό τους πρόβλημα - όχι δικό μας. Δεν επιδιώκουμε καμία σύγκρουση με κανέναν - απλώς θέλουμε να μας αφήσουν στην ησυχία τους. Ωστόσο, δεν είμαστε ειρηνιστές. Γνωρίζουμε ότι κατά καιρούς κάθε λαός πρέπει να αγωνιστεί για να επιβιώσει ως έθνος. Αν δεν το κάνει, θα χαθεί και δεν μπορούμε απλώς να καθίσουμε άπραγοι και να αφήσουμε τον δικό μας λαό να καταστραφεί. Αν η ύπαρξή μας απειλείται, πρέπει να υπερασπιστούμε τους εαυτούς μας και γνωρίζουμε ότι μόνο μια νέα εθνικοσοσιαλιστική παγκόσμια τάξη που αποτελείται από ανεξάρτητα έθνη με αμοιβαίο σεβασμό το ένα για το άλλο μπορεί να εξασφαλίσει μια διαρκή ειρήνη και να σώσει τον κόσμο από την επικείμενη καταστροφή. Αν ο κόσμος δεν αποδεχτεί τον Εθνικοσοσιαλισμό ως τη μόνη ελπίδα για το μέλλον, ο άνθρωπος θα αντιμετωπίσει την καταστροφή. Αυτή θα είναι μια λογική συνέπεια των συνεχών παραβιάσεων των Νόμων της Φύσης.
Ωστόσο, δεν θα είναι το τέλος του Σύμπαντος. Από εκεί, ο πλανήτης Γη και οι άνθρωποι σε αυτόν είναι μικροσκοπικά και εντελώς αναλώσιμα μέρη ενός τεράστιου μηχανισμού. Αν εξαφανιστούμε, οι διάφοροι πολιτισμοί των τελευταίων 10.000 ετών θα είναι απλώς ένα αμελητέο επεισόδιο στον άπειρο και άχρονο χώρο - ένα πείραμα που πήγε στραβά. Ακόμα και μετά από έναν ολοκληρωτικό πυρηνικό πόλεμο πιθανότατα θα υπάρχει ακόμα βάση για βιολογική ζωή σε ορισμένα μέρη της Γης, και στη συνέχεια η ανάπτυξη προς ολοένα και υψηλότερες μορφές θα ξεκινήσει από την αρχή. Ακόμα κι αν η Γη καταστραφεί ολοσχερώς σε έναν τέτοιο πόλεμο.

Machine Translated by Google

ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο - είναι πολύ πιθανό να υπάρχει ζωή κάπου σε έναν άλλο πλανήτη σε ένα πολύ μακρινό ηλιακό σύστημα κάπου στο διάστημα, ίσως πεντάκις εκατομμύρια έτη φωτός μακριά. Σε κάθε περίπτωση, η Φύση θα υπάρχει πάντα - επίσης χωρίς ανθρώπους και χωρίς τον πλανήτη Γη. Ακόμα και χωρίς ζωή, θα υπάρχει ακόμα μια φυσική τάξη στο Σύμπαν. Αυτό το Σύμπαν δεν δέχεται κανέναν ειδικό νόμο για τον άνθρωπο, και αν δεν το συνειδητοποιήσει αυτό, θα έχει άξιζε την επερχόμενη καταστροφή του και τίποτα δεν θα μπορέσει να το αλλάξει αυτό.

Ωστόσο, πιστεύουμε ότι θα ήταν κρίμα να επιτρέψουμε να συμβεί αυτό. Γι' αυτό προσπαθούμε να κάνουμε τους ανθρώπους να ακούσουν τη λογική σε αυτή την πολύ προχωρημένη ώρα. Δεν έχουμε χρόνο για χάσιμο. Θα θέλατε να μας ακολουθήσετε; Όχι για το καλό μας - αλλά για το καλό των παιδιών σας.

Μπορείτε να φανταστείτε έναν κόσμο χωρίς λευκούς και πολιτισμό που έχουν δημιουργήσει; Ούτε εμείς μπορούμε!

Σίγουρα, αυτό δεν είναι ζήτημα πολιτικής. Η ίδια μας η ύπαρξη είναι διακυβεύεται. Έχετε την πολυτέλεια να σπαταλάτε περισσότερο χρόνο;

Machine Translated by Google

Εθνικοσοσιαλισμός Ένα αριστερό κίνημα Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Για πάρα πολλά χρόνια ήταν ευρέως αποδεκτό ότι οι Εθνικοσοσιαλιστές είναι ακροδεξιοί και σπάνια δίσταζαν να αυτοαποκαλούνται ακροδεξιοί. Σε κάποιο σημείο, ωστόσο, έγινε επίσημη πολιτική της Παγκόσμιας Ένωσης Εθνικοσοσιαλιστών να αποφεύγει τον όρο «δεξιός», υποστηρίζοντας ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν εντάσσεται στο μοτίβο της «δεξιάς» και της «αριστεράς» και αντίθετα θα έπρεπε να θεωρείται ότι στέκεται πάνω από αυτή τη διάκριση. Αυτό σίγουρα ήταν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά αυτή τη στιγμή και στο πλαίσιο της τρέχουσας διαμάχης, ίσως θα ήταν καλή ιδέα να επανεξετάσουμε ολόκληρο το ζήτημα των πολιτικών πτερύγων και να διευκρινίσουμε ορισμένα σημεία σχετικά με την έννοια των όρων «δεξιά» και «αριστερά» και την εφαρμογή τους στη σημερινή πολιτική σκηνή.

Ιστορικά, οι λέξεις «δεξιά» και «αριστερά» που αναφέρονται σε πολιτικές απόψεις προήλθαν από την προεπαναστατική Γαλλία, όπου όσοι ήθελαν να διατηρήσουν το σύστημα διακυβέρνησης λίγο πολύ όπως αυτό καθόταν στα δεξιά στην Εθνοσυνέλευση, ενώ όσοι ήθελαν πιο ριζοσπαστικές αλλαγές καθόντουσαν στα αριστερά. Εξ ου και ο όρος «δεξιά» για τους αντιδραστικούς και «αριστερά» για τους επαναστάτες - όροι που έκτοτε έχουν γίνει παγκοσμίως γνωστοί και χρησιμοποιούμενοι. Ούτε η λέξη «αντιδραστικός» ούτε η λέξη «επαναστατικός», ωστόσο, λένε κάτι καθολικό για τις συγκεκριμένες απόψεις. Και οι δύο είναι σχετικές και λαμβάνουν το συγκεκριμένο νόημά τους μόνο μέσα σε ένα δεδομένο ιστορικό πλαίσιο. Οι επαναστάτες παλαιότερων εποχών, όπως για παράδειγμα οι Ευρωπαίοι Εθνικοφιλελεύθεροι του 19ου αιώνα, δεν φαίνονται πολύ επαναστατικοί σήμερα - το αντίθετο μάλιστα! - όπως ακριβώς οι σημερινοί αντιδραστικοί θα θεωρούνταν πολύ επαναστατικοί πριν από 200 χρόνια. Όταν οι κομμουνιστές ανέλαβαν την εξουσία στη Ρωσία το 1917, το έκαναν ως επαναστάτες που είχαν ως στόχο να ανατρέψουν ένα αναποτελεσματικό και διεφθαρμένο καθεστώς, ενώ σήμερα αντιπροσωπεύουν το αντιδραστικό κατεστημένο που αντιμετωπίζει μια νέα επαναστατική πρόκληση.

Στην εποχή μας η παραδοσιακή αριστερά είναι κυρίως μαρξιστική – ακόμη και σε τέτοιο βαθμό που ο ίδιος ο όρος «αριστερή πτέρυγα» θεωρείται συνώνυμος με τη λέξη «μαρξιστής». Αυτό, φυσικά, δεν έχει καμία βάση στην πραγματικότητα. Κάθε επαναστάτης είναι αριστερός - απλώς οι μαρξιστές είχαν τόσο λίγο ανταγωνισμό που ήταν...

Machine Translated by Google

ικανός να οικειοποιηθεί τον όρο.

Στην άλλη πλευρά του πολιτικού φάσματος έχουμε τη δεξιά πτέρυγα, που αποτελείται από αντιδραστικούς που θέλουν να διατηρήσουν την τρέχουσα κοινωνία και τον λεγόμενο χριστιανικό πολιτισμό της Δύσης με τον υλισμό και τον καπιταλισμό της. Οι δεξιοί υπερασπίζονται τις παραδοσιακές πατριωτικές αξίες: είναι καλοί Χριστιανοί και καλοί πολίτες που υπερασπίζονται το Σύνταγμα και είναι πιστοί στη χώρα τους και στον μονάρχη τους, αν έχουν. Είναι πρόθυμοι να πάνε σε πόλεμο εναντίον οποιουδήποτε άλλου έθνους για να διεκδικήσουν το δικό τους μεγαλείο - ακόμα κι αν αυτό σημαίνει να διεξάγουν πυρηνικό πόλεμο εναντίον μιας άλλης λευκής χώρας, αν πιστεύουν ότι το σύστημα διακυβέρνησής του απειλεί τη δική τους εσωτερική τάξη, όσο διεφθαρμένο και εκφυλισμένο κι αν είναι. Είναι υπέρ μιας οικονομίας που βασίζεται στην απεριόριστη ελεύθερη επιχειρηματικότητα, ανεξάρτητα από τις συνέπειες, αλλά απεχθάνονται την φιλελεύθερη τάση στην πολιτική, καθώς και τη μετανάστευση και την φυλετική ενσωμάτωση, επειδή φοβούνται τυχόν αλλαγές που θα μπορούσαν να διαταράξουν την τάξη στην οποία έχουν συνηθίσει.

Το πού βρίσκονται οι Εθνικοσοσιαλιστές σε αυτό το φάσμα φαίνεται αρκετά σαφές: Είμαστε αριστεροί - δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό! Δεν θέλουμε να διατηρήσουμε το παρόν σύστημα ή οποιοδήποτε μέρος του. Δεν πιστεύουμε στα θεμέλια ενός συστήματος που οδήγησε τον λαό μας στη δυστυχία της σημερινής εποχής! Δεν θέλουμε να υποστηρίξουμε κανέναν θεσμό που ευθύνεται για δύο παγκόσμιους πολέμους μεταξύ λευκών εθνών, καθώς και για αμέτρητους μικρούς πολέμους, πυρηνικό επανεξοπλισμό, ρύπανση του περιβάλλοντος, ανεργία, πλήρη απογοήτευση των νέων, που έχουν χάσει κάθε πίστη στο μέλλον, κατάχρηση ναρκωτικών, πορνογραφία και όλες τις άλλες μορφές πλήρους εκφυλισμού που εμφανίζονται σήμερα. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές θέλουμε την πιο ριζική αλλαγή από όλες: Θέλουμε την πλήρη ανατροπή ολόκληρης της Παλιάς Τάξης!

Ενώ ο Μαρξισμός μοιράζεται μια βασική φιλοσοφία ισότητας με την Παλαιά Τάξη και αυτοπροσδιορίζεται ως ένα υλιστικό κίνημα που στοχεύει στην απλή αναδιανομή των υλικών αγαθών, ο Εθνικοσοσιαλισμός επιδιώκει να οικοδομήσει μια εντελώς Νέα Τάξη βασισμένη στον ιδεαλισμό και σε έναν βαθύ σεβασμό για τους νόμους της Φύσης σε όλες τις πτυχές της ζωής.
Αυτή, αναμφισβήτητα, είναι η πιο επαναστατική ιδέα αυτού του αιώνα – και άρα πολύ αριστερό! – και σίγουρα δεν είναι μαρξιστικό!

Machine Translated by Google

Σε σύγκριση με τον Εθνικοσοσιαλισμό, ο Μαρξισμός δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ψευδοεπαναστατική ιδέα, που επινοήθηκε από τον Χριστιανισμό και υποστηρίχθηκε από τη Φιλελεύθερη Δημοκρατία: Αν όλοι οι άνθρωποι δημιουργούνται ίσοι, γιατί να μην κατανέμεται όλος ο πλούτος εξίσου μεταξύ όλων των ανθρώπων; Υπό αυτό το πρίσμα, ο Μαρξισμός είναι απλώς μέρος της Παλιάς Τάξης που θέλουμε να καταστρέψουμε.

Αν ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι, στην ουσία του, ένα αριστερό κίνημα, είναι, φυσικά, παράδοξο το γεγονός ότι οι Εθνικοσοσιαλιστές αφιέρωσαν τόσο πολύ χρόνο και ενέργεια στην εξυπηρέτηση των παραδοσιακών δεξιών νοοτροπιών, ενώ απέφυγαν κάθε άνοιγμα προς την αριστερά. Είναι άραγε περίεργο που όλες οι προσπάθειες δημιουργίας ενός Εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος σε αυτή τη βάση ήταν εντελώς ανεπιτυχείς;

Η πρώτη προϋπόθεση για να δημιουργήσει κανείς οτιδήποτε σε αυτόν τον κόσμο είναι να έχει μια σαφή ιδέα για το τι θέλει να πετύχει και πώς μπορεί να το πετύχει. πιθανώς να το πετύχει. Ένας γλύπτης που θέλει να δημιουργήσει ένα έργο τέχνης ξεκινά με μια νοητική ιδέα και στη συνέχεια ξεκινά να την υλοποιήσει στο υλικό που έχει επιλέξει. Δεν ασχολείται απλώς αδιάφορα με το σμίλη του σε ένα κομμάτι μάρμαρο, αναρωτώμενος ποιο θα είναι το τελικό αποτέλεσμα.

Επομένως, είναι κρίσιμο να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι απλώς μια μορφή ακροδεξιάς. Όποιος στις τάξεις μας εξακολουθεί να έχει τέτοιες αντιλήψεις θα πρέπει να αφιερωθεί στη μελέτη της ιδέας του Εθνικοσοσιαλισμού για να βρει το πραγματικό της νόημα και σημασία - ή, αν δεν έχει την ενέργεια ή την ικανότητα να το κάνει, θα πρέπει να βρει μια άλλη διέξοδο για τις δραστηριότητές του. Αυτό το Κίνημα δεν έχει χώρο για απογοητευμένους μισαλλόδοξους ή θρησκευτικούς ονειροπόλους, αλλά μόνο για αφοσιωμένους Εθνικοσοσιαλιστές επαναστάτες!

Ας το παραδεχτούμε ρεαλιστικά: Η δεξιά πτέρυγα είναι ως επί το πλείστον ένα αξιολύπητο συνονθύλευμα ανθρώπων με πολύ ασαφείς ιδέες. Συνειδητοποιούν ότι κάτι δεν πάει καλά. Αλλά αρνούνται να εγκαταλείψουν την Παλιά Τάξη. Αντίθετα, προσκολλώνται σε αυτό με όλη τους τη δύναμη και επιθυμούν να επιστρέψουν στην κατάσταση όπως ήταν πριν από 75 ή 100 χρόνια, νομίζοντας ότι αυτό θα λύσει όλα τα προβλήματά τους. Απλώς δεν βλέπουν ότι το χάος στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα είναι ένα λογικό αποτέλεσμα του συστήματος που είχαμε πριν από 100 χρόνια.

Machine Translated by Google

– ότι τα θεμέλια αυτού του συστήματος δεν ήταν αρκετά καλά και σταθερά για να μας προστατεύσουν από την παρούσα εξέλιξη. Ο πατέρας των περισσότερων προβλημάτων μας βρίσκεται σε αυτήν ακριβώς τη χριστιανική ιδέα, της οποίας η φιλοσοφία της ισότητας και οι ξένες και αφύσικες διδασκαλίες έχουν στερήσει την ψυχή του λαού μας, αλλά την οποία συνεχίζουν να επαινούν ως την ίδια την ασπίδα ενάντια στην παρακμή που βλέπουν γύρω τους. Όταν όλες οι μάταιες προσπάθειές τους να σταματήσουν την ανάπτυξη αποτυγχάνουν, απογοητεύονται και μετατρέπονται σε απλούς μισαλλόδοξους, επειδή δεν έχουν πραγματικό όραμα και ιδεολογία.

Είναι ιστορικό γεγονός ότι τίποτα καλό δεν έχει προκύψει ποτέ από τη δεξιά πτέρυγα. Αν δεν υπήρχαν επαναστάτες όπως ο Κοπέρνικος, ο Κέπλερ, ο Τζορντάνο Μπρούνο και ο Γαλιλαίος, θα εξακολουθούσαμε να πιστεύουμε ότι η γη είναι επίπεδη και το κέντρο του σύμπαντος. Όταν αναπτύχθηκε ο καπιταλισμός, το κατεστημένο δεν έκανε καμία προσπάθεια να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα που προέκυψαν από τη βιομηχανική επανάσταση, αλλά συνέχισε να εκμεταλλεύεται ανελέητα τη νέα εργατική τάξη - δίνοντας έτσι ώθηση σε επαναστατικές σκέψεις όπως εκφράζονται στην μαρξιστική ιδεολογία.

Και όλες οι απαραίτητες και δίκαιες κοινωνικές βελτιώσεις που έχουμε δει τα τελευταία 100 χρόνια έχουν εισαχθεί μόνο μετά από σκληρή πίεση από την αριστερή πτέρυγα, με τους δεξιούς συντηρητικούς σε συνεχή υποχώρηση, προσπαθώντας αξιολύπητα να διατηρήσουν όσο το δυνατόν περισσότερα για τον εαυτό τους.

Αυτό δεν σημαίνει, φυσικά, ότι κάθε προσπάθεια ανατροπής ενός καθιερωμένου συστήματος είναι, αυτή καθαυτή, καλή. Αν ο άνθρωπος καταφέρει να δημιουργήσει μια νέα Φυσική τάξη που δεν απολιθώνεται αλλά παραμένει ένας ζωντανός οργανισμός και αναπτύσσεται εντός των ορίων του Φυσικού Νόμου, υιοθετώντας νέες επιστημονικές και φιλοσοφικές γνώσεις για τη Φύση της ζωής χωρίς να προσκολλάται σε ξεπερασμένες αντιλήψεις, θα ήταν, πράγματι, σοβαρότατη παράβαση να προσπαθήσουμε να ξεριζώσουμε αυτή την τάξη και να επιστρέψουμε στον εγωιστικό υλισμό, τον Χριστιανισμό ή οποιαδήποτε άλλη αφύσικη φιλοσοφία. Το τι είναι καλό και το κακό μπορεί να κριθεί αποκλειστικά με βάση τον Φυσικό Νόμο - όσο πιο κοντά σε αυτόν τόσο το καλύτερο.

Είναι σχεδόν παγκοσμίως αποδεκτό ότι υπάρχει χάσμα μεταξύ του Εθνικοσοσιαλισμού και του Μαρξισμού. Με την ίδια λογική, ωστόσο, οι Εθνικοσοσιαλιστές σίγουρα δεν είναι δεξιοί. Το μόνο κοινό έδαφος που φαίνεται να έχει ο Εθνικοσοσιαλισμός με τη δεξιά είναι το φυλετικό ζήτημα. Αλλά και εδώ υπάρχει μια ακραία διαφορά.

Machine Translated by Google

στην προοπτική. Οι δεξιοί πιστεύουν ότι το να είσαι Λευκός έχει από μόνο του μια απόλυτη αξία, η οποία εξυψώνει την Άρια φυλή πάνω από όλους τους άλλους ζωντανούς οργανισμούς και της δίνει το δικαίωμα να κάνει με τον κόσμο ό,τι θέλει. Ως Εθνικοσοσιαλιστές, ωστόσο, δεν μας ενδιαφέρει μόνο η ζωή και η άμεση ευημερία της δικής μας φυλής. Βλέπουμε τη Λευκή φυλή ως μέρος ολόκληρης της φυσικής τάξης του σύμπαντος και η επιθυμία μας να τη διατηρήσουμε συνδέεται με την επιθυμία μας να διατηρήσουμε ολόκληρο το φυσικό περιβάλλον - συμπεριλαμβανομένων και άλλων ανθρώπινων φυλών - από βαθύ σεβασμό για την ανεξιχνίαστη σοφία της Φύσης.

Αναμφίβολα, η φυλή μας έχει μεγάλες δυνατότητες όσον αφορά την πνευματική της ικανότητα, αλλά οι ικανότητές της δεν έχουν απολύτως καμία αξία ως τέτοιες, αν δεν αξιοποιηθούν σωστά σύμφωνα με τους νόμους της Φύσης. Για πάρα πολύ καιρό έχουμε ενταχθεί στη χορωδία που διεκδικεί τη «Λευκή Δύναμη» και αγνοούμε το θλιβερό γεγονός ότι η φυλή μας έχει την απόλυτη δύναμη για τουλάχιστον 2000 χρόνια. Και ακριβώς αυτή η δύναμη έχει οδηγήσει στο είδος της κοινωνίας που έχουμε σήμερα.

Έτσι, δεν συμμεριζόμαστε την δεξιά πεποίθηση για συνεχή τεχνολογική και οικονομική επέκταση, η οποία έχει ήδη οδηγήσει στη ρύπανση του αέρα και του νερού και έχει καταστήσει τεράστιες περιοχές του κόσμου ακατάλληλες για διαβίωση για όλα τα είδη - μια εξέλιξη που σημαίνει ότι το στρώμα του όζοντος στην ατμόσφαιρα καταστρέφεται συστηματικά, έτσι ώστε οι επόμενες γενιές να εκτίθενται σε απειλητική για τη ζωή ακτινοβολία, ότι τα τροπικά δάση που μας είχαν προμηθεύσει με οξυγόνο κόβονται για να δημιουργηθεί χώρος για βιομηχανική ανάπτυξη και ότι οι έρημοι αρδεύονται έτσι ώστε η στάθμη των υπόγειων υδάτων να μειώνεται σε εύφορες περιοχές, οι οποίες στη συνέχεια γίνονται με τη σειρά τους έρημοι. Όλα αυτά είναι αποτέλεσμα της Άριας ιδιοφυΐας, χωρίς την οποία δεν θα υπήρχε - ιδιοφυΐα που δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή για να οικοδομηθεί ένας καλύτερος κόσμος για τα παιδιά και τα εγγόνια μας, αλλά μόνο για να ικανοποιηθεί η ανθρώπινη απληστία της στιγμής, για να εξασφαλιστεί μια ευχάριστη ζωή τώρα χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το μέλλον. Αυτή η μοιραία τάση, η οποία, σύμφωνα με τα πρότυπα του φυσικού δικαίου, έχει σίγουρα μετατρέψει τις βιομηχανοποιημένες λευκές χώρες της Δύσης σε μια πολύ πιο εκφυλισμένη κατάσταση από οποιαδήποτε λεγόμενη πρωτόγονη κοινωνία του Τρίτου Κόσμου, υποστηρίζεται βίαια από τη δεξιά πτέρυγα, η οποία φαίνεται να πιστεύει ότι όλα θα ήταν μια χαρά αν μόνο οι Μαύροι, οι Εβραίοι και οι Άνθρωποι των Βάρκων είχαν εκδιωχθεί. Γνωρίζουμε ότι αυτό από μόνο του δεν

Machine Translated by Google

καθόλου.

Στόχος μας είναι μια πλήρης πνευματική αναγέννηση και άμεσος στόχος μας είναι να ορίσουμε και να χτίσουμε τα θεμέλια για αυτήν την αναγέννηση - η οποία είναι το μόνο πράγμα που μπορεί να δώσει νόημα στον φυλετικό αγώνα. Και αυτός ο αγώνας δεν πρέπει να νοείται ως αγώνας ενάντια σε άλλες φυλές, αλλά ως ένας αδυσώπητος αγώνας ενάντια στην παρακμή της δικής μας φυλής. Η μεμονωμένη επίκληση στη Φυλή ως βάση μιας νέας κοινωνίας είναι άνευ νοήματος, εκτός αν μπορέσουμε να ξεπεράσουμε αυτήν την παρακμή και να βρούμε τον δρόμο μας πίσω στις Φυσικές αξίες. Αν η φυλή μας μπορεί να επιβιώσει μόνο στο πλαίσιο του παρόντος συστήματος, δεν θέλουμε να επιβιώσει, γιατί τότε δεν θα αντιπροσώπευε τίποτα άλλο παρά την πιο χυδαία μορφή αντιφυσικού εκφυλισμού. Ο ισχυρισμός για «Λευκή Δύναμη» μπορεί να αποκτήσει νόημα μόνο αν, με αυτό, εννοούμε την επιθυμία να επανενεργοποιήσουμε τη δύναμη της Φύσης όπως αυτή βρίσκεται λανθάνουσα στην ιδιοφυΐα του Λευκού ανθρώπου, του οποίου το καθήκον είναι να χρησιμοποιήσει αυτή τη δύναμη για να διατηρήσει την ίδια την αρχή της ζωής.

Φυσικά, αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε υπέρ οποιουδήποτε είδους πολυφυλετισμού. Η φυλή είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της φυσικής τάξης και ως εκ τούτου πρέπει να υπερασπίζεται όπως όλες οι άλλες φυσικές αρχές. Σίγουρα δεν σημαίνει ότι το λευκό χρώμα του δέρματός κάποιου είναι απαραίτητα χαρακτηριστικό γνώρισμα ανθρώπινης ποιότητας. Η λευκή φυλή έχει επιτρέψει στον κόσμο να γλιστρήσει στο χείλος της καταστροφής και, αν δεν μπορέσει να συνειδητοποιήσει ότι η ποιότητα ζωής μπορεί να βελτιωθεί αντικαθιστώντας την υλιστική καταναλωτική κοινωνία - η οποία είναι ο υπέρτατος στόχος τόσο του Μαρξισμού όσο και του Φιλελευθερισμού - με φυσικές και πνευματικές αξίες, είναι καταδικασμένη και θα καταστρέψει μόνο ολόκληρο τον πλανήτη στη διαδικασία της απόλυτης παρακμής του.

Φυσικά, οι Εθνικοσοσιαλιστές δεν πιστεύουν ότι πρέπει να επιστρέψουμε στις σπηλιές της Λίθινης Εποχής, αλλά πιστεύουμε ότι δεν πρέπει ποτέ να αφαιρούμε περισσότερα από τη Φύση από όσα της δίνουμε πίσω. Η ποιότητα ζωής θα πρέπει να σημαίνει για εμάς περισσότερα από την ποσότητα των υλικών αγαθών.

Στη σημερινή απογοητευμένη κοινωνία, ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι το συνειδητοποιούν αυτό και, επιπλέον, διαμαρτύρονται κατά της άρχουσας τάξης πραγμάτων. Δεν γίνονται Εθνικοσοσιαλιστές, ωστόσο, για έναν απλό λόγο: Δεν γνωρίζουν ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός - και μόνο ο Εθνικοσοσιαλισμός! - μπορεί να λύσει τα σημερινά κρίσιμα προβλήματα. Αντίθετα, επιτρέπουν στα κινήματα διαμαρτυρίας τους να καταληφθούν από τους

Machine Translated by Google

Μαρξιστές, οι οποίοι είναι καλύτεροι στην πώληση του προϊόντος τους από εμάς, παρά το γεγονός ότι καμία μαρξιστική κυβέρνηση δεν έχει κάνει ποτέ την παραμικρή προσπάθεια να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα - απλώς και μόνο επειδή η ίδια η έννοια του μαρξισμού είναι υλιστική και σε κανένα σημείο δεν ασχολείται με τις φυσικές αξίες. Οι μαρξιστές απλώς χρησιμοποιούν τη λαϊκή δυσαρέσκεια με το κατεστημένο για να προωθήσουν τον μαρξισμό. Τα ίδια τα δυσαρεστημένα άτομα δεν είναι καθόλου μαρξιστές εξαρχής.

Ενώ οι Εθνικοσοσιαλιστές τρέχουν τριγύρω προσπαθώντας να κερδίσουν την υποστήριξη μικρών περιθωριακών ομάδων παραδοσιακών δεξιών με όλα τα πολιτικά και θρησκευτικά τους κολλήματα, την περιβόητη μεγαλομανία τους και την έλλειψη αφοσίωσής τους σε έναν σκοπό - που προκύπτει από το γεγονός ότι βρίσκονται συνεχώς σε αμυντική θέση προσπαθώντας να σώσουν ό,τι πρέπει να φύγει - οι Μαρξιστές βρίσκουν έδαφος ανάμεσα στους ανήσυχους πολίτες που αποκηρύσσουν τον απεριόριστο υλισμό από μια ιδεαλιστική ανησυχία για το μέλλον του πλανήτη μας. Ως επί το πλείστον, αυτοί οι άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι η διατήρηση της Φυσικής τάξης απαιτεί πιο εκτεταμένα μέτρα από τον έλεγχο της ρύπανσης και την κατάργηση της πυρηνικής ενέργειας και της ατομικής βόμβας. Δεν βλέπουν ότι αυτό απαιτεί επίσης φυλετικό διαχωρισμό και μια γενική πνευματική αναγέννηση που μπορεί να οδηγήσει τον Άνθρωπο πίσω στις πηγές της ζωής. Μπορούν επίσης να το μάθουν αυτό, ωστόσο - ή μάλλον, δεν μπορούν παρά να το δουν - εάν τους παρέχονται οι απαραίτητες πληροφορίες και γνώσεις και δεν μένουν εκτεθειμένοι στην αποκλειστική επιρροή των ηλίθιων μαρξιστικών διδασκαλιών. Αυτοί οι άνθρωποι είναι ιδεαλιστές και υπέρμαχοι της Φύσης, και ως εκ τούτου πραγματικά μας ανήκουν - και γενικά είναι πολύ πιο πολύτιμοι ως μαχητές από πολλούς απογοητευμένους νέους που αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές σε μια προσπάθεια να ενισχύσουν τον εγωισμό τους και να κρύψουν τα προσωπικά τους προβλήματα και την ανασφάλεια πίσω από μια αυτοαποκαλούμενη στολή και γελοίους βαθμούς και τίτλους. Αλλά οι οικολόγοι δεν έλκονται από τους Εφόδουλους ή από την προπαγάνδα μίσους, τα οποία απλώς επιβεβαιώνουν την αρνητική τους εντύπωση για τον Εθνικοσοσιαλισμό. Ούτε βοηθάει να τους μιλήσουμε για τη σημασία της Φυλής, επειδή δεν έχουν ακόμη προχωρήσει τόσο πολύ στην ανάπτυξή τους ώστε να μπορούν να δουν τη σημασία του φυλετικού ζητήματος. Πρέπει να τους προσεγγίσουμε εκεί που βρίσκονται και για ζητήματα που τους αφορούν εδώ και τώρα. Για να γίνει αυτό, είναι απαραίτητο να παραχθεί καλό υλικό για το περιβάλλον.

Machine Translated by Google

προβλήματα όπως αυτά ιδώνονται από την οπτική γωνία των Εθνικοσοσιαλιστών, και να πάνε στις ομάδες όπου αυτοί οι άνθρωποι συγκεντρώνονται σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά των πυρηνικών όπλων, της ρύπανσης και του πυρηνικού πολέμου. Δεν μπορούμε να περιμένουμε από τους οικολόγους να έρθουν σε εμάς, επειδή δεν έχουν κανέναν τρόπο να μάθουν τι είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός. Και αν δεν έρθουμε σε επαφή μαζί τους, θα χαθούν για τους Μαρξιστές, στα χέρια των οποίων δεν πρόκειται ποτέ να συνειδητοποιήσουν πλήρως τις συνέπειες της δικής τους στάσης.

Αυτοί οι νέοι διαδηλωτές είναι εχθρικοί απέναντί μας – απλώς και μόνο λόγω δεκαετιών εχθρικής προπαγάνδας, η οποία όχι μόνο έχει αποξενώσει τους υγιείς και έξυπνους ανθρώπους από κάθε είδους κίνημα που εκφράζει απροκάλυπτα εθνικοσοσιαλιστικές ιδέες, αλλά έχει επίσης καταφέρει να προσελκύσει στο κίνημά μας έναν μεγάλο αριθμό ατόμων που ταιριάζουν πολύ καλά σε αυτήν την προπαγανδιστική εικόνα του Εθνικοσοσιαλισμού και που έρχονται σε εμάς απλώς επειδή θέλουν να ζήσουν σύμφωνα με αυτήν την εικόνα. Θέλουν να είναι τέτοια δολοφονικά, αιμοδιψή θηρία όπως έχουν γνωρίσει από αμέτρητες παραγωγές του Χόλιγουντ και αναφορές του κίτρινου τύπου για τους τρομερούς «Ναζί».

Για πάρα πολύ καιρό καλωσορίζαμε τέτοιους ψυχοπαθείς στις τάξεις μας και για πάρα πολύ καιρό δεν καταφέραμε να αποστασιοποιηθούμε από άλλες οργανώσεις που κάνουν το ίδιο. Το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές και κουνούν τη σβάστικα δεν τους καθιστά συντρόφους μας!

Πολλές οργανώσεις εξακολουθούν να μην το συνειδητοποιούν αυτό, και όσο δεν το κάνουν, είναι καταδικασμένες - και,

Δυστυχώς, έτσι κι εμείς, αν δεν εκμεταλλευτούμε κάθε ευκαιρία που μας προσφέρεται για να τους καταγγείλουμε δημόσια. Έχει συχνά ειπωθεί ότι δεν πρέπει να «πλένουμε τα βρώμικα μας πανιά» μπροστά στους εχθρούς μας και ότι όλες οι «εσωτερικές διαμάχες» πρέπει να μένουν στα χέρια μας.

δικούς μας τοίχους. Ωστόσο, αυτό δεν είναι το δικό μας λινό και σίγουρα δεν είναι «εσωτερική διαμάχη» - είναι μια απαραίτητη επιχείρηση καθαρισμού και πρέπει να πραγματοποιείται δημόσια.

Οι χειρότεροι εχθροί μας δεν είναι οι Εβραίοι ή οι κομμουνιστές, αλλά οι ίδιοι οι άνθρωποι που, ενώ αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές, υποβαθμίζουν τις θεμελιώδεις έννοιες της Εθνικοσοσιαλιστικής φιλοσοφίας μέσω της συμπεριφοράς τους, επιβεβαιώνοντας έτσι την διαστρεβλωμένη εντύπωση της Ιδέας μας που μεταφέρεται στο κοινό από τον εχθρό μας.

Πράγματι, δεν μπορούμε να νιώθουμε καμία αφοσίωση απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους και καμία

Machine Translated by Google

φιλία. Αντίθετα, πρέπει να απαλλαγούμε από οποιαδήποτε σχέση μαζί τους και να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να δείξουμε στους ανθρώπους ότι δεν μας ανήκουν. Πάνω απ' όλα, θα πρέπει να καταβάλουμε μεγάλη προσπάθεια να κάνουμε ακριβώς αυτά που δεν αναμένονται από εμάς. Εμείς

Αναμένεται να αγκαλιάσουμε σχεδόν οποιονδήποτε δεξιό που κουνάει μια σβάστικα - και σίγουρα δεν αναμένεται να βρεθούμε πουθενά κοντά στην αριστερά, απλώς και μόνο επειδή οι άνθρωποι έχουν ακούσει ξανά και ξανά ότι είμαστε δεξιοί. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να τους δείξουμε σκόπιμα ότι έχουν παραπληροφορηθεί. Το φαινόμενο έκπληξης είναι πιθανό να κάνει τουλάχιστον μερικούς ανθρώπους να ακούσουν τι έχουμε να πούμε. Επιπλέον, θα κάνει τους ανθρώπους να το σκεφτούν δύο φορές για το τι τους λένε σχετικά με τον Εθνικοσοσιαλισμό όταν συνειδητοποιήσουν ότι τους έχουν πει ψέματα μια φορά για αυτό το θέμα.

Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν είμαστε μια ιστορική ένωση. Πολλοί Εθνικοσοσιαλιστές φαίνεται να πιστεύουν ότι θα αναβιώσουμε την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία και θα τη μεταφυτεύσουμε σε άλλα μέρη του κόσμου. Έτσι θα ήθελε να μας παρουσιάσει ο εχθρός μας, αλλά δεν ισχύει αυτό! Η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία αντιπροσωπεύει μια προσπάθεια - και μια προσπάθεια που δεν είναι εντελώς επιτυχημένη!

να οργανώσει μια εθνικοσοσιαλιστική κοινότητα σε μια δεδομένη στιγμή και σε ένα δεδομένο ιστορικό πλαίσιο. Μπορεί να μας εμπνεύσει και μπορούμε να μάθουμε από αυτήν - αλλά δεν μπορούμε να την αναβιώσουμε - ούτε πρέπει ποτέ να προσπαθήσουμε. Ήταν ένα πείραμα που σχεδιάστηκε για να αντιμετωπίσει ένα σύνολο προβλημάτων που απασχολούσαν έντονα τον γερμανικό λαό εκείνη την εποχή, αλλά τα οποία δεν θεωρούνται απαραίτητα εξίσου σημαντικά από τους ανθρώπους σήμερα.

Όταν ο Χίτλερ ξεκίνησε την ιστορική του αποστολή να αναδιοργανώσει τη Γερμανία πριν από περίπου 60 χρόνια, ολόκληρο το γερμανικό έθνος ήταν γονατισμένο οικονομικά, στρατιωτικά και πολιτικά. Μετά την ήττα στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Γερμανία όχι μόνο έχασε όλες τις αποικίες της, αλλά και ένα τεράστιο μέρος της ευρωπαϊκής της επικράτειας, κατοικημένο από αρκετά εκατομμύρια Γερμανούς, οι οποίοι βρέθηκαν αποκομμένοι από τη μητέρα πατρίδα τους, ζώντας μια άθλια ζωή ως μειονότητες σε ξένες χώρες που ήθελαν μόνο να τους εξαλείψουν. Ό,τι είχε απομείνει από τη Γερμανία ήταν εντελώς...

Machine Translated by Google

αποστρατιωτικοποιήθηκε, και το βάρος των εξωφρενικών αξιώσεων για αποζημιώσεις που προέβαλαν οι κατακτητές προκάλεσε τον πιο αποτρόπαιο πληθωρισμό στην παγκόσμια ιστορία και συνέτριψε κάθε πιθανότητα οικονομικής ανάκαμψης. Σε αυτή την κατάσταση, μια μικρή μειονότητα Εβραίων μεταναστών από την Ανατολή απέκτησε σιγά σιγά τον έλεγχο της κατεστραμμένης οικονομίας, καθώς και ολόκληρης της πολιτιστικής και πολιτικής ζωής της χώρας.

Σε σύγκριση με αυτήν την κατάσταση, κάθε συζήτηση για την τρέχουσα οικονομική κρίση είναι γελοία. Από ουσιαστικής άποψης, οποιαδήποτε χώρα της Δύσης και οι περισσότερες κομμουνιστικές χώρες βρίσκονται σε πολύ καλύτερη θέση από ό,τι ήταν η Γερμανία τη δεκαετία του '20. Σήμερα, το θέμα είναι να πουλήσουν το οικογενειακό αυτοκίνητο και ίσως να μετακομίσουν σε ένα φθηνότερο διαμέρισμα. Στη Γερμανία, ήταν απλώς θέμα επιβίωσης.

Ηθικά, ωστόσο, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πολύ πιο σοβαρή απειλή από ό,τι ήταν ο Χίτλερ. Η Γερμανία του ήταν ακόμα μια αρκετά ομοιογενής χώρα, όπου οι περισσότεροι άνθρωποι μοιράζονταν ένα σύνολο κοινών αξιών και κανόνων και μια κοινή πίστη στην πολιτιστική παράδοση του έθνους. Ήθελαν να ανακτήσουν την προηγούμενη δύναμή τους - ήθελαν να είναι ισχυροί και να γίνονται σεβαστοί από τα άλλα έθνη. Ο Χίτλερ δεν χρειαζόταν να τους πει να αγαπούν τον λαό τους και τη φυλή τους. Μπορούσε να το θεωρήσει δεδομένο ότι το έκαναν. Οι αξίες και οι κανόνες τους δεν ήταν απαραίτητα σύμφωνοι με τη φιλοσοφία του Εθνικοσοσιαλισμού, αλλά αποτελούσαν μια σταθερή βάση πάνω στην οποία μπορούσε να οικοδομηθεί ένα Εθνικοσοσιαλιστικό κράτος χωρίς πολλές δυσκολίες, και έτσι ο Χίτλερ μπορούσε να επικεντρώσει την πολιτική του προπαγάνδα σε πιο καθημερινά πράγματα.

Ζούσε σε μια εποχή απόλυτης επανάστασης, όπου η ανάγκη για εργασία και τροφή ήταν ύψιστης σημασίας, και γνώριζε ότι ένα πρόγραμμα που θα μπορούσε να εξασφαλίσει αυτά τα πράγματα θα του έδινε την υποστήριξη των ψηφοφόρων και έτσι θα του επέτρεπε να αποκτήσει εξουσία, ώστε να μπορέσει να προσπαθήσει να πραγματοποιήσει το πολιτικό του όραμα, το οποίο, φυσικά, πήγαινε πολύ πιο πέρα από την άμεση ανάγκη για υλικά αγαθά.

Ωστόσο, όπως όλοι γνωρίζουμε, ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν ήταν η μόνη επαναστατική δύναμη στη Γερμανία εκείνη την εποχή. Οι κομμουνιστές είχαν ακριβώς τα ίδια πλεονεκτήματα με τον Χίτλερ: έναν πεινασμένο πληθυσμό πρόθυμο να δοκιμάσει σχεδόν τα πάντα για να επιβιώσει. Είχαν επίσης το

Machine Translated by Google

πλεονέκτημα έναντι του Χίτλερ ότι μπορούσαν να υποδείξουν την επιτυχημένη επανάσταση στη Ρωσία. Ο Χίτλερ δεν είχε τίποτα τέτοιο με το οποίο θα μπορούσε να συσχετίσει τον αγώνα του. Και είναι αξιοσημείωτο ότι δεν συνέδεσε το κίνημά του με καμία από τις ισχυρές δεξιές ιδεολογίες του παρελθόντος, όπως η μοναρχία ή οι εκκλησίες. Η προσέγγισή του ήταν εντελώς αριστερή και εξίσου αντίθετη με το Κατεστημένο και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Όταν, τελικά, κέρδισε τους Κομμουνιστές, δεν το έκανε φιμώνοντάς τους, αλλά αποστραγγίζοντας την υποστήριξή τους αναλαμβάνοντας τα ίδια ζητήματα με τους Κομμουνιστές και υποδεικνύοντας μια καλύτερη λύση - όλα αυτά

έπεισε τον Γερμανό εργάτη ότι θα μπορούσε να γίνει καλύτερος και πιο...

Ένας ικανότερος ηγέτης από τον Τέλμαν, ο οποίος ήταν επικεφαλής του Γερμανικού Κομμουνιστικού Κόμματος, θα ήταν. Μιλούσε στους ανθρώπους για ό,τι τους απασχολούσε στη γλώσσα της εποχής του και υιοθέτησε ένα στρατιωτικό ύφος, το οποίο ήταν δημοφιλές σε μια χώρα γεμάτη πρώην στρατιωτικούς που είχαν οποιονδήποτε λόγο να αισθάνονται προδομένοι από την κυβέρνηση και το οποίο ήταν επίσης χρήσιμο σε μια κατάσταση όπου έπρεπε να πολεμήσεις τις πολυάριθμες κομμουνιστικές συμμορίες δολοφονιών, οι οποίες χρησιμοποιούσαν σε μεγάλο βαθμό το ίδιο ύφος και γλώσσα με τον Χίτλερ.

Το να προσπαθήσει κανείς να μιμηθεί το στυλ του Χίτλερ σήμερα θα ισοδυναμούσε με πολιτική αυτοκτονία.

Στην πραγματικότητα, αυτό ήταν το τέλος κάθε ομάδας που το έχει δοκιμάσει μέχρι στιγμής. Ούτε μπορείς να κατακτήσεις το προπαγανδιστικό υλικό του Χίτλερ. Το να το μεταφράσουμε, να το ανατυπώσουμε ή να το μιμηθούμε σε διαφορετικό πλαίσιο ως οτιδήποτε άλλο εκτός από υλικό ιστορικής μελέτης είναι γελοίο. Ο Χίτλερ εξυπηρετούσε τις γερμανικές μάζες της δεκαετίας του 1930. Εκτός από όλα τα άλλα, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε και να αποδεχτούμε ότι δεν υπάρχει τρόπος να κερδίσουμε τις μάζες στην παρούσα κατάσταση. Σήμερα, ψάχνουμε για έναν μικρό αριθμό ιδεαλιστών. Για να τους βρούμε πρέπει να στραφούμε στο δικό μας προσοχή σε προβλήματα που αφορούν ακριβώς το είδος των ανθρώπων που αναζητούμε: ρύπανση, πυρηνική απειλή, κατάρα του πολυεθνικού καπιταλισμού, κ.λπ. Τα περισσότερα από αυτά τα προβλήματα ήταν άγνωστα στους συγχρόνους του Χίτλερ —αλλά αυτός δεν είναι λόγος να μην τα αντιμετωπίσουμε! Ο κόσμος μας έχει γίνει πολύ πιο περίπλοκος από ό,τι ήταν πριν από 50 χρόνια, και κάθε πολιτικό κίνημα που δεν το λαμβάνει αυτό υπόψη υποβιβάζεται σε ένα αναχρονιστικό απολίθωμα.

Πρέπει να παραδεχτούμε ότι γενικά έχουμε την τάση να μιλάμε και να γράφουμε πάρα πολλά για την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία. Παρά όλα τα

Machine Translated by Google

Καλό είναι να μπορέσουμε να δείξουμε ότι ο Χίτλερ έκανε κάτι για τη Γερμανία, οι άνθρωποι που ψάχνουμε σήμερα δεν ενδιαφέρονται και πολύ για το τι συνέβη πριν από 50 χρόνια. Ανησυχούν για τον δικό τους χρόνο - και το μέλλον.

Όταν προσκολλόμαστε τόσο απεγνωσμένα στο παρελθόν, ένας από τους λόγους είναι, φυσικά, ότι η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία είναι το μόνο παράδειγμα εφαρμοσμένου Εθνικοσοσιαλισμού που έχει δει ποτέ ο κόσμος και ότι αυτά τα 12 σύντομα χρόνια αντιπροσωπεύουν τη μόνη δόξα και επιτυχία που είχε ποτέ το Κίνημά μας. Αυτό είναι κατανοητό. Το χρειαζόμαστε σε αυτές τις δύσκολες στιγμές ταπείνωσης και διώξεων. Το χρειαζόμαστε για να δείξουμε στον εαυτό μας ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός κάποτε ήταν νικητής - παρά όλες τις αντιξοότητες. Ωστόσο, είναι εξαιρετικά επικίνδυνο όταν αυτός ο σεβασμός και ο θαυμασμός για το παρελθόν, αντί να είναι μια παραγωγική έμπνευση, γίνεται μια νοσταλγική εμμονή σε μια περασμένη εποχή, μια τυφλή αγάπη για τα σύνεργα του NSDAP, τις στολές, τα σύμβολα, τους βαθμούς, τα κουρέματα, ακόμη και για το γλωσσικό ύφος της δεκαετίας του '30. Δεν είναι η εξωτερική εμφάνιση αλλά η εγγενής ιδέα που είναι σημαντική, και πρέπει να προχωρήσουμε από εκεί. Όπως ο Χίτλερ, πρέπει να αποφύγουμε να παγιδευτούμε στην ιστορία. Με άλλα λόγια, πρέπει να δείξουμε πώς ο Εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να λύσει το πρόβλημα της ανεργίας σήμερα -

όχι απλώς το πώς το έλυσε ο Χίτλερ το 1933.

Η ιδέα πίσω από τον Εθνικοσοσιαλισμό υπερβαίνει τον Χίτλερ και τον ίδιο τον Εθνικοσοσιαλισμό. Ο Χίτλερ την εφάρμοσε σε μια παλαιότερη εποχή και τόπο· εμείς πρέπει να την εφαρμόσουμε στον δικό μας. Είναι άχρονη, επειδή αντιπροσωπεύει την ίδια την αρχή σύμφωνα με την οποία η Φύση ζει και δημιουργεί. Υπάρχει από την αρχή του χρόνου και θα υπάρχει για πάντα, όσο υπάρχει το σύμπαν, ανεξάρτητα από το αν η Άρια φυλή - ή η ανθρωπότητα ως τέτοια, άλλωστε - υπάρχει ή όχι.

Ο άνθρωπος έχει εγκαταλείψει αυτή την αρχή και είναι καθήκον μας να του δείξουμε ότι δεν μπορεί να το κάνει αυτό ατιμώρητος και ότι όλα τα τρέχοντα προβλήματά του προκαλούνται από την παράλογη πεποίθηση ότι ο άνθρωπος είναι ανώτερος από τη Φύση. Με αυτόν τον τρόπο, θα πρέπει να είμαστε τόσο λίγο δεμένοι με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία όσο οι άλλοι αριστεροί είναι δεμένοι με τη Σοβιετική Ένωση.

Machine Translated by Google

Θα πρέπει επίσης να μάθουμε πολλά από τον τρόπο που είναι οργανωμένες οι άλλες αριστερές ομάδες. Είναι κοινότοπο να ισχυριζόμαστε ότι οι μαρξιστικές οργανώσεις αποτελούνται από ανθρώπινα απόβλητα. Αυτό μπορεί, φυσικά, να ισχύει για τους οπαδούς ορισμένων ομάδων, αλλά ο σκληρός πυρήνας των σοβαρών μαρξιστικών οργανώσεων είναι οργανωμένος με βάση γραμμές που είναι βέβαιο ότι εξασφαλίζουν ποιότητα και αφοσίωση. Τα μέλη πολύ συχνά πληρώνουν δεκάτη και υποχρεούνται να περνούν έναν ορισμένο αριθμό νυχτών κάθε εβδομάδα με ιδεολογική εκπαίδευση και πρακτικές δραστηριότητες. Συνολικά, οι
Οι απαιτήσεις που τίθενται σε έναν μαρξιστή υπερβαίνουν κατά πολύ οτιδήποτε έχουμε τολμήσει ποτέ να περιμένουμε από τα μέλη μας. Αυτό λέει κάτι για την ποιότητα και εξηγεί επίσης γιατί οι μαρξιστές τα πάνε πολύ καλύτερα από εμάς - παρά το γεγονός ότι αυτά που κηρύττουν είναι εντελώς ανοησίες.

Ωστόσο, μεταξύ των Εθνικοσοσιαλιστών, η λήψη θέσεων ή η υιοθέτηση μεθόδων που κανονικά θεωρούνται μαρξιστικές φαίνεται να αντιμετωπίζεται με αρκετό φόβο μήπως «μολυνθούν» με κάποιο τρόπο από τον μαρξισμό. Ισχυρίζονται ότι θα μας έδινε κακό όνομα τόσο στους φίλους όσο και στους εχθρούς. Τώρα, σίγουρα έχουμε ήδη κακό όνομα - για να είμαστε ειλικρινείς, δύσκολα θα μπορούσε να γίνει χειρότερο. Αλλά επειδή δεν μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα να κερδίσουμε τους παραδοσιακούς συντηρητικούς, τι σημασία έχει; Αν δεν μπορούν να διακρίνουν τη διαφορά μεταξύ κομμουνισμού και εθνικοσοσιαλισμού, είναι δικό τους πρόβλημα, όχι δικό μας!
Σε αυτή την περίπτωση, δείχνουν έλλειψη νοημοσύνης που τους καθιστά άχρηστους για εμάς σε κάθε περίπτωση. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στους εχθρούς μας να καθορίζουν τι είναι εθνικοσοσιαλιστική άποψη και τι όχι, και σίγουρα δεν μπορούμε να αφήσουμε όλες τις καλές υποθέσεις στους Μαρξιστές, απλώς για να ευχαριστήσουμε ανθρώπους που έχουν αποδειχθεί εντελώς άχρηστοι για εμάς ούτως ή άλλως. Το έχουμε ήδη κάνει αυτό για πάρα πολύ καιρό - και αυτός είναι ένας ακόμη λόγος για τον οποίο οι Μαρξιστές έχουν σημειώσει τόσο μεγάλη επιτυχία και έχουν... μπόρεσαν να καταλάβουν τεράστια τμήματα του πολιτισμού και της πνευματικής μας ζωής, ενώ οι Εθνικοσοσιαλιστές επέτρεψαν στον εαυτό τους να νιώσει την υποχρέωση να πει «ναι» στο ΝΑΤΟ, την Κοινή Ευρωπαϊκή Αγορά, την βόμβα, τον Καπιταλισμό, την απεριόριστη «ελεύθερη επιχείρηση» κ.λπ. Είναι καιρός να αλλάξει αυτό! Ας μην συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που ο κόσμος έχει οδηγηθεί να περιμένει από εμάς. Ας κάνουμε αυτό που μας διδάσκει ο Εθνικοσοσιαλισμός - όχι αυτό που ο κόσμος νομίζει ότι πρέπει να μας διδάξει.

Σε σχέση με αυτό, η θλιβερή αλήθεια είναι ότι πολλοί Εθνικοσοσιαλιστές στην παραδοσιακή τους σκέψη έχουν πέσει θύματα του χειρότερου είδους.

Machine Translated by Google

της δεξιάς, αντικομμουνιστικής προπαγάνδας. Η κύρια απειλή κατά του Ανθρώπου σίγουρα δεν προέρχεται από τη Μόσχα, το Πεκίνο ή την Αβάνα. Δεν υπάρχει απολύτως κανένας τρόπος να κατηγορήσετε τους Κομμουνιστές για την αξιοθρήνητη κατάσταση του κόσμου σήμερα - για κατάχρηση ναρκωτικών, έγκλημα, πορνογραφία, πυρηνικό επανεξοπλισμό, φυλετική ενσωμάτωση, ρύπανση και ούτω καθεξής. Φταίει το δικό μας σημερινό σύστημα διακυβέρνησης - ούτε οι Κομμουνιστές ούτε οι Εβραίοι! Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά τα κακά έχουν δημιουργηθεί από τους δικούς μας διεφθαρμένους και ηθικά διεφθαρμένους πολιτικούς και χρηματιστές και ότι εμείς, οι Άριοι λαοί του κόσμου, το έχουμε αφήσει να γίνει τόσο άσχημο. Δεν είναι μια ξένη κυβέρνηση, αλλά αυτό το σημερινό σύστημα που αποτελεί απειλή για την ύπαρξη του πλανήτη, και χωρίς αυτό το σύστημα δεν θα υπήρχε καμία Σοβιετική Ένωση ή κανένα άλλο κομμουνιστικό κράτος σήμερα. Ο κομμουνισμός θα είχε εξαλειφθεί κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου αν η Δύση δεν είχε δώσει στη Σοβιετική Ένωση τα απαραίτητα όπλα και τεχνολογία. Ακόμα και σήμερα, όλα τα κομμουνιστικά κράτη θα διαλύονταν αμέσως αν δεν υποστηρίζονταν συνεχώς από τις δυτικές κυβερνήσεις και τους τραπεζίτες, οι οποίοι κερδίζουν περιουσίες από το εμπόριο με αυτές τις χώρες - και δανείζοντάς τους χρήματα. Οι κομμουνιστές σίγουρα το γνωρίζουν αυτό, και έχουν να κάνουν περισσότερα από αρκετά για να κρατήσουν την Ανατολική Ευρώπη σε τάξη και να διασφαλίσουν ότι το κομμουνιστικό καθεστώς στο Αφγανιστάν θα αποτελέσει σοβαρό κίνδυνο για τη Δύση. Είναι ενδιαφέρον ότι οι ίδιες πολυεθνικές εταιρείες που αποκομίζουν τεράστια κέρδη από το εμπόριο με το κομμουνιστικό μπλοκ, βγάζουν μια ακόμη περιουσία από την παραγωγή όπλων που οι πολιτικοί μας προσπαθούν να μας πείσουν ότι είναι απαραίτητα για να αμυνθούμε ενάντια στους κομμουνιστές - σαν να μπορείς να υπερασπιστείς οτιδήποτε καταστρέφοντας κάθε μορφή ζωής σε έναν πυρηνικό πόλεμο. Αυτό είναι, φυσικά, εντελώς γελοίο - αλλά παρ' όλα αυτά είναι το πολιτικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα που υποστηρίζεται τόσο σθεναρά από τη δεξιά πτέρυγα.

Δεν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό: Ο κομμουνισμός θα ήταν σίγουρα κάτι πολύ δυσάρεστο, αλλά δεν θα ήταν το τέλος του κόσμου.
Η χριστιανοφιλελεύθερη δημοκρατία πιθανότατα θα το έκανε! Υπάρχει πολύ μεγαλύτερη φυλετική καθαρότητα στην Ανατολική Ευρώπη από οπουδήποτε στη Δύση – απλώς και μόνο επειδή το αναποτελεσματικό οικονομικό τους σύστημα δεν προσελκύει μεγάλης κλίμακας μετανάστευση από τον Τρίτο Κόσμο· και η φυλετική συνείδηση των Ρώσων, οι οποίοι είναι το κυρίαρχο έθνος στον

Machine Translated by Google

Η Σοβιετική Ένωση σίγουρα υπόσχεται μια καλύτερη προοπτική για την επιβίωση της Άριας φυλής από τα οράματα των φιλελεύθερων και συντηρητικών Αμερικανών πολιτικών. Είναι αλήθεια, φυσικά, ότι ο κομμουνισμός δεν υποστηρίζει τις φυλετικές αρχές στη θεωρία - αλλά με τον κομμουνισμό η θεωρία και η πράξη είναι δύο πολύ διαφορετικά πράγματα. Αναμφίβολα ο υλισμός που προσφέρει η Δύση είναι πιο ελκυστικός εδώ και τώρα, αλλά αυτή η ευχάριστη ζωή είναι πιο πιθανό να ακολουθηθεί από έναν κατακλυσμό που θα μπορούσε κάλλιστα να εξαλείψει κάθε ζωή στη γη. Ωστόσο, με ένα υγιές πολιτικό σύστημα στη Δύση, τα κομμουνιστικά κράτη δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν.

Απλώς δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν μόνοι τους και οι πεινασμένοι πληθυσμοί τους θα επαναστατούσαν. Το ίδιο θα συνέβαινε και αν οι κομμουνιστές καταλάμβαναν τη Δύση — το καθεστώς τους δεν θα διαρκούσε για πολύ.

Σε αυτό το σημείο κάποιος θα μπορούσε να τολμήσει να ρωτήσει αν δεν θα έπρεπε τότε να καταργήσουμε κάθε συζήτηση για τον Εθνικοσοσιαλισμό και τη Σβάστικα και να μεταμφιεστούμε σε «πραγματικούς» αριστερούς με μια νέα ιδέα που θα μπορούσε εύκολα να πουληθεί σε ανθρώπους με διαφορετικό όνομα. Αυτό, φυσικά, δεν είναι δυνατό. Το να δοκιμάσουμε μια τέτοια προσέγγιση ισοδυναμεί με υποτίμηση των εχθρών μας. Δεν τους πειράζει πραγματικά το όνομα ή το σύμβολο. Αυτό που τους πειράζει είναι η ιδέα, και δεν θα μπορούσες να την αποκρύψεις πέρα από κάθε αναγνώριση. Ο εχθρός μας θα αντιτίθεται πάντα σε οτιδήποτε είναι καλό. για τον λαό μας, και θα ισχυρίζονταν – δικαίως! – ότι είμαστε απλώς «Ναζί». Τότε θα έπρεπε να αφιερώσουμε πολλή προσπάθεια για να «αποδείξουμε» ότι δεν είμαστε. Αυτό θα ήταν γελοίο. Πολλοί οργανισμοί το έχουν δοκιμάσει· κανένας δεν έχει πετύχει ποτέ.

Υπάρχει μόνο ο δύσκολος δρόμος: να αποδείξουμε ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι αυτό που νομίζουν οι άνθρωποι και ότι είναι ο μόνος τρόπος για να διασφαλίσουμε την επιβίωση της ζωής σε αυτόν τον πλανήτη. Γνωρίζουμε ότι βρισκόμαστε σε αδύναμη θέση, αλλά ειλικρινά, θα έπρεπε μάλλον να είμαστε χαρούμενοι που δεν χρειάζεται να ανησυχούμε για την ανάληψη της εξουσίας εδώ και τώρα. Απλώς δεν θα μπορούσαμε να το διαχειριστούμε. Αυτό είναι ένα από τα δυσάρεστα γεγονότα που πολλοί Εθνικοσοσιαλιστές - και άνθρωποι που αυτοαποκαλούνται Εθνικοσοσιαλιστές - φαίνεται να παραβλέπουν εντελώς. Δεν θα μας ήταν χρήσιμο να κερδίσουμε τις μάζες αύριο, όταν...

Machine Translated by Google

Δεν έχουμε τον απαραίτητο αριθμό εθνικοσοσιαλιστών εμπειρογνωμόνων για να λειτουργήσει ένα εθνικοσοσιαλιστικό κράτος. Χρειαζόμαστε οικονομολόγους, νομικούς, διοικητικούς υπαλλήλους, βιολόγους κ.λπ., οι οποίοι είναι επίσης εθνικοσοσιαλιστές. Η εξουσία δεν πρέπει ποτέ να είναι αυτοσκοπός. Θέλουμε να δημιουργήσουμε μια Νέα Τάξη επειδή θέλουμε έναν καλύτερο κόσμο, αλλά ένας καλύτερος κόσμος δεν μπορεί να δημιουργηθεί απλώς από τον γαλανό ουρανό. Χρειάζονται πολλοί αφοσιωμένοι άνθρωποι με εις βάθος εκπαίδευση για να φέρουν σε πέρας ένα τέτοιο έργο: και αυτή τη στιγμή είναι πιο σημαντικό να κερδίσουμε αρκετούς από αυτούς τους ανθρώπους, παρά να δώσουμε μια χαμένη μάχη στους δρόμους για να εντυπωσιάσουμε αρκετούς φανατικούς και ηττημένους.

Για άλλη μια φορά, η Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία μας προσφέρει ένα πολύ διδακτικό παράδειγμα. Ένας από τους λόγους για τους οποίους το πείραμα δημιουργίας μιας εθνικοσοσιαλιστικής τάξης από την αρχή δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί και ένα νέο κράτος δεν μπόρεσε να επιβιώσει από την πίεση του έξω κόσμου ήταν ότι ο Αδόλφος Χίτλερ έπρεπε να βασιστεί σε έναν μεγάλο αριθμό ειδικών που δεν έτρεφαν τίποτα άλλο παρά περιφρόνηση για τον Εθνικοσοσιαλισμό. Απλώς δεν είχε τον χρόνο να εκπαιδεύσει και να εκπαιδεύσει αρκετούς Εθνικοσοσιαλιστές επειδή έπρεπε να επικεντρωθεί στο να κερδίσει τον λαό πριν οι κομμουνιστές μπορέσουν να αναλάβουν την εξουσία. Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες που δεν έχουμε τέτοια ανησυχία. Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να κερδίσουμε μια επαναστατική νίκη υπό τις παρούσες συνθήκες ούτως ή άλλως, οπότε ας επικεντρωθούμε στη δημιουργία μιας σταθερής βάσης για ένα μελλοντικό μαζικό κίνημα.

Ωστόσο, ας είμαστε ρεαλιστές. Και αυτή θα μπορούσε να είναι μια χαμένη μάχη. Δεν έχουμε καμία εγγύηση ότι θα κερδίσουμε ποτέ. Για να είμαστε ειλικρινείς, δεν έχουμε τίποτα άλλο παρά μια πολύ αόριστη ελπίδα για να υποστηρίξουμε την πεποίθηση ότι μπορούμε να κερδίσουμε. Ωστόσο, η ίδια η Φύση μπορεί να εξαλείψει την ανθρωπότητα από την επιφάνεια της γης επειδή έχει παραμελήσει τους νόμους του σύμπαντος. Αυτό μπορεί να είναι που μας επιφυλάσσει. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές, ωστόσο, έχουμε αποφασίσει να μην αποδεχτούμε μια τέτοια εξέλιξη χωρίς μάχη - ακόμη και ενάντια σε όλες τις πιθανότητες! Αλλά δεν έχουμε καμία επιθυμία να γίνουμε μάρτυρες για μια χαμένη υπόθεση - και αυτό ακριβώς θα γίνουμε αν επιμείνουμε στους παλιούς τρόπους. Ως Κίνημα, έχουμε σημειώσει αξιοσημείωτη αποτυχία μέχρι στιγμής. Είναι καιρός να ξυπνήσουμε και να αναγνωρίσουμε την πραγματική σημασία των ιδεών μας. Ένα πρώτο βήμα είναι να γίνουμε επαναστατικοί επαγγελματίες. Πρέπει να αφήσουμε πίσω μας όλες τις ημιτελείς δεξιές νοοτροπίες και να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε αριστεροί-

Machine Translated by Google

πτέρυγες. Επιπλέον, θα πρέπει να σταματήσουμε να κατηγορούμε τους άλλους για τη δυστυχία μας. Είμαστε οι χειρότεροι εχθροί του εαυτού μας από κάθε άποψη και δεν χρειαζόμαστε αποδιοπομπαίους τράγους! Οποιαδήποτε αλλαγή επιθυμούμε πρέπει να ξεκινήσει ως αλλαγή στη βασική στάση του λαού μας. Αυτό είναι ένα δύσκολο έργο - αλλά η σκέψη του τι θα συμβεί αν δεν κερδίσουμε κάνει να αξίζει να το δοκιμάσουμε!